OPER~ COLECTIV~

HORIA SIMA
EVOC~RI

Tip@rit@ sub auspiciile
Funda]iei Culturale Profesor George Manu

OPER~ COLECTIV~

HORIA SIMA

EVOC~RI

Editura Imago
SIBIU 2000

"C$nd to]i indivizii neamului nostru vor deveni con}tien]i de miracolul for]elor cu care sunt ^nzestra]i, abia atunci ne vom urca ^ntre neamurile frunta}e ale lumii. Salvarea poporului nostru nu depinde de ceea ce fac al]ii, ci de con}tiin]a lucid@ a propriilor noastre posibilit@]i }i de punerea ^n valoare a acestor z@c@minte inepuizabile".

Horia Sima

La ^mplinirea a 7 ani de la trecerea ^n ve}nicie a Comandantului Mi}c@rii Legionare, Horia Sima, credem de datoria noastr@ s@ facem lumin@ asupra adev@ratei personalit@]i a acestui om. C@ci adev@rul trebuie s@ r@m$n@ nev@t@mat ^n

orice circumstan]@. El poate fi deteriorat numai prin minciun@ insidioas@ sau prin t@cere vinovat@, c@ci }i t@cerea este o form@ de a alimenta minciuna.

Ca to]i acei oameni care au avut ceva de spus timpului lor, oameni a c@ror harism@ ^i fac deosebi]i de semeni, dar }i pizmui]i de ace}tia, Horia Sima a st$rnit de-a lungul existen]ei sale pasiuni contradictorii, gelozii puerile }i nejustificate, repudieri mai mult sau mai pu]in vehemente }i civilizate ^n to]i aceia care neput$nd s@-l urmeze nici pe drumul ^nf@ptuirilor }i nici pe acela al ideilor, au preferat s@-}i ascund@ neputin]ele }i frust@rile, vanit@]ile }i superficialitatea ^n criticisme ne^ntemeiate }i ^n false ipostaze politico-morale.

At$t cei care l-au cunoscut }i urmat, c$t }i cei care nu l-au cunoscut, dar l-au urmat totu}i pe drumul afirm@rilor lui na]ionale }i legionare, descoperind ^n Horia Sima pe urma}ul vrednic al C@pitanului , }i-au ^ngem@nat condeiele ^n alc@tuirea prezentului volum pentru a ar@ta tuturor celor de bun@ credin]@ cum a fost ^n realitate Comandantul Mi}c@rii Legionare }i ce ^nsemn@tate a avut ^n lupta rom$neasc@ a genera]iei noastre.

El a primit mo}tenirea lui Corneliu Zelea Codreanu ^n momente istorice grele, extrem de potrivnice, dup@ decapitarea ^nsu}i a {efului }i a majorit@]ii frunta}ilor Mi}c@rii }i a }tiut s@ o duc@ totu}i la biruin]@, a }tiut s@ o scoat@ din ^nfr$ngeri, a f@cut-o cunoscut@ lumii ^ntregi }i a men]inut-o la un ^nalt nivel de tensiune activ@, prezent@ de c$te ori Rom$nia ^ngenunchiat@ de du}manii s@i a avut nevoie de interven]ia ei.

Fie aceast@ m@rturie colectiv@ un pios omagiu ce aducem acestui om deosebit, rom$n eminent pe care diferitele regimuri ale]@rii noastre ca }i nevrednicia timpului ce i-a fost h@r@zit s@-l tr@iasc@ l-au tratat ^ntr-un mod meschin, cum el nu merita.

N. R.

PU[IN {I MULT DESPRE HORIA SIMA

de Adi C@lin

%n singur@tatea mea amar@ de acum, aud glasul lui bl$nd : „De ce pl$ngi ? Nu sunt eu fratele t@u mai mare, nu trebuie ca eu s@ }tiu, ca s@ pot s@-]i opresc lacrimile ? „ . El st@ruia s@-i spun }i eu nu puteam, aveam o timiditate care m@ oprea s@-i dest@inuiesc motivul. {i nu erau dec$t fleacuri , copil@rii. O, Doamne! Ce bine era c$nd puteam pl$nge pentru nimicuri.

Trebuia s@-l fi cunoscut bine, s@ fi stat l$ng@ el mul]i ani sau s@ fi stat departe de el, cu condi]ia s@ fii om de bun@ credin]@, ca s@ po]i vorbi despre el. Nu e dat oricui s@ poat@ vorbi despre Horia Sima }i mai ales nu poate vorbi despre el cel ce nu are puritate sufleteasc@. Dac@ ne-am m@rgini la c$teva r$nduri ar fi foarte u}or s@ spunem cum se spune ^n general de marii oameni carte nu mai sunt. {i am ^ncepe a}a : Horia SIMA a fost un om dotat de Providen]@ cu o inteligen]@ vie, cu un suflet de adev@rat cre}tin, cu o amabilitate ^nn@scut@, dar mai ales cu o clarviziune ^n tot ce g$ndea, ^n tot ce ^nf@ptuia }i mai ales ^n ceea ce prive}te destinul neamului nostru. Dar spun$nd acestea spunem at$t de pu]in ^nc$t nu ajut@m pe cei ce ar dori, pe cei care ar vrea din toat@ inima s@-l cunoasc@, de}i nu l-au v@zut vreodat@ ^n via]a lor. Eu, cu sfial@ }i cu pa}i domoli, m@ apropii de el s@ nu-i tulbur medita]ia ^n care permanent era ad$ncit. Horia SIMA purta }i poart@ un nume frumos }i parc@ predestinat a fi ce a fost }i ce va r@m$ne mereu legat de istoria at$t de fr@m$ntat@ a secolului nostru. E bine s@ ne apropiem de el cu ^ncetul, f@r@ zgomot, pentru c@ el e printre noi, ne aude, ne simte, s@ nu-i tulbur@m g$ndirea care }i acum arde ^n candela istoriei, c@ci simt c@ nu i-ar pl@cea s@ m@ vad@ intr$nd ^n intimitatea sufletului s@u.

Copil deosebit, n@scut din p@rin]i deosebi]i, Silvia }i Gheorghe SIMA, profesor }i director de liceu la Bucure}ti. De o inteligen]@ sclipitoare, Gheorghe Sima avea doi prieteni buni : pe George Co}buc }i pe Alexandru Vlahu]@. Deasemeni profesorii Ion Clinciu }i Popa Liseanu ^l apreciau }i se bazau pe }tiin]a, pe darul lui de predare ca }i de conducere. Dar cu cei doi prieteni semnala]i

^nainte mai sorbea c$te un pahar de Cotnari ^ntr-o c$rciumioar@ de pe strada Roman@, acum Mihai Eminescu, unde }i geniul Rom$niei, rezemat ^n coate la o m@su]@ rotund@, c$ntase doine, sorbind licoarea parfumat@ a viilor rom$ne}ti.

Horia, copil mic fiind, c$nd ^nc@ g$ngurea, era luat adesea de o sor@ a mamei, baroneasa Elena Iosif Onciu, care-l iubea nespus de mult. Ea avea obiceiul, c$nd avea oaspe]i, dintre care nu lipseau niciodat@ Iuliu Maniu }i dr.Ha]ieganu, s@-l a}eze ^n mijlocul unei mese mari, ovale, ca pe cel mai pre]ios dar. Ceea ce ^i uimea pe to]i invita]ii era privirea lui ^ngereasc@ din ochii lui mari, alba}tri, care-i urm@rea cu mult interes mai ales c$nd vorbeau, r@sucindu-}i capul dup@ fiecare vorbitor. Ce era atunci ^n c@p}orul lui, nimeni nu poate }ti, dar ceva se petrecea. Mai m@ricel fiind, se sparge ^n aceea}i cas@ o vaz@ de cristal la care m@tu}a]inea foarte mult. Ca s-o ^mpace i-a compus o balad@ intitulat@ „Balada vazei de cristal” }i astfel a adus lini}tea ^n cas@. Moare o pisic@ iubit@ de to]i pe care o chema [i]inel. Horic@ ^i face }i ei o balad@ care a avut darul s@ opreasc@ lacrimile.

Dac@ m@ g$ndesc bine cum sunt al]i copii, el nu a fost copil, a fost un ^nger. %n clasele urmate la liceul „Andrei {aguna” din Bra}ov }i la „Radu Negru” din F@g@ra} , ^n afar@ de ghiozdan mai avea la el }i o t@}cu]@ special@ ^n care ^}i ducea m$ncarea pentru ora l0. Dar nu el o m$nca, ci o d@dea unora dintre colegi, care nu aveau ce s@ m@n$nce. Al@turi de locuin]a lor la Bra}ov, locuia o familie lipsit@ de mijloace materiale }i care avea o feti]@ mai mic@ dec$t Horia. Ei bine, ca s@ poat@ ajuta pe vecini el a g@sit un fel delicat de a le oferi c$te ceva : bomboane, zah@r, pr@jituri sau p$ine. Dar cum ? %n curtea casei lui era o mas@ de gr@din@, pe care aducea toate bun@t@]ile ce le g@sea prin bufet, le a}eza frumos dup@ sortul fiec@reia, f@cea bani din h$rtioare anume pentru cump@r@turi, pe care le d@dea feti]ei ^mpreun@ cu un clopo]el, cu care s@ sune ca }i c$nd ar intra o doamn@ ^ntr-o bolt@ (atunci toate pr@v@liile aveau u}ile cu clopo]el). {i astfel feti]a, ^n chip serios, de}i era o joac@, golea pr@v@lia duc$nd

bun@t@]ile acas@ la ea. Toate le }tiu de la o alt@ sor@ a mamei, baroneasa Sabina Stoiculescu, o fiin]@ bun@ ca p$inea cald@, care }i ea avea sl@biciuni pentru Horic@. Se vede c@ era ^nzestrat cu acest dar de a fi iubit, c@ci to]i copiii sunt dr@g@la}i }i plac, dar el nu numai c@ pl@cea tuturor, dar era }i foarte iubit. Tanti Sabina mi-a povestit o ^nt$mplare, care i-a provocat mult@ emo]ie }i spaim@. Horic@, fiind mai m@ricel, e trimis s@ fac@ o cump@r@tur@ (nu mai }tiu ce). Trece un ceas, trec dou@, trec zece. Horic@ nu mai vine. Panica-i cuprinde pe to]i. Ce s@ fie ? Ce s-a ^nt$mplat ? To]i ai casei pl$ng. %n sf$r}it, c$nd disperarea era la culme, Horic@ apare obosit, nem$ncat. „Unde ai fost ? De ce ne-ai]inut ^n starea asta at$ta vreme ? „ . El, fr$nt de oboseal@ se a}eaz@ pe un scaun }i spune c@ a parcurs pe jos toat@ Calea Mo}ilor }i alte str@zi comerciale ca s@ g@seasc@ o firm@ rom$neasc@. {i asta nu din resentimente, ci dintr-o curiozitate de copil, c@ci copil era atunci. Dar lipsa de resentimente, relative la acuza ce se aduce Mi}c@rii Legionare c@ e antisemit@, a dovedit-o toat@ via]a lui. M@ m@rginesc la un singur exemplu : %mi cere un discurs al lui Ovid Densu}ianu de estetic@ literar@, „Limba lui Eminescu” care nu se g@sea }i eu ^i spun c@ l-am promis unei colege, Beca Her}covici. Numai c@ i l-am promis, nu c@ i-l d@dusem . El, ^n marea lui ^n]elegere }I bun@tate , nu s-a sup@rat, cu toate c@ Beca Her}covici era evreic@. Nevoia lui de afec]iune }i-a manifestat-o ^n dese }i diverse chipuri. C$nd era mic, tot tanti Sabina ^mi spunea c@ dup@ ce ^l culcau ^n camera lui, nu trecea mult@ vreme }i venea ^n camera lor }i se a}eza ^ntre ei. Numai atunci putea dormi, mngiat de tanti }i de unchiul Dimitrie. Asta se petrecea foarte des. Tanti ^mi povestea multe modalit@]i ^n care Horic@ ^ncerca s@ afle c$t de mult este iubit.

Ce s@ mai vorbim de studii. Primul ^n clas@, primul ^n liceu to]i anii, primul la universitate. A luat trei licen]e : ^n filozofie, ^n litere }i ^n drept, toate Magna cum Laudae. To]i profesorii lui, P.P.Negulescu, Nae Ionescu, R@dulescu Motru, P.P.Panaitescu, Ovid Densu}ianu, Ion Aurel Candrea, G.G. Antonescu }i al]ii, dar absolut

to]i ^i spuneau s@ nu se mai prezinte la examene c@ nu mai au ce s@-l mai ^ntrebe.

Eu n-am ^nt$lnit ^n via]a mea un om mai bun dec$t el. To]i colegii lui, dac@ purcedem din copil@rie }i p$n@ la terminarea studiilor, absolut to]i veneau la el s@-i ajute la studii, iar el pe to]i ^i ajuta cu at$ta bun@voin]@ f@r@ s@ cear@ nimic de la ei, ^nc$t au r@mas ad$nc impresiona]i p$n@ la v$rste ^naintate. Bun@tatea lui nu poate fi exprimat@ ^n cuvinte. El a iubit credin]a }i neamul rom$nesc p$n@ la ultima fibr@ a sufletului s@u }i a inimii sale. Desigur c@-n filele istoriei se va consemna c@ ^n l940 dup@ sf$rtec@rile pe care Rom$nia a fost silit@ s@ le suporte, Horia SIMA, f@c$nd parte din guvern a primit sute de mii de refugia]i din provinciile cotropite de du}mani, oferindu-le ad@post, ocrotire, condi]ii de via]@ }i locuri de munc@ pentru a-}i reface via]a lor dup@ dezr@d@cinare. Iar ^n l944, fiind pre}edintele Guvernului Na]ional Rom$n de la Viena, c$nd teritoriul Rom$niei a fost invadat de hoardele bol}evice, a oferit celor care s-au putut refugia, un ajutor material }i sufletesc, pentru ca ei s@-}i poat@ continua existen]a ^n acele condi]ii vitrege. Bun@tatea l-a ^ntov@r@}it toat@ via]a. Eu n-am auzit din gura lui un cuv$nt aspru, ur$t, dureros. Nici de du}manii lui, de care - slav@ Domnului - n-a dus lips@, n-a spus nimic jignitor }i atunci c$nd plin@ de grij@ pentru el, i-am spus : „Ai mul]i du}mani !” el, foarte calm }i chiar cu un sur$s mi-a r@spuns : „Am }i prieteni mul]i !” .

Chemat fiind de genialul Nae Ionescu propun$ndu-i s@-l fac@ asistentul lui, a refuzat pe motivul bine determinat c@ Corneliu Zelea Codreanu, C@pitanul, dup@ ce-l f@cuse comandant legionar, i-a dat Banatul spre organizare legionar@, f@c$ndu-l }ef al acestei regiuni unde era profesor de filozofie }i de limba rom$n@ la Caransebe}. {i dup@ cum s-a v@zut, Banatul a fost ***fruncea*** la alegerile din l937. Viluca, so]ia lui, c$nd vorbea de timpul petrecut acolo, nu uita s@ spun@ de fiecare dat@ c@ Horia mai mult era plecat dec$t acas@, a}a c@ erau foarte pu]in ^mpreun@.

Era prea inteligent, dup@ cum reiese }i din r$ndurile

anterioare, pentru a nu cunoa}te }i a nu-}i preciza linia fa]@ de destinul neamului, ceea ce l-a f@cut la o v$rst@ t$n@r@ s@ intre ^n Mi}carea Legionar@ f@r@ ca cineva din familie s@ fi }tiut. Pleca deseori pe ^nserat }i noi to]i credeam c@-}i face plimb@rile lui zilnice. De fapt adev@rul l-am aflat t$rziu. {i c$nd ? C$nd prigoana ^mpotriva legionarilor era cumplit@, c$nd mureau at$]ia tineri nevinova]i }i c$nd to]i din familie tr@iam clipe grele ^n emo]ii, ^n rug@ciune , ^n spaim@. Era prea bun ^nc$t nimeni nu r@m$nea f@r@ un sfat ^n]elept. Era milos, s@rea ^n ajutorul oricui, devotat, ^ndatoritor. Avea o mare sensibilitate afectiv@ ^nc$t nu-i r@m$nea nimic str@in din zbuciumul }i durerea altora. Era prea muncitor ca s@ fi l@sat ceva din lucrurile lui neterminate, sau s@ fi avut m@car pu]in timp pentru ceea ce al]ii socoteau scopul principal. Dar mai ales era un g$nditor f@r@ odihn@. Chiar c$nd vorbeai cu el, aveai impresia c@ privirea lui trece prin tine ca printr-o perdea, mai departe, ^ntr-un ad$nc, ^ntr-o dep@rtare pe care n-o puteai descifra de}i r@spunsurile lui erau precise. El nu cuno}tea interesul personal ci al altora (a se vedea articolele scrise ^n ziarul „Tribuna grani]ei” ce ap@rea la Caransebe} }i la care a avut o intens@ activitate publicistic@).

Amintiri, amintiri . . . ar fi multe de spus. %mi povestea adeseori unchiul nostru, profesorul Ilie Beleu]@ de la Academia Teologic@ din Sibiu, unde de]inea trei catedre, despre copil@ria lui Horic@. Asemeni regelui Lear, acest unchi a dat miezul portocalei tuturor nepo]ilor, p@str$nd pentru el coaja.

N@scut la Bucure}ti, Horia ^}i petrecea vacan]a fie la Bra}ov, fie ^n comuna M$ndra din jude]ul F@g@ra}, unde se-nt$lnea cu vechii lui prieteni de joac@, care de pe atunci ^l considerau }eful lor }i-l iubeau ^ntr-at$t ^nc$t nu s-ar mai fi desp@r]it de el. Dar serile minunate de la Bra}ov, pline de aerul mun]ilor, c$nd Horic@ aducea sala de oper@ ^n casa noastr@ ! . Avea un glas frumos, cald }i c$nta mai mult arii din Traviata }i Rigoletto. Eu, copil, fredonam dup@ el st$lcind cuvintele (le }tiu }i ast@zi st$lcite).

Dup@ luarea celor trei licen]e unchiul a vrut s@-l trimit@ ^n Fran]a, la Sorbonna, pentru des@v$r}irea studiilor, dar el a refuzat pentru motive inventate de el, c@ci adev@rul era ^nscrierea ^n Mi}carea Legionar@, }i plecarea - chiar pentru continuarea studiilor - ar fi echivalat cu o dezertare. Din banii ce-i d@dea unchiul, ca }i din cei din bursa Astra, de care se bucurase }i Octavian Goga, nu cheltuia f@r@ rost, ci numai pentru anumite nevoi, ajut$nd ^n felul acesta }i pe al]ii. Reproduc din spusele unchiului :

-"Nu }tii, frate Ilie, ce nepot ai" ^mi spunea adesea profesorul Purice de la liceul Radu Negru din F@g@ra} . „S@ am un asemenea copil a} fi cel mai fericit om din lume. El nu este primul din liceu, ci este zeul liceului" . Nu }tia bunul profesor ce daruri s@-i fac@, cum s@-l mngie, cum s@ }i-l apropie.

-"Va sc@pa Horia din prigoana asta s@lbatic@ ? „ ^ntreba unchiul pe profesorul universitar Silviu Dragomir, care adeseori l-a sc@pat pe Horic@ din arest@ri.

-"Acest t$n@r , care cu at$t elan a p@}it pe drumul spinos al luptei na]ionale, ^nzestrat cu o inteligen]@ ascu]it@, cum s@ nu scape ? „ r@spundea calm dar hot@r$t profesorul.

Adaug eu c@ Providen]a l-a salvat din at$tea }i at$tea tr@d@ri }i pericole.

%n preajma lui aveai ^ntotdeauna o emo]ie puternic@, r@scolitoare, de}i at$t persoana lui c$t }i ochii lui aveau ^n ei ceva obl@duitor. {i glasul ^i era cald, prietenos, cu privirea senin@ care emana raze de ^ncredere. Dar ceea ce ^ntrece omenescul e c@ }i pe du}manii lui, pe care-i cuno}tea prea bine, ^i primea al@turi cu aceea}i c@ldur@ }i bun@voin]@ f@r@ nici un g$nd du}m@nos, fiind sigur (}i avea perfect@ dreptate) c@ timpul va }terge aceste focare care i-au pricinuit mult@ suferin]@. P@cat c@ Mi}carea Legionar@, aceast@ Uniune Sf$nt@ care a dat at$]i martiri neamului rom$nesc, a putut include ^n ea }i unele suflete cu instinctul tr@d@rii. So]ul meu, inginerul Ion Busuiocescu, ^mi spunea : „C$nd ^l v@d pe Horic@ ^mi bate inima de parc@ ar vrea

s@-mi ias@ din piept” . „De ce ?”, ^ntreb eu mirat@ de spusele lui. El ^mi r@spunde cu sinceritate : „Am fost ^n cabinetele multor mini}tri }i niciodat@ n-am avut nici cea mai mic@ emo]ie, pentru c@-i }tiam pe to]i necinsti]i }i lipi]i de fotoliile ministeriale numai pentru interesul lor. Cu el, cu Horic@, e altceva. C$nd ^l v@d, puritatea lui m@ impresioneaz@” .

Au trecut cincizeci de ani ^n care am fost desp@r]i]i }i bunul Dumnezeu ne-a ajutat s@ tr@im miracolul revederii noastre. Unde ? Pe t@r$mul Spaniei, care a fost]ara cea mai primitoare pentru legionari }i unde ^}i d@duser@ via]a, ^n ap@rarea credin]ei }i a lui Iisus Hristos, Mo]a }i Marin. Am fost departe unul de altul, dar g$ndul meu m$nat de puterea dragostei ^l urm@rea }i nu de pu]ine ori sim]eam c$nd primejdia se apropia de el. %n l99l la revederea noastr@, ^ntr-una din zile l-am ^ntrebat : „C@nd vii }i tu ^n]ar@ ?” . El, senin, dar poate cine }tie ce g$ndea, a ridicat bra]ul drept spre cer }i cu degetul ar@t@tor mi-a ar@tat de unde vine r@spunsul. {i am ^n]eles. {i n-a ajuns s@ calce p@m$ntul lui drag, s@-}i mai vad@ odat@ leag@nul copil@riei }i al tinere]ii lui pe care tot ^n fraged@ tinere]e i-a fost dat s@ le p@r@seasc@. Nu mi-a ^mp@rt@}it nimic din suferin]ele lui, de h@ituirea permanent@, de boala grav@ a so]iei sale. La plecarea din Spania d-l Nae Ro}ca cu sim]@mintele ce i le purta mi-a spus : „N-am ^nt$lnit un om asemenea lui. S@-]i ^ngrije}ti l5 ani so]ia cu devotament, cu bl$nde]e, cu dragoste, f@r@ s@ ridici tonul vreodat@ sau s@]i se mi}te un nerv pe fa]a ta, dovede}te devotamentul }i t@ria lui sufleteasc@” . A}a era el. Se a}eza la masa de scris }i Viluca - a}a-i spunea el }i to]i care o cunoscuser@- ^l striga : „Horia, piciorul drept pe st$ngul” }i Horic@ imediat „Da, drag@ „ (era vorba de o paralizie) }i revenea la masa de scris. Din nou aceea}i chemare : „Horia, st$ngul pe dreptul” . {i a}a se scurgeau ceasurile ^nc$t te ^ntrebi c$nd a mai putut a}terne at$tea pagini c$nd fiin]a lui drag@ era at$t de suferind@, c$nd h@ituirea nu ^nceta, c$nd chiar unii dintre legionari interpretau gre}it actele lui }i c$nd te g$nde}ti c@

^n ciuda at$tor suferin]e conversa]ia cu el era at$t de pl@cut@, at$t de cald@, marcat@ uneori }i de un umor fin. Valen]ele lui suflete}ti bogate }i variate i-au creat un optimism robust. Nu i-am cunoscut vreo duritate.

Fiecare metal ^}i are gradul lui de topire. A}a }i cu cei ce au suferit chinuri groaznice, pe care nu le-au mai putut suporta }i numai a}a se explic@ cedarea lor. Dar la Horic@ gradul de topire n-a existat dec$t odat@ cu sf$r}itul.

Odat@, ^n Spania, c$nd mergeam to]i trei c@tre cas@ : el, v@rul nostru, avocatul Dimitrie Popescu }i eu, la un moment dat, de}i spunea ceva cu mult elan, strig@ : „N-o ucide]i !” . Mi-a b@tut inima. Nu }tiam ce se ^nt$mpl@. %n fa]a noastr@ o g$nganie mic@ ducea o povar@ mai mare dec$t ea, pe semne puilor ei, }i Horic@, v@z$nd-o , a strigat ca nu cumva f@r@ voia noastr@ s@ o c@lc@m. Am ocolit-o cu grij@. Mila lui mergea de la om la om p$n@ la ultima g$nganie a p@m$ntului. Ne ^nt$lneam duminica ^n Biserica Catolic@ din Torre, dar numai dup@ ce se oficia slujba, c@ci el se a}eza mai departe de noi. %}i avea locul lui }i ne-am dat seama c@ pentru el rug@cinea ce o f@cea ^n l@ca}ul sf$nt era ca o tain@.

Eram ^mpreun@ cu so]ul meu, inginerul Ion Busuiocescu, ^n anul l94l la C$mpulung-Muscel, foarte m$hni]i dup@ lovitura de stat dat@ de generalul Antonescu ^n luna ianuarie a aceluia}i an pentru a distruge Mi}carea Legionar@. Nu mai }tiam nimic de Horia. %nt$mpl@tor avea loc }i congresul profesorilor sub pre} eden]ia domnului profesor Napoleon Cre]u, secretar ^n Ministerul %nv@]@m$ntului , un om ^n adev@ratul sens al cuv$ntului, de o inteligen]@ deosebit@, de o cultur@ bogat@ }i de o bun@tate f@r@ margini. %n afar@ de numero}i profesori }i profesoare erau } i doi delega]i str@ini, unul al Italiei }i unul al Germaniei. Am avut marea bucurie de a ^nt$lni mul]i profesori pe care i-am avut ^n timpul liceului ca doamna Zoe Teoharie Racovi]@, care mi-a fost

al@turi din clasa ^nt$i primar@, c$nd era institutoare, p$n@ la terminarea liceului, c@ci ^ntre timp a devenit profesoar@ }i chiar inspectoare. Ea era una din pu]inele fiin]e care vorbind despre Horia l@crima }i spunea cu sinceritatea ce o caracteriza c@ el este un om rar ^ntre oamenii de cultur@ ai]@rii. Domnul profesor Virgil Arbore, care f@cuse parte }i din echipa profesoral@ a prin]ului Mihai, se apropie de noi cu mult@ c@ldur@ ^n holul hotelului supraaglomerat de profesori. Ne cuno}team bine, venise ^n cas@ de multe ori }i st@tuse de vorb@ cu Horia }i nu de pu]ine ori convorbirile lor se prelungeau ^n timp. M@ ^ntreab@, bucuros c@ m@ vede :

-"Ei, ce face fratele dumitale ? „

Eu, la ^nceput de via]@, timid@ cu at$ta lume ^n jur, r@spund :

-"Cum, nu }ti]i ? „

-"Ce s@ }tiu ? „

-"Fratele meu e Horia SIMA" .

-"Vai, c$t am gre}it fa]@ de acest om „ r@spunde el cu glas tare. Trebuie s@ retractez tot ce am spus r@u despre el, fiindc@ l-am cunoscut bine }i }tiu ce valoare cultural@, istoric@ }i na]ionalist@ reprezenta el pentru]ara noastr@ „ .

Nu }ti]i }i nu ve]i }ti vreodat@, domnule profesor, ce tonice au fost cuvintele dumneavoastr@ ^n acele zile at$t de ap@s@toare pentru mine.

%n ceea ce-l prive}te pe domnul profesor Napoleon Cre]u ce pot spune ? Cu toate c@ el cuno}tea situa]ia noastr@ de ostraciza]i, eu }i so]ul meu eram invita]i deseori la mas@ }i ^n to]i anii urm@tori ne-a vizitat cu acelea}i sentimente de fr@]ietate }i ^n aceea}i comuniune de idei.

Domnul profesor Victor Papacostea, pe care l-am avut profesor tot timpul liceului, c$nd ne ^nt$lnea, ne spunea cu prietenie :

-"S@ fi]i m$ndri c@ ave]i ^n familie un om ca Horia SIMA „

.

Directorul Gheorghe Chiril@ din Ministerul Culturii a spus tuturor c@ nicic$nd n-a avut ^n minister un ministru de valoarea lui Horia SIMA, iar to]i func]ionarii au r@mas profund impresiona]i de elegan]a]inutei lui, de delicate]ea }i de grija ce avea pentru ei, de}i era la o v$rst@ foarte t$n@r@. O prieten@, un copil cu suflet mare, Cecilia Mu}ica, ^mi spunea c@ scurta lui trecere prin acest minister a f@cut chiar pe oamenii de serviciu s@ pl$ng@ la plecarea lui, deoarece nu fuseser@ trata]i cu at$ta bun@tate }i delicate]e niciodat@.

La examenul de capacitate, pre}edinte fiind academicianul Ion Petrovici, sf$r}ind interogarea lui Horia, spune fa]@ de toat@ comisia : -"N-am ^nt$lnit un t$n@r mai inteligent }i mai bine preg@tit de c$nd prezidez asemenea comisii. Dac@ spun c@ va ajunge prim-ministru n-am spus nimic. R@spunsurile lui dovedesc acea profunzime de cultur@ }i de g$ndire pe care eu nu pot s-o definesc „ .

{i numele celor ce l-au cunoscut, pre]uit }i iubit poate continua. Adaug pe p@rintele Nectarie de la m$n@stirea S$mb@ta de Sus, unul din „Haiducii Dobrogei" care afirma c@ Horia a fost trimisul lui Dumnezeu pentru a continua lucrarea ^nceput@ de Corneliu Zelea Codreanu. {i adev@rul este c@ el a fructificat capitalul de jertf@ al C@pitanului , al ^ntregii Mi}c@ri Legionare pe plan istoric }i politic ^n folosul neamului rom$nesc.

Horia SIMA a fost un lupt@tor neobosit ^n misiunea ce i s-a ^ncredin]at chiar de c@tre C@pitan. %ntr-o zi destinat@ convorbirilor cu legionarii din]ar@. Intr@ ^n cabinetul lui Corneliu Zelea Codreanu }i Horic@. Cei ce a}teptau ^ncep s@ se nelini} teasc@. Oare de ce st@ at$t t$n@rul acesta ? T$n@rul iese }i pleac@ repede. Atunci un legionar, care st@tuse }i el de vorb@ cu C@pitanul mai ^nainte ^l ^ntreab@ : „C@pitane, cine este camaradul cu care ai stat de vorb@ dou@ ceasuri ? „

-"El e omul meu de zile grele „ , r@spunde C@pitanul r@spicat „ .

{i vorbele lui Corneliu Zelea Codreanu au fost profetice ^ntruc$t cu toat@ suferin]a ^ndurat@ timp de 53 de ani, cu toate poli]iile secrete dup@ el, dup@ o suferin]@ ^n familie, dup@ o lupt@ dus@ zeci de ani din]ar@ ^n]ar@, din continent ^n continent }i ^n ciuda at$tor du}m@nii. Horia SIMA a avut }i timpul s@ reflecteze asupra problemelor vie]ii, ale neamului, ale societ@]ii. A ar@tat cu prisosin]@ c$t poate fi de statornic unei idei, unui]el, unei credin]e. {i dac@ a fost at$t de r@bd@tor }i modest, at$t de lipsit de ^ng$mfare, nu ^nseamn@ c@ multe s@ge]i veninoase primite }i de la cei pe care-i iubea }i-i pre]uia, nu i-au ^mboln@vit inima. Nici de boala lui de inim@ nu ne-a spus nimic la fericita, miraculoasa }i prea scurta ^nt$lnire dup@ 50 de ani pe p@m$ntul Spaniei. De abia ^n anul l994 am aflat aceasta de la domnul [$rlea }i prin]ul Sturza care i-au fost permanent al@turi.

Papa Sixt al IX-lea l-a numit pe {tefan cel Mare „Atletul lui Hristos „ ; Blas Pinar ^l nume}te pe Horia „Cavalerul de Fier al Cre}tin@t@]ii }i Mesagerul celor mai %nalte Idealuri Umane „ . Eu cred c@ Horia SIMA, binecuv$ntat de Dumnezeu, a ^ntruchipat viitorul acestui neam, c@ci a purtat ^n el dragostea fa]@ de Dumnezeu, de neam, de p@m$ntul rom$nesc, de aproapele, }i a r@mas credincios unui crez pe care }i l-a asumat din fraged@ tinere]e. {i ceea ce binecuvinteaz@ Dumnezeirea nu poate pieri niciodat@

Faust Br@descu , intelectualul de clas@ }i credincios camarad al lui Horia SIMA, spune undeva despre el :

„. . . .om plin de suflet, de ^n]elegere cre}tin@ }i dragoste de neam, rar ^nt$lnit ^n istoria lumii „ .

Dac@ lui Horia SIMA i-a lipsit luna mai a tinere]ii }i vie]ii sale, i-a r@mas ^n schimb eternitatea. Jertfa lui de o via]@ arde }i va arde necontenit ^n candela istoriei rom$ne}ti, }i nu numai, }i nimeni nu va avea puterea s@ o sting@ vreodat@.

PENTRU TINE

Era prea mare-a ta lumin@
%nc$t cei ce priveau din umbr@
C@utau ^n ea doar vin@
{i strigau c@ raza-i sumbr@.

{i cu sapa f@r@ preget
Loveau ^n cuv$nt }i-n fapt@,
Ne}tiind c@-n al s@u cuget
E-a Divinit@]ii }oapt@.

Din glasul t@u ie}it-a miere,
Din sufletu-]i numai iertare,
Dar ^n a inimii unghere
Suna a ta sacrificare.
Mul]i ^n jur sim]eau ho]e}te,
Te-ar fi ucis ca sol divin,
De nu i-ar fi]inut ca-n cle}te
Puteri ce doar din t@rii vin.

Drumul Golgotei l-ai urcat
F@r@ geam@t }i suspine,
Au fost }i mul]i ce te-au urmat,
Pietri}ul ^l f@ceai rubine.

Lupt$nd mereu }i cu folos,
N-aveai ca]el dec$t s@-nvii
Doar slava Crucii lui Hristos,
Rotundul Sfintei Rom$nii.

C@ Dumnezeu te-a fost ales
Ei }tiind, n-au vrut s@ }tie . . .
S-au r@t@cit pe drum ades,
Tu ai r@mas ^n ve}nicie.

Mul]umesc acelora care au luat ini]iativa public@rii acestei c@r]i care cuprinde portrete ale lui Horia SIMA, pornite din at$tea inimi }i din at$tea min]i luminate }i le mai mul]umesc c@ mi-au dat }i mie prilejul s@ spun c$teva cuvinte despre el. Le mul]umesc }i acelora care ^l du}m@nesc }i a c@ror ur@ nu ^nceteaz@ nici acum, convins@ fiind c@ }i aceast@ ur@ va obosi odat@ }i c@ pietrele nu se arunc@ dec$t ^n pomul care are roade.

Doamne, ^]i mul]umesc c@ m-ai n@scut sora unui asemenea om }i pentru tot ce ai pres@rat ^n calea mea.

CE %NSEAMN~ A FI ROM#N

Horia Sima

Aceast@ ^ntrebare nu e destinat@ maselor populare,]@r@nim`ii noastre multi-milenare }i tuturor acelora care duc o via]@ legat@ de obiceiurile str@bune . Mul]imile tr@iesc rom$nismul. Nu filozofeaz@ asupra lui. Mul]imilor anonime se datore}te existen]a noastr@ ca neam pe acest p@m$nt . Ele au oferit conduc@torilor substan]a primordial@ din care s-a }lefuit apoi personalitatea lui istoric@. Ele au pl@smuit lumea interioar@, de

imagini }i viziuni, din care s-a f@urit apoi cultura noastr@ na]ional@.

%ntrebarea se adreseaz@ oamenilor cu carte, acelora care, intr$nd ^n contact cu arii deosebite de spiritualitate, risc@ s@ se ^nstr@ineze de ethosul na]ional }i s@ piard@ ^n]elegerea rom$nismului. Primejdia e at$t de mare ast@zi c$nd un num@r ^nsemnat de rom$ni au fost asv$rli]i de soart@ ^n mijlocul altor neamuri unde aud o alt@ limb@ }i tr@iesc alte obiceiuri. Situa]ia nu e mai bun@ ^n]ar@, unde tinerii din }coli }i universit@]i sunt crescu]i ^n duhul monstruos al ruperii totale de trecutul neamului nostru.

Iat@ cum, din cauza invaziei comuniste, problema rom$nismului se pune ^n termeni ^ngrijor@tori }i merit@ s@ fie cercetat@.

l.Elementele constitutive ale poporului rom$nesc.

Pentru a ^n]elege ce ^nseamn@ a fi Rom$n, trebuie s@ ne urc@m la origini pentru a ne reaminti componen]a etnic@ a poporului nostru. Nu exist@ nici un neam pe lume care s@ descind@ dintr-o singur@ colectivitate, neamestecat@ }i nealterat@ de alte grupuri sociale. Din aceste ^ntrep@trunderi etnice se na}te o nou@ sintez@ social@ }i un nou popor ^}i face apari]ia pe lume.

%n cazul neamului nostru, peste fondul trac s-a suprapus ocupa]ia roman@, iar prin secolele VI-VII Daco- Romanii au suferit o puternic@ invazie slav@. Elementul slav a fost dezna]ionalizat de autohtoni }i a participat la formarea poporului rom$nesc. Dac@ ne referim la propor]ia dintre cele trei elemente ^n componen]a poporului nostru, bine-^n]eles c@ predomin@ fondul trac. Noi suntem Traci care ne-am pierdut limba ^n contact cu civiliza]ia roman@, a}a cum s-a petrecut }i cu alte popoare cucerite de Romani.

Pentru a ne orienta ^n chestiunea rom$nismului, trebuie s@]inem seam@ de aportul adus de fiecare din aceste elemente la formarea sufletului na]ional. Popoarele, ca }i indivizii, au un eu sau o con}tiin]@ colectiv@. Ca s@ ^n]elegem ce ^nseamn@ a fi Rom$n, trebuie s@ descompunem realitatea lui interioar@ ^n fasciculele lui componente. Ce-am mo}tenit de la Traci, ce-am mo}tenit de la Romani, ce-am mo}tenit de la Slavii primitivi ?

Se }tie c@ Tracii au fost un popor de mari tensiuni spirituale. Cultura european@ ^}i trage originile din spa]iul locuit de acest popor. Vechea cultur@ greac@ nu e altceva dec$t o variant@ a culturii trace. Triburile grece}ti care au creat sr@lucirea Eladei au cobor$t din nordul tracic. C$t prive}te religia Tracilor, ea era at$t de sublim@, ^nc$t f@r@ exagerare poate fi numit@ un pre-cre}tinism. Dar Tracii, ^nclina]i mai mult spre contemplare }i dispre]uind bunurile acestei lumi,   n-au fost ^n stare s@ realizeze ceva mare pe plan istoric. Fiecare trib, fiecare cetate, fiecare vale, ^}i tr@iau via]a lor singuratic@ }i nu se trezeau la realitate dec$t atunci c$nd erau ataca]i. O singur@ dat@ s-au asv$rlit ^ntr-o mare ^ntreprindere istoric@, sub Alexandru cel Mare. {i, dac@ n-ar fi fost asasinat Boerebista, cine }tie dac@ soarta spa]iului r@s@ritean nu ar fi fost alta. Evident, c$nd Tracii au fost surprin}i de puterea roman@, s-au ap@rat viteje}te, dar era prea t$rziu ca s@ se mai poat@ sustrage unui destin implacabil.

Trebuie s@ cunoa}tem acum cum se manifest@ tracismul ^n noi. "Rom$nul e n@scut poet" a exclamat ^ntr-un moment de fericit@ inspira]ie Vasile Alecsandri. Dispunem de uria}e z@c@minte spirituale }i ^n acela}i timp, de un extraordinar dar de a-l exprima ^n forme artistice. Am putea zice c@ nu e Rom$n care s@ nu fi fost ispitit de a-}i ^ncerca talentul, ^n ol@rit , ^n lemn, cus@turi ^n arii sau poezie. Rom$nul e poet chiar }i c$nd vorbe}te. El inventeaz@ mii }i mii de feluri de a ^ntre]ine o conversa]ie

banal@. De la Traci am mo}tenit apoi sim]ul propor]iilor, al armoniei }i capacitatea vastelor sinteze creatoare. Geniul lui Br$ncu}i, care str@luce}te ast@zi pe primul plan al sculpturii mondiale, nu e altceva dec$t triumful geniului trac. De}i tr@ind ^n Occident, el a r@mas ad$ncit ^n contemplarea tainelor sufletului rom$n }i de aici a scos acele frumuse]i nepieritoare. El }i-a dat seama c@ orice influen]e str@ine , orice imita]ie, nu poate da dec$t o art@ bastard@. Lui Br$ncu}i, i se poate aplica admirabila formul@ a C@pitanului : "O cultur@ e na]ional@ ca origine }i interna]ional@ ca str@lucire".

Romanii erau exact opusul Tracilor. Pu]ini sensibili la comorile vie]ii interioare. Erau c$rmuitori, prin excelen]@. Oameni de legi }i de Stat. %i interesau ^n primul r$nd cetatea }i expansiunea ei. Tenaci ^n atingerea scopurilor. Politica era suprema lor art@. Ei au dat omenirii exemplul unic al unei crea]ii imperiale continue, construit@ pies@ cu pies@ ^n decurs de secole. Ceea ce o genera]ie cucerea, alta consolida }i l@rgea.

{i noi am mo}tenit ceva din viziunea imperial@ a Romei. Din nefericire, prea pu]in pentru a ne afirma ^n spa]iul nostru, dup@ concep]ia roman@. {i e firesc, pentru c@ ^n propor]ie cov$r}itoare noi suntem Traci. Avem izbucniri, ca s@ zic a}a, de Stat, dar nu avem continuitate. Dup@ un {tefan Vod@, vine un {tef@ni]@ Vod@ }i totul se spulber@. Toat@ istoria noastr@ nu e dec$t un lan] de ^ncerc@ri avortate de a crea un Stat puternic }i durabil.

Fire}te c@ la aceasta a contribuit }i situa]ia geo-politic@ a neamului nostru. Suntem a}eza]i, cum spune cronicarul, ^n calea tuturor r@ut@]ilor . Dar nu e mai pu]in adev@rat c@ ^nfr$ngerile suferite se datoresc }i caracterului nostru nestatornic. Virtu]ile civice ale str@bunei Rome sunt slab reprezentate ^n componen]a sufletului rom$nesc. Ne l@ud@m cu descenden]a roman@, dar nu-i urm@m ^ndemnurile pentru a ne crea ^ntocmiri politice statornice.

Elementul perturbator al fiin]ei noastre etnice se datore}te f@r@ ^ndoial@ amestecului slav. E vorba de vechea penetra]ie slav@, care face parte integrant@ din totalitatea poporului rom$nesc. Slavii sunt un popor nebulos. Au goluri suflete}ti care se manifest@ fie prin apatie, fie prin violen]e absurde. Slavul e omul extremelor, al rupturilor, al schimb@rilor brusce de umor }i sentimente. Azi ^]i poate jura prietenie }i m$ine s@-]i ^mpl$nte cu]itul. Cei ce au tr@it invazia ruseasc@, au f@cut experien]e de acest gen, c$nd dup@ duio}ii ^nl@crimate se merge la crim@.

Structura sufleteasc@ a Rom$nului a fost afectat@ de slavism. %n mijlocul neamului nostru vom descoperi indivizi care au maniere ciudate }i inexplicabile, care ^}i schimb@ comportamentul }i g$ndirea, de la o zi la alta. Nu au stabilitate sufleteasc@. Nu sunt capabili s@ fie consecven]i cu ei ^n}i}i, cu propriile lor p@reri }i angajamente. Sunt oameni care sar de pe o pozi]ie pe alta. Nu se pot fixa, urm$nd un]el, o direc]ie. Mereu sunt nelini}ti]i }i turbura]i, mereu ^n c@utarea a ceva nedefinit }i neclar. E slavul din ei care-i debordeaz@, t$r$ndu-i ^n anarhie }i negativism.

C$t de puternic@ e abaterea slav@ ^n componen]a sufletului rom$nesc e greu de spus. %n orice caz, to]i suntem ^ncerca]i de ea, to]i suntem supu}i tenta]iei de a ie}i din cadrul ordinii }i al armoniei, pentru a ne azv$rli ^n haos.

2.Destin na]ional.

Aceste caracteristici, acest m@nunchi de for]e spirituale au dat na}tere poporului rom$nesc. Aceasta e analiza lui spectral@. Dar poporul rom$nesc nu se identific@ cu nici una din aceste dimensiuni. E o entitate nou@, cu sufletul }i aspira]iile lui proprii.

Avem un substrat trac, un substrat de romanitate }i avem o infuziune slav@ ; reprezent$nd totu}i o formul@ comunitar@ nou@, distinct@ de elementele rasiale care au intrat ^n componen]a noastr@. Suntem Rom$ni }i cu apari]ia noastr@ ^n spa]iul sud-estic ^ncepe o nou@ aventur@ istoric@. Istoria e crea]ia popoarelor. Cercetarea trecutului nu ne poate servi pentru a reconstitui gloria unor popoare apuse, ci pentru a ne da mai bine seama de posibilit@]ile noastre creatoare }i de defectele cu care am venit pe lume.

Un popor nu este, ci devine o no]iune dinamic@. E o afirmare permanent@ a eului s@u ^n lupt@ cu alte colectivit@]i. O na]iune e o ^ntreprindere a viitorului, o proiec]ie a lumii sale interioare de visuri, aspira]ii }i idealuri. O na]iune nu poate tr@i f@r@ a-}i fixa ruta de urmat ^n proximele decenii. Dac@ nu-}i concentreaz@ energiile spre un]el precis, abdic@ de la misiunea ei }i va fi cutropit@ de alte na]iuni. Robia ^n care geme poporul rom$n ast@zi este rezultatul incapacit@]ii clasei conduc@toare dintre cele dou@ r@zboaie de a formula }i urm@ri cu tenacitate o politic@ de salvare na]ional@ ^n func]ie de primejdia din r@s@rit. Poporul rom$n trebuie s@ tr@iasc@ ^ntr-o permanent@ stare de mobilizare pentru a-}i ap@ra grani]a Nistrului.

Fiec@rui popor i-a fost h@r@zit de Dumnezeu o misiune de ^ndeplinit ^n aceast@ lume. Acesta e destinul lui na]ional. Acest destin trebuie mereu scrutat de conduc@tori , mereu chestionat, pentru a da r@spunsul cuvenit unei anumite situa]ii istorice. Este cert c@ ^n ^mprejur@rile actuale, destinul na]ional comand@ tuturor Rom$nilor din]ar@ }i din exil s@-}i concentreze toate puterile pentru eliberarea Patriei. Toate celelalte]eluri cad pe al doilea plan, iar cine se refugiaz@ ^n alte preocup@ri , motiv$nd nu }tiu ce superiorit@]i intelectuale, e un dezertor al cauzei na]ionale.

3.Taina rom$nismului.

Cum putem descoperi rom$nismul pentru a-l servi apoi cu dragoste }i ^nfl@c@rare ?

Rom$nismul e ^n noi, ^n sufletul nostru. %ntre individ }i neam se produce un proces osmoz@, de ^ntrep@trundere. Dispunem a}adar de instrumentul interior ca s@ explor@m fiin]a neamului. Numai s@ ne folosim de el. Prin medita]ie, prin contempla]ie l@untric@, ne vom pune ^n contact direct cu neamul. %i vom sim]i pulsul, durerile, suferin]ele }i aspira]iile. Dac@ ne vom apleca ast@zi asupra neamului, vom auzi zorn@it de lan]uri, u}i grele care se deschid }i ^nchid, de paznici fioro}i }i ^n fa]a noastr@ vor ap@rea mii de morminte care ard }i ard cu o flac@r@ care urc@ p$n@ la cer. Cine ar putea s@ r@m$n@ nesim]itor la aceast@ priveli}te de groaz@, afar@ de acei care }i-au construit o filozofie strict egoist@ a vie]ii }i refuz@ s@ ia act de tragedia neamului ?

Rom$nismul trebuie explorat integral. Pe toate dimensiunile : ^n spa]iu, ^n timp }i ^n profunzime. Rom$nismul integral cere s@ ne interes@m de soarta tuturor fra]ilor no}tri din toate provinciile }i r@sp$ndirile : din Basarabiua, din Balcani, din Banat, din Ungaria }i chiar din America sau alte continente. Orice Rom$n ne intereseaz@, chiar dac@ ar tr@i undeva pe la polul sud.

Rom$nismul integral cere ca s@ ne cunoa}tem istoria, ^ncep$nd de la originile ei cele mai ^ndep@rtate . Dar nu a}a superficial, pe ani }i evenimente. Asta nu e istorie. Ci ^n structura ei intim@ : ^n ideile care au c@l@uzit-o , ^n ac]iunile }i reac]iunile care i-au determinat cursul.

Rom$nismul integral mai cere ca s@ ne inspir@m din spiritualitatea rom$neasc@, obiectivat@ ^n crea]iile populare, c$nd

ne av$nt@m ^n domeniul artei }i literaturii

4.Unde se g@se}te Rom$nul adev@rat ?

Rom$nul adev@rat se g@se}te la intersec]ia celor trei axe ale rom$nismului : geografia na]ional@, istoria na]ional@ }i cultura na]ional@. Priveli}tea spa]iului locuit de Rom$ni, priveli} tea timpului ^nsemnat de ispr@vile lor }i priveli}tea domeniului s@u spiritual ^}i dau concomitent ^nt$lnire ^n sufletul Rom$nului adev@rat. Sunt trei aspecte ale aceleia}i realit@]i : rom$nismul.

Cine poate s@ ^mbr@]i}eze arhitectura diferen]iat@ a rom$nismului pe cele trei planuri, devine un mare Rom$n. Marii Rom$ni sunt foarte rari. Pot fi num@ra]i pe degete ^n istoria }i cultura noastr@ : B@lcescu, Cuza, Eminescu, Aurel C. Popovici, Corneliu Codreanu, Traian Br@ileanu, Nae Ionescu }i ^nc@ c$]iva.

Maniu a fost un mare ardelean, dar n-a izbutit niciodat@ s@ se ridice la viziunea integral@ a rom$nismului. El n-a ^n]eles niciodat@ importan]a Basarabiei ca pies@ esen]ial@ ^n dispozitivul de ap@rare al]@rii. De aici }i nefericita lui interven]ie ^n evenimentele de la 23 august. Ionel Br@tianu iubea pasionat p@m$ntul }i cuno}tea istoria Rom$niei, dar era amputat de viziunea spiritual@ a neamului. A}a se face c@ pe c$t de str@lucit a fost ^n cursul r@zboiului de unitate na]ional@, pe at$t de lamentabil s-a comportat dup@ r@zboi, neacord$nd aten]ia cuvenit@ noilor aspira]ii na]ionale.

Str@inii pot deveni Rom$ni numai ^n m@sura ^n care ^}i asimileaz@ coordonatele sufletului rom$nesc. Prin simpla ^ncet@]enire un str@in nu devine Rom$n. Aceasta e o calitate exterioar@, care nu-l transform@ automat ^n Rom$n. Dup@ cum un Rom$n de s$nge poate suferi un proces invers, de ^ndep@rtare de

focarul rom$nismului p$n@ a se ^nstr@ina complet. %n acest caz, de}i el e Rom$n de s$nge, de}i poart@ un nume rom$nesc, a ^ncetat de-a mai fi un Rom$n adev@rat. Avem celebrul caz al lui Titulescu care s-a ^nstr@inat at$t de mult de neam ^nc$t a devenit un inamic al rom$nismului.

Comuni}tii nu sunt Rom$ni. M@ refer la corifeii comuni}ti, la acei ini]ia]i ^n secretele Interna]ionalei Comuniste, }i nu la masa oportuni}tilor }i a acelora intra]i de nevoie ^n partid. De}i, probabil, Rom$ni de s$nge, nici Gheorghiu Dej }i nici Ceau}escu nu mai apar]in poporului rom$nesc. Un comunist automat iese din comunitatea na]ional@. Partid Comunist ***Rom$n*** *e o absurditate. Orice comunist e un interna]ionalist, un cosmopolit, un du}man al popoarelor. Idealul comunismului este distrugerea na]iunilor, prin amestecul lor for]at ^ntr-o mas@ inform@, pe care s@ o poat@ guverna cu u}urin]@ for]ele secrete ale acestei mi}c@ri.*

5.Ce este Mi}carea Legionar@ ?

Este o uria}@ ^ncercare de a crea un mare tip de Rom$n care s@ rezolve problemele politice, economice }i sociale ale poporului rom$nesc, cu scopul de a-i netezi calea spre ^mplinirea lui ^n lume.

Destinul na]ional ^}i g@se}te ^ntruchiparea suprem@ ^n cultur@. Dar cultura e o floare ginga}@ care nu se dezvolt@ dec$t ^n condi]ii de securitate, pace }i bun@-stare. Iat@ func]iunea }i rolul istoriei na]ionale. Istoria e barajul de protec]ie a culturii.

C$nd un popor sufer@ vicisitudini istorice, ceea ce se ^nt$mpl@ ast@zi cu poporul nostru, atunci }i cultura lui se ofile}te. Ceea ce cheam@ comuni}tii cultur@ rom$neasc@, nu mai e cultur@, ci ceea ce a r@mas din vechea cultur@ }i vechea

capacitate creatoare a poporului nostru dup@ ce au fost infiltrate prin nenum@rate site marxist-leniniste. Adev@rata cultur@ rom$neasc@ l$nceze}te prin ^nchisori.

F@r@ istorie nu exist@ cultur@. Ca s@ ne afirm@m , ^n deplin@ libertate creatoare, trebuie mai ^nt$i s@ exist@m ca entitate independent@, st@p$ni pe destinul nostru.

Corneliu Codreanu a avut intui]ia central@ a sufletului rom$nesc. El }i-a dat seama de imensul poten]ial creator al neamului nostru, dar }i de defectele care ^l sufoc@ : vanitate, inconsecven]@ }i superficialitate. Sprijinindu-se pe filonul romanit@]ii el a urm@rit s@ trezeasc@ din letargie energiile trace, a}a ca Boerebista alt@dat@ , }i apoi cu aceast@ superioritate de for]e s@ domine anarhia slav@. A reu}it ^n aceast@ ^ntreprindere uria}@, dar n-a putut s@-}i des@v$r}easc@ opera, fiind ucis de du}mani.

C@pitanul a avut }i geniala inspira]ie ca ^n aceast@ mare } coal@ de refacere a sufletului rom$nesc, s@ asocieze }i ^nv@]@tura cre}tin@. %ntr-adev@r, romanitatea noastr@ era prea slab@ ca s@ sus]in@ cupola Mi}c@rii. Dar ad@ug$nd ordinii romane ordinea cre}tin@ a vie]ii, i-a dat o soliditate de fier. Dragostea, virtutea cardinal@ a doctrinii cre}tine, produce efecte salutare }i ^n via]a Statului, fiind elementul de armonie }i ^nchegare ^ntre cei doi poli ai existen]ei lui : autoritate }i libertate. A}a a luat na}tere o disciplin@ sui-generis, lipsit@ de constr$ngeri externe, bazat@ pe consim]@m$nt }i adeziune voluntar@. Disciplina izvor$t@ din bucuria de a servi o cauz@ mai ^nalt@.

Timpul e ac]iune din perspectiva rom$nismului integral. Nu ac]iune pentru afaceri }i interese particulare, ci ac]iune pentru salvarea poporului rom$nesc. S@ combatem defectele specifice poporului nostru, pun$nd ^n locul lor :

- *al vanit@]ii - ambi]ia creatoare de valori na]ionale ;*

- *al inconsecven]ei - eroismul de durat@ ;*

- *al superficialit@]ii ^n g$nd }i ac]iune - seriozitate }i sim]ul monumentalului.*

[ara }i Exilul - ian.-feb. l97l

"Etica legionar@ urmeaz@ str$ns pozi/ia Noului Testament. Moralitatea este un mod fundamental de a fi al eului. O autentic@ conduit@ moral@ nu se ob/ine fiind mereu grijulii s@ nu se calce cutare sau cutare paragraf al legii, ci dezvolt$nd ^n noi puterile uria}e ale dragostei. Nu mai c@ut@m cu legea ^n m$n@ ce-am f@cut bine }i ce-am f@cut r@u , ci azv$rlim ^n existen/a noastr@ bel}ugul dragostei, }tiind prea bine c@ ^n modul acesta acoperim }i cerin/ele ei. Ion Mo/a stabile}te cu o claritate des@v$r}it@ deosebirea dintre cele dou@ morale : morala mozaic@, a legii, a exteriorului conduitei umane }i morala cre}tin@, a spiritului, care se caracterizeaz@ prin desprinderea total@ de tine ^nsu/i".

H.S., Doctrina legionar@.

"Totalitarismul a fost introdus pentru ^nt$ia oar@ ^n istorie de bol}evici. Ei sunt creatorii partidului unic. Doctrina lor e at$t de lipsit@ de con/inut uman ^nc$t nu se poate realiza ^n cadrul unui stat dec$t confisc$ndu-se puterea ^n beneficiul unui singur partid }i exercit$ndu-se apoi o teroare continu@. O minoritate f@r@ scrupule, profit@ de un moment de mare suferin/@ na/ional@ }i smulge pentru sine puterea statului. Odat@ ^n posesiunea ei, suprim@ suveranitatea poporului }i ucide sau arunc@ ^n temni/e pe to/i cei care ar putea s@ protestze sau s@ se opun@ proiectelor lor scelerate".

H.S., Menirea na]ionalismului.

O VIA[~ %N SLUJBA LEGIUNII

Nicolae Ro}ca

S-au ^mplinit pe data de 25 mai a.c. }apte ani de la ^ncetarea din via]@ a Comandantului Mi}c@rii Legionare, Horia Sima.

Personalitate marcant@, om pe care o r$nduial@ deosebit@ ^n via]@ l-a purtat pe un drum aspru, dar luminos, acela de a duce mai departe povara legionar@, de a face cunoscut ^n lume crezul lui Corneliu Zelea Codreanu }i de a fi prezent pe scena politic@ rom$neasc@ ^n momentele grele ale istoriei ei.

Via]a unui om nu este ^nsemnat@ prin num@rul de ani ^n care se consum@, ci prin intensitatea cu care arde, prin tensiunea]esut@ ^n urzeala ei. A tr@i ^n indiferen]@ fa]@ de cei din jur, rezolv$nd numai problemele existen]ei proprii, neimplic$ndu-te ^n trebuin]ele societ@]ii din care faci parte, st@ la ^ndem$na oricui. Este, poate, destinul marei majorit@]i a oamenilor. Ei se nasc, cresc, se realizeaz@ profesional, procreaz@, mor. Cursul acestor vie]uiri este mai mult sau mai pu]in lini}tit, uneori chiar monoton.

Desigur este important s@ te realizezi }i s@-]i creezi un rost. Este chiar imperativ, de l@udat . Dar nu este suficient. Minunatul suflu al vie]ii cu care am fost ^nzestra]i ne cere mai mult dec$t at$t. Ne cere o tr@ire substan]ial@, cu miez germinativ, o tr@ire darnic@ fa]@ de societate. Ne oblig@ s@ stimul@m voca]ia ob}teasc@ care, de cele mai multe ori, l$nceze}te ^n noi.

Sub acest aspect, cu aceast@ ^nc@rc@tur@ social@ }i cu str@duin]a de a p@trunde problemele na]ionale ale timpului s@u , se petrece via]a lui Horia Sima. Rostul lui printre noi a fost s@ se implice f@r@ rezerve ^n m@rea]a oper@ ^nceput@ de Corneliu Zelea Codreanu, omul care a urnit }i a tras dup@ sine genera]iile rom$ne}ti dintre cele dou@ r@zboaie (}i poate }i altele) angaj$ndu-le ^ntr-un formidabil iure} na]ional.

Ridic$nd sabia c@zut@ , dar nu fr$nt@, din m$na C@pitanului , Horia Sima continu@ idealurile }i lupta acestuia.

%n istoria zbuciumat@ a Mi}c@rii Legionare Corneliu Zelea Codreanu este ***%ntemeietorul,*** Horia Sima este ***Continuatorul*** }i, dac@ Dumnezeu o va vrea, va apare ^ntr-o bun@ zi }i ***Realizatorul*** tuturor deziderатelor }i visurilor rom$ne}ti pentru care at$ta au trudit cei doi mari ^nainta}i.

%n aceast@ scurt@ expunere a vie]ii, cu rosturile ei, a Comandantului Mi}c@rii Legionare, vom considera patru aspecte principale ale acesteia :

1. omul Horia Sima ;
2. legionarul Horia Sima ;
3. omul politic Horia Sima ;
4. scriitorul Horia Sima.

I. OMUL HORIA SIMA.

N@scut la 3 iulie l906 ^n Bucure}ti, urmeaz@ liceul Radu Negru din F@g@ra} }i apoi Facultatea de Litere }i filozofie din Capital@.

A r@mas orfan de tat@ la o v$rst@ fraged@, fiind obligat s@-}i croiasc@ singur drumul ^n via]@ prin eforturi proprii }i cu o tenacitate de invidiat. De-a lungul studiilor, at$t liceale c$t }i universitare, el s-a ^ntre]inut practic din medita]iile pe

care le d@dea (uneori chiar colegilor lui de curs) }i din bursele ob]inute pentru studiile sale str@lucite .

Horia Sima avea o puternic@ personalitate. Era super-dotat ca inteligen]@. Avea o voin]@ }i o perseveren]@ puternic@, t@rie de caracter }i convingeri ferme. Avea ^ncredere ^n for]ele lui mintale ceea ce-i u}ura ^n]elegerea grabnic@ a situa]iilor ce i se prezentau.

Nu era un om dificil. Dimpotriv@, era u}or abordabil, amabil, prietenos. Punea mult@ c@ldur@ ^n rela]iile cu ceilal]i oameni }i mai ales cu camarazii s@i . %i pl@cea, }i chiar c@uta, discu]iile serioase }i ^n toate domeniile, c@ci avea o vast@ cultur@. Savura cu pl@cere o glum@ bun@ }i era discret ^n aprecieri fa]@ de al]ii. Ura b$rfa. Respingea clevetirile }i }oaptele r@ut@cioase la adresa prietenilor lui.

Spirit mai mult vesel. Era ^n general optimist }i ^n]eleg@tor cu lipsurile omene}ti, chiar dac@ acestea ^l atingeau uneori nepl@cut. Loviturile nedrepte nu-l scoteau din fire. %l afectau desigur, ^l sup@rau chiar, dar ^}i domina repede m$nia. Nu era deloc ranchiunos. Reac]iile lui erau acelea ale omului superior pe care invidia }i ura inamicilor nu-l impieta. Era ocrotit parc@ de o plato}@ rezistent@ care f@cea s@ alunece peste el, f@r@ s@-l str@pung@, suli]ele ^nveninate ale vr@jma}ilor.

Horia Sima era profund credincios. Lumea lui interioar@ de visuri }i idealuri era axat@ pe credin]@. R@spuns la eventualele sale nelini}ti metafizice le g@sea ^n Biseric@, ^n iubirea cre}tin@ : ***"Orice moment de dragoste este un moment de crea]ie, un moment de libertate, un moment de tr@ire spiritual@ }i un moment de cunoa}tere al adev@rului". "Dragostea reprezint@ ecua]ia fiec@rui om, formula lui de permanen]@".***

Numai credin]a sa ad$nc@ l-a ajutat s@ suporte }i s@ ^nving@ toate loviturile nedrepte, toate persecu]iile printre care i s-a scurs via]a. Ea l-a ajutat s@ fac@ fa]@ lipsurilor }i necazurilor

sem@nate bogat pe ogorul existen]ei sale. Deosebit de dureroas@ a fost lunga faz@ a bolii so]iei sale Elvira, sau Viluca cum ^i spunea, care timp de l5 ani s-a stins din via]@ ^ncet, buc@]ic@ cu buc@]ic@ . Ea l-a avut mereu pe so]ul s@u l$ng@ patul de suferin]@, ajut$nd-o, alin$nd-o, ^mb@rb@t$nd-o. Niciodat@ nu l-am v@zut nemul]umit, plictisit sau d@r$mat moralice}te de aceast@ lung@ }i grea agonie a tovar@}ei lui de via]@, care s-a stins ^n anul l974.

Permanent proscris, hulit }i urm@rit , el nu }i-a pierdut nici un moment echilibrul sufletesc }i ^ncrederea ^n steaua sa. Purta marcat@ pecetea omului ales, omului creat din ***"alt@ pl@mad@".***

Toate aprecierile negative, calific@rile infame }i r@uvoitoare aruncate de du}mani }i chiar de unii fo}ti prieteni, asupra acestui om, sunt false, izvor$te din invidie unele, din ne}tiin]@ cras@ sau chiar din netrebnic@ r@utate, altele. Cei care l-au cunoscut de-aproape }tiu c@ nu este a}a }i o m@rturisesc deschis.

Chiar }i unii inamici politici, oameni din afara Mi}c@rii (^l putem include aici chiar }i pe Pamfil {eicaru) care l-au c@utat }i cunoscut, au fost capta]i de amabilitatea lui Horia Sima, de distinc]ia }i corectitudinea cu care au fost primi]i, de discu]iile avute cu el, }i mai ales de vederile sale largi. Ace}tia }i-au revizuit ^ndat@ opiniile defavorabile, opinii n@scute ^n ei de propaganda mincinoas@ rev@rsat@ timp ^ndelungat asupra lui Horia Sima. %}i d@deau seama repede c@ se g@seau ^n fa]a unei personalit@]i proeminente, care avea idei clare }i care-}i rostuise via]a numai pe drumuri drepte, juste, utile prietenilor }i neamului s@u.

II. LEGIONARUL HORIA SIMA.

Ader@ la Mi}carea Legionar@ ^n toamna anului l927, la numai c$teva luni de la ^nfiin]area ei, student fiind ^nc@. Este ^ncadrat ^n cuibul condus de Andrei Ionescu, din care mai f@ceau parte Iordache Nicoar@, Ion Belgea, Iosif Dumitru }.a., to]i ei deveni]i frunta}i }i martiri legionari.

Datorit@ capacit@]ii , av$ntului }i a spiritului s@u de organizare, Horia Sima ocup@ repede diferite func]ii ^n s$nul Mi}c@rii }i este numit ^n l935 {eful Regionalei legionare Banat, calitate ^n care, pentru meritele }i activitatea sa bogat@, este citat de C@pitan.

%n anul l938, dup@ arestarea lui Corneliu Zelea Codreanu, este cooptat ^n Comandamentul de prigoan@ al Mi}c@rii. Adun@ }i organizeaz@ legionarii r@ma}i liberi dup@ masivele arest@ri din acel an. Odat@ cu asasinarea mi}eleasc@ a C@pitanului ^n 30 noiembrie l938, Horia Sima, ^ndurerat dar }i revoltat, ^ncepe o lupt@ cr$ncen@ contra regimului carlist }i a camarilei de criminali ^njghebat@ ^n jurul regelui. Lupt@ inegal@, plin@ de primejdii. Carol II dispunea de for]e considerabile : armat@, poli]ie, jandarmerie, sprijin politic interior }i exterior. Horia Sima aproape singur, avea ^n jurul s@u doar c$teva grupuri de oameni r@ma}i liberi, care se mi}cau ^n clandestinitate, dar care aveau un grad ^nalt de entuziasm }i erau deci}i s@ pedepseasc@ cu orice risc uciderea din P@durea T$nc@be}ti.

Dar Horia Sima poseda totu}i o arm@ puternic@ care putea neutraliza for]ele regale : credin]a ferm@ ^n dreptatea luptei lui, convingerea c@ trebuia s@ restabileasc@ o ordine moral@ ^n via]a politic@ a poporului nostru }i spiritul de sacrificiu al oamenilor aduna]i ^n jurul s@u.

Cu toate c@ este c@utat cu ^ncr$ncenare de toate organele represive ale regimului dictatorial regesc (se puseser@ premii de milioane pe capul lui) reu}e}te s@ se strecoare cu abilitate printre urm@ritorii s@i }i, p$n@ la urm@, s@-l ^nving@ pe Carol II, alung$ndu-l din]ar@ ^n anul l940.

Mi}carea Legionar@, proscris@ p$n@ atunci }i

azv$rlit@ ^ntr-o aprig@ prigoan@, este scoas@ la lumin@ de Horia Sima }i dus@ la Biruin]@ prin lovitura revolu]ionar@ din 3 septembrie l940.

%n 6 septembrie, Forul Legionar compus din Senatori,oamenii de vaz@ ai Mi}c@rii care au putut s@ scape din p$rjolul carlist, ^mpreun@ cu to]i Comandan]ii Bunei Vestiri (^ntemeietori ai Legiunii al@turi de C@pitan), l-au proclamat {ef al Mi}c@rii Legionare }i urma} al lui Corneliu Zelea Codreanu.

Este aclamat cu entuziasm de to]i legionarii ^n via]@.

%n noua lui func]ie de conducere s-a confruntat cu tot felul de probleme, cu multe situa]ii grele, situa]ii limit@ chiar, dar pe care le-a ^nfruntat }i le-a dominat prin capacitatea sa. A p@strat vie }i activ@ Legiunea. A p@strat-o mai ales intact@ din punct de vedere doctrinar }i a urmat cu stricte]e punctele programatice }i strategice trasate de Corneliu Zelea Codreanu. Nu a ^nstr@inat opera acestuia. At$t Carol II, c$t }i Antonescu }i chiar Hitler au ^ncercat aservirea Mi}c@rii Legionare, izbindu-se mereu de refuzul lui Horia Sima care nu a acceptat ^n nici un chip }tirbirea caracterului }i a independen]ei ei politice. Vegheaz@ ca ^n structura g$ndirii legionare s@ nu p@trund@ idei str@ine ce i-ar fi putut altera puritatea ideologic@.

Horia Sima a fost un neobosit om de ac]iune, lupt@tor curajos, mereu prezent ^n mijlocul evenimentelor, ^nfrunt$nd obstacole }i amenint@ri pentru realizarea idealului legionar al C@pitanului pe care }i-l ^nsu}ise.

Dup@ scurta perioad@ de guvernare legionaro-antonescian@, generalul Antonescu se desprinde de Mi}carea Legionar@ }i porne}te contra ei o ^nver}unat@ persecu]ie. Horia Sima este obligat, pentru a-}i salva via]a, s@ ia calea exilului. Ajunge ^n Germania unde este supus la presiuni de autorit@]ile naziste pentru a schimba direc]ia }i ideologia Mi}c@rii. Se opune cu t@rie }i-}i ^mb@rb@teaz@ camarazii, exila]i }i ei, prin contacte secrete (c@ci nu li se permiteau ^nt$lnirile), ^ndemn$ndu-i s@ r@m$n@ intransigen]i, s@ reziste at$t amenin]@rilor, c$t }i

presiunilor germane. Cu pu]ine excep]ii, grupul legionar din Germania a r@mas statornic crezului }i conducerii Mi}c@rii Legionare.

Constat$nd direc]ia gre}it@ pe care se angajase na]ional-socialismul german care, tr@d$nd revolu]iile na]ionaliste europene, se ^ndrepta spre o hegemonie german@ ^n continentul nostru, cu urm@ri previzibile catastrofale, Horia Sima evadeaz@ din domiciliul for]at german }i trece clandestin ^n Italia, cu inten]ia de a expune lui Mussolini temerile sale }i a-l determina s@ ^ncerce el remedierea gre}elilor politice ale lui Hitler. Dar Fuehrerul, ^n culmea puterii sale (suntem ^n l942) nu poate accepta lec]ii de la nimeni, mai pu]in de la cineva ce nu i s-a subordonat niciodat@ (Horia Sima nu l-a ^nt$lnit nicic$nd pe Hitler). %l oblig@ pe Duce s@-i predea prizonierul, care este internat ^ntr-un lag@r de concentrare. {i dac@ Horia Sima nu a fost ^mpu}cat atunci se datore}te unei gre}eli tactice a generalului Antonescu, care i-a cerut imperativ lui Hitler s@-l execute pe Sima, lez$nd ^n felul acesta orgoliul }i susceptibilitatea Fuehrului (Ion Calafeteanu - Rom$nii la Hitler, p.l72).

Dup@ ^ncetarea r@zboiului }i r@sp$ndirea legionarilor prin toat@ lumea, Horia Sima purcede, ^ncep$nd cu anul l947, la reorganizarea Mi}c@rii Legionare din exil, pentru a continua lupta anticomunist@. A reprezentat, dup@ pr@bu}irea frontului na]ionalist european, o speran]@ }i un sprijin moral pentru legionarii dispera]i, dezorienta]i, descuraja]i. Timp de c$]iva ani are o activitate febril@ cutreier$nd clandestin diferitele]@ri ^n care se g@seau p$lcuri r@zle]e de legionari. %i regrupeaz@, ^i dirijeaz@ spre diferite]@ri, unii spre cele dou@ Americi }i reorganizeaz@ Mi}carea pe vechile ei structuri : cuiburi, garnizoane, nucleu central.

{i ^n ciuda diversit@]ilor ambientale, a influen]elor mediului ^n care tr@iau , a greut@]ilor existen]ei de refugiat }i a nenum@ratelor ac]iuni de def@imare la care erau supu}i, legionarii au r@spuns din nou la chemarea lui Horia Sima. Au r@spuns cu

acela}i entuziasm }i abnega]ie cu care r@spunseser@ }i ^n septembrie l940 }i ^n 23 august l944.

Prin anii l950-l95l Mi}carea Legionar@ din exil era din nou structurat@, unitar@. Oamenii }tiau unde s@ se adreseze, ce trebuia s@ fac@, ^ncotro s@-}i ^ndrepte energiile. Prin circul@ri Horia Sima p@streaz@ spiritul de unitate }i credin]a ^n viitor.

Chiar }i ^n]ar@, ^n lumea legionar@ supus@ cruntelor reprim@ri din gulagurile comuniste, Horia Sima a men]inut ^n stare de veghe continu@ spiritul legionar, spiritul de rezisten]@. Presiunile care s-au f@cut peste tot, ^n lag@re }i ^nchisori, pentru ca oamenii s@ se lepede de C@pitan }i de Comandant, au dat gre}. Pu]inele pr@bu}iri care s-au petrecut ^n aceast@ lume concentra]ionar@ , nu fac dec$t s@ confirme bestialitatea dezl@n]uit@ contra acestor semeni, care atingea limita rezisten]ei fizice }i psihice a omului. Chiar }i aceste pr@bu}iri indic@ cr$ncena lupt@ dus@ ^ntre legionari }i sistemul represiv comunist care urm@rea s@-i distrug@, s@ le sting@ candela ce lumina sufletele lor.

"***La Pite}ti, la Gherla, la Canal, la Aiud, ^n mun]i, pretutindeni ^n ^nchisorile }i lag@rele de munc@ for]at@ din]ar@, legionarii lovi]i }i uci}i erau cei care se men]ineau ^n linia de ascultare fa]@ de Horia Sima. Pe Horia Sima voiau s@-l distrug@ adversarii, de el voiau s@ ne desolidariz@m , de el, at$t ca persoan@, c$t }i de activitatea lui, }tiind c@ ^n felul acesta unitatea de lupt@ va fi anihilat@".*** (Virgil Maxim - L@muriri legionare - p.l8).

Mai t$rziu, prin anii l970, Horia Sima dorind s@ pre^nt$mpine problemele ce s-ar fi putut isca odat@ cu dispari]ia lui fizic@, caut@ s@ dea Legiunii un sprijin institu]ional. Pentru asta reorganizeaz@ ***Senatul Mi}c@rii , Forul legionar*** }i

Consiliul Politic. Trei institu]ii (create de ^nsu}i C@pitanul }i actualizate de Comandant) menite s@ asigure o continuitate legitim@ ^n conducere p$n@ ce va apare }i va putea fi numit noul ei }ef.

Horia Sima a condus Mi}carea Legionar@ timp de 53 de ani, ^ndrum$nd-o cu ^ndem$nare pe m@rile agitate ale evenimentelor politice din secolul XX, }i a f@cut-o cunoscut@ ^n ^ntreaga lume. S-a d@ruit f@r@ r@gaz chem@rii lui. Nu }i-a abandonat niciodat@ misiunea ^ncredin]at@ de C@pitan (Ion Halmaghi- Memoriile Viitorului-pag.6).

Este un m@rturisitor al lui Corneliu Zelea Codreanu pe care-l admira }i iubea. A scris cele mai frumoase pagini ap@r$ndu-i memoria }i concep]iile. %n scurta sa via]@ public@, C@pitanul nu }i-a putut dezvolta prea mult g$ndirea }i ideile sale de baz@, care ^mbr@]i}au omul, cu sufletul lui, neamul, cu menirea sa }i ata}amentul acestora fa]@ de Dumnezeu. %i revine lui Horia Sima aceast@ misiune. El disec@ concep]ia ^nainta}ului s@u , analizeaz@ toate cutele ei }i o explic@ ^ntr-o form@ magistral@. Opera sa de baz@ "***Doctrina legionar@***" reprezint@ o incursiune ^n fr@m$nt@rile intelectuale ale C@pitanului }i ^n evanghelia lui socio-politic@, pe care le l@mure}te }i le expune cu o competen]@ de net@g@duit.

O alt@ realizare impun@toare a lui Horia Sima este ridicarea Monumentului Mo]a-Marin de la Majadahonda (Spania), chiar pe locul unde au c@zut cei doi eroi rom$ni. Acest monument a devenit un loc de reculegere pentru legionarii din toat@ lumea }i chiar pentru al]i na]ionali}ti europeni care vin la el ca s@ se ^nchine cu respect }i pio}enie }i s@ se inspire din jertfa pentru cre}tin@tate pe care au dat-o cei doi legionari rom$ni.

Dintre to]i legionarii C@pitanului r@ma}i ^n via]@ ^n l938-l940, Horia Sima a fost cel mai bun, cel mai viteaz, cel mai bine orientat ^n desi}ul zbucium@rilor politice ale secolului nostru.

De aceea a fost el cel ales ca s@-l urmeze, de aceea a fost el cel recunoscut ca }ef al Mi}c@rii Legionare.

Ne^n]elegerile }i unele dezert@ri care s-au produs ^n s$nul acesteia, cauzate de frecu}urile vie]ii, de deten]iile }i presiunile germane, de eroziunile provocate de crudele }i interminabilele persecu]ii, au afectat, f@r@ ^ndoial@, edificiul legionar, dar nu ^ntr-o m@sur@ dezastroas@ cum afirm@ uneori dezinformatorii.

Iat@ c@ acest edificiu a rezistat tuturor intemperiilor }i a r@mas ^n picioare ^n ciuda unor efective reduse (prin lege fireasc@ biologic@) }i ^n ciuda atacurilor murdare ale nenum@ra]ilor lui du}mani.

{i aceasta se datore}te legionarului Horia Sima.

III. OMUL POLITIC HORIA SIMA.

%ntre calit@]ile marcante ale Comandantului se profileaz@ cu claritate cele politice. Avea o intui]ie politic@ ascu]it@. Prevede }i ac]ioneaz@. Astfel, ^l g@sim prezent }i activ ^n momente istorice cruciale, c$nd ^ncearc@ s@ repare erorile comise de oamenii ce conduceau destinele]@rii }i s@ ^mpiedece pr@bu}irea ^n neant a na]iunii. Horia Sima a reprezentat, ^n momentele de criz@ na]ional@, zv$cnirea con}tiin]ei rom$ne}ti }i punctul de polarizare al energiilor poporului pentru lupta de rezisten]@ }i supravie]uire.

Trei sunt, dup@ ^n]elegerea noastr@, momentele politice ^n care interven]ia acestui om a fost hot@r$toare :

a. lupta contra lui Carol II }i d@r$marea lui ;
b. 23 august l944 ;
c. organizarea luptei de rezisten]@ contra comunismului.

a. ***Lupta contra dictaturii lui Carol II*** }i d@r$marea ei a fost de o importan]@ major@ pentru Rom$nia. Dac@ acel tiran mai r@m$nea pe tron, ^n circumstan]ele politice interna]ionale ale anului l940, destr@marea Statului rom$n ar fi fost ireversibil@. Carol II nu mai era agreat de nimeni }i pentru a-}i men]ine tronul cu orice pre] (tron ce-i aducea bog@]ii imense ^ntr-un sistem de mare corup]ie) ar fi acceptat dezmembrarea total@ a]@rii. Cedase deja p$n@ atunci o treime din teritoriul na]ional.

De men]ionat c@ lupta anticarlist@ a fost condus@ exclusiv de Horia Sima }i Mi}carea Legionar@. Celelalte partide acceptaser@ tacit dictatura regal@ cu erorile ei politice, c@reia i-au furnizat chiar oameni pentru a o sus]ine. Ace}tia, ^mpreun@ cu regele, au ^mpins]ara ^ntr-un cotlon f@r@ ie}ire.

%n septembrie l940, Carol, alungat din]ar@ datorit@ revoltei legionare, Horia Sima prime}te o mo}tenire dezastroas@ : o]ar@ rupt@, demoralizat@, o armat@ ^nvins@ f@r@ a trage un glonte (pe care nu-l avea), o politic@ extern@ smintit@ care l@sase Rom$nia singur@, izolat@ }i f@r@ sprijin ^n fa]a unor for]e considerabile care o ^nconjurau, gata s@ se n@pusteasc@ asupre ei..

%n aceast@ situa]ie extrem de grav@, Horia Sima, fidel ^ndrum@rilor l@sate de Corneliu Zelea Codreanu, ^ndreapt@ corabia rom$neasc@, ce naviga cu catargele rupte, spre apele germane, mai pu]in primejdioase pentru integritatea noastr@ dec$t cele anglo-bol}evice, cutreierate p$n@ atunci. Adic@, ^ntre dou@ rele, Mi}carea Legionar@, ^n anul l940, c$nd nu mai exista alt@ solu]ie, ^l alege pe cel mai pu]in primejdios pentru interesele rom$ne}ti.

Horia Sima reu}e}te s@ domoleasc@ du}m@nia germanilor cauzat@ de politica duplicitar@, neprietenoas@ fa]@ de ei }i v@dit pro-rus@, condus@ de Titulescu }i rege. Ob]inem astfel, ^n ultimul moment, printr-o ^n]elegere cu nem]ii }i prin invitarea unei misiuni militare germane ^n Rom$nia, garantarea de c@tre ace}

tia a frontierelor ce ne mai r@m@seser@ ^ntregi.

%n scurta guvernare legionaro-antonescian@ Horia Sima }i Mi}carea pune bazele unei politici de refacere a]@rii, sf$rtecat@ la frontiere, dezorganizat@, s@r@cit@ }i cuteierat@ ^n lung }i-n lat de convoaie de refugia]i. Ace}tia proveneau din regiunile cedate }i ^}i c@utau un alt rost ^n Patria-Mam@, care-i p@r@sise opreli}tii du}manilor.. %ncearc@ s@ }tearg@ urmele dezastrului rom$nesc }i s@ redea poporului, printr-o politic@ clar@, coerent@ }i cinstit@, ^ncrederea, sufletul }i orgoliul pierdut.

%n politica extern@ a]@rii a urmat o linie de demnitate na]ional@, denun]$nd abuzurile }i crimele ungure}ti din Transilvania ocupat@ }i chiar fa]@ de nem]i, opun$ndu-se prin m@suri legislative, preten]iilor acestora de a c@p@ta o hegemonie economic@ ^n Rom$nia. (A fost }i unul din motivele pentru care mai t$rziu nem]ii ^l vor sus]ine pe Antonescu ^n ac]iunea acestuia de eliminare a Mi}c@rii Legionare).

O alt@ realizare a guvern@rii legionare, a}teptat@ de to]i, }i care se datore}te lui Horia Soma, a fost dezgroparea }i ^nhumarea cre}tineasc@ a r@m@}i]elor C@pitanului. Co}ciugul, cu corpul ce purta ^nc@ ^nsemnele sugrum@rii bestiale, a fost condus cu pietete ^n parfum multitudinar, de-a lungul Bucure}tiului, p$n@ la noul loc de veci de la Casa Verde (profanat mai t$rziu de comuni}ti). {i tot lui Horia Sima i-a revenit onoarea de a cere %naltei Cur]i de Casa]ie, rejudecarea procesului lui Corneliu Zelea Codreanu. Se pronun]@, dup@ cercet@ri }i dezbateri, anularea sentin]ei din l938 prin care fusese condamnat ***"pentru tr@dare de]ar@".*** Ies la iveal@ acuma uneltirile obscure }i netrebnicia unor magistra]i care judecaser@ nedrept, ^ncerc$nd s@ terfeleasc@ onoarea unui om }i s@ stigmatizeze ^ntregul na]ionalism rom$n.

Ne^n]elegerile care s-au ivit ^ntre Mi}care }i generalul Antonescu sunt imputabile numai acestuia din urm@ }i

dorin]ii sale de a-}i aservi Legiunea, de a fi proclamat }ef al ei, urma}ul lui Corneliu Zelea Codreanu }i al legatului s@u spititual. Antonescu era un paranoic ^n felul lui. Era ros de ambi]ii, ^nsetat de putere, de dorin]a de a domina totul, de a comanda ca la armat@. El nu a putut ^n]elege c@ Mi}carea ^}i avea drumul ei, un rost al ei specific, ni}te norme clare care nu permiteau schimb@rile ordonate de }efie, cum se ^nt$mpl@ ^n via]a cazon@. El nu a fost loial fa]@ de Mi}care }i fa]@ de Horia Sima, prin lupta c@ruia ajunsese la c$rma Statului.

Total opus a fost comportamentul fa]@ de Antonescu al Comandntului. L-a respectat }i nu a ^ncercat niciodat@ def@imarea sau ^nl@turarea lui. Acei care sus]in contrariul se situeaz@ ^n afara adev@rului. %n arhivele secrete germane s-au g@sit multe pl$ngeri }i ^nvinuiri f@cute de Antonescu la Hitler contra lui Horia Sima, dar lipsesc pl$ngeri ^ndreptate de acesta contra generalului. Timp de patru luni c$t a durat guvernarea ^mpreun@ a celor doi, Antonescu era permanent ^nconjurat de legionari. Nim@nui nu i-a trecut prin cap s@-l suprime, a}a cum s-a afirmat }i se afirm@ ^nc@. A}a-numita ***"rebeliune legionar@"*** nu a fost altceva dec$t o lovitur@ dat@ de Antonescu pentru ^ndep@rtarea legionarilor de la guvernare.

Dup@ aceast@ violent@ eliminare din via]a Statului, ^nchisorile s-au umplut din nou cu legionari. Unii au fost condamna]i la moarte }i executa]i, al]ii condamna]i tot la moarte }i lichida]i prin a}a-numitele ***"Batalioane de reabilitare de la S@rata" .*** Aceia care au putut sc@pa aprigii persecu]ii antonesciene, ^ntre care }i Horia Sima, }i s-au refugiat ^n afara grani]elor, au fost aduna]i }i concentra]i ^n Germania, unde la cererea lui Antonescu, sup@rat c@ le sc@pase din m$n@, au fost interna]i ^n lag@re de concentrare }i]inu]i a}a p$n@ la 23 august l944.

Aceast@ atitudine necorespunz@toare , ingrat@, a generalului Antonescu fa]@ de omul care adusese reale servicii

Patriei sale }i chiar }i lui personal, nu l-a p@r@sit p$n@ la urm@, p$n@ ^n ziua debarc@rii sale, c$nd se pare c@ }i-a dat seama c@ fusese victima unor infame intrigi care au dus, de fapt, la sl@birea coeziunii na]ionale. Se spune c@ }i-ar fi exprimat regretul, ^n ^nchisoare fiind. Dar era prea t$rziu.

X
X X

b. ***Momentul 23 august l944.*** La aceast@ dat@ fatidic@ pentru Rom$nia, armata]@rii noastre depune armele f@r@ condi]ii ^n fa]a hoardelor bol}evice care, nest@vilite , se pr@v@lesc peste]ar@. Statul rom$n de drept dispare ^nghi]it de mareea ruso-comunist@. Consecin]ele le suferim }i ast@zi.

%n fa]a dezastrului, Horia Sima, ca un adev@rat om de Stat, nu r@m$ne nep@s@tor. Uit$nd afrontul german }i umilin]a de a fi fost]inut ^n lag@re de concentrare, decide continuarea luptei, a}a cum a spus }i f@cut C@pitanul . Nu fuge de r@spundere. Este singurul om politic rom$n care reac]ioneaz@ repede, a}ez$nd pe primul plan interesul na]ional.

Continuarea luptei al@turi de nem]i (singurii care se opuneau atunci invaziei comuniste) a fost o decizie dureroas@, dar ^ndr@znea]@ }i just@. Nu-l intereseaz@ ^n acel moment consecin]ele ce s-ar rev@rsa asupra lui. Horia Sima }tia, ca orice om inteligent, c@ r@zboiul , odat@ cu capitularea Rom$niei, era deja pierdut, c@ for]ele din fa]@ erau prea puternice. {tia c@ el }i Mi}carea Legionar@, prin acest act de curaj, se sacrificau. {tia c@ vor fi anihila]i de evenimentele viitoare. Dar ***"puteam noi s@ st@m nep@s@tori ?".*** s-a ^ntrebat odat@ Ionel Mo]a. Putea Mi}carea acum s@ priveasc@ nep@s@toare la tragedia]@rii ? R@spunsul lui Horia Sima a fost un ***"nu".*** rotund. Trebuia ar@tat lumii c@ poporul nostru nu }i-a pus de bun@voie g$tul ^n jugul comunist, c@ a reac]ionat a}a cum a putut, cu pu]inele for]e ce i-au r@mas libere.

{i mai trebuia ar@tat deasemenea acestei lumi neprev@z@toare un lucru important pentru viitorul Rom$niei : c@ ^n ne^n]elegerile - previzibile - ce se vor na}te ^ntre ***Cei doi Mari,***]ara noastr@ se va alinia cu Puterile libert@]ii }i c@ se poate conta pe anticomunismul ei. Acesta a fost sensul particip@rii Mi}c@rii la ultima faz@ a r@zboiului antibol}evic. ({i ^n adev@r, pu]ini ani mai t$rziu, legionarii au fost solicita]i }i ajuta]i de Occidentali s@ continue lupta contra comuni}tilor din]ar@, ^n baza acestei legitimit@]i anticomuniste).

Din acest considerent a format Horia Sima ***Guvernul de la Viena,*** guvern liber, compus din personalit@]i legionare }i nelegionare, c@ci lupta era a neamului ^ntreg. Acest guvern a ^nsemnat, p$n@ la sf$r}itul r@zboiului, continuitatea legitimit@]ii noastre na]ionale, din clipa care ^n Rom$nia, rege, guvern, armat@, nu mai aveau nici o libertate de ac]iune, nici o autoritate. Caren]a Statului rom$n a fost salvat@, timp de c$teva luni ^nc@, prin Guvernul de la Viena.

S-a format }i o ***Armat@ de eliberare*** compus@ din legionarii ie}i]i din lag@rele germane, din rom$nii afla]i ^n acel moment peste hotare }i din prizonieri rom$ni ce proveneau de pe frontul rom$no-german }i care se aliniau numaidec$t ^n lupta anti-rus@. Adeziunile la aceast@ armat@ erau strict voluntare.

Au fost astfel organizate trei regimente dintre care numai unul a fost suficient de ^nzestrat cu armament pentru a intra ^n foc, lu$nd parte la lupte p$n@ pe data de 8 mai l945, data capitul@rii Germaniei.

%n convorbirile dintre Horia Sima }i demnitarii germani pentru stabilirea condi]iilor de colaborare, el cere urm@toarele :

- organizarea Guvernului Na]ional s@ se fac@ de c@tre organele rom$ne}ti, ^n deplin@ libertate ;
- Guvernul Na]ional va declara r@zboi URSS

-ului, dar nu }i Alia]ilor occidentali cu care poporul nostru nu avea litigii ;

- Armata Na]ional@ va avea numai comand@ rom$neasc@ }i drapelul ei va fi tricolorul ;
- Armata Na]ional@ va lua parte la lupte numai ^n sectoarele unde nu se afl@ trupe rom$ne.

Nem]ii accept@ toate aceste condi]ii }i ca urmare participarea rom$neasc@ la ^ncle}tarea antibol}evic@ este continu@ p$n@ la sf$r}itul conflictului. O misiune ^ndeplinit@.

Este un merit al lui Horia Sima de a fi urmat linia }i hot@r$rea C@pitanului din P@durea Dobrina.

X
X X

c. ***Organizarea luptei de rezisten]@.***

Cum s-a spus deja, sf$r}itul r@zboiului ^n Europa nu a ^nsemnat }i abandonarea luptei de c@tre Horia Sima. Din contr@, activitatea }i eforturile lui se multiplic@ pentru ^njghebarea unui nou front de rezisten]@ ^mpotriva barbariei ro}ii. Purcede astfel la reorganizarea Mi}c@rii din exil ca pepinier@ pentru ajutorarea celor din]ar@, unde trimite mul]i emisari. Mobilizeaz@ toate for]ele legionare }i nelegionare, dar luminate de acela}i foc sacru de ap@rare na]ional@, pentru ^ncle}tarea ulterioar@ cu comunismul.

Prin legionari para}uta]i sau strecura]i ^n Rom$nia, fortific@ nucleele de rezisten]@ din]ar@, care vor ac]iona pe toate fronturile : politic, cultural, armat. Se cunoa}te acum epopeea eroic@ a luptelor din mun]ii no}tri din operele memorialistice ap@rute dup@ Revolu]ie. Aproape c@ nu a existat col]i}or de munte - care }i ^n trecut a ap@rat toate bejeniile rom$ne}ti - ^n care s@ nu se fi organizat echipe de lupt@. Din exil erau alimentate cu for]e noi care, pe l$ng@ aportul fizic }i material ce-l aduceau la aceast@ ^nver}unat@ ^nfruntare, mai aduceau

oamenilor din mun]i }i un ajutor moral, acela de a nu se sim]i singuri, uita]i }i abandona]i de camarazii lor din str@in@tate .

Rom$nia a fost singura]ar@ din vastul imperiu rusesc care a ^ntre]inut o lupt@ armat@ contra comuni}tilor timp de l0 ani, p$n@ ^n l956 c$nd, falita revolu]ie din Ungaria a ar@tat c@ ***^n pofida r@zboiului rece }i al celui propagandistic, Occidentul era ^n]eles cu URSS pentru neamestecul ^n zonele respective de domina]ie.*** Lipsi]i de sprijin material, dar mai ales moral }i politic, ace}ti bravi lupt@tori au fost anihila]i pe r$nd. Dar gestul lor, sacrificiul lor a salvat onoarea neamului rom$nesc,care-i va cinsti a}a cum li se cuvine.

Aceea}i lupt@ ^nd$rjit@ anticomunist@ duce Horia Sima }i ^n Exil. Se zbate s@ ^nchege un front unitar cu o politic@ comun@ de eliberare a]@rii. Face apel la personalit@]ile rom$ne libere. Trimite chiar }i regelui Mihai un Memoriu ^n care-i cere s@ ia pozi]ie ^n fruntea unui front na]ional protestatar. Unirea acestor for]e ^ns@ nu este posibil@. Piatra de poticnire a fost veleitarismul, dar }i interpret@rile divergente ale actului de la 23 august : ^n timp ce unele cercuri politice ^l considera ca un act de ***"eliberare a]@rii",*** Mi}carea Legionar@ l-a catalogat ca un act nechibzuit, tratat cu u}urin]@ }i incompeten]@ uluitoare, care a adus mari nenorociri neamului rom$nesc.

De-a lungul ^ntregii sale vie]i ^n exil Horia Sima s-a str@duit s@ deschid@ ochii Occidentului asupra nedrept@]ilor ce s-au f@cut]@rilor predate Rusiei, dar }i a primejdiei care amenin]a pe ^nsu}i acest Occident.

A ^nfiin]at ***"Frontul Libert@]ii",*** organiza]ie de lupt@ politic@ ^n care a invitat s@ participe toate for]ele vii ale Exilului nostru.

A creat ***"Liga Anti-Yalta"*** deschis@ tuturor refugia]ilor din]@rile predate ru}ilor prin ***"Acordul de la Yalta"***, care a aruncat ^n sclavia comunist@ l00 de milioane de

europeni f@r@ a fi ^ntreba]i dac@ sunt sau nu de acord cu aceast@ ^mp@r]ire a continentului nostru.

Militeaz@ pentru un front politic de lupt@ l@rgit la nivelul tuturor popoarelor amenin]ate de viru}ii comuni}ti.

Ia contacte }i ader@ la ***"Frontul Anticomunist Mondial" (WACL)*** unde introduce reprezentan]i ai Mi}c@rii Legionare care iau parte la dezbateri }i prezint@ mo]iuni.

P$n@ la sf$r}itul vie]ii sale are o activitate fecund@. Nu-}i cru]@ nici for]ele nici s@n@tatea. Alearg@ pretutindeni pentru a]ine noi conferin]e, pentru a lansa noi avertismente }i proteste, pentru a grupa o nou@ forma]ie anticomunist@, pentru a deschide un nou front de lupt@.

Nu este de mirare ura pe care i-au purtat-o comuni}tii din Rom$nia , ur@ care s-a rev@rsat asupra legionarilor ^nchi}i. Dintre to]i oamenii politici rom$ni a fost cel mai ^njurat, cel mai batjocorit }i ponegrit, cel mai ^mpro}cat cu adjective suburbane }i mincinoase. ***Dar a fost unul dintre pu]inii, dac@ nu singurul om politic rom$n, ce nu a pactat cu comuni}tii..*** {i asta nu se iart@. Atitudinea lui ferm@ }i oarecum profetic anticomunist@ reprezint@ un ghimpe, o negur@ ce apas@ pe con}tiin]a at$tora care au subevaluat (}i unii chiar au colaborat) pericolul real pe care comunismul ^l reprezenta pentru]ara noastr@ }i toat@ omenirea.

{i aceast@ ur@ }i ponegrire nu a contenit nici dup@ ce a plecat din aceast@ via]@.

IV. OPERA SCRIS~ A LUI HORIA SIMA.

Horia Sima nu a fost numai un om de ac]iune, un lupt@tor ^n c$mpul politic al poporului nostru, cum s-a v@zut p$n@ acuma. El a fost }i un excelent teoretician, un m@rturisitor

prin scris al universului spiritual legionar, un calificat interpret al zbucium@rilor politice ale timpului s@u . A fost nu numai un om politic, cum ne spune George Popescu (^n bro}ura sa "Un filozof al istoriei") , ci ***"el a fost un vizionar dar }i un mare filozof al istoriei, mai ales c@ unghiul din care prive}te filozofia istoriei este un unghi aparte }i diferit de al celorlal]i".***

Opera lui scris@ este foarte extins@ }i variat@. Poate cea mai extins@ dintre crea]iile oamenilor politici rom$ni contemporani. De la c@r]i de doctrin@, de analiz@ a curentelor politice moderne, de ^nvestigare a viitorului istoric al na]iunii noastre }i chiar a umanit@]ii, p$n@ la o extins@ }i variat@ produc]ie gazet@reasc@, toate subiectele fierbin]i ale actualit@]ii sunt cuprinse ^n peni]a harnic@ a lui Horia Sima.

Cercet$nd scrierile sale consider@m ca mai importante urm@toarele :

Histoire du Mouvement Legionaire. Chiar titlul indic@ con]inutul acestei c@r]i : istoria Mi}c@rii de la ^nfiin]area ei }i p$n@ la sf$r}itul anului l937, c$nd ob]ine o important@ victorie electoral@. (Urmarea acestei victorii a fost panica lui Carol }i a ocultei interna]ionale }i instaurarea dictaturii regale cu dizolvarea Legiunii).

Sf@r}itul unei domnii s$ngeroase. Cuprinde istoria luptei legionare cu regimul carlist. Groaznica prigoan@ dezl@n]uit@ contra Mi}c@rii , cu sute de legionari uci}i s@lbatic, sf$r}e}te ^n 6 septembrie l940 cu alungarea din]ar@ a regelui.

Era libert@]ii (2 volume). Se ocup@ }i explic@ evenimentele ce s-au petrecut pe scena politic@ rom$neasc@ ^n timpul guvern@rii legionaro-antonesciene, dificult@]ile colabor@rii cu generalul }i termin@ cu lovitura ce-o d@ Antonescu Statului

Na]ional-Legionar din 2l-23 ianuarie l94l.

Prizonieri ai puterilor Axei. ^n care arat@ ^ncerc@rile la care au fost supu}i legionarii, sc@pa]i de furia lui Antonescu, ^n lag@rele de concentrare germane.

Guvernul de la Viena. %n acest tom explic@ formarea guvernului liber de la Viena, necesitatea istoric@ a cre@rii acestui guvern }i activitatea desf@}urat@ p$n@ la sf$r}itul r@zboiului.

Aceste cinci titluri citate mai sus reprezint@ o fresc@ complet@ a istoriei Mi}c@rii Legionare de la ^nfiin]area ei }i p$n@ ^n anul l945.

Doctrina legionar@. %n acest volum Horia Sima ne dev@luie lumea sa interioar@ cu idealurile ei legionare. Face o incursiune profund@ ^n concep]iile }i cadrul doctrinar schi]at de Corneliu Zelea Codreanu, Ionel Mo]a }i ceilal]i g$nditori legionari, din care s-a n@scut a}a-numita ***"tr@ire legionar@"*** , orientare spiritual@ }i moral@ a vie]ii individului }i a na]iunii. D@ o larg@ explica]ie luptei spiritului cu realit@]ile brute }i necesitatea domin@rii acestora. Orice doctrin@, spune el, care urm@re}te ^ns@n@to}irea moral@ a societ@]ii , are nevoie de o baz@ metafizic@. De aceea doctrina Mi}c@rii Legionare este ad$nc ancorat@ ^n ^nv@]@tura cre}tin@, ^n Sf$nta Evanghelie. Iar legea de baz@ a acestei ^nv@]@turi este ***dragostea : dragostea de om, dragostea de neam, dragostea de Dumnezeu.*** Iat@ aici trinomul metafizic al Legiunii care ^nal]@ individul, prin neam, la Dumnezeu.

Destinee du Nationalisme. Analizeaz@ fenomenul na]ionalist (etern ^n popoare) ^n compara]ie cu democra]ia. Ajunge la concluzia compatibilit@]ii lor }i imperativul

colabor@rii am$ndurora ^n lupta contra du}manului comun, comunismul. Horia Sima denun]@ }i gre}elile s@v$r}ite de na]ionalismul european (^n special cel german), dar }i cele s@v$r} ite de for]ele democrate care nu au putut vedea ^n na]ionalism, acest impuls creator al popoarelor, dec$t fa]a violent@ }i accidental@ a na]ional-socialismului. Aceast@ tragic@ orbire a condus lumea occidental@ ***"ap@r@toarea libert@]ilor omene}ti"*** la abera]ia unei alian]e cu comunismul, mult mai criminal dec$t nazismul, care at$ta suferin]@ }i dramatism a v@rsat peste Europa.

Omul nou (terminologie furat@ }i alterat@ de comuni}ti), unde define}te coordonatele morale }i spirituale ale omului legionar.

Que es el comunismo ? Oper@ ap@rut@ la Madrid }i, recent, tradus@ ^n rom$ne}te. Aici Horia Sima denun]@ comunismul ca fiind, nu un sistem politic, nici economic, ci pur }i simplu ***o conspira]ie mondial@*** cu scopul de a subjuga lumea }i de a distruge via]a }i civiliza]ia noastr@ cre}tin@. Din aceast@ vast@ conspira]ie, ca }i la un ***"iceberg"*** unde se vede numai pu]inul ce r@sare deasupra apelor ni se dezv@luie numai ceea ce vrea s@ ni se arate pentru a ne am@gi.

La tecnica de lucha contra el comunismo (Tehnica de lupt@ contra comunismului) este o completare a volumului precedent ^n care autorul ne arat@ cum ar putea fi ^nvins comunismul, semnal$ndu-i punctele vulnerabile. Dar pentru asta e nevoie ca ***lumea liber@*** s@ se ^narmeze moral }i eroic, s@ cultive ^n ea voin]a de a ^nvinge.

Pentru ce am pierdut r@zboiul din r@s@rit . Este o privire critic@ asupra politicii rom$ne}ti dintre cele dou@ r@zboaie care a condus fatal la dezmembrarea]@rii , la sl@birea }i la sclavizarea ei sub teroarea ro}ie.

Desfiin]area istoric@ a Na]iunii Rom$ne. Ne arat@ cum miopia, manipul@rile politice }i lipsa de orizonturi clare ale clasei politice rom$ne}ti ^nainte de 23 august, ne-a condus la dezastrul care a urmat.

Dos movimentos nacionales. Este o lucrare ^n care analizeaz@ structurile celor dou@ mi}c@ri na]ionaliste europene care se aseam@n@ cel mai mult ^ntre ele : Mi}carea Legionar@ }i Falanga Spaniol@. Scoate ^n eviden]@ paralelismul doctrinar al acestor dou@ forma]iuni. Chiar }i destinul ^ntemeietorilor lor este similar : am$ndoi pornesc lupta anticomunist@ de pe b@ncile universit@]ii , am$ndoi aunt uci}i, tineri fiind, (39 de ani Codreanu, 33 de ani Jose Antonio Primo de Rivera), am$ndoi las@ un testament na]ional urma}ilor lor pe care-i angajeaz@ ^n lupte grele politice.

La crisis del Mundo Libre (Criza lumii libere), unde arat@ pericolul comunist ce planeaz@ asupra acestei ***"lumi libere"*** dac@ nu se va trezi din somnul letargic ^n care a fost scufundat@ de vr@jile ***"st$ngii europene".*** (Cartea a ap@rut ^n l958).

Cazul Iorga - Madgearu. Dezv@luie adev@rul asupra acestui caz ^n care Horia Sima nu a fost amestecat }i pe care a ^ncercat s@-l ^mpiedice. El a fost opera unei nefericite ini]iative a unui grup necontrolat de legionari. Mi}carea, prin Comandantul ei, a condamnat acest act.

Pe l$ng@ operele citate trebuie s@ men]ion@m }i un mare num@r de declara]ii }i memorii trimise mai marilor lumii libere ^n care semnaleaz@ situa]ia disperat@ ^n care se afl@ na]iunea rom$n@ : ***"Declaracion sobre la tragedia del pueblo rumano". "Hambre en Rumania"*** (Foame ^n

Rom$nia), ***"El Exilio y la lucha de liberacion", "Situation de la Roumanie apres l9 ans d`esclavage", "Conferin[a European@ de Securitate", "Europe at the crossroade", "Mi}carea Legionar@ }i Democra[ia", "Semi-centenaire du Mouvement Legionaire roumain", "%ndreptar de via[@ pentru rom$ni", "L`ordre naturel du Monde", "Principiul selec[iunii. . .", etc.***

Trebuie amintit@ }i voluminoasa sa produc]ie ziaristic@ , care recent a fost str$ns@ ^n 7 volume. Aici Horia Sima atac@ cele mai variate probleme, at$t na]ionale, c$t }i interna]ionale. Denun]@ cu vehemen]@ toate curentele interna]ionaliste, at$t cele de sorginte comunist@ c$t }i acele provenite din alte concep]ii socio-politice, dar la fel de d@un@toare societ@]ii cre}tine }i esen]elor na]ionale.

Sub impulsul lui Horia Sima s-au pus bazele }i s-a dezvoltat presa legionar@ din exil, care a men]inut treaz@ aten]ia refugia]ilor rom$ni asupra evenimentelor ce se derulau at$t ^n]ara noastr@ c$t }i aiurea, dar toate rela]ionate }i hot@r$toare pentru soarta poporului rom$n.

Aceste reviste au fost : ***Exilul rom$nesc*** (Muenchen), ***Vestitorii*** (Muenchen), ***Carpa[ii*** (_Madrid), ***Exil*** (Braziliua), ***Opinii*** (Paris), ***Dacia*** (Paris }i Brazilia), ***[ara }i Exilul*** (Madrid), ***Curierul*** (USA), ***Drum*** (USA).

Horia Sima, a}a cum s-a v@zut p$n@ acum ^n aceast@ succint@ relatare a vie]ii }i a fr@m$nt@rilor sale rom$ne}ti, a fost h@r@zit }i cu nobila misiune de a r@m$ne - ^n a doua jum@tate a secolului XX - singurul reprezentant al na]ionalismului european, al autenticului na]ionalism european, }i ap@r@tor al lui.

{i zicem ***na[ionalism autentic*** pentru c@ ^n toat@ aceast@ perioad@ s-a ^ncercat compromiterea acestuia, cu fel

de fel de ^nf@]i}@ri }i interpret@ri eronate, care mai de care mai n@stru}nice. S-au ^njghebat o serie de organiza]ii pseudo-na]ionaliste care din substan]a na]ionalismului nu au p@strat dec$t un nume plagiat. S-a ajuns p$n@ la absurdul (cu iz de }arlatanie intelectual@) de a se da certificat de na}tere unui a}a-zis comunism-na]ionalist, o monumental@ absurditate, c@ci un lucru nu poate exista cu dou@ atribute care se exclud unul pe altul : na]ionalismul care reprezint@ individualitatea na]iunii, esen]a ei indestructibil@, } i comunismul care este interna]ionalist, cosmopolit }i du}man declarat al acesteia.

%nzestrat cu calit@]i deosebite, Horia Sima nu }i-a ^ngropat talantul pentru a-l folosi cu scopuri personale - }i, Doamne, cum ar fi putut reu}i ^n via]@ ! - ci l-a cheltuit generos pentru neamul ^n mijlocul c@ruia s-a n@scut . A ^n]eles c@ omul trebuie s@-}i fructifice calit@]ile primite numai pe ogorul Patriei, c@ nu este dec$t o verig@ ^n lan]ul nesf$r}it al destinului na]ional pe care nu are ^ng@duin]a de a-l rupe sau de a-l l@sa s@ rugineasc@.

A fost contemporan, dar }i actor principal, al c$torva decenii dramatice din istoria poporului rom$n ^n care }i-a ^ntip@rit ad$nc amprenta personalit@]ii sale.

Mul]i, foarte mul]i, l-au iubit }i urmat, descoperind ^n el pe continuatorul misiunii na]ionale a genera]iei noastre.

Al]ii nu l-au ^n]eles. L-au invidiat, l-au criticat, l-au terfelit pe nedrept. Unii chiar l-au du}m@nit ^n a}a m@sur@ ^nc$t i-au urm@rit chiar distrugerea fizic@. El ^ns@, imperturbabil, cu atitudinea omului ce }i-a sim]it chemarea, sfid$nd greut@]i }i primejdii, ^narmat cu o credin]@ curat@, }i-a urmat drumul }i }i-a valorificat talantul s@u.

Poruncile C@pitanului cu m@re]ul lui vis rom$nesc s-au ^mpletit cu destinul lui Horia Sima }i au limpezit drumul zbucium@rilor lui. Mereu atent, mereu activ, mereu b@t$nd drumurile pentru a men]ine peste tot ^n stare de veghe legionarismul, el nu }i-a economisit nici for]ele nici s@n@tatea pentru ^ndeplinirea

strict@ a acestor porunci.

{i astfel , ^ntr-o zi, inima lui pus@ la aspre }i necontenite sfor]@ri s-a oprit brusc, pe drumul ultimei lui alerg@turi prin Europa, ^n slujba Legiunii }i a neamului rom$nesc, c@rora le-a fost credincios p$n@ la urm@.

Era ^n ziua de 25 mai l993.

"Marele merit al na]ionalismului este de a fi descoperit modalitatea de convie]uire a doi termeni care, dup@ dialectica marxist@, ar fi ireconciliabili : patria }i socialismul".

H.S., Menirea na]ionalismului.

"Nu poate exista na]ionalism f@r@ cre}tinism }i ***nu poate exista democra]ie animat@ de virtute,*** a}a cum o dorea Montesquieu, ***f@r@ na]ionalism***".

H.S., Menirea na]ionalismului, p.ll6.

"Ideea de Dumnezeu trebuie s@ predomine ^n toate deciziile de ordin politic, at$t ^n alc@tuirea unei legi de baz@ (de ex. Constitu]ia), c$t }i ^n afacerile curente ale Statului. Dac@ individul este considerat responsabil ^n via]a sa de dincolo pentru faptele lui personale (conform cu poruncile Decalogului), r@spunderea cre}te enorm c$nd ^ntreprinde ac]iuni care afecteaz@ toat@ colectivitatea. De m@surile care se iau, de dispozi]iile care se dau, depinde bun@ starea sau nenorocirea a milioane de indivizi".

H.S., L'ordre naturel du Monde.

"O asociaJie a popoarelor, ^n vederea unui interes comun, nu poate fi imaginat@ dec$t pe baza conceptului enunJat de de Gaulle :"Europa Patriilor, care corespunde mai logic mentalit@Jii europene. Cu aceast@ idee se poate merge mai departe pentru ^nJelegerea dintre oameni de diverse naJionalit@Ji. Se poate ajunge astfel la o colaborare str$ns@ ^ntre naJiuni, ^n beneficiul tuturor, dar respect$nd identitatea istoric@ }j naJional@".

H.S., L'ordre naturel du Monde.

"Pentru a ^mpiedeca dezastrul civilizaJiei noastre de a-}i sf$r}i zilele ^ntr-un amestec hibrid de popoare }i rase, guvernate de un* Centru Anonim *atotputernic, nu exist@ dec$t o singur@ soluJie : AlianJa dintre cele dou@ coloane de susJinere a lumii moderne, NaJionalismul }i DemocraJia, c@ci am$ndou@, la fel de ameninJate, trebuie s@ formeze un bloc indestructibil de voinJ@ care s@ se opun@ cu vigoare inamicilor lor ".

H.S. L'ordre naturel du Monde.

"***Horia Sima. . . . .un destin***" (fragment)

Faust Br@descu.

. . . .

%n nici un moment din via]a sa , nu s-a l@sat convins de anumite perspective atr@g@toare, nu s-a l@sat dep@}it de anumite evenimente sau ^nfrico}at de situa]ia precar@ a Legiunii ^n at$t de numeroase ^mprejur@ri. S-a p@strat totdeauna calm }i st@p$n pe situa]ie. N-a ^ncercat s@ se adapteze, ci a ^ncercat s@ domine situa]ia. %n loc s@ oscileze pe toate tablourile, ^n speran]a unui ***"aranjament",*** a r@mas ***ferm pe pozi]ia major@ a Mi}c@rii.***

A ^n]eles, ^naintea multora, c@ soarta Legiunii nu st@ legat@ de evenimentele epocii, oric$t de importante ar fi ele }i oric$t de definitive ar p@rea. Mi}carea se p@streaz@ ^n istorie at$ta timp c$t ^}i va p@stra autenticitatea ideologic@ }i independen]a politic@. Ea tr@ie}te prin esen]ele ei doctrinare }i prin credin]a legionarilor.

Mi}carea Legionar@ nu este un partid oarecare ce se acomodeaz@ evenimentelor numai s@ poat@ exista. Ea este o organiza]ie vie ce impune prin originalitatea }i perenitatea ei. Horia SIMA a afirmat prin vorb@ }i fapt@ c@ Legiunea tr@ie}te prin existen]a nezdruncinat@ a doctrinei, a etosului }i finalit@]ii sale. Orice concesie pe una din aceste direc]ii poate constitui o sp@rtur@ fatal@, pentru c@ natura socio-spiritual@ a Mi}c@rii Legionare se sprijin@ pe norme }i concepte ie}ite din comun.

A}a se ^n]elege pozi]ia sa intransigent@ pe tema esen]elor legionare c$t }i admira]ia fa]@ de Corneliu CODREANU. C@pitanul a fost cel care a intuit aceste esen]e. {i tot C@pitanul a fost }i chez@}ia lor. Or, nu po]i accepta o parte f@r@ a purta respectul }i asupra celorlalte p@r]i. Ar constitui o anomalie de

concept ^n a m@rturisi dragoste }i respect fa]@ de persoana C@pitanului }i a contesta anumite norme sau idei eman$nd din g$ndirea lui. De aceea, pozi]ia legionar@ a lui Horia SIMA este imbatabil@ }i incontestabil@. Iar alegerea ca urma} al C@pitanului cap@t@ toat@ importan]a ei logic@ }i istoric@. A fost investit ^n aceast@ func]ie pentru c@ ^ntrunea atributele necesare func]iei. Fiindc@ {eful Legiunii, ^nainte de a fi un om politic, trebuie s@ fie ap@r@torul esen]elor filozofice }i spirituale ale doctrinei. Altfel nu mai este }eful unei organiza]ii revolu]ionare ^n spirit }i comportament.

Numai av$ndu-se ^n vedere acest aspect particular, se poate ^n]elege un fapt extrem de important, pe care du}manii }i incon}tien]ii caut@ s@-l conteste sau s@-l mic}oreze. Printre actele pozitive care-i sunt atribuite de istorie, este }i acela ***de a fi salvat Mi}carea de la dispari]ie.***

Contra acestui adev@r , for]ele negative caut@ s@ impun@ un ***"neadev@r"*** : ***"Horia SIMA n-a salvat nimic pentru c@ nu avea ce salva*** - afirm@ cu patim@ r@uvoitorii. ***Mi}carea Legionar@ era ^n plin@ evolu]ie, ^n raport cu mersul epocii".***

Or, ^n aceast@ posibil@ sau imposibil@ ***"evolu]ie"*** st@ tot pericolul. Mi}carea Legionar@ ***este ceea ce trebuie s@ fie*** }i se p@streaz@ de sine st@t@toare at$ta timp ***c$t r@m$n intacte, nefalsificate, doctina, normele }i conceptele care-i formeaz@ esen]a.*** Esen]ele nu evolueaz@ ; ele se impun sau pier. Din aceast@ cauz@ contacte politice . . . ^n]elegeri momentane . . . discu]ii . . . rela]ii . . .au toate importan]a lor real@. Dar totu}i, ***tranzitorie,*** at$ta timp c$t nu sunt atribute esen]iale.

Aici se plaseaz@ afirma]a c@ ***Horia SIMA a salvat Mi}carea Legionar@ de la dispari]ie,*** deoarece ***EL A FOST GARDIANUL INTRANSIGENT AL ACESTOR ESEN]E.***

El le-a ap@rat atunci c$nd au fost amenin]ate sau puse la ^ndoial@ de anumi]i. Propuneri de modificare i-au fost f@cute }i

din afara Mi}c@rii }i din r$ndurile legionare. Le-a respins absolut pe toate de ^ndat@ ce f@ceau aluzie la anumite aspecte de doctrin@. A }tiut s@ apere fondul tr@irii legionare, convins c@ ***nu salvezi ceva f@c$nd concesii sau apropieri cu du}manii,*** ci evit$nd orice descompunere a esen]elor. Sunt peste patru decenii de c$nd Horia SIMA men]ine aceast@ linie de conduit@, iar rezultatele ^i confirm@ juste]ea atitudinii.

Ca legionar, Horia SIMA s-a men]inut pe linia fundamental@ a Mi}c@rii, ^mpiedec$nd evad@rile din cadrul filozofiei legionare }i r@spunz$nd cu demnitate eforturilor de ademenire puse ^n practic@ de adversarii Legiunii.

A p@strat contactul cu nucleul g$ndirii lui CODREANU, pun$nd totdeauna ^n relief marea personalitate a C@pitanului }i extraordinara sc$nteie politico-spiritual@ ascuns@ ^n viziunea acestuia.

Ca {ef al Legiunii i-a ap@rat poten]ialit@]ile binef@c@toare , iar ca legionar s-a identificat profund, total, cu tr@irea acestei revolu]ii spirituale, unic@ ^n felul ei, ^n lume.

. . . .

"%n ce prive}te obiectivele pe care trebuie s@ le serveasc@ dragostea, urmeaz@ o anumit@ grada]ie, o anumit@ ierarhie, care e ireversibil@. Ea corespunde rela]iei ascendente individ-neam-Dumnezeu. Dragostea ce-o ar@t@m neamului trebuie s@ fie mai puternic@ dec$t dregostea de aproapele sau pentru familie, iar dragostea de Dumnezeu trebuie s@ ^ntreac@ dragostea pentru neam".

H.S., Doctrina legionar@.

"Icoana real@ a unui neam apar]ine esen]elor spirituale. %ntre neam }i individ nu exist@ conflict de n@zuin]e . Scopurile lor se unific@ ^n perspectiva eternit@]ii. Legile Divine, de care ascult@ individul, sunt valabile }i pentru neam".

H.S., Doctrina legionar@.

"Neamurile sunt ^nzestrate de Dumnezeu cu un suflet colectiv, iar personalitatea lor istoric@ nu-i dec$t manifestarea acestui suflet ^ntr-o form@ perceptibil@. Un neam va str@luci cu at$t mai puternic ^n lume cu c$t energia lui spiritual@, care-i vine de la Dumnezeu, va fi mai larg reprezentat@ ^n tot ceea ce ^ntreprinde. Neamurile trebuie s@ se afirme „„„^n cadrul }i ^n slujba legilor Dumnezeirii”„, adic@ ^n existen]a lor istoric@ trebuie s@ se str@duiasc@ s@ ^mplineasc@ planurile Divinit@]ii".

H.S., Doctrina legionar@.

"Drama omenirii este ^n realitate drama na]iunilor. Oriunde ^n istorie nu vom ^nt^lni dec$t un lan] de lupte pentru afirmarea popoarelor. %n toate planurile de existen]@ vom ^nt$lni triumf$nd na]iunea : ^n istorie, ^n cultur@, ^n marile religii. Na]iunea este principiul constructiv al oric@rei civiliza]ii. F@r@ na]iune am reveni la haosul ini]ial, la un fel de turn al lui Babel".

H.S., Doctrina legionar@.

%N AMINTIREA UNUI CAMARAD

Ana Maria Marin

La ^nceputul lunii septembrie l940 Rom$nia trecea prin toate umilin]ele la care fusese supus@ o]ar@ a}a-zis@ liber@, ^n timp de pace. Sim]ea nevoia de a-}i scutura jugul str@in de pe grumaji, de a-si rec$}tiga m@car o parte din libertatea ei.

Mi}carea Legionar@ decisese sa-l detroneze pe dictatorul Carol II.

%n zilele de 3- 4 septembrie, pe str@zile marilor ora}e, Bucure}ti, Bra}ov, Constan]a zburau foi volante care cereau demisia regelui }i dispari]ia camarilei. Nu uitaser@ uciderea C@pitanului ^n l938 }i a tuturor ostaticilor din ^nchisori. C@pitanul f@cuse c$ndva promisiunea c@ nu va ^ncerca s@ ob]in@ conducerea]@rii prin r@zmeri]@. %nt$mpl@ri neobi}nuite ^ns@ obligau pe cei care-}i iubcau]ara s@ ^ncerce s@ o scoat@ din ru}ine }i pr@p@d.

Horia Sima se lupta cu toate mijloacele pentru a-l alunga pe Carol II, ce prin politica lui extern@ ducea]ara la pieire.

Dup@ o trecere nereu}it@ peste frontier@ spre Rom$nia, Horia Sima este prins de Sigurant@ }i cu to]ii suntem ^ngrijora]i de soarta lui. Era ^n m$inile lui Moruzov. Dar iat@-l condus ^n fata lui Carol care ^i propune s@ fac@ parte din noul guvern pentru a salva]ara. {tie c@ este ^n fa]a marelui du}man, nu al s@u personal, ci al]@rii, ^n fa]a celui care ^l ucisese pe C@pitan }i care putea oric$nd s@-l ucid@ }i pe el. {i totu}i siguranta pe care o arat@, curajul s@u ^n fa]a lui Carol, ^l dezarmeaz@ pe acesta. Horia r@m$ne demn, dar v@z$nd c@ nimic din ceea ce aranjaser@ pentru o guvernare cinstit@ nu se ^ndepline}te, ^}i d@ demisia din guvern. Horia ^ncurajeaz@ }i pe ceilal]i legionari s@ fac@ acela}i lucru, deoarece regele voia s@-i atrag@ ^ntr-o curs@ ^n care s@ fie

compromi}i }i ei }i Mi}carea.

Se apropia ziua abdic@rii regelui }i plecarea din Rom$nia c@reia ^i adusese numai ru}ine }i moarte. %ntre 3 si 6 septembrie, organizat de Horia Sima, ora}e mari din]@r@ cer pe str@zi plecarea regelui vinovat de tr@dare }i chiar de furturi.

Regele accept@ demisia cu condi]ia s@ i se garanteze via]a.

Generalul Antonescu vroia }efia]@rii al@turi de legionari, condu}i de comandantul lor, Horia Sima. %n ziua de 6 septembrie, c$nd la palat se ^mpacheta averea na]ional@, pe str@zile Bucure}tiului defila]ara. Legionari ^n c@m@}i verzi, cu generalul Antonescu }i el ^n c@ma}@ verde,]@rani }i fete ^n costume na]ionale, o armat@ de tineret. Cea mai mare adunare pe care o v@zusem eu ^n toat@ via]a mea de fiic@ de militar. C$ntece }i lacrimi pe obraji. Era o veselie general@ a]@rii.

De}i Generalul credea c@ i se va oferi conducerea Mi}c@rii Legionare, acest lucru nu s-a petrecut a}a, c@ci Mi}carea ^}i avea legile ei.

Obiectivele principale ale Mi}c@rii erau organizarea]@rii dup@ dezastrul frontierelor }i pedepsirea uciga}ilor C@pitanului (ace}tia fuseser@ ^nchi}i la Jilava de unde, cu protec]ia pe care o aveau, puteau fi sc@pa]i oric$nd).

%n]elegerea cu Antonescu fusese ca to]i prefec]ii din]ar@ s@ fie legionari. A}a de frumos ^ncepeau cele patru luni de guvernare care s-au terminat cu a}a-zisa "Rebeliune". Jocuri politice obscure }i intrigi de palat. Singurii care se g$ndeau la]ar@ }i popor erau legionarii. Generalul era influen]at de }oaptele discrete ale doamnei Goga pus@ ^n slujba str@in@t@]ii. Iar aresta]ii din Jilava complotau cu amicii comuni din jurul lui Antonescu s@ ias@ c$t mai de grab@ afar@.

%n aceast@ perioad@ ^n care se v$nau asasinii C@pitanului }i a tuturor rom$nilor uci}i ^n p@duri sau pe str@zi, m-am g$ndit s@ fac o vizit@ Cornandantului Horia Sima. (Putea s@ nu m@ primeasc@ }i atunci a}i fi fost obligat@ s@ ^i scriu.) Era prima oar@ c$nd ^l vedeam a}a de aproape. Om t$n@r,

cu p@rul negru, ni}te ochi p@trunz@tori care p@reau a }tie totul, chiar }i scopul vizitei mele. Cred c@ aceast@ vizit@ i s-a p@rut inutil@.

"V@ rog", i-am spus eu, "*ca ^n timpul acestei guvrern@ri s@ nu-mi da]i, nici mie nici fratelui meu, nici o ^ns@rcinare."*

R@spunsul lui a fost scurt :

" *Doamn@, cred c@ nu mai trebuie nimic ad@ugat la un lucru socotit de Vasile Marin ca bun".*

A doua zi am primit un plic de la Comandant cu o adres@ : strada Cob@lcescu, Dispensarul legionar pentru oameni nevoia}i, cu doctori benevoli, sub r@spunderea lui }i a mea. Dispensarul a avut succes**.** Oamenii cred ^n minuni. (Poate ^}i adusese aminte c@ mai existase un alt dispensar, ^n fa]@ la Grivi]a Ro}ie. Mul]i doctori inimo}i }i surori au lucrat benevol acolo.)

Timpul trecea repede. A urmat dezgroparea C@pitanului }i a celor l3 uci}i odat@ cu el. Am fost de fa]a }i i-am v@zut a}a cum ^i ^ngropaser@ sub p@m$nt uciga}ii. C@pitanul avea crucea }i s@cule]ul cu p@m$nt la g$t }i moartea nu reu}ise s@-i distrug@ harisma. Deodat@ s-a auzit ^n ^nchisoare zgomot de ^mpu}c@turi. (Nu }tiu ^nc@ dac@ se poate ierta tot.)

A urmat furia Generalului. Apoi discursul lui Horia declar$nd ce poate satisface Rom$nia din cerin]ele Gernaniei. De aici a urmat divor]ul cu aceasta**.**

"Rebeliunea" a fost pus@ la cale ^n continuare de Antonescu, de nem]i, de du}manii politici ai Mi}c@rii }i de doamnele cu influen]@ la Antonescu }i spionit@ acut@, gen Veturia Goga.

Scurta guvernare a]@rii ^mpreun@ cu Antonescu ^l arat@ pe Horia Sima ca om politic }i conduc@tor al unei]@ri care nu-}I g@sise ^nc@ un echilibru dup@ sf$rtecarea grani]elor, care trebuia s@ reorganizeze]ara }i s@ sestrecoare printre intrigile partidelor }i ale str@inilor.

X

Dup@ rebeliune mul]i }efi legionari ^n frunte cu Horia Sima s-au refugiat ^n Germania. Comandantul era curajos. Rom$nii aveau o situa]ie grea ^n Germania. 0 parte lucrau ^n lag@re de munc@, iar comandan]ii legionari erau ^nchi}i ^n lag@re bine p@zite. Pentru a ^ncerca s@-i arate lui Mussolini politica gre}it@ a r@zboiului pe care o ducea Hitler, Horia a evadat din localitatea unde avea domiciliu for]at }i a trecut mun]ii ^n Italia. Hitler a f@cut un mare scandal }i i-a cerut lui Mussolini s@-l trimit@ urgent ^napoi. Putea s@ se a}tepte la multe. Chiar ^mpu}carea. Dar a fost trimis ^ntr-un lag@r ^n izolare complet@. Mai t$rziu ^ns@, dup@ 23 August, germanii au ^n]eles c@ existau cel pu]in dou@ feluri de rom$ni : cei care au ^ntors frontul }i cei care vor forma Guvernul de la Viena pentru a }terge ru}inea tr@d@rii.

X

%n]ar@ ^ncepe r@zboiul . . . "Trece]i Prutul !"

Legionarii care plecau pe front purtau cu ei o scrisoare adresat@ Comandan]ilor de regiment cu men]iunea : "acesta nu trebuie s@ se mai ^ntoarc@ !"

R@zboiul cu ru}ii era singura solu]ie de a ne rec@p@ta provinciile r@pite.

%nc@ ^nainte de Pa}ti se publicase o carte, "Pe marginea pr@pastiei", care nu cred c@ avea un singur cuv$nt care s@ fi fost adev@rat, publica]ie injurioas@ din care emana ura multor oameni contra Mi}c@rii.

%ntre timp Generalul f@cuse o lege care spunea c@ oricine poseda arme sau numai o arm@, s@ fie condamnat la moarte.

Fratele meu fusese r@nit la "rebeliune" de un glonte r@t@cit. V@zusem la el c$teva revolvere ale tat@lui meu. M-am g$ndit c@ ar fi mai bine s@ dispar@. Am luat pistoalele ca s@ le arunc. Mi-a spus c@ pot s@ o fac deoarece tat@l nostru nu se va

mai duce la r@zboi. Am plecat noaptea ca s@ le arunc ^ntr-un canal. Dar noaptea era clar@ }i mirosea a salc$m. {i mai erau }i o amintire de la tata. Am ajuns acas@ unde le-am g@sit un culcu} ^n mozaicul b@ii. Cine m-ar fi putut denun]a ? Dar cineva m@ v@zuse }i am aflat apoi c@ primise 6000 de lei pentru informa]ie. A doua zi m@ a}tepta la poart@ poli]ia. Credeam c@ execu]ia se face pe loc c$nd se descoper@ delicventul. Dar nu. Am avut dreptul la un proces. Arestarea se f@cu ^n Vinerea Mare, procesul a patra zi de Pa}ti, cu avoca]i mari }i execu]ia dup@ pronun]area tribunalului militar.

Eram la Malmaison cu sute, poate mii de aresta]i. %nflorise liliacul }i parfumul lui ^mb@t@tor te f@cea s@ te g$nde}ti la]ar@ }i la frumuse]ile ei.

Execu]ia mea trebuia s@ aib@ loc a doua zi dup@ condamnare.

Tocmai li se d@duse drumul din ^nchisoare la o echip@ de doctori legionari care fuseser@ g@si]i nevinova]i. Ne-am bucurat c@ mai erau unii care se eliberau.

Mul]i preo]i ^nchi}i la Malmaison au cerut s@ fie ei executa]i ^n locul meu. Asta nu prev@zuse legea.

M@ p@zea un veri}or care ^mbr@]i}ase cariera militar@ }i care l-a l@sat pe tata s@ m@ vad@ }i s@-mi spuie o vorb@ de acas@.

%n acest timp, unii care aveau umor }i li se p@rea ridicol s@ omori o femeie medic care sc@pase mul]i copila}i de la moarte, alergau dup@ indultul meu. Spre diminea]@ , dup@ ce ^ncepuse ritualul execu]iei, a venit gra]ierea schimbat@ ^n l0 ani de temni]@ grea...am fost apoi str@mutat@ laV@c@re}ti unde erau du}i cei judeca]i. Fratele meu ^mi trimitea m$ncare }i o ma}in@ mic@ de gaz pe care **f@**ceam cartofi pr@ji]i.

X

Rom$nii ^naintau ^n Rusia. Ocupau Odesa, port la mare. Era bine ^nt@rit@ }i bine ap@rat@. Asediul }i apoi cucerirea fortului }i ora}ului a durat c$teva luni }i multe pierderi. Armata s-a ^ndreptat spre interiorul Transnistriei unde se vorbea mult rom$ne}te. Se trecuse Nistrul. Se punea ^ntrebarea : ce c@uta acolo armata rom$n@ ? R@spunsul unor tacticieni militari era c@ un r@zboi nu se ^ncheie victorios dec$t c$nd armata advers@ este distrus@.

Dar veni dezastrul de la Stalingrad }i retragerea din Rusia. Rom$nii se ^ntorceau acas@ de-a lungul apelor f@r@ poduri. C$nd au ajuns ^n Moldova s-au mai ^nfiripat pu]in, g@sind de m$ncare }i doreau s@ lupte mai departe. Nu }tiau c@ rezultatul acestei uria}e ^ncle}t@ri nu era decis@ de ace}ti nec@ji]i degera]i, ci se decidea ^n cancelariile din Occident.

Pe la T$rgu Frurnos se hot@r$se ridicarea unui mal de p@m$nt care s@ nu permit@ ^naintarea ru}ilor. Dar ce se lucra ziua se d@r$ma noaptea. Tr@dare. Generalul Dimitriu hot@r$se s@ se predea. Din Bucure}ti, oameni care se ziceau buni rom$ni plecau cu misive spre ambasade str@ine ^n care se cer}ea armisti]iul. Un singur r@spuns primeau : "%n]elege]i-v@ cu ru}ii"

%nc@ doi generali se hot@r$ser@ s@ tr@deze : Racovi]@ }i {teflea. Nu trebuia ^n nici un chip, s@ se reziste pe "Linia N@moloasa-Gala]i" . Mare}alul Antonescu fu arestat la Palat }i predat ru}ilor. Ostea noastr@ din Moldova a fost f@cut@ prizonier@ }i pornit@ spre Siberia. S-au mai ^ntors pu]ini din cei l50.000 de osta}i care formau ap@rarea noastr@ ^n r@s@rit . S-a hot@r$t ^ntoarcerea frontului contra nem]ilor.

N-am preten]ia de a analiza acest nenorocit r@zboi . {tiu doar c@ rom$nii }i-au v$ndut fra]ii de arme }i au pactizat cu bol}evicii. %n 23 august l944 s-a dat un comunicat mincinos la radio, c@ ^ncheiasem un armisti]iu }i c@ vom p@}i spre victorie al@turi de armatele ^nving@toare ruse}ti.. %n Bucure}ti se dansa pe str@zi }i c@ru]ele conduse de rusoaice durdulii erau ^mpodobite cu flori. Nem]i }i rom$ni laolalt@ se retr@geau spre Germania. Viluca

Sima }i d-na Iasinschi au prins ultima ariergard@ german@. Lilica Codreanu a r@mas ca s@ fac@ ^nc@ 20 de ani de pu}c@rie ^n]ar@.

A doua zi c$teva avioane nem]e}ti au bombardat Bucure}tiul. Armisti]iul, cu o parte din datoriile de r@zboi s-a semnat dup@ dou@ s@pt@m$ni. %n timpul acesta]ara era jefuit@ de tot ce avea, femei }i fete violate, copii mici uci}i la s$nul mamei lor, petrolul se scurgea ^n r$uri }i lua foc.

%n timpul acesta, la Viena, Horia Sima cu un grup de legionari, elibera]i din lag@rele germane ^njghebar@ un guvern liber care trebuia s@ spele tr@darea . O ultim@ ^ncercare de lupt@ ^n]ar@ e m@cinat@ tot de tr@dare : Stoic@nescu a fost interceptat ^n Transilvania c$nd ^ncerca s@-l ^nt$lneasc@ pe generalul Avramescu pentru a ^ntoarce armele contra ru}ilor din]ar@. Generalul, ^mpreun@ cu fiica }i so]ia lui au fost uci}i de ru}i.

X

Generalul Chirnoag@ s-a ata}at Guvernului de la Viena. El a ^n]eles c@ nu ne putem c@p@ta libertatea }i Basarabia dec$t ^nving$nd pe ru}i ^n b@t@lie. S-a format sub conducerea lui **Armata Na]ional@,** din legionari, refugia]i }i prizonieri care au continuat lupta contra bol}evicilor pe frontul german de Nord.

Dar r@zboiul a fost pierdut. Germania ^nvins@ }i visuri rom$ne}ti stinse. Guvernul de la Viena }i to]i rom$nii s-au r@sp$ndit peste tot, ^n Germania. Au lucrat pe unde au putut, ^n special ^n zona de ocupa]ie francez@ }i american@. Au asistat cu durere }i revolt@ cum Alia]ii predau ru}ilor pe cei ce luptaser@ contra ru}ilor, chiar }i pe unii Ru}i Albi. Pe to]i ace}ti antibol}evici ^i a}tepta un glonte ^n ceaf@. Uneori ace}ti barbari au ucis chiar oameni din propria lor armat@, dar care v@zuser@ prea mult din civiliza]ia occidental@.

%n cur$nd Tribunalul de la Nurenberg judec@ pe vinova]i. Ru}ii lui Vlasov au fost trimi}i ^n Rusia ca s@ pl@teasc@ antibol}

evismul lor. La fel }i alte neamuri ce luptaser@ contra lor. Rom$nii nu au fost inculpa]i la Nurenberg, deci nu erau fasci}ti sau nazi}ti. Ei se ap@raser@ contra bol}evicilor.

X

Revenind la mine : un procuror militar care de]inea dosarul meu vechi l-a distrus ca s@ m@ scape de urm@ri . Mi-a devenit so]. %n l0 aprilie l945 Dumnezeu ^mi d@rui un b@iat sl@bu] }i frumu]el care reprezenta pentru mine via]a care o pierdusem }i speran]a pentru viitor.

Timpul trecea, b@iatul cre}tea. [ara rezista cu chiu cu vai, pierz$nd toat@ a}ezarea dinainte. P@m$ntul mergea la colhoz }i omul devenea sluga statului. Femeile se luptau cu sapa pentru un petec de p@m$nt }i intrau ^n ^nchisoare bocind p@m$ntul ca pe mort. Eu munceam ca de obicei, ^ngrijind copiii bolnavi }i ^mp@r]eam banii cu mama }i cu so]ul care avea domiciliu for]at. B@iatul avea de ^nv@]at . Am intrat din nou ^n ^nchisoare }i eu }i fratele meu dup@ Revolu]ia din Ungaria : eu trei ani, fratele meu patru. (Iar Imre Nagy se ridica direct la cer, de}i bol}evicii promiseser@ s@-l cru]e). Atunci au r@mas copiii no}tri singuri }i s-au ap@rat cum au putut, ajuta]i de cumnata mea.

%n sf$r}it m-au eliberat }i mi-au dat de lucru. Tocmai c$nd fiul meu trebuia s@-}i dea internatul m-am ^mboln@vit. La ^nceput am vrut s@ cred c@ era surmenaj. A fost ^ns@ o mononucleoz@ infec]ioas@ complicat@ cu paralizie progresiv@. Foarte grav. Totu}i ^n momentul critic boala a dat ^napoi ; deci, poate pentru p@catele mele, voi ajunge la l00 de ani.

B@iatul, doctor de acum, era ve}nic blocat de superiori, poate fiindc@ era b@iatul meu. S@tul de comunism }i de nedreptate reu}e}te s@ plece din Rom$nia ajutat de o rud@ din Olanda. S-a stabilit ^n Elve]ia ca medic. Dup@ c$tva timp ne-a scos }i pe noi din]ar@. Ne-a pl@tit avionul }i am descins cu cele 20 de kg reglementare ^ntr-un subsol al cabinetului s@u.

%ntr-o bun@ zi am plecat la Paris s@-mi v@d veri}orii, muzeele }i pe doctorul Claudian de la care ^nv@]asem medicina }i omenia.

Veri}oara mea era cult@, vorbea multe limbi }i lucra la UNESCO. Am ^ntrebat-o dac@ cunoa}te pe cineva care mi-ar edita amintirile din "[ara de dincolo" }i mi-a recomandat un rom$n care m-a trimis cu oarecare r@utate la plimbare. Aproape c@ renun]asem. Dar doctorul Claudian m-a ^ncurajat spun$ndu-mi : "S@ trimitem manuscrisul lui Horia Sima."

"Ce reprezint@ Horia ?", l-am ^ntrebat.

"%nt$i un om zdrobit c@ruia i-a murit recent so]ia }i apoi, foarte important, legitimitatea."

I-am trimis manuscrisul }i peste c$teva zile am primit o scrisoare cald@ }i prietenoas@. G@sea calit@]i romanului - s@-i zicem a}a - care p@rea c@ l-a interesat. Acolo am scris mai mult despre Vasile Marin pe care ^l cuno}tea }i aprecia, c@ci pledase mai multe procese la Caransebe} pentru legionarii ^nchi}i. De atunci, amintindu-mi }i Dispensarul, am r@mas prieteni. I-am povestit }i de via]a noastr@ din str. Olarului }i de Viluca. Cartea a ie}it frumos }i el i-a ^ntregit titlul, "Poveste de dincolo" }i dedesubt, "Amintiri din]ara cutropit@ ".

De atunci, cel pu]in o dat@ pe an, c$nd se ^mplinea sorocul mor]ii lui Vasile Marin, ne ^nt$lneam ^n Spania la slujba de pomenire. Veneau }i mul]i spanioli care f@ceau parte din Falang@ }i chiar }eful lor care vorbea frumos }i ^i iubea pe legionari. Cu Horia Sima st@team mult de vorb@ despre speran]ele ^ntoarcerii acas@, despre Monumentul de la Majadahonda pe care-l ridicaser@ cu eforturile lor }i care a devenit loc de ^nt$lnire pentru legionarii din ^ntreaga lume. Mi-a povestit despre "Casa Mo]a-Marin" de la Aravaca. M-a ^ncurajat s@ m@ duc s@-l v@d pe domnul Iasinschi }i pe doamna, care locuiau acolo. Dl. Iasinschi era un bucovinean care fusese aprig, dar acum se stingea de o uremie.

Colaboram la "[ara }i Exilul", eram membru ^ntre cei l000 }i c$ntam ^n ziua de l3 ianuarie ^mpreun@ cu spaniolii c$ntecele pe

care le fredonaser@ camarazii no}tri ^n l936 - 37, care }tiau c@ dac@ Spania cade, Europa va c@dea cu ea.

Horia era o persoan@ sub]ire }i din aceast@ cauz@ p@rea foarte t$n@r . La }edin]e luau parte }i femei, deci cuno}tea valoarea femeii ca ajutor ^n lupt@.

Horia Sima a cutreierat multe]@ri p$n@ ce s-a stabilit ^n Spania. Spaniolii or fi ^mp@rt@}it ceva din duhul lor }i Neamului rom$nesc, mare prin str@mo}i }i distrus din temelii de vecini }i de doctrina marxist@.

Comandantul scria mereu. %n "[ara }i Exilul" (Curier informativ al Mi}c@rii Legionare) ^ncerca s@ pun@ de acord oamenii r@ma}i acas@ cu cei pleca]i. Avea o mul]ime de izvoare din presa liber@ }i putea s@ spun@ occidentalilor cum se poart@ bol}evicii victorio}i ^n]@rile cutropite. Vorbe}te de ordinea spiritual@ a lumii. Vorbe}te de na]iuni sacrificate ^ntre cele dou@ Metropole ale lumii, Moscova }i New-York. Pe cele mai mici le devoreaz@ Teheranul }i Helsinki. Nimeni nu ^ndr@zne}te s@ m@rturiseasc@ c@ Rom$nia a devenit o marionet@ ^n m$na unor for]e oculte.

Nu e vina numai a comunismului. E }i un caz de autodistrugere prin nimicirea Bisericii }i deci a spiritului, printr-o neputin]@ de a concepe }i vedea cu claritate viitorul. Fiecare na]ie exist@ ^n virtutea unui mandat divin. Fiecare stat are o entitate proprie cultural@ }i social@. Acest fel de a g$ndi nu ^nseamn@ o renun]are la lupt@, ci din contra o lupt@ corp la corp, o chemare a lui Iisus ^n ajutor. Ultima b@t@lie se desf@}oar@ ^n taini]ele sufletului unde ne spunem : nu se poate, am fost sf$rteca]i, dar vom re^nvia din propria noastr@ cenu}@. Rom$nii din exil particip@ la aceast@ lupt@, ^n]eleg$nd cu mintea lor ager@, cum putem s@ ^nvingem cu sufletul }i inteligen]a ni}te brute nedeprinse cu civiliza]ia.

Descompunearea sufletului nu exist@ at$ta timp c$t mai este un petec de p@m$nt care s@ aminteasc@ legendele noastre. Rom$nii liberi n-au uitat, nu se poate s@ fi uitat, luptele provinciilor

noastre p$n@ s-au unit. Asist@m ast@zi la furtul organizat de oameni }i]inuturi. Cine mai vorbe}te de acest jaf ? Dar Horia vorbe}te. El scrie o carte de doctrin@, "Doctrina Legionar@" recenzat@ ^n revista "Drum". Public@ poezii de-ale exila]ilor, vorbe}te despre mor]ii no}tri (de ne^n]eles cum at$]ia rom$ni au putut fi uci}i de. . . rom$ni !). Vorbe}te }i deconspir@ Yalta. Scrie despre dementa capitulare de la 23 august, f@cut@ f@r@ garan]ii. Recenzeaz@ cartea lui Revel, un ^n]elept ^n politic@, care vedea comunizarea planetei.

La 8 noiembrie, de ziua Sf. Arhangel Mihail, patronul Legiunii, ^n garnizoana Brazilia s-a dat citire unei rug@ciuni , cer$nd Arhanghelului ca prin puterea lui cereasc@ s@ ajute Neamului nostru s@ scape de robia antihristului :

"Acolo ^n Carpa]ii no}tri eterni, p@g$nii ne ucid neamul, batjocoresc altarele cre}tine }i]ara noastr@ drag@. Nu ne l@sa , Sfinte ! N@dejdea noastr@ este ^n Tine, scap@-ne de a comunismului plag@. Osta}ii T@i credincio}i zac ^n temni]e }i anticri}tii r$d de noi, nedreptatea strig@ la ceruri, ne stingem ^n pribegii }i nevoi. Nu cerem nimic pentru noi, ci numai pentru neamul nostru umilit }i s@rac . Neamul str$ns sub steagul Legiunii Tale, neamul nostru de]@rani. Rug@mu-ne fr$nge c@tu}ele robiei }i fulger@ du}manii. Numai Tu, cu sabia de foc, ne po]i da libertatea pierdut@. Mii }i mii de fra]i au intrat ^n p@m$nt de vii cu g$ndul la Tine. Pl$ng mamele noastre copiii uci}i, iar noi cer}im dreptatea furat@ pe la u}i str@ine. O lume de robi a}teapt@ de la Tine, Arhanghele Sf$nt, s@ apari sf@r$m$nd iadul ro}u. Tu, simbol al Drept@]ii Divine ^n cer }i pe p@m$nt, zguduie cu puterea Ta ascunzi}urile diabolice din Moscova p@g$n@ }i revars@ lumin@ }i pace peste lumea robit@ }i [ara rom$n@. Prime}te-ne ruga, Ocrotitorul cre}tinilor, Trimisul lui Dumnezeu, acum c$nd s$ngereaz@ at$tea]@ri. Scap@-ne Arhanghele de urgia Satanei, de at$ta umilin]@ }i chin }i ap@r@ Cre}tin@tatea, acum }i pururea }i ^n vecii vecilor. Amin !"

X

Veneam ^n fiecare an la Madrid. %mi f@cusem noi prieteni. Pe ziua de l3 ianuarie alergam dup@ flori }i apoi plecam la Majadahonda. Tot drumul ^l f@ceam cu g$ndul la compania din Tercio ^n care au luptat legionarii no}tri. %ncepea slujba ^n Biserica plin@ de spanioli. Horia ,sl@bu] }i trist, m@ a}tepta de obicei la u}@ }i am$ndoi ne muiam degetele ^n apa sf$nt@ care se g@sea ^n recipientul de piatr@ de la intrare dup@ obiceiul locului. Biserica ne primea bucuroas@ }i noi ne uitam unii la al]ii ca s@ vedem c$]i mai r@m@seser@ ^n via]@. Horia ^mb@tr$nea }i el, dar orice greut@]i ^i veneau, le ducea ^n spate. Le ducea pe toate z$mbind.

Dar dup@ c$]iva ani a plecat }i Horia. A plecat l$ng@ C@pitan }i camarazii lui. A plecat l$ng@ Viluca lui }i a fost ^nmorm$ntat al@turi de ea.

Singuri de acum la Majadahonda, continu@m s@ spunem, a}a cum ne-a ^nv@]at el, rug@ciunea ^n fa]a Crucii. Sun@ clopotele prohodului deasupra dealurilor }i ^n dep@rtare se v@d mun]ii, Sierra de Guadarrama, plini de z@pad@.

Horia murise de inim@, iar "pace-makerul" pus cu c$]iva ani ^n urm@, continua s@ fac@ tic-tac, tic-tac. . .

Horia murise poate nu de tot. Poate Duhul Sf$nt va mai da oameni ca el, lupt@tori neobosi]i pentru drepturile na]iei noastre.

Spania }i Rom$nia r@m$n ^nfr@]ite prin s$ngele amestecat. Amin !

"Tr@im ^ntr-o epoc@ ^n care Na]ionalismul se afirm@ iar@}i ca o putere ^n lumea ^ntreag@. S-a adeverit din plin : anii de teroare extrem@ folosi]i ^n Rusia }i ^n alte]@ri nu au putut s@ smulg@ din sufletele oamenilor iubirea de patrie.

Na]ionalismul a]$}nit ca o for]@ esen]ial@ ^n toate aceste]@ri, provoc$nd pr@bu}irea unui imperiu care p@rea consolidat definitiv.

Cum s-au p@strat aceste impulsuri na]ionaliste ^n s$nul popoarelor, dup@ at$]ia ani de teroare }i asuprire ? Explica]ia e simpl@. **Na]ionalismul nu este un fenomen pasager.** ***Nu este un produs al istoriei. Nu este o apari]ie tranzistorie, legat de anumit@ perioad@. El este o constant@ istoric@"***

H.S., L'ordre naturel du Monde.

"At$ta timp c$t exist@ o na]iune, exist@ deasemeni o stare de spirit specific@ care se nume} te **Na]ionalism.** ***Na]iunile nu sunt conglomerate istorico-geografice, cum sus]in anumi]i autori. Ele sunt colectivit@]i ^nzestrate cu suflet propriu. Or, acest suflet na]ional nu este creat de oameni. El nu se na}te din g$ndirea acestora, nici din aspira]iile lor. Este o revela]ie divin@. A}a cum Dumnezeu a creat omul, tot El a creat }i na]iunile".***

H.S., L'ordre naturel du Monde.

O MISIUNE %MPLINIT~

Mircea Dimitriu

%n drumul meu spre Timi}oara dup@ vacan]a de Pa}ti l933, m-am oprit ^n Bucure}ti la sediul Mi}c@rii. Aici am primit de la C@pitan o nou@ misiune pentru Centrul Studen]esc Legionar Timi}oara, s@ ajut cu mar}uri de propagand@ pe }efii de jude] din Banat. Chema]i fiind ^n jude]ul Severin, ne-a a}teptat la Lugoj Horia Sima - }eful jude]ului - pe care ^l cuno}team numai din auzite. %n lupta obligatorie cu poli]ia }i jandarmii, am admirat curajul lui Horia Sima care, de}i pl@p$nd la trup, se arunca ne^nfricat unde era ^nc@ierarea mai mare. Deasemeni, am admirat }i talentul s@u de orator, c$nd - ajun}i ^n fa]a a sute de spectatori curio}i }i vorbind ultimul - el a fost singurul care a captat mul]imea numai cu o argumenta]ie de cea mai str$ns@ logic@, dar cu at$t mai conving@toare . A}a l-am cunoscut eu pe Horia Sima atunci, ^ndr@zne] }i conving@tor , }i a}a a r@mas pe parcursul ^ntregei sale vie]i zbuciumate.

Biografia lui fiind suficient de cunoscut@, voi atinge numai unele momente semnificative din via]a sa. N@scut la Bucure}ti, urmeaz@ liceul la F@g@ra}, regiunea cea mai ferit@ de alte influen]e, unde a fost coleg de liceu cu Neculai Petra}cu }i Virgil Mateia}, cu care a legat o prietenie care a rezistat timpurilor. Urmeaz@ Literele }i Filozofia ^n Bucure}ti, unde intr@ ^n M.L. (l927), profesor de liceu la Caransebe}, numit }ef de jude] }i apoi Comandant-legionar (l933), concomitent numit }i }ef al Regiunii Banat (l935), care s-a clasat printre primele la alegerile din l937. La valul de arest@ri din aprilie l936, Horia Sima se salveaz@ printr-o fereastr@ }i pleac@ la Bucure}ti, unde va face parte din Comandamentul de Prigoan@, ^n care preia cea mai periculoas@

^ns@rcinare, aceea de reorganizare a legionarilor r@ma}i liberi }i organizarea leg@turilor cu centrul. Fiind cunoscut pe viu mai pu]in de c@tre agen]ii Siguran]ei }i ai poli]iei Capitalei, posed$nd ^n plus talentul deghiz@rii , el scap@ - ca prin minune - de la arest@ri , p$n@ c$nd, epuiz$nd orice ad@post , se refugiaz@, ca }i mul]i al]ii ^naintea lui, la Berlin (februarie l939). Aici ^nfiin]eaz@, ^mpreun@ cu Papanace Comandamentul Legionar de la Berlin sub conducerea pr. Dumitrescu-Bor}a, ^n care Vojen }i Constant preiau contactele cu forurile germane de stat }i de partid, iar Horia Sima este din nou ^ns@rcinat cu leg@turile cu]ara. (5 mai l939). Trebuia ref@cut@ o minim@ organizare, consolidate filierele }i scoaterea unor frunta}i ascun}i. Nimeni altul nu s-ar fi angajat. Abia ^ntors dintr-o scurt@ expedi]ie, destinat@ filierelor, Horia Sima pleac@ din nou ^n]ar@ (l5 august l939) unde, ^n plin@ activitate fiind, este surprins de noua teroare dezl@n]uit@ dup@ atentatul C@linescu. V$nat, considerat fiind - pe nedrept - ca organizator al atentatului, el reu}e}te cu mare greutate s@ p@r@sesc@]ara ^mpreun@ cu un grup de legionari urm@ri]i , dar sunt aresta]i de nem]i la frontiera Austriei }i ajung la Berlin de abia la Cr@ciun. Aici o nou@ surpriz@ . Sub impactul represaliilor lui Carol, pr. Dumitrescu-Bor}a p@r@se}te conducerea Comandamentului }i ^mpreun@ cu Vojen }i Constant se retrag din grup, nemaidorind s@ aud@ de M.L.. Indigna]i, legionarii ^i numesc pe Constantin Papanace }i pe Horia Sima la conducerea Comandamentului }i fa]@ de succesele militare ale Germaniei, precum }i de pactul germano-rus, se pronun]@ pentru ^ndep@rtarea prin for]@ a regelui Carol care,]in$nd mai departe la alian]ele cu inamicii Germaniei, a devenit un pericol pentru integritatea]@rii, for]$nd AXA s@ sus]in@ revendic@rile teritoriale ale alia]ilor ei, Ungaria }i Bulgaria, precum }i ale Sovietelor. Horia Sima }i Constantin Papanace ^ncep preg@tirile pentru aceast@ ac]iune ; se str$ng bani de la to]i }i este ales un „Grup de ac]iune” , care }i pleac@ ^n]ar@, trebuind s@ fie urmat de Horia Sima, conduc@torul opera]iei. %ntre timp Carol, fiind ferm convins (^n urma unei ac]iuni de intoxicare) c@ M.L. are un puternic sprijin din

partea lui Hitler, a ini]iat o destindere cu legionarii, sco]$nd pe unii frunta}i din lag@re }i oferindu-le o colaborare simbolic@ la guvernare, crez$nd c@ astfel va sc@pa de o amenin]are din partea Reichului. El trimite dou@ delega]ii legionare la Berlin pentru a ob]ine adeziunea Comandamentului, dar condi]iile condi]iile puse el nu le poate accepta. Horia Sima }i Neculai Petra}cu pleac@ spre]ar@ pe urma **„Grupului de ac]iune"** , aflat acum ^n]ar@. %n urma unei defec]iuni nea}teptate a filierei, ei sunt aresta]i de gr@nicerii rom$ni, dup@ o urm@rire de dou@ zile }i nop]i, ^nceput@ ^n Serbia }i sf$r}it@ ^n Rom$nia. Horia Sima este recunoscut cu ajutorul placat de urm@rire cu o recompens@ de 3 milioane de lei }i, b@tut }i ferecat, este trimis la Timi}oara, unde a r@mas surprins de felul binevoitor }i politicos cum a fost tratat. Totu}i a fost trimis, iar@}i ferecat }i p@zit de 30 de jandarmi, la Bucure}ti, unde a ajuns la 2l mai l940. Din prizonier al regelui, ^n lan]uri }i p@zit ^ntr-o celul@ a Siguran]ei de 4 c@l@i , Horia Sima a reu}it extraordinara performan]@ s@ fie eliberat, s@ fie numit ^n dou@ guverne }i totu}i s@ ob]in@ ^ncrederea massei legionare, iar c$nd a constatat c@ regele nu se g$nde}te c$tu}i de pu]in la interesele]@rii }i duplicitatea lui primejduie}te ^ns@}i existen]a statului rom$n, s@ ^l izgoneasc@ de pe tron }i din]ara de care }i-a b@tut joc, ^n aplauzele masselor de Rom$ni. Acestea au descoperit c@ Mi}carea Legionar@ - crezut@ lichidat@ de Carol - este prezent@ ^n for]@ }i c@ dup@ dezastrele din Basarabia, Ardealul de Nord }i Cadrilater, destr@marea ^ntregei]@ri nu mai poate fi oprit@ dec$t de ea. Antonescu ^nsu}i o recunoa}te la proces (6 mai l945) : „. . ***. Horia Sima reprezenta baza politic@ a]@rii ^n acele momente. Toat@]ara se manifesta pentru regimul legionar" .*** Era numai logica lucrurilor, ca ^n aceea}i zi de 6 septembrie l940 - c$nd Biserica serba Minunea Arhanghelului Mihail - dup@ ce regele Carol semneaz@ abdicarea la orele 6,00, „Forul Legionar" adunat la orele l8,00 s@ consacre pe autorul acestei performan]e, Horia Sima, ca „{ef al Mi}c@rii Legionare" }i urma} al C@pitanului, confirm$nd numai ceea ce

majoritatea legionarilor o f@cuser@ deja de mult.

%n unele faze ale ei, aceast@ stupefiant@ ac]iune, condus@ ^ntr-un tempo halucinant, a produs - prin aparen]ele ei de flexibilitate }i de inconsecven]@ - ^n afara cercului restr$ns de ac]iune, stupoare, nedumerire sau derut@, iar unii chiar dubii }i repro}uri, care au rezistat timpului. %n realitate, ac]iunile lui Horia Sima au fost de cea mai riguroas@ consecven]@. El a plecat de la Berlin ^n convingerea ferm@ c@ toate for]ele politice din]ar@ sunt compromise fa]@ de o AX~ ^n apogeul puterii ei }i c@ numai Mi}carea Legionar@ - cu op]iunea ei politic@ pentru AX~ - mai poate salva]ara de la o catastrof@ major@. El a fost convins, dup@ prima sa ^nt$lnire cu Moruzov c@, dintre to]i, numai el singur ar putea eventual s@ aduc@ M.L., ale c@rei for]e enorm reduse le cuno}tea foarte bine, ^n situa]ia de a ^mpiedeca destr@marea]@rii.

Am@nuntele acestei complicate ac]iuni au fost repetat descrise, a}a c@ au nevoie de clarificare numai acele „repro}uri” pe care unii i le aduc p$n@ }i ast@zi. Dac@ „dubiile” s-au spulberat prin finalul ac]iunii, ^n schimb „repro}urile” au primit complet@ri dintre cele mai fantastice, at$t de la adversarii lui Horia Sima, c$t }i de la adversarii Mi}c@rii Legionare. Baza acestor „repro}uri” a fost „colaborarea” }i apoi „angajarea” lui Horia Sima ^n serviciul condus de Moruzov. La prima sa audien]@, Carol i-a numit lui Horia Sima, ca patron responsabil pentru crearea „Partidului Na]iunii”, pe Moruzov, a}a c@ colaborarea a fost impus@ de situa]ie }i la obiect. Mai mult, aducerea din provincie a peste 500 de legionari, ^n mici grupuri, precum }i cazarea lor pentru c$teva zile ^n Capital@ era absolut necesar@, pentru c@ ace}tia erau foarte reticen]i dup@ cele suferite de la Carol }i trebuiau s@ fie convin}i cu explica]ii }i argumente ca s@ se ^nscrie ^n partidul regelui, ceea ce nu reu}ea totdeauna, deoarece unii frunta}i legionari erau ostili ac]iunii }i cereau ^ncetarea ei. Pentru Horia Sima ^ns@ aceast@ ac]iune preg@ttit@ ^nc@ de la prima sa audien]@ la rege ^i ap@rea singura posibilitate de a organiza noi „Grupuri de Ac]iune” ^n ^ntreaga]ar@ f@r@ a trezi b@nuielile Palatului.

Devenise acum de o importan]@ capital@ ^n planul de r@sturnare a lui Carol, de a c@rei necesitate fusese mai mult dec$t convins dup@ a treia audien]@ la el. I s-a repro}at lui Horia Sima c@ a primit bani de la Moruzov ; dar cine poate sus]ine c@ el sau legionarii abia sco}i din pu}c@rii sau lag@re }i s@raci lipi]i p@m$ntului ar fi putut suporta transportul }i cazarea sutelor de legionari adu}i ^n Capital@, pentru ca s@ adere la partidul regelui ? Era normal ca Moruzov, numit de rege ca patron al acestei ac]iuni, s@ suporte cheltuielile necesare pentru realizarea ei, c@ci fusese aprobat@ de rege.

De}i este evident c@ regele Carol a fost for]at s@ abdice de Horia Sima, totu}i Antonescu ^nsu}i, c$t }i admiratorii lui au sus]inut c@ singur Antonescu l-a r@sturnat }i ^ndur$ndu-se de Mi}carea Legonar@, a asociat-o la guvernare. A}a ar apare pentru cine nu cunoa}te realitatea. La 3 septembrie l940, ^ntr-un manifest care a fost r@sp$ndit ^n toat@]ara, Horia Sima cere abdicarea lui Carol, porne}te o revolu]ie, ocup$nd ^n mai multe ora}e cl@diri publice dup@ lupte cu jandarmi }i cu armat@ }i provoac@ pretutindeni demonstra]ii, care cereau abdicarea. %n Capital@ legionarii reu}esc s@ ocupe Radio B@neasa }i Palatul Telefoanelor }i s@ antreneze popula]ia ^n manifesta]ii ne^ntrerupte zi }i noapte, din 3 septembrie p$n@ ^n 6 septembrie, cer$nd abdicarea regelui corupt }i criminal. Carol, care ^i d@duse deja „puteri depline” lui Antonescu ^n schimbul angajamentului acestuia de a-i salva tronul c$t }i persoana sa }i a Lupeasc@i , speriat de explozia unei grende, de focuri de arm@ }i un incendiu ^n curtea Palatului Regal, precum }i de zecile de mii, care cereau tot mai amenin]@tor ABDICAREA , ^i cere generalului Coroam@, }eful G@rzii Palatului, s@ trag@ ^n manifestan]i. La refuzul acestuia, urmat }i de acel al lui Antonescu (care nu dispunea ^nc@ de trupe), Carol furios ^i acuz@ de tr@dare, iar pe Antonescu }i de sperjur. Antonescu care ^n tot acest timp nu a reu}it s@ ob]in@ sprijinul partidelor politice pentru a face un guvern na]ional chiar }i dup@ primirea „puterilor depline” , a fost nevoit, contra voin]ei sale („Cu Horia Sima nu duc medieri”) s@ apeleze la sprijinul M.L., care ^ns@ fiind condi]ionat de Horia Sima ca s@

abdice Carol, l-a pus pe Antonescu ^n ^ncurc@tur@ , din cauza angajamentului luat fa]@ de acesta. Acuza]ia de „tr@d@tor” }i de „sperjur” adus@ lui de Carol a atins ^ns@ coardele cele mai sensibile ale caracterului s@u paranoic }i megaloman. Ro}u de furie }i uit$nd de protocol, Antonescu }i-a desc@rcat ^n capul lui Carol uluit toat@ ranchiuna sa, ^ncheind cu cererea ca p$n@ a doua zi la orele 4,00 s@-i trimit@ actul de abdicare. Era dup@ amiaza lui 5 septembrie l940.

Carol, dezmeticit }i dup@ o convorbire cu Lupeasca, trece la atac. El cheam@ urgent la palat pe to]i generalii din Capital@ ce ^i erau credincio}i : Paul Teodorescu, David Popescu, Mihail, Baliff }i Arge}eanu }i le d@ ordin ca p$n@ la orele 3,00, s@-i aresteze pe Antonescu, pe Coroam@, pe to]i legionarii cunoscu]i din Capital@, s@ evacueze cu for]a pia]a Palatului }i s@ aduc@ dou@ regimente de la Ploie}ti pentru a prelua Garda Palatului. Istoria s-ar fi scris cu totul altfel dac@ acest complot ar fi reu}it }i este meritul M.L. de a-l fi ^mpiedecat. Legionarii care conduceau revolu]ia ^n Capital@ erau „Corpul R@zle]ilor” din care f@ceau parte Alecu Ghica, Radu Ghenea, Ilie Niculescu, Vasile Mailat }i mul]i al]ii. %ncep$nd cu 2 septembrie, ei supravegheau zi }i noapte toate c@z@rmile din Capital@ }i ^mprejurimi, precum }i Prefectura de Poli]ie. Acela}i lucru ^l f@ceau }i legionarii din jude]ele ^nconjur@toare. %ncep$nd cu orele l,00, Centrul de Comand@ Legionar prime}te } tiri de pretutindeni c@ trupa ^n]inut@ de lupt@ a fost scoas@ din cur]ile c@z@rmilor, iar de la Prefectura de Poli]ie, c@ se adun@ o mul]ime de poli]i}ti. Ploie}tii anun]@ }i ei c@ trupa din dou@ c@z@rmi a fost scoas@ ^n curte }i se preg@te}te de plecare. Alecu Ghica se urc@ ^n ma}in@, se descurc@ de bine - de r@u cu sentinelele de la Palatul Victoriei, unde dormea Antonescu, alearg@ pe sc@ri }i d@ buzna ^n dormitorul acestuia }i ^i spune ce se ^nt$mpl@. Antonescu la ^nceput nu crede, dar afl$nd am@nuntele, telefoneaz@ la Statul Major al Armatei. I se confirm@ c@, ^n urma ordinului primit de la Palat, au fost luate m@suri ca Prefectura s@ mobilizeze to]i poli]i}tii, iar trupele s@ fie gata de a pleca din

caz@rmi , dup@ care s@ raporteze de executare, c$nd vor primi noi ordine. Antonescu url@ la telefon : „Declar din acest moment Legea Mar]ial@ }i v@ ordon s@ anula]i imediat toate m@surile luate. Nici un soldat, jandarm sau poli]ist nu se mi}c@ f@r@ ordinul meu” . Mai lini}tit }i emo]ionat se ^ntoarce apoi spre Alecu Ghica }i ^i spune : „F@r@ dumneavoastr@, legionarii, a}i fi fost arestat }i poate chiar executat, iar demonstran]ii de la Palat m@cel@ri]i p$n@ la unul. V@ mul]umesc” . Somat de Antonescu, Carol semneaz@ ^n diminea]a de 6 septembrie, la ora 6,l0, actul de abdicare, iar la ora 8,00, Mihai depune din nou jur@m$ntul ca rege al Rom$niei. Rolul hot@r$tor pe care Mi}carea Legionar@ l-a avut la abdicarea lui Carol a fost mai mult dec$t evident.

Dup@ ianuarie l94l }i ^n continuare, unii legionari c$t }i unii „cercet@tori” i-au repro}at lui Horia Sima c@ nu trebuia s@ angajeze la guvernare o Mi}care Legionar@ at$t de sl@bit@ de masacrele anterioare }i cu un num@r redus personal calificat. Ei fac eroarea de a considera numai un aspect singular, situa]ia M.L., f@r@ a mai considera }i situa]ia dramatic@, at$t intern@ dar mai ales extern@ ^n care se afla la acea dat@]ara. Situa]ie pe care ace}ti critici o ignor@ voit, dar care dup@ enormele ced@ri de teritorii, impuse at$t de AX~ c$t }i de Soviete, amenin]a s@ evolueze p$n@ la pierderea suveranit@]ii statale. %n interior popula]ia, revoltat@ de ced@rile f@r@ nici o rezisten]@, s@tul@ de corup]ia guvernan]ilor }i sensibilizat@ de tragedia milioanelor de refugia]i (300.000 ^nregistra]i) care cer}eau }i c@utau un ad@post, ajunsese la convingerea unanim@ c@ numai o for]@ politic@ ^n care AXA s@ aib@ ^ncredere ar mai putea salva ceea ce mai r@m@sese din Rom$nia-Mare. Dup@ revolu]ia din 3 septembrie cu alungarea lui Carol }i a Lupeasc@i }i cunosc$ndu-i trecutul politic, popula]ia]@rii a constatat cu surpriz@ c@ o astfel de for]@ politic@ exist@ }i c@ ea este Mi}carea Legionar@. Subit, ^ntreaga]ar@ ^}i vede salvarea numai de la ea. Antonescu ^nsu}i o recunoa}te la proces („. . . toat@]ara se manifesta pentru regimul legionar . . .”). Fa]@ de aceast@ situa]ie, cine poate pretinde c@

Horia Sima ar fi trebuit s@ refuze participarea M.L. la guvernare, c$nd tocmai aceast@ participare le oferea Germanilor garan]ia c@ guvernul rom$n nu unelte}te ^mpreun@ cu inamicii lor ca p$n@ atunci.

Consecin]ele unei neparticip@ri la guvernare ar fi fost catrastrofale, ^n primul r$nd pentru]ar@ }i ^n al doilea r$nd pentru Mi}carea Legionar@, al c@rui destin - ^n lipsa altora - Horia Sima } i l-a asumat. Refuzat de toate partidele, Antonescu, confirmat }i de Mihai la 7 septembrie l940 ca Dictator, nu ar fi renun]at }i ar fi fost nevoit s@ fac@ un guvern militar cu ofi]erii superiori credincio}i lui, sau ar fi preluat structura politic@ a lui Carol. %n ambele cazuri, cunoscuta anglofilie a lui Antonescu, voluminosul s@u dosar cu declara]ii anti-germane, ad@ugate la cunoscutele sentimente germanofobe at$t a personalului politic carlist, c$t }i a ofi]erilor superiori, promova]i cu mult@ grij@ de Carol, nu puteau lini}ti Berlinul, care ar fi reactivat opera]ia „misteriosului colonel D." (pentru Dietrich), opera]ie ^ntrerupt@ numai de revolu]ia legionar@, }i a c@rei rezultat ar fi fost o interven]ie militar@ german@, cu perspectiva }i a unei interven]ii sovietice. %n primul caz, guvernul militar ar fi v@zut ^n M.L. o „coloan@ a 5-a" a Germaniei }i ar fi persecutat-o, for]$nd-o s@ intre iar@}i ^n subteran, de unde o completare a cadrelor - vital@ pentru ea - ar fi fost aproape imposibil@. %n al doilea caz, cine se poate ^ndoi c@ ^ntreg aparatul represiv al lui Carol, preluat de Antonescu odat@ cu structura sa politic@, nu s-ar fi aruncat asupra Mi}c@rii Legionare cu o furie ^ndoit@, lichid$nd tot ce s-ar mai fi g@sit ^n]ar@, salvat de la prigoana lui Carol }i C@linescu.

%n schimb, participarea Mi}c@rii Legionare la guvernare a avut un efect salvator pentru]ar@. Berlinul, care ^l prefera pe Carol, c@ci ^l putea }antaja, a fost surprins de imensul suport popular pentru M.L. }i de u}urin]a cu care ea l-a alungat pe Carol, iar dup@ ce la l4 septembrie a fost proclamat Statul Na]ional-Legionar a fost nevoit, cel mai t$rziu la 27 septembrie c$nd Rom$nia a aderat la Pactul Tripartit, s@-}i schimbe radical politica sa fa]@ de]ara

noastr@ acum aliat@, fiind obligat printre altele s@-i apere de-acum ^ncolo integritatea teritorial@. Iar Antonescu, privit ini]ial cu suspiciune pentru anglofilia sa }i a numeroaselor sale declara]ii antigermane, a fost acceptat de Berlin numai pentru c@ era {eful Statului Na]ional-Legionar, din care pozi]ie a reu}it apoi ^n desele sale vizite la Berlin s@ ob]in@ chiar ^ncrederea total@ a lui Hitler. Astfel Rom$nia a continuat s@ se bucure de ajutorul politic }i militar al Germaniei chiar }i dup@ ce M.L. nu mai era la guvernare.

Pentru Mi}carea Legionar@ participarea la guvernare, cerut@ insistent de Antonescu care, de}i cu puteri depline era {eful unui guvern inexistent, refuzat fiind de toate partidele politice, ^n timp ce toat@]ara cerea guvern legionar, a avut }i rezultate bune, dar }i negative , dintre care ^ns@ unele au avut ulterior rezultate cu totul nea}teptate. Mai ^nt$i cu cele bune. Dup@ asasinarea C@pitanului, provizoratul conducerii Mi}c@rii trebuia s@ ^nceteze. Era firesc ca acela care a sc@pat]ara de Carol }i a adus o M.L. - considerat@ de mul]i ca lichidat@ - ^n situa]ia de a avea un imens suport popular, s@ primeasc@ adeziunea entuziast@ a tuturor legionarilor }i s@ fie proclamat {eful Mi}c@rii Legionare. Iat@ cum este privit acel moment din perspectiva timpului : ***„Curajul, tenacitatea }I iscusin]a de a ac]iona ale acestui t$n@r legionar, ^n cele mai primejdioase ^mprejur@ri din istoria Legiunii, au contribuit nemijlocit la afirmarea lui Horia Sima ca lupt@tor de autentic@ anvergur@, impun$ndu-se totodat@ ca cel mai autorizat succesor al C@pitanului” (V.Bl@naru-Flamur@).*** Mi}carea Legionar@ avea acum un {ef. Totodat@, au mai fost }i alte rezultate pozitive de o importan]@ capital@ :

1. Deshumarea }i re^nhumarea C@pitanului cu cei l3 camarazi }trangula]i odat@ cu el, precum }i a tuturor legionarilor ce au putut fi g@si]i, arestarea asasinilor cu dezv@luirea oficial@ a metodelor bestiale prin care s-a urm@rit distrugerea M.L. Toate acestea au obligat Istoria - }i deci opinia public@ de totdeauna - s@

ia act }i s@ ^nregistreze toate ororile pe care Statul criminal le-a s@v$r}it ^mpotriva Mi}c@rii Legionare.

2. Pedepsirea autorilor acestor crime s@v$r}ite ^n afara oric@rei legalit@]i care, dac@ ar fi fost elibera]i - cum se pl@nuia - ar fi contribuit cu tehnica lor criminal@ }i de tortur@ la distrugerea }i mai complet@ a Mi}c@rii.

3. %n acst scurt timp, M.L. a reu}it s@-}i completeze cadrele decimate de prigoana lui Carol, cu c$teva sute de mii de elevi, studen]i }i tineri simpatizan]i }i cu toate c@ n-a mai avut timp s@ ^ndep@rteze oportuni}tii, imensa majoritate a r@mas ^n lungile }i s$ngeroasele prigoane ce au urmat, devenind legionari }i cu toate imensele pierderi, ei sunt acei care au asigurat continuitatea biologic@ a Mi}c@rii Legionare p$n@ ^n zilele noastre.

La capitolul negativ trebuie distins ^ntre ceea ce a r@mas negativ, oblig$nd Mi}carea s@ le poarte deapururi r@spunderea }i cea ce a fost la acel timp v@zut negativ, dar ulterior s-a dovedit a fi fost benefic pentru ea. Negative au r@mas unele acte de indisciplin@, c$teva foarte grave, pe care legionari vechi }i distin}i de C@pitan cu grade (}i nu noii veni]i), ne^n]eleg$nd datele reale ale coguvern@rii care nu permiteau dec$t o „Revolu]ie ^n cadrul legalit@]ii” puterea executiv@ afl$ndu-se ^n realitate ^n m$na partenerului de guvernare, }i-au permis ini]iative contrare liniei prescrise de proasp@tul {ef al Mi}c@rii Legionare, a c@rui autoritate nu avusese timpul necesar s@ se consolideze. Astfel, un } ef de unitate legionar@ ^}i face - f@r@ }tirea conducerii - o poli]ie proprie, care ^n mod abuziv s-a dedat la acte reprobabile ^mpotriva popula]iei evreie}ti, pe care - c$nd le-a aflat - Horia Sima a c@utat s@ le repare, cer$ndu-}i scuze, iar poli]ia a fost desfiin]at@. Un alt vechi legionar ^ns@rcinat cu respectarea legii, ^}i ^ncalc@ obliga]iile }i din proprie ini]iativ@ aresteaz@ trei fo}ti demnitari tocmai ^n mijlocul unei crize de guvern. %n acela}i timp - ca }i cum n-ar fi fost deajuns - altor doi vechi legionari cu grade li se n@zare c@ }i ei sunt chema]i s@-l r@zbune pe C@pitan. %}i str$ng subalternii }i se duc la V. Madgearu, ^l aresteaz@ }i ^l ucid, dup@

care se duc }i la N. Iorga }i ^l ucid }i pe el, oferind du}manilor M.L. cea mai eficace arm@ pentru a lovi Mi}carea. %n contul M.L. au mai fost puse pe nedrept }i alte lucruri, toate fiind opera lui Eugen Cristescu, dup@ spusele proprii du}man „de moarte” al M.L., care a executat toate cele 3 dizolv@ri ale ei. Tocmai pentru aceste „merite” , ^ntors de la Ia}i, Antonescu, convins c@ nu va putea ob]ine conducerea M.L., l-a numit pe Eugen Cristescu {ef al Serviciului Special de Informa]ii (l5 noiembrie l940) cu misiunea de a ^ntoarce c@tre el suportul popular pe care ^l avea M.L., pentru a o putea elimina de la guvernare. Marele specialist se pune pe lucru }i ^l bombardeaz@ pe Antonescu cu cele mai fantastice gogori]e : c@ M.L. vrea s@ omoare ^ntr-o noapte 22.000 de politicieni ; c@ vrea s@-l ^mpu}te la }edin]a de guvern ; etc. %n acela}i timp, sute de agen]i provocatori ^n c@ma}@ verde se dedau la fel de fel de acte reprobabile, iar ^nscen@rile organizate de el iau formele cele mai macabre. Un militar ^mpu}cat pentru c@ a trecut la legionari ^n zilele de 2l-23 ianuarie l94l e transformat ^n faimosul soldat ars cu benzin@ de legionari, iar c$nd borfa}ii mahalalelor ^mbr@ca]i ^n c@m@}i verzi primite de la agen]ii provocatori jefuiesc locuin]ele evreie}ti }i ^nt$lnind rezisten]@ omoar@ (dup@ Mateia} Carp) l20 de evrei, faptul e aruncat ^n spatele legionarilor, care nu puteau ie}i din cele c$teva cl@diri asediate de armat@ f@r@ a fi ^mpu}ca]i. Dar cea mai fantastic@ poveste menit@ s@ ^ngroape definitiv M.L. prin oroarea ei, a fost aceea a evreilor omor$]i de legionari }i at$rna]i goi ^n c$rligele abatorului - total inventat@ de mintea degenerat@ de ur@ a lui Eugen Cristescu” , poveste pe care mai t$rziu un tribunal comunist o declar@ fals@. Chiar }i un admirator al lui E. Cristescu, istoricul Cristian Troncot@, este nevoit s@ constate : „Ac]iunile ^ntreprinse de S.S.I. ^mpotriva M.L. constituie cel mai important capitol din activitatea ontrainformativ@ a lui, prin propor]iile }i consecin]ele lor politice” . De o importan]@ deosebit@ pentru viitorul Mi}c@rii au fost acele rezultate considerate atunci ca un grav e}ec al ei. Pe fundalul indiferen]ei lui Hitler pentru M.L., devenit@ dup@ asasinarea C@pitanului o antipatie, ea

complic$ndu-i planurile ^n spa]iul dun@rean, opozi]ia M.L. la acapararea firmelor evreie}ti de c@tre firmele germane sau de c@tre minoritatea german@ au asigurat un succes nea}teptat intrigilor lui Antonescu ^mpotriva M.L.. Refuzul lui Horia Sima de a veni ^mpreun@ cu Antonescu la raport ^n Germania a provocat decizia lui Hitler de a-l sprijini militar pe Antonescu ^mpotriva Mi}c@rii. Consecin]ele imediate ale acestei independen]e impuse M.L. de Horia Sima - ulterior criticat@ du unii legionari - au fost dureroase, mii de legionari pierz$ndu-}i via]a sau ^nfund$nd pu}c@riile ^n prigoana care a urmat, dar aceast@ independen]@, ^mpreun@ cu lag@rele de concentrare germane }i decizia documentat@ a lui Hitler de a-l executa pe Horia Sima dup@ aducerea lui din Italia, revocat@ ^ns@ din motive neclare, au constituit cauzele care i-au permis Mi}c@rii Legionare s@ supravie]uiasc@ m@surilor punitive ce au urmat celui de al doilea r@zboi mondial }i s@ se poat@ prezenta ast@zi Neamului, din punct de vedere doctrinar }i politic, mai actual@ ca niciodat@.

F@r@ Horia Sima }i fenomenalul s@u instinct, aceast@ „minune” a Istoriei nu ar fi fost posibil@. Mi}carea Legionar@ ar fi r@mas ^ngropat@ at$t la propriu, c$t }i ^n analele Istoriei, cum de altfel apreciaz@ }i primul fost pre}edinte de fapt al adev@ratului partid „Pentru Patrie” , Virgil Mateia} : ***„Ce s-ar fi ales de Legiune, cine ar mai fi r@mas ^n via]@, dac@ nu s-ar fi pus cap@t l@comiei de s$nge }i orgiei lui Armand C@linescu }i Carol al 2-lea, dup@ uciderea C@pitanului ? Ce s-ar fi ^nt$mplat cu Mi}carea Legionar@, decimat@ }i risipit@, dac@ Horia Sima nu ar fi str$ns-o ^n guvernul din 1940, re^nviindu-i con}tiin]a existen]ei, prestigiul }i continuitatea, red$nd-o istoriei ? S-ar fi stins prin dezintegrare }i exterminare. Ce s-ar fi ^nt$mplat dac@ Horia Sima ar fi predat conducerea Mi}c@rii generalului Antonescu }i invazia bol}evic@ ne-ar fi aflat la guvern ^n 1944 ? Criminali de r@zboi***

at$t pentru Est c$t }i pentru Vest. Execu]ii ^n mas@ }i deport@ri ^n Siberia. Dispari]ia Mi}c@rii Legionare." Aceast@ constatare a lui Virgil Mateia} se sprijin@ pe adev@ruri pertinente, pe care orice legionar cu mintea limpede le-a tr@it }i verificat el ^nsu}i. Iar acelor care caut@ alte r@spunsuri la ^ntreb@rile lui Virgil Mateia}, le-ar sta bine s@ se ^ntrebe de ce oare Vasile Posteuc@, proeminentul adversar al lui Horia Sima care, prin pasionatele sale scrisori a determinat pe mul]i s@-l urmeze, atunci c$nd s-a g@sit ^n fa]a mor]ii -}i f@c$ndu-}i bilan]ul presta]iei sale pentru Mi}carea Legionar@ - , a constatat cu oroare c@ pe Horia Sima l-a judecat cu totul fals. %n mare grab@ - }i dorind s@-}i descarce sufletul de o mare nedreptate - }i-a adunat ultimele puteri }i le-a dictat so]iei }i prietenilor ce se aflau la patul s@u de suferin]@ cele ce urmeaz@, certificate apoi notarial, ca }i un testament : ***„El a fost cel ce a salvat Mi}carea Legionar@ ^n momentele cele mai critice ale existen]ei ei }i i-a asigurat continuitatea ^n istoria rom$neasc@. El a p@strat cu tenacitate pecetea autorit@]ii legionare }i de aceea el a fost cel mai lovit, mai calomniat,mai urm@rit }i mai denigrat ; pentru c@ reprezenta simbolul autenticit@]ii legionare, al unit@]ii legionare }i al spiritului legionar. El a exprimat }i exprim@ cu cea mai deplin@ claritate liniile de orientare ale Mi}c@rii Legionare ^n lumea confuziilor de azi."***

A}a a fost Horia Sima }i a}a va r@m$ne ^n istoria Mi}c@rii Legionare : un om extraordinar care, intr$nd ^n r$ndurile ei scurt timp dup@ ce a luat fiin]@, i-a r@mas credincios p$n@ la moarte (timp de 66 de ani), soldatul ei ne^nfricat }i care risc$ndu-}i via]a ^n nenum@rate r$nduri, a sacrificat totul pentru existen]a ei.

CUM L-AM CUNOSCUT {I URMAT PE COMANDANTUL MI{C~RII LEGIONARE, HORIA SIMA

Chiril@ Ciuntu

A evoca prezen]a Comandantului ^n via]a mea, ^mi pare lipsit de modestie, cu toate c@ raporturile se voiau limitate, din pozi]ia de soldat la superiorul s@u. P@str$nd ^ns@ dimensiunea uman@ acolo unde intervine spiritul legionar al dragostei, apropierea ^nl@tur@ orice obstacol, orice barier@ impus@ de ierarhie, r@mnnd doar rela]ii de la om la om.

Pe C@pitan l-am cunoscut doar c$teva fr$nturi de timp, pe c$t@ vreme, pe Comandant, nu numai c@ l-am cunoscut, dar am }i colaborat cu el o via]@ ^ntreag@, av$nd responsabilit@]i importante, at$t ^n cadrul Mi}c@rii Legionare, c$t }i pe plan al exilului rom$nesc }I interna]ional, particip$nd ca membru activ al Congresului Mondial Anticomunist ^mpotriva comunismului.

Pe Comandant l-am v@zut pentru prima dat@ la marea adunare din Bucure}ti la 6 octombrie l940, al@turi de generalul Antonescu, ^n tribun@, am$ndoi ^n c@ma}@ verde.

Lovitura de Stat a generalului a avut ca urm@ri refugiul meu }i a multor legionari ^n Germania, c@ci eram c@utat de poli]ie pentru a fi arestat }i ^ntemni]at.

%n Germania am lucrat la uzinele de avioane Heinkel de la Rostock, unde am fost aduna]i to]i legionarii refugia]i }i angaja]i ca simpli muncitori, cu toate c@ majoritatea erau intelectuali cu studii universitare : profesori, ingineri, medici }i savan]i de renume. Legionarii erau hot@r$]i s@ nu accepte nici o favoare care s@-i ^ndatoreze mai t$rziu.

Comandantul se g@sea la Berlin obligat s@ evite orice leg@tur@ cu]ara, m@sur@ care privea pe to]i legionarii. Noi, cei

de la Rostock, aveam permisiunea de a circula ^ntr-o zon@ limitat@ a provinciei ^n care domiciliam. Totu}i, la ^nceput, ni se acorda o toleran]@ de care am profitat. Astfel, s-a preg@tit o deplasare la Berlin la cererea Comandantului de a lua contact cu el ^n grupuri mici de 6 p$n@ la l0 persoane.

Era ^n anul l942 c$nd am f@cut }i eu parte dintr-o grup@ condus@ de comandantul-ajutor Emil Popa, din care ^mi amintesc doar de Nicu B@l@nescu }i ^nc@ vreo 4 camarazi, al c@ror nume nu-l mai re]in.

%nt$lnirea cu Comandantul a avut loc ^n casa lui Petre Ponta, pictor, un devotat legionar.

Am fost primi]i mai ^nt$i de Corneliu Georgescu, comandant al Bunei-Vestiri, unul din fondatorii Mi}c@rii Legionare, care ne-a vorbit cu at$ta suflet }i determinare de lupta noastr@, c@ ne-am sim]it lega]i de acest om, ucis mai t$rziu de t$lhari ca s@-l jefuiasc@, ^n momentul c$nd voia s@ treac@ frontiera austriac@ ^n Italia. Trupul s@u a fost ^nmorm$ntat ^n cimitirul din ora}ul Mittersill din Austria ca necunoscut, t$lharii lu$ndu-i tot ce avea asupra lui. Dup@ multe cercet@ri, destul de t$rziu, s-a g@sit morm$ntul }i de atunci legionarii organizeaz@ ^n fiecare an un pelerinaj la morm$ntul lui, ^n luna iunie, dat@ care corespunde cu na}terea sa.

Apare apoi Comandantul }i pentru prima dat@ l-am privit ^n ochi ^n momentul c$nd mi-a str$ns m$na. Din privirea lui emana at$ta bun@tate , un fel de fascina]ie care mi-a p@truns p$n@ la inim@ ; mi-a ^nt@rit determinarea de a merge cu el p$n@ la cap@t , oricare ar fi riscurile care nu au ^nt$rziat s@-mi iese ^n cale.

Ne-a vorbit de situa]ia Mi}c@rii din]ar@ }i exil, apoi ne-a schi]at obiectivul angaj@rii noastre. S@ r@m$nem uni]i, s@ nu disper@m dac@ azi suntem neutraliza]i, izola]i de]ar@ }i de r@zboiul de la care am fost ^mpiedeca]i s@ particip@m. S@ nu ne pierdem credin]a, c@ va veni timpul c$nd vom intra }i noi ^n lupt@ ^mpotriva comunismului devenit un pericol pentru umanitatea ^ntreag@.

%l vedeam ^ng$ndurat c@ci ^n sufletul s@u se fr@m$ntau multe griji. Am ^n]eles pu]in mai t$rziu, c$nd a decis s@ p@r@seasc@ statutul de "oaspete al marelui Reich" }i s@ ajung@ la Roma, unde era preg@tit@ o audien]@ la Ducele Mussolini, pe care voia s@-l avertizeze c@ politica Reichului va aduce catastrofa pentru toate na]iunile Europei.

Alarma dat@ la Berlin de dispari]ia Comandantului a mobilizat tot serviciul secret german, care controla deja anturajul Ducelui, }i astfel Comandantul a fost arestat }i readus ^n Germania. La aflarea ve}tii ^n]ar@, guvernul a intrat ^n panic@, proced$nd la arest@ri masive de legionari, tem$nd prezen]a "rebelului" Horia Sima ^n]ar@.

Fa]@ de aceast@ ^ntors@tur@ cu complica]ii neprev@zute, anturajul Fuehrerului ezit@ ^ntre a-l executa imediat pe }eful na]ionalismului rom$nesc, adversar f@r@ echivoc al comunismului }i pe cei 400 de legionari din Germania sau s@ am$ne decizia. %ntre timp, Antonescu ^l someaz@ pe Hitler s@-l execute pe Comandant, exercit$nd }antajul de a refuza trimiterea de alte trupe rom$ne}ti pe frontul care ^ncepea s@ decline. Hitler se sup@r@ }i astfel via]a Comandantului este salvat@ pe moment.

Legionarii sunt ^ntemni]a]i ^n lag@rul de la Buchenwald }i sunt soma]i s@ se desolidarizeze de }eful lor, pentru a putea mai u} or s@-l fac@ disp@rut . Suntem alinia]i pentru num@r@toare, c$nd colonelul Piester, comandantul lag@rului, ne cere s@ ne desolidariz@m de Horia Sima care }i-a c@lcat cuv$ntul de onoare p@r@sind "ospitalitatea" german@. Din cei 400 de legionari amenin]a]i, doar l0 au ie}it din front ^n semn de desolidarizare. Atitudinea noastr@ a c$nt@rit mult ^n decizia lui Hitler de a-l suprima pe Comandant.

%ntr-o noapte suntem sco}i din bar@ci }i ^nconjura]i de solda]i cu degetul pe tr@gaciul mitralierelor. Noi am c$ntat c$ntece legionare, a}tept$nd ordinul de la Berlin care s@ decid@ de soarta noastr@. A fost r@spunsul nostru, preg@ti]i de moarte, sub privirile solda]ilor }i ofi]erilor germani care nu ^n]elegeau solidaritatea

noastr@ cu }eful Legiunii, precum }i sfidarea noastr@ fa]@ de autoritatea atotst@p$nitoare , cu riscul de a fi strivi]i. Colonelul Piester ne considera nebuni, ilumina]i.

Momente de r@scruce ^n via]a noastr@ care a culminat cu tr@darea de la 23 august l944.

Marele Reich }i-a dat seama de multiplele sale gre}eli, atunci c$nd a persecutat }i ^ntemni]at pe cei mai ^nver}una]i lupt@tori ^mpotriva comunismului, a tuturor na]ionali}tilor din ^ntreaga Europ@, inclusiv cei din Rusia, ^n loc s@ formeze cu ei un bloc compact. Interven]ia lor la lovitura de Stat a lui Antonescu din l94l, cu trupe ^n sprijinul generalului pentru ^nl@turarea Mi}c@rii Legionare de la c$rma Statului, este un caz flagrant printre multe altele, cum a fost }i arestarea }efului na]ionali}tilor ucraineni, care puteau forma o nou@ armat@ care s@ lupte ^mpotriva comunismului.

Hitler, ^n viziunea lui expansionist@, credea victoria aproape, iar pentru el na]ionali}tii deveneau jenan]i, un obstacol politicii germane de "Drang nach Osten", expansiune care ar fi ^nt$mpinat rezisten]a na]iunilor amenin]ate ^n integritatea teritoriilor lor. R@zboiul lui Hitler nu era unul anticomunist, era unul de cuceriri.

Se cunosc bine evenimentele care au succedat loviturii din 23 august l944. Hitler face apel la Mi}carea Legionar@ s@ se ata}eze luptei ^mpotriva comunismului. Ca urmare, Comandantul este scos din lag@r }i invitat la cartierul general al Fuehrerului, de unde este trimis la Viena s@ organizeze for]a armat@ ^mpotriva comunismului care ne ocupase]ara, ^ncep$nd orgiile sale asupra popula]iei. %n ziua de 24 august lag@rul din Buchenwald a fost bombardat de for]ele aliate, unde ne aflam noi }i s-a soldat cu opt mii de mor]i dintre de]inu]i, iar noi am avut 5 mor]i }i peste 30 de grav r@ni]i, bar@cile unde eram caza]i au fost complet spulberate de bombe.

Un tren ^ntreg ne-a ^mbarcat }i am ajuns la Viena unde a ^nceput afectarea noastr@ la diferite unit@]i , fie pentru para}utarea

^n]ar@, fie la armata na]ional@ care va fi angajat@ pe frontul de pe Oder, exclusiv ^mpotriva trupelor sovietice. Eu am fost repartizat la un regiment care a intrat ^n ac]iune.

{i pentru c@ mi-am luat angajamentul de a scrie despre Comandant, cum l-am cunoscut }i urmat, voi reveni la aventura vie]ii mele.

R@zboiul s-a terminat cu victoria alia]ilor, dar mai mult cu cea a lui Stalin. Nu voi insista asupra imensului c$}tig teritorial, c$t }i politic , al Rusiei - lucru prea bine cunoscut prin ced@rile alia]ilor. Acestea au fost preg@tite din timp de Churchill }i Roosvelt, care n-au ezitat s@ v$nd@ lui Stalin ceea ce nu le apar]inea, adic@ jum@tate din Europa, transformat@ ^ntr-un exerci]iu de tragere pe fiin]e vii, ca s@ completeze num@rul de victime p$n@ la cel apocaliptic de 8o (opt zeci) de milioane.

Ru}ii, deveni]i st@p$nii unei imense p@r]i din Europa, au ^nceput s@-i v$neze pe du}manii lor de moarte, legionarii, }i atunci - sub aceast@ amenin]are - unii dintre ei s-au refugiat ^n America de Sud, ^n special Brazilia }i Argentina. A}a am ajuns }i eu ^n Argentina, o]ar@ s@rac@ , cu toat@ bog@]ia imenselor ^ntinderi devenite p@}une pentru animale. Calmul revenit dup@ un anumit timp, am p@r@sit Argentina cu ajutorul camarazilor din Canada, deja organiza]i dup@ metoda cuiburilor. {i a}a am ajuns ^n Canada dup@ o }edere de trei ani ^n Argentina. {ef al legionarilor din aceast@]ar@ era comandantul-ajutor Vasile Posteuc@, iar al garnizoanei Montreal, Dragomir Str@inul .

Organiza]ia era puternic@, av$nd activit@]i culturale }i politice, denun]$nd prin pres@ }i conferin]e, holocaustul perpetrat de URSS asupra poporului rom$n, prin servitori str@ini de neamul nostru : evrei, unguri, s$rbi }i mai apoi prin rom$ni desprin}i de tragedia fra]ilor lor.

Dar era prea bine ca s@ dureze ! Ambi]ii personale cuprinser@ pe unii legionari din jurul loc]iitorului Comandantului,

bucovineanul Vasile Iasinschi, care au provocat prima sciziune. Ac]iune nefast@ la care au fost antrena]i majoritatea dintre bucovineni. La propunerea lui Vasile Posteuc@ de a m@ asocia }i eu complotului, ca fiind eu ^nsumi bucovinean, i-am replicat ferm : "eu am plecat odat@ cu Comandantul din]ar@ }i m@ voi ^ntoarce cu el".

S-au provocat, desigur, unele turbur@ri care ^ns@ s-au calmat repede }i organiza]ia }i-a continuat existen]a pe cuiburi, cu cotiza]ii care permiteau Mi}c@rii s@ fie prezent@ ^n toate]@rile unde erau legionari.

%ntr-o zi, o persoan@ care aprecia activitatea noastr@ }i mai ales lupta ^mpotriva comunismului, a f@cut un cadou Mi}c@rii pe care l-am trimis la Madrid Comandantului. Acesta se stabilise ^n Spania ^mpreun@ cu un nucleu de personalit@]i legionare care coordonau toate activit@]ile, sub comanda {efului Mi}c@rii : presa, literatura legionar@, c$t }i organizarea ei, re^nfiin]$nd organismele institu]ionale ale Mi}c@rii. Astfel, ^n fiecare an se adunau la Madrid delega]i din toate]@rile pentru a analiza situa]ia Mi}c@rii Legionare din]ar@ }i din exil }i ac]iunile de ^ntreprins pentru anul ce vine. Comandantul dirija aceste consf@tuiri }i punea semn@tura lui pe probleme care au ob]inut adeziunea majorit@]ii.

A}a am ^nceput }i eu, ^n calitate de responsabil legionar pe Canada }i Statele Unite, s@ particip la aceste convorbiri, aduc$nd cu mine - de fiecare dat@ - sumele colectate din cotiza]ii pentru a garanta activitatea ^n toate domeniile, ^n primul r$nd asigurarea vie]ii Comandantului, el fiind coordonatorul ^ntregei activit@]i legionare }i a-i asigura posibilit@]ile de contact cu personalit@]i str@ine care se apropiau de Mi}care atra}i de renumele ei }i care voiau s@ o cunoasc@ }i chiar s@ adopte doctrina ei.

Posteuc@, d$ndu-}i seama c@ a contribuit }i el la dezbinare, cel mai grav pericol care amenin]@ unitatea Mi}c@rii, a revenit la matc@ }i ^mpreun@ am continuat apoi lupta p$n@ ce a fost lovit de crunta boal@, cancerul, }i s-a stins la o v$rst@ ^nc@ plin@ de av$nt.

Printre camarazii determina]i de care m-am legat au fost Loghiade din Montreal }i Mircea Banciu din Detroit, camarazi de mare fidelitate.

Una din activit@]ile demne de re]inut a fost }i ridicarea monumentului ^n memoria jetfei lui Mo]a }i Marin. Comandantul a f@cut apel la toate inimile bunilor rom$ni s@ contribuie la ^mplinirea acestei opere - omagiu celor doi legionari- , doi mari rom$ni care ^ntruchipaez@ primele jertfe ^n lupta ^mpotriva comunismului. Am contribuit }i noi, cei din Canada }i Statele Unite, cu suma de l3.000 de dolari, sum@ de ^nceput pentru ini]ierea lucr@rilor acestui impozant monument.

Bucuria Comandantului se exprima de fiecare dat@ c$nd ne ^nt$lneam, fie la Madrid, fie ^n c@l@toriile lui prin Europa sau America de Sud, unde uneori ^l ^nso]eam }i eu, ^n special ^n]@rile Americii de Sud, cum a fost ^n Chile, unde Comandantul a fost primit ^n audien]@ de generalul Pinochet.

Una din activit@]ile importante ale exilului la care a participat }i Mi}carea Legionar@, a fost Congresul Mondial Anticomunist, cu sediul ^n Elve]ia, la care am participat ca membru activ - delegat al Mi}c@rii Legionare-. Am participat la multe congrese care s-au desf@}urat cu amploare, prin conferin]e }i dezbateri care durau aproape o s@pt@m$n@ , num@rul participan]ilor se ridica uneori la sute de persoane.

A}a m-am deplasat p$n@ ^n Extremul Orient, ^n Japonia }i Formosa, ^n America de Sud }i Europa.

De c$te ori veneam la Madrid, Comandantul se ^ngrijea ca s@ ne sim]im ca ^ntr-o mare familie. Astfel, c$nd congresul a avut loc ^n Elve]ia, ne ^nt$lneam zilnic cu Comandantul, care ne indica subiectele de dezb@tut.

Iat@ }i c$]iva delega]i : Georgel Dumitrescu reprezent$nd Spania, Onciu Pavel }i Nini Pavel - Germania, Ion Simicin din Statele Unite, Fran]a fiind reprezentat@ de Cre]u Dumitru ca }ef al delega]ilor.

Dar timpul trece, anii se graveaz@ pe r@bojul vie]ii. %ntr-o var@ am petrecut o s@pt@m$n@ al@turi de Comandant ^n Spania.

Diminea]a descideam u}a s@ v@d de s-a trezit. El adormise pe un fotoliu, prins de somn ^n timp ce se g$ndea la soarta]@rii, a Legiunii, ^n mijlocul at$tor adversit@]i.

O alt@ dat@, amintirile m@ poart@ la munte, la Viladrau, unde so]ia bolnav@ avea nevoie de aer mai ^nvior@tor }i unde am stat mai mult timp.

Pu]in mai t$rziu, Nae Ro}ca mi-a spus c@ profesorul - a} a ^l numeam noi c$teodat@ - avea probleme cu inima.

Ultima dat@ l-am ^nt$lnit la Madrid, ^n anul l992. %n anul fatal, c$nd el ne-a p@r@sit, l993, nu am putut veni la Madrid, a}a c@ p@strez ^n memorie }i inim@ imaginea lui. Un om de o mare credin]@ - ^n fiecare zi mergea la Biseric@, se ruga pentru Neamul s@u, pentru Legiune. De o bun@tate rar@ ^nso]it@ de o mare dragoste, ^mplinind cu sfin]enie doctrina C@pitanului.

Dup@ Revolu]ia din Decembrie l989, ia contact direct cu legionarii din]ar@, deplas$ndu-se ^n Ungaria, unde veneau reprezentan]i din]ar@, }i ^mpreun@ dezb@teau situa]ia }i posibilit@]ile de a reorganiza Mi}carea.

Ultima scrisoare mi-o timite Comandantul din Fran]a, prin care m@ informeaz@ c@ se va duce la Madrid, unde nu va sta mult }i apoi ^n Germania, unde avea ^nt$lniri cu emisari din]ar@, cu doamna Stetzko, pre}edinta Congresului Mondial Anticomunist, ^n sf$r}it, la morm$ntul lui Corneliu Georgescu la Mittersill.

Era de o activitate care-i dep@}ea puterile. El presim]ea ceva }i voia s@-}i ^nchine ultimele zile Legiunii ^n refacere ^n]ar@. Pentru c@ autorit@]ile precum }i Parlamentul, ^n unanimitate, refuzau s@ dea Mi}c@rii dreptul de a exista ca atare, el preconiza alegerea unor buni rom$ni iubitori de]ar@, s@ ini]ieze un partid cu preocup@ri garantate de a salva]ara din m$inile comunismului care a furat Revolu]ia }i-}i continua apuc@turile bol}evice.

Moartea l-a surprins pe drum. Era ^n casa doctorului P@unescu de l$ng@ Muenchen, cu Nae Ro}ca, unde au discutat

p$n@ noaptea t$rziu. El r@m@sese ^ntr-un fotoliu, unde se pare c@ a]ipise. Dup@ miezul nop]ii so]ia doctorului nu putea s@ doarm@ }i observ$nd lumin@ ^n salonul unde era Comandantul, s-a dus ^n salon }i vede pe Comandant p@r$nd c@ doarme. Dar cum nu i se auzea respira]ia, s-a apropiat de el }i deodat@ a scos un]ip@t . Comandantul dormea deja somnul de veci. A trezit pe ceilal]i }i au constatat cu ad$nc@ durere c@ i-a p@r@sit pentru o lume mai bun@.

Omul acesta, care }i-a ^nchinat toat@ via]a Neamului s@u }i Mi}c@rii, hulit de du}mani, lovit chiar de unii camarazi de lupt@, cu so]ia imobilizat@ ^n pat timp de l0 ani, ocup$ndu-se singur de ea, s@ o ^ntoarc@ de pe o parte pe alta, s@ o poarte pe bra]e, s@ o ^ngrijeasc@, a avut parte numai de lovituri.

S-a stins ca o lum$nare care }i-a topit toat@ ceara, a}a, pe nesim]ite, l@s$nd ^n urma sa o oper@ uria}@. Literatura lui se ^ntinde pe mii de pagini, prin care invoca itinerariul spinos al Legiunii, de la data c$nd a fost ales de Senatul Legiunii ca urma} al C@pitanului ^n fruntea Mi}c@rii Legionare }i p$n@ a ^nchis ochii.

Scrisoarea primit@ de la Nae Ro}ca anun]$ndu-mi dispari]ia Comandantului, m-a l@sat ^ntr-o stare de prosta]ie. Am pl$ns, am sim]it durerea ca un pumnal care mi s-a ^nfipt ^n inim@, dar ^n acela}i timp, mi-am ^nt@rit voin]a de a continua, a}a cum i-am promis, s@ nu am ast$mp@r p$n@ nu-l voi reg@si, dincolo, unde at$]ia camarazi pleca]i mai ^nainte, l-au primit pe Comandantul lor.

"Neamul este o energie colectiv@ de tip spiritual, desprins@ din ^mp@r@]ia lui Dumnezeu, care irupe ^n istorie }i ^}i caut@ loc }i a}ezare pe p@m$nt , dup@ un plan prestabilit de Creator".

H.S., Doctrina legionar@.

"Concep]ia unui popor despre ,,,,Dumnezeu, lume }i via]@",, reprezint@ formula lui de tr@ire spiritual@, specificul na]ional al g$ndirii lui, care-l individualizeaz@ }i-l distinge de alte neamuri. De aici trebuie s@ plec@m , de la aceast@ viziune interioar@, de la aceast@ dat@ fundamental@, pentru a ^n]elege dezvoltarea unui popor, istoria }i cultura lui".

. . .

Concep]ia unui neam despre Dumnezeu, lume }i via]@ echivaleaz@ cu rostul vie]ii lui pe p@m$nt".

H.S., Doctrina legionar@.

"Muncitorul, ^nainte de a apar]ine unei clase sociale, apar]ine na]iunii sale. Calitatea de na]ional e peremptorie, calitatea de social, tranzitorie".

H.S., Doctrina legionar@.

"De fapt r@t@cirile politice ale p@turii muncitore}ti nu sunt dec$t rezultatul r@t@cirilor ce b$ntuie ^n clasele posesoare. Atitudinea muncitorului ce se revolt@, la instiga]ia agen]ilor

str@ini , contra patriei lui se explic@ prin mizerie }i ignoran]@. Dar cum se justific@ reprezentan]ii claselor avute, care l-au ^mpins ^n aceast@ stare de disperare ? Ei n-au suferit nici de foame nici de frig }i nici nu le-au stat ^nchise izvoarele culturii. Mai mult dec$t at$ta. Membrii acestor clase nu s-au mul]umit cu existen]a politic@ a cet@]eanului de r$nd, ci au pretins ^ntotdeauna s@ fie }i la conducerea]@rii. Cum s-au achitat de acest rol? %n loc de a se sim]i solidari ^n suferin]@ }i bucurie cu toate p@turile unei na]iuni }i a lucra pentru bun@starea ^ntregului popor, }i-au cl@dit o existen]@, bazat@ pe exploatarea muncii celor mul]i. Este de mirare dac@ la mentalitatea lor de clas@ s-a r@spuns cu o alt@ mentalitate de clas@, ^n care agen]ii interna]ionalei comuniste au g@sit teren fertil de agita]ie ? Dar cine a rupt ^nt$ia oar@ pactul na]ional ? Acei care ^mpin}i de mizerie au ascultat de lozincile agitatorilor f@r@ patrie sau ceilal]i care, ^n mod con}tient, au s@v$r}it p@catul exploat@rii ? Vai, spune Biblia, de cei prin care vine sminteala ^n lume !"

H.S., Doctrina legionar@.

"***Munca nu e o marf@, nu e un obiect de tranzac]ie la burs@. Ea se bucur@ de un statut spiritual. Muncitorului trebuie s@ i se ofere mai mult dec$t o just@ compensa]ie a serviciilor lui : un ansamblu de condi]ii materiale care s@ favorizeze dezvoltarea capacit@]ii lui. Faptul decisiv care trebuie s@ ne c@l@uzeasc@ ^n problema retribu]iei muncitorului ce se cuvine este calitatea pe care el o de]ine pe plan na]ional : element creator al na]iunii***".

H.S., Doctrina legionar@.

HORIA SIMA – OMUL

Filon Verca

A scrie despre Horia Sima, succesorul C@pitanului la conducerea Mi}c@rii Legionare, -azi plecat dintre noi-, dup@ un parcurs impresionant, plin de emo]ii, de evenimente care au dep@}it puterea de percepere a lor, de afirmare pe plan na]ional, precum }i interna]ional, prin efortul s@u de a se face cunoscut lumii occidentale esen]a valorilor ancestrale care stau la baza Mi}c@rii Legionare, ^mi pare oarecum ^ndr@zne] din partea unui soldat al acestei cruciade a rom$nismului.

O fac totu}i ca o m@rturisire de credin]@, a smulge uit@rii o parte, poate secundar@, a vie]ii sale, dar care prevestea dimensiunea f@r@ egal a personalit@]ii Comandantului Horia Sima, ^ntr-un v$rtej de fr@m$nt@ri care au marcat din ad$ncuri istoria noastr@.

{i voi ^ncepe cu anii tinere]ii care }i-au marcat amprentele pe r@bojul vie]ii mele.

Era ^n toamna anului l933, ^nceput de an }colar la liceul de b@ie]i "Traian Doda" din Caransebe}. Abia ^mplinisem v$rsta de l8 ani }i m@ g@seam ^n clasa 6-a, c$nd ni se anun]@ noul nostru profesor de limba rom$n@, ^n persoana profesorului Nicolae Petra}cu, viitorul Secretar General al Mi}c@rii Legionare.

La prima or@ de curs noul nostru profesor se prezint@ : "Eu nu voi sta mult aici, ^nlocuiesc doar pe un coleg, de o alt@ dimensiune". Nu ne-a dezv@luit numele, nume pe care ^l vom afla

abia la ^nceputul anului l934. Era profesorul Horia Sima, pe acea vreme de]inut la ^nchisoarea Jilava, cu mul]i al]ii pentru "vina" de a face parte dintr-o organiza]ie politic@ interzis@. Interzis@ nu de Constitu]ia]@rii care garanta libertatea de opinie }i ac]iune, ^n cadrul legilor ^n vigoare, ci de guvernan]ii vremii prin abuz de putere, ^nsu}indu-}i }i at$tea prerogative.

%n sf$r}it, ajunge }i ziua c$nd ne apare la catedr@ profesorul nostru de rom$n@ }i filozofie, Horia Sima. Un portret al s@u nu va spune nimic la prima vedere. De statur@ mijlocie, slab, firav, cu p@rul v$lvoi }i cu ochi vii, cercet@tori, plini de magnet, care atr@gea - ^n plus - curiozitatea noastr@, completa imaginea unui r@zvr@tit contra nedrept@]ii , ie}it din temni]ele rom$ne}ti cu aureol@ de haiduc. Imagina]ia v$rstei noastre f@cea restul.

Din prima zi ne-a luat ^n primire ca diriginte al clasei, s@ ne apere, ^n caz de nevoie, ^n consiliul profesoral }i a f@cut-o cu ^nd$rjire.

Cel mai important ^ns@ era omul care ^ncerca s@-}i apropie tinerii elevi. Dup@ figur@ ap@rea, parc@, at$t de t$n@r ca }i noi, un frate mai mare. {i-ntr-adev@r, ne ^mp@rt@}ea din }tiin]a sa, cu at$ta pasiune, c@ ne-a transmis - ^n pu]in timp - din maturitatea g$ndirii lui, ne ^ndemna, ne ^ncuraja, ne cerea s@ ne facem datoria pentru care eram aici, s@ nu denatur@m no]iunea de om. %ntr-un cuv$nt, ne cerea s@ fim pe deplin responsabili de actele noastre.

Primul incident se produce cu un elev care nu }i-a preg@tit lec]ia. Profesorul contrariat, ne^n]eleg$nd ca un om ^n toat@ firea s@ nu-}i asume partea de munc@, se ^ncrunt@ }i-l apostrofeaz@ cu un aspru "du-te la loc", profund decep]ionat }i repro}$ndu-i c@ a ^ndr@znit s@ vin@ ^n fa]a colegilor lui nepreg@tit. Un b@rbat, continu@ d$nsul, trebuie s@ fie con}tient c@ se ostene}te pentru viitorul lui, c@ p@rin]ii s@i sacrific@ totul pentru ca el s@ devin@ o speran]@ pentru ziua de mine, att pentru ei, c$t }i pentru]ara aceasta care va avea nevoie de el, atunci c$nd va deveni un poten]ial de munc@, de pricepere }i - de ce nu - de sacrificiu c$nd ea se va

g@si ^n mare primejdie.

Aceast@ moral@ f@cut@ t$n@rului elev, om ^n toat@ puterea cuv$ntului, care privea ansamblul clasei , }i-a dat roadele ei. Ad$nc mi}cat, elevul ^ntors ^n banca lui, a ^nceput s@ pl$ng@ ca un copil necugetat, nu at$t din cauza admonest@rii juste sau a colegilor lui care-i repro}au - din priviri - superficialitatea lui, c$t mai ales ^mpotriva lui ^ns@}i , de a se fi pus singur ^n aceast@ deplorabil@ situa]ie. A doua zi s-a prezentat cu lec]ia bine preg@tit@, rug$nd pe profesor s@-l asculte, re^ntregr$nd astfel atmosfera de solidaritate a colegilor s@i , deveni]i maturi }i responsabili. Astfel, dojana din ajun justificat@ s-a transformat ^ntr-o mare victorie, at$t ^n ochii profesorului, c$t }i a clasei ^ntregi, form$nd de acum un bloc solid.

Paralel cu activitatea }colar@ profesorul urm@rea }i un alt obiectiv. [ara se destr@ma cu ^ncetul sub manevrele ocultei interna]ionale marxiste, la ad@postul institu]iilor legal constituite, transformate }i ele ^n oficine subterane, de unde se complota ^mpotriva integrit@]ii teritoriului nostru.

Prin conferin]e ^n cadrul }colii, cu subiecte extrase din manualele de Logic@, materie pe care o preda ^n liceu, cu participarea publicului a pus bazele unor colocvii de interes na]ional. Astfel, un subiect din manual cu titlul "Evolu]ie }i Revolu]ie", a st$rnit curiozitatea a mai mult de o mie de persoane, ^ntr-un ora} de abia l2.000 de locuitori, ^n marea sal@ de gimnastic@ a liceului, plin@ p$n@ la refuz }i continuat@ pe largile culoare, }i ele pline de lume.

Evolu]ia - spunea el - este progresul lent, ^n timp, temeinic, pe c$nd revolu]ia este r@sturnarea prin violen]@ a ordinii sociale. Noi credem ^n evolu]ie, singura capabil@ s@ asigure continuitatea } i conservarea valorilor de baz@ ale na]iunii.

S@ fi fost aceast@ atitudine a profesorului ^n contradic]ie cu no]iunea de democra]ie sau s@ fi avut ^n germen, tendin]e totalitare ? Hot@r$t nu !, pentru c@ aceasta era pozi]ia de politic@ social@ a Mi}c@rii Legionare de la ^nceputurile ei.

Conferin]ele au fost completate cu apari]ia unui ziar, intitulat "Tribuna grani]ei", cu un comitet de conducere format din Horia Sima, avocatul Marchescu, un temut tribun al barei, precum }i profesorul de limba latin@ }i greac@, Nicolae Dom@}neanu, om de o cinste }i de un patriotism exemplar, veri}or primar cu comandorul Petre Dom@}neanu, unul din martirii Banatului, asasinat de regimul comunist ^n urma rezisten]ei armate din mun]ii Teregovei, ^mpreun@ cu Spiru Bl@naru }i al]i zeci de eroi a c@ror fapte de arme vor figura de acum, cu litere de aur ^n paginile istoriei noastre at$t de zbuciumat@.

Personalitatea excep]ional@ a profesorului a atras simpatia intelectualit@]ii micului ora} de la poalele Teiu}ului, un deal ^mp@durit, intelectualii care, ^ntr-un moment de destindere, i-au repro}at profesorului ini]iativa gre}it@ de a se fi adresat mai ^nt$i, muncitorilor }i oamenilor simpli, cre$nd astfel un obstacol la aderarea lor la aceast@ antrepriz@.

"Pentru c@ numai oamenii simpli - a replicat d$nsul - erau preocupa]i de soarta acestei]@ri, ^n timp ce intelectualitatea avea mai mult preocup@ri personale".

%n anul l937, c$nd curentul legionar luase amploare pe tot ^ntinsul]@rii, intelectualii caransebe}eni au pus de o parte orice complex, deci}i s@ se al@ture }i ei luptei de regenerare a nefastelor mentalit@]i care puneau ^n pericol existen]a noastr@ ^ns@}i ca neam.

Cum Mi}carea Legionar@ era organizat@ pe cuiburi, c$teva din somit@]ile ora}ului au dorit s@ participe la aceast@ lupt@, constituindu-se ^n cuiburi. Astfel, directorul liceului, Matei Arma}, un liberal de veche dat@, al c@rui }ef de partid era Corneanu, fostul ministru al Agriculturii sub guvernarea lui Ion Br@tianu , a primit indica]ii de la el, s@ contacteze pe Horia Sima, ^n vederea constituirii acestui faimos cuib. Profesorul a acceptat s@ intre ^n contact }i dup@ multe ^ntre]ineri pentru a cunoa}te mai ^ndeaproape orientarea politic@ a Mi}c@rii, s-a decis constituirea acestui cuib, fix$ndu-se }i data }i ora evenimentului, ^n casa fostului

ministru, personalitate de seam@ a ora}ului. La ora fixat@, profesorul a fost primit cu masa ^ntins@, ^nc@rcat@ de bun@t@]i , a}a cum tradi]ia o cerea unui astfel de ceremonii.

S-a m$ncat, s-a b@ut }i s-a discutat ^ndelung. Dup@ interlocutorii no}ti, cuibul a luat deja fiin]@. Profesorul a mul]umit gazdei pentru aleasa primire }i - ^nainte de a pleca - se adreseaz@ celor zece persoane, spun$ndu-le : "Acum am dori s@ fix@m }i data constituirii cuibului nostru, ^ns@ f@r@ o alt@ ceremonie, dec$t aceea pe care o cer ^mprejur@rile dramatice ^n care se g@se}te neamul nostru". To]i au r@mas f@r@ grai, surprin}i de ^ntors@tura momentului.

Cuibul, cum era de prev@zut, nu s-a mai constituit. Evenimentele s-au precipitat, c$nd dictatura alogen@ cuib@rit@ ^n incinta Palatului a instituit cea mai bestial@ campanie de crime ^mpotriva Mi}c@rii Legionare, soldat@ cu asasinarea unei ^ntregi genera]ii - elita de m$ine a]@rii - ^n frunte cu }eful ei, Corneliu Zelea Codreanu.

%n decembrie l944, c$nd am fost para}utat ^n]ara ocupat@ de inamic ca trimis al Guvernului Na]ional Rom$n de la Viena, am reg@sit pe ace}ti intelectuali intra]i ^n panic@ sub presiunea evenimentelor }i n@dejdea lor toat@ se ^ndrepta de acum, f@r@ rezerve, spre Mi}carea Legionar@.

Un cr$mpei din aceste vremi l-am expus ^n cartea mea : "Para}uta]i ^n Rom$nia v$ndut@" , volumul I, atest$nd sincer c@ ora}ul Caransebe}, unde Horia Sima a l@sat amprentele sale, }i-a f@cut din plin datoria, culmin$nd cu rezisten]a eroic@ din p@durile Teregovei, precum }i din toate]inuturile Banatului - la ^nceput - }i cur$nd a]@rii ^ntregi.

Dar s@ revin la clasa mea uitat@ de evenimente.

Ca diriginte al clasei noastre profesorul se ^ngrijora de situa]ia }colar@ a fiec@ruia din elevii s@i. A}a, ^ntorc$nd foile catalogului, ajunge }i la ultima pagin@, unde figura }i numele meu, Verca Filon.

"Verca! - m@ interpeleaz@ d$nsul - cum se face, c@ la mine

ai note ^ntre 9 }i l0, iar la matematic@ doar 5. Sau eu sunt prea generos, sau se petrece ceva care mie ^mi scap@ ?"

"Domnule profesor, }tiind c@ a doua zi am programat@ rom$na, las totul de-o parte, pentru c@ mi-e ru}ine s@ vin nepreg@tit !". De altfel, la materia lui nu era not@ inferioar@ de 7.

Cum se explic@ acest sentiment de jen@, chiar de ru}ine care ne-a cuprins pe to]i ^n fa]a profesorului nostru ? Un fenomen rar a incitat la elev acest sentiment care se explic@ prin faptul c@ profesorul ne considera egali lui, prin maturitate de comportare }i responsabilitate. Iat@ una din calit@]ile incontestabile ale profesorului nostru.

Prim@vara, c$nd ^nmugureau copacii Teiu}ului, p@durea care m@rginea ora}ul, plecam cu dirigintele nostru o dup@ amiaz@ ^ntreag@. Ajun}i ^n p@dure ne d@dea el tonul c$ntecului popular "C$nd eram eu junela}" }i continuam apoi, cu alte c$ntece din folclorul b@n@]ean, ^ntr-o atmosfer@ de chermes@. %l iubeam to]i ca pe un frate mai mare, form$nd un grup de feciori veseli }i f@r@ griji aparente.

Nici partea cultural@ nu era neglijat@. "Le medecin malgre` lui" a fost una din faimoasele piese de teatru a lui Moliere, jucat@ de noi, elevii lui }i care a adunat din nou mul]imea ora}ului, ^ntr-o zi de s@rb@toare. Rolul medicului a fost]inut de colegul meu, Mihu] Sever, iar eu pe cel al unui]@ran bolnav, c@ruia medicul ^i recomand@ drept medicament la boala sa o bucat@ de br$nz@, spre nedumerirea pacientului }i o explozie de r$s a asisten]ei.

Dar ceea ce a st$rnit veselia general@ la sf$r}it de an }colar a fost dansul na]ional "C@lu}erul"- preg@tit ^n tain@ de noi sub conducerea profesorului - ^n curtea liceului, ne^nc@p@toare pentru asisten]a ^ntregului ora} ; am fost primi]i cu urale }i ova]ii prelungi, ca adev@ra]i c@lu}eri. Muzica Regimentului 2 Gr@niceri intona melodia, ^n timp ce noi s@ltam ca ni}te saltimbanci, sub aplauze nesf$r}ite, at$t pentru "arti}ti" c$t }i pentru "antrenorul" nostru, devenit de acum fiul ora}ului, descins din "M$ndra" F@g@ra}ului.

La {tiin]ele Naturale am ajuns ajuns la sistemul nervos, unde profesorul Enache Ionescu nu a reu}it s@ m@ fac@ s@ ^n]eleg aceast@ re]ea foarte complex@ a organismului uman. Pu]in timp dup@ aceea, la lec]ia de Psihologie, dirigintele nostru ne-a explicat } i el misterul acestui sistem. Spre surprinderea mea parc@ mi s-a luminat creierul, c@ am deslu}it clar acest nod de]esut. Profesorul nostru avea ceea ce se cheam@ - ^n primul r$nd - autoritate } tiin]ific@, era foarte bine preg@tit -am aflat mai t$rziu c@ la examenul de licen]@ a fost clasat primul pe]ar@ - }i una pedagogic@, fapt care trezea curiozitatea, asociat@ unui v@dit interes de cunoa}tere. Orice obiect, oric$t de confuz }i greu de descifrat, el reu}ea s@-l fac@ accesibil prin darul s@u pedagogic, asimilat unei voca]ii ^nn@scute. Ca student am asistat de multe ori la cursurile savantului Nicolae Iorga, foarte ^mpr@}tiate, s@rind de la un subiect la altul, f@r@ vreo leg@tur@ ^ntre ele, ^nc$t, la sf$r} itul orei nu m-am ales cu mult din ceea ce voia s@ ne inculcheze. La cursurile lui Nae Ionescu, ^n schimb, era o mare pl@cere a asista, claritatea expunerii trezea curiozitatea }i deci cunoa}terea era v@dit@ .

%n prim@vara lui l934, unul din colegii mei de clas@, Bria Vichentie, m@ ia deoparte }i-mi pune ^ntrebarea dac@ a} fi preg@tit s@ intru ^n "m@nunchi" , primul stadiu de preg@tire ^nainte de a intra ^n "Fr@]ia de Cruce" . N-am ezitat o clip@, cunosc$nd de-acum bine culoarea politic@ a profesorului nostru de limba rom$n@ }i filozofie. Mai bine de jum@tate de clas@ ne-am g@sit pe aceea}i linie.

La ^nceputul anului l935, Gheorghe Istrati, }eful "Fr@]iilor de Cruce" pe]ar@, ne-a luat leg@m$ntul de intrare ^n "Fr@]ia de Cruce" a liceului "Traian Doda" din Caransebe}, proveni]i din "m@nunchi", care a durat p$n@ la terminarea liceului, ^n anul l936, c$nd urma s@ intru ^n organiza]iile studen]e}ti.

De-acum drumurile mele se ^ntunecau. Logic, ar fi trebuit s@ continui studiile la Facultate, ^ns@ mama, v@duv@ de r@zboi, nu avea posibilitatea s@ m@ ajute s@ urmez mai departe cursurile

superioare. Am intrat func]ionar la o fabric@ de cherestea de la Balta S@rat@ , aproape de Caransebe}, s@-mi c$}tig singur cel pu]in banii de drum }i s@ pot tr@i c$teva luni ^n Capitala]@rii, p$n@ ce voi g@si alte posibilit@]i de existen]@, fie o burs@ universitar@, fie a da lec]ii elevilor de liceu.

Era totu}i }i un avantaj pentru mine }i anume, libertatea de a ac]iona ^n cadrul Mi}c@rii Legionare, f@r@ teama de a fi exmatriculat sau eliminat din toate liceele]@rii }i s@ m@ ^ntorc ^n satul meu, s@ fiu privit ca un neispr@vit, risc pe care l-am acceptat atunci c$nd am intrat ^n prima faz@ de educa]ie ^n spirit na]ional, "m@nunchiul de prieteni" .

%n fiecare duminic@ ne ^nt$lneam c$teva zeci de camarazi }i ^ncolona]i cutreeram ^n c$ntec satele, anun]$nd]@ranilor c@ s-a n@scut o nou@ speran]@ pentru viitorul lor }i al na]iei rom$ne. Nu voi insista asupra acestei doctrine, nu este subiectul. Cei ce vor s@ o cunoasc@, literatura rom$n@ abund@ de documente care trateaz@ acest subiect.

Aceast@ situa]ie nu a durat mult, c@ ^ntr-unul din aceste mar}uri am fost opri]i, vreo 50 de persoane, de c@tre o echip@ de jandarmi sub comanda unui plutonier de jandarmi, ^ns@rcinat cu "securitatea" cantonului unde se g@sea }i fabrica, unde eram }i eu func]ionar. Majorul, cu sediul postului de jandarmi la Borlova, un sat situat la marginea p@durii de unde fabrica extr@gea lemnul, m@ cuno}tea bine pentru c@ venea des la fabric@, de unde-}i completa salariul primit de la Stat cu o prim@ substan]ial@, pentru "servicii" aduse ^ntreprinderii, condus@ de evreul Keller. Nu mic@ i-a fost surprinderea majorului, c$nd m-a descoperit }i pe mine, func]ionarul mult respectat de el, c$nd venea la birou s@-}i ^ncaseze tantiema.

A doua zi, luni, inginerul Keller, directorul fabricii, m-a chemat de diminea]@ ^n biroul s@u s@-mi "mul]umeasc@" pentru colaborare }i . . . s@-mi arate poarta. Majorul rom$n, stipendiat de o ^ntreprindere de alogeni, }i-a f@cut "datoria" cu promptitudine.

Liber de-acum s@-mi organizez via]a cum o ^n]elegeam eu, adic@ s@ colind satele, f@r@ a fi obligat s@ dau socoteal@

nim@nui. {i am pornit s@ batem ^ntreg jude]ul Cara}-Severin, pe frig, pe ploaie, o iarn@, o prim@var@ }i un ^nceput de var@, cu profesorul meu }i cu Dorca Afilon, un bun prieten, asasinat la Miercurea Ciucului cu al]i colegi de liceu.

%mbr@ca]i sub]ire, uneori fl@m$nzi, pe timp de burasc@, de moin@ sau z@pad@, nu cuno}team odihna. De c$te ori - uzi p$n@ la piele, str$n}i unul ^ntr-altul, fr$n]i de drum, poposeam ^n casa unui]@ran, care auzise de noi }i ne-a oferit ospitalitatea, s@ ne usc@m hainele lipite de corp.

Vestea se ducea repede }i cur$nd casa se umplea de lume. Profesorul ^ncepea s@ vorbeasc@ de soarta]@rii noastre, de soarta]@ranului rom$n care-}i ducea cu greu via]a, produsele sale neav$nd nici o valoare, ^n timp ce uneltele de lucru al c$mpului erau inabordabile, de unde }i sarcina datoriilor ce-i ap@sa pe umeri. Pre]ul unei simple coase echivala cu patru-cinci zile de munc@ la ogor. Toat@ industria, ^nc@put@ pe m$ini str@ine ^n majoritatea ei, evreieasc@, f@cea pre]urile produselor industrializate inaccesibile bietului]@ran . Veneau]@rani mul]i s@ asculte cuv$ntul, iar profesorul le vorbea cu at$ta c@ldur@, de parc@ }i hainele de pe noi se uscau mai repede. Nu mai plecau, fermeca]i ore ^ntregi, de ^nfocata pledoarie a profesorului.

La alegerile din l937, jude]ul nostru a ajuns ^n fruntea tuturor partidelor, timi]$nd ^n Parlamentul]@rii pe deputatul Ilie G$rnea]@, unul din fondatorii Mi}c@rii Legionare, gra]ie acestor]@rani care nu }i-au desmin]it ata}amentul lor fa]@ de Mi}care, ^n care vedeau ei speran]a de m$ine pentru o via]@ mai bun@, mai dreapt@ }i mai uman@. La sec]ia din ora}ul Caransebe} am fost }i eu desemnat ca delegat din partea partidului "Totul pentru [ar@" , sec]ia politic@ a Mi}c@rii, unde s-a ob]inut locul ^nt$i fa]@ de toate celelalte partide.

%n colindul nostru am ajuns }i ^n satul meu, Petro}ni]a, unde ne-a primit mama, ^n casa ei, }i ne-a osp@tat dup@ tradi]ia de la]ar@. Seara, r@mas numai cu mama, ea ^mi spune : "~sta-i om bun", referindu-se la profesor. Ce ^nseamn@ un om bun

pentru]@ranul nostru ? Un om bun este acela ^n care po]i avea ^ncredere, care crede ^n Dumnezeu }i nu face r@u nim@nui , nu minte, nu ^n}eal@, de omenie . . . ^ntr-un cuv$nt, o fiin]@ ^n care Dumnezeu a s@dit toate virtu]ile Lui. {i Horia Sima, pentru mama, o evlavioas@ cre}tin@ care a preg@tit o via]@ ^ntreag@ prescurile (anafora) la sf$nta Biseric@ din sat, era "un om bun".

Dup@ }ase luni de la plecarea mea ^n exil, sim]ind c@ nu m@ va mai vedea, ^n momentul c$nd era s@-i "iese sufletul" care trebuia s@ se urce la cer - dup@ credin]a cre}tin@ - ultimul ei r@mas bun de la feciorul dus departe i-a fost :"Mor ^mp@cat@ , c@ }tiu c@ Filon, feciorul meu, este cu al lui ortac". Acest ortac era Horia Sima }i ea avea ^ncredere ^n el, c@ m@ va proteja.

Sunt sim]iri care nu ^n}eal@ }i ea a intuit, cu mul]i ani ^nainte, calit@]ile acestui om, a prevestit parc@ destinul tumultos al lui Horia Sima, pentru c@ omul drept este ^ntotdeauna lovit, c@ el va parcurge un drum greu, dar sublim.

E mult de-atunci, aproape o via]@ de om. Profesorul meu din acea vreme }i-a urmat destinul, }i-a ^mplinit o misiune pentru care a fost h@r@zit - ^n volbura at$tor furtuni, agresiuni venite din toate p@r]ile, p$n@ }i din partea unor solda]i, camarazii lui, s@ se adevereasc@ zisul c@ numai cei buni sunt chema]i pe drumul calvarului, sem@nat cu satanice p$nde, dar }i sublime ^mpliniri.

Azi, c$nd odihna din urm@ i-a potolit neast$mp@rul , trebuie s@ constat, cu ^mp@carea de sine, parcurg$nd o via]@, c@ simt o profund@ lini}te de a fi ^mp@rt@}it , al@turi de profesorul meu, Horia Sima, clipe de neuitat, prin mun]ii at$tor suferin]e, trec$nd prin p@durea cu fiare s@lbatice sub chip de om }i - nu rareori - prin mla}tina dezn@dejdii.

Dumnezeu mi-a ^ng@duit s@ ajung p$n@ aici }i - din ad$ncul inimii mele - ^i sunt recunosc@tor de a-mi fi d@ruit zile grele, dar }i de neuitat, ^n cursul acestei vie]i.

Fie ca genera]ia care va veni, s@ ^n]eleag@ la timp rostul at$tor jertfe. S@ nu lase s@ ne piar@ Neamul sub multiple }i

ucig@toare complicit@]i !

"Exist@ o rela]ie str$ns@ ^ntre gradul de tr@ire al legilor sociale ^n con}tiin]a unui popor }i str@lucirea culturii lui. Culturile care s-au ivit ^nainte de cre}tinism dovedesc c@ popoarele din antichitate au f@cut eforturi ^ndr@zne]e pentru a descoperi legile eterne care guverneaz@ societatea. Dar numai cu venirea lui Hristos ordinea social@ a fost purificat@ de falsuri }i ridicat@ la categoria permanen]elor istorice. Cre}tinismul, anul$nd multiplicitatea de zeit@]i }i culte, prin proclamarea existen]ei unui singur Dumnezeu, a ^nlesnit neamurilor, desp@r]ite p$n@ atunci ^n clanuri religioase, s@ se recunoasc@ }i s@ se regrupeze ^n comunit@]ii na]ionale. Cre}tinismul nu a dat semnalul cosmopolitismului ^n lume, cum i s-a aruncat adeseori ^nvinuirea, ci a reprezentat factorul decisiv ^n procesul de individualizare etnic@ al maselor umane.

H.S., Doctrina legionar@.

MASS~ }i ELIT~

Horia Sima

Specula]iile ce se fac ^n g$ndirea modern@ asupra conceptelor de "mass@" }i "elit@" sufer@ de un viciu fundamental : temele sunt tratate ^n abstract, ca }i cum s-ar referi la realit@]i de sine st@t@toare. Desprinse din corpul social care le d@ via]@, }i generalizate, este firesc ca aceste no]iuni s@ ne apar@ ^ntr-o fals@ lumin@. %n aceast@ perspectiv@ izola]ionist@, massa }i elita n-au alt@ putin]@ dec$t de a se afirma una ^n detrimentul celeilalte, pentru c@ entitatea ce putea s@ le asigure pacea }i conlucrarea, na]iunea, a fost scoas@ din circula]ie. Fenomenele sunt cercetate la suprafa]@, f@r@ a mai fi raportate la realitatea comun@ c@reia-i apar]in. Se opereaz@ cu succedaneele no]iunii, ^n loc s@ se caute dezlegarea problemei pornind din cre}tetul ei.

Un elementar apel la experien]@ ne convinge c@ nu exist@ dec$t "masse na]ionale" pe suprafa]a p@m$ntului. %ntinderi uniforme de oameni, f@r@ caractere etnice distincte, nu ^nt$lnim nic@ieri. Peste acest fapt nu se poate trece. (Evident, nu ne referim la "fenomenele de mass@", care sunt apari]ii de moment, ci la un fapt mult mai constant, caracteristic vie]ii moderne, la marea mul]ime a unui popor, care se dezmor]e}te }i ^}i reclam@ cu hot@r$re drepturile de stat }i ^n societate). {i atunci raportul dintre cei doi termeni trebuie dezb@tut pe platforma na]iunii. Cum rostul unei elite este de a conduce massa, ea nu-}i va putea ^ndeplini chemarea dec$t pun$ndu-se ^n slujba organismului de baz@, adic@ devenind o elit@ na]ional@. Chiar }i ^n biseric@, institu]ie cl@dit@ pe ideea universalit@]ii , nu se poate face abstrac]ie de acest principiu.

Massa }i elita sunt energii, sunt moduri de tensiune specifice na]iunii. {i una }i alta ^}i trag puterea de la o realitate superioar@

am$ndurora : neamul. De aici }i posibilitatea acordului dintre ele. Sufletul unui neam este prezent }i este acela}i ^n mass@ ca }i ^n elit@. %n mass@ r@zbate mai greoi, ^n vreme ce ^n elit@ ^}i ia av$nt }i ^ndr@zneal@.

O elit@ este format@ din indivizi care au ajuns s@ st@p$neasc@ aria spiritual@ a unei na]iuni. Elita g$nde}te }i ac]ioneaz@ pe neam, ca entitate inalterabil@ ^n timp. Sau, cum se exprima Corneliu Codreanu, cunoa}te legile de via]@ ale neamului }i ^l conduce ^n spiritul acestor legi.

P@tura conduc@toare a unei]@ri nu coincide ^ntotdeauna cu elita. Sub haina ei se poate ascunde }i o alt@ elit@. Nici oamenii cu carte, intelectualii, func]ion@rimea statului, liberii profesiono}ti, nu apar]in cu necesitate elitei. Po]i s@ ^ngr@m@de}ti cuno}tin]e peste cuno}tin]e, diplome peste diplome, }i s@ r@m$i str@in de tainele unui neam. Nu putem construi egalitatea intelectual-om de elit@. Cel mult e valabil@ presupozi]ia c@ intelectualii, dispun$nd de mijloace de informa]ie mai numeroase asupra vie]ii unui neam, din s$nul lor se vor recruta mai multe elemente de elit@. Cartea nu e dec$t un instrument de p@trundere ^n lumea neamului, dar c$t de ad$nc s-a ^naintat spre inima lui, e o chestiune de tr@ire }i documentare interioar@. Un intelectual ce }i-a ^nsu}it vasta panoram@ a neamului e socotit un om de cultur@. Un intelectual lipsit de viziunea intrinsec@ a neamului r@m$ne cel mult un specialist onorabil.

Nimic nu ^mpiedic@, ^n principiu, ca un individ s@ se ridice din r$ndurile massei de-a dreptul ^n cadrul elitei. {i unui muncitor }i]@ran ^i este dat s@ cucereasc@ tainele unui neam, s@ treac@ de la tr@irea anonim@ a legilor lui de via]@ la tr@irea lor distinctiv@ }i creatoare. Elita este o proiec]ie a spiritului }i ^n spirit muta]iile cele mai ^ndr@zne]e sunt posibile. Ea nu este o cast@, ci o categorie deschis@ massei }i ^n continu@ primenire de jos ^n sus.

Omul de elit@ trebuie s@ fie }i un om al massei (nu om de mass@), adic@ s@ exprime nelini}tile ei, tendin]ele ei difuze, ceea

ce massa simte, dar nu-i st@ ^n putin]@ s@ ^ntruchipeze aievea. Massa, gra]ie acestui raport de exprimare, se va recunoa}te ^n elit@ }i o va urma. %ntre mass@ }i elit@ se stabile}te o continuitate natural@ de substan]@ spiritual@.

Conceptul de "mass@" trebuie restaurat, purific$ndu-l de aprecieri nedrepte }i jignitoare. Abstrac]ie f@c$nd de massele degenerate din suburbiile marilor ora}e, imensa majoritate a unui popor, mul]imile lui cumin]i }i a}ezate, merit@ o stim@ infinit@. Ele garanteaz@ continuitatea unui popor. Via]a elitelor este expus@ intermiten]elor, rupturilor, chiar dispari]iilor mai ^ndelungate. Aceste pierderi se pot ^nlocui, adic@ posibilitatea de apari]ie a unei noi elite r@m$ne intact@ at$ta vreme c$t ad$ncurile vitale ale unui neam n-au fost atacate.

%n domeniul culturii, lucrurile nu stau altfel. Massele populare poart@ cu sine, ^n decursul veacurilor, permanen]ele unei culturi. Cultura major@ a unui popor nu face dec$t s@ stilizeze motivele culturii populare. Ca s@ existe Eminescu, Caragiale, Co}buc, P$rvan, trebuie s@ preexiste doina, horele, t@ieturile ^n lemn, cus@turile pe c@m@}i - un ^ntreg complex de tradi]ii culturale, produs al p@turilor largi ale poporului. Marii realizatori cl@desc pe aceste fundamente. Tot ce nu se ridic@ pe ele, nu e cultur@. De la ceramica neolitic@ din Valea Dun@rii }i p$n@ la Rebreanu }i Blaga este aceea}i cultur@ care se afirm@, expresie a aceluia}i suflet care palpit@ sub ^nveli}urile ei. Dac@ sufletul colectiv rom$nesc s-ar stinge, n-ar mai fi de unde s@ se re^nnoiasc@ nici elitele noastre culturale.

Elita e un fragment deta}at din massa unei na]iuni, cu scopul de a-i exprima mai limpede caracteristicile. Ea se diferen]iaz@ de mass@ ^n mijloacele de expresie, ^n intensitatea cu care tr@ie}te drama na]iunii.

Tezele ce vor s@ opun@ massa elitei sunt gre}ite. Nici revolta masselor }i nici revolta elitelor, ci comunitatea lor ^n duhul na]iunii. Massa se revolt@ contra falsei elite. %n fal}ii conduc@tori

massa nu se recunoa}te }i se simte asuprit@ de st@p$nirea lor. Dar niciodat@ nu se va revolta contra elitei adev@rate.

Massa }i elita au un inamic comun. Este falsa elit@, care se lupt@ s@ ^mpiedice jonc]iunea ^ntre cele dou@ for]e reale ale unui popor. Numai odat@ cu ^nl@turarea falsei elite, se instaureaz@ pacea intern@ }i rodnicia ^n via]a unei na]iuni.

Vestitorii, decembrie l952.

"F@r@ selec]iune, nu exist@ clas@ politic@ s@n@toas@ }i f@r@ o clas@ politic@ s@n@toas@ , na]iunea merge la ruin@, cum s-a ^nt$mplat cu neamul nostru de decenii".

H.S., Principiul selec]iunii.

"Democra]ia nu este un atribut propriu popoarelor. Nu este nici ceva intrinsec }i organic legat de existen]a acestora, cum ar fi cre}tinismul }i na]ionalismul. Democra]ia este o lucrare strict omeneasc@, un produs al istoriei }i al evolu]iei acesteia ^n timp. Dup@ pr@bu}irea totalitarismelor, a ajuns democra]ia - ^n zilele noastre - s@ predomine ^n lume, considerat@ ca cea mai bun@ form@ de guvern@m$nt de c@tre majoritatea popoarelor."

H.S., L'ordre naturel du Monde.

"Na]ionalismul nu este altceva dec$t o reac]ie a colectivit@]ilor na]ionale ^mpotriva unor gre}eli mai vechi, izvor$te din societatea burghezo-capitalist@. Este ^ng@duit oare s@ le judec@m cu indulgen]@, c$nd din ^ngr@m@direa lor continu@, din capitalul negativ ce l-au oferit popoarelor, s-a ridicat piedestal bol}evismului, acestei abomina]ii a istoriei umane ?".

H.S., Menirea na]ionalismului

APRECIERI DESPRE COMANDANT

Un camarad din Brazilia.

Mi}carea Legionar@ a fost cunoscut@ }i respectat@ ^n str@in@tate , prin conceptul spiritual pe care i l-a imprimat C@pitanul .Dar nici o alt@ mi}care na]ionalist@ din lume nu a fost comb@tut@ cu o mai mare virulen]@ de c@tre cei ce urm@resc acapararea }i controlul lumii. C$te mii }i mii de suflete inocente nu au fost sacrificate, c$te lag@re , pu}c@rii n-au fost umplute cu floarea unei na]iuni, pentru unicul motiv ***de a fi legionar .*** Odat@ cu strangularea C@pitanului }i a camarazilor s@i, Decemvirii }i Nicadorii, sperau du}manii c@, turn$nd vitriol peste aceste corpuri }i o lespede de ciment, ^ngroap@ pe veci na]ionalismul }i spiritualismul Mi}c@rii . Dar nu a fost a}a ! Guvernul rom$n de atunci, ^n frunte cu regele Carol, trebuia pedepsit. Grupul legionar care era refugiat la Berlin a revenit ^n]ar@, iar prin perseveren]a Comandantului Horia Sima }i strategia lui, regele a abdicat }i, ^mpreun@ cu Lupeasca, a plecat ^n str@in@tate, ced$nd locul s@u regelui Mihai. Guvernarea legionar@ a fost de scurt@ durat@. Generalul Antonescu a declan}at o alt@ prigoan@ contra legionarilor. Mare parte din ace}tia, care nu au fost ^nchi}i, au luat drumul exilului. Ceilal]i au fost trimi}i pe front ^n brig@zile de sacrificiu.

Dup@ lovitura de stat de la 23 august l944, germanii au redat libertatea legionarilor, care ^n Germania fuseser@ ^nchi}i ^n lag@re de concentrare la cererea lui Antonescu (^ntrevederea lui Antonescu cu Hitler de la Salzburg). Reac]ia Comandantului Horia Sima a fost imediat@. Noi continu@m lupta anticomunist@ al@turi de germanii care, ani de-a r$ndul fuseser@ camarazii no}tri de arme , luptaser@

pentru dezrobirea Basarabiei }i ^mpreun@ cu solda]ii rom$ni ajunseser@ la Don }i Volga.

Horia Sima a format un guvern rom$n recunoscut de germani, a}a denumitul "Guvern de la Viena". Acest guvern a aglutinat majoritatea militarilor rom$ni care se g@seau ^n }coli germane, tineri subofi]eri, ofi]eri }i trup@. Au aderat }i rom$ni civili ce se refugiau }i mul]i prizonieri lua]i de nem]i. Cu ace}tia s-a format "Armata Na]ional@ " sub comanda Generalului Chirnoag@. La Doellersheim s-a f@cut instruc]ie }i ^nainte de decembrie l944 aceast@ armat@ a fost trimis@ pe frontul de pe Oder. Condi]ia pus@ germanilor era ca aceast@ armat@ s@ nu fie aruncat@ ^n lupte contra fra]ilor lor, pe care ru}ii ^i duseser@ pe frontul din Ungaria contra germanilor.

Horia Sima a vizitat aceast@ armat@ de multe ori pe front, ^mb@rb@t$nd osta}ii.

Dup@ terminarea r@zboiului , aceast@ armat@ rom$n@ nu a fost predat@ ru}ilor, a}a cum a fost predat@ armata generalului Vlasov, total distrus@ de comisarii KGB-ului ! (To]i solda]ii au fost ^mpu}ca]i. . . luptaser@ doar ^mpotriva comunismului !).

Dup@ r@zboi , Horia Sima a reorganizat Mi}carea, care avea legionarii risipi]i ^n diferite]@ri europene }i peste oceane. Lupta continua. Mi}carea trebuia s@ fie cunoscut@ c$t mai mult ^n lume. El a ^nceput prin a publica revista ***"[ara }i Exilul"*** la Madrid. A scris ***"Istoria Mi}c@rii Legionare"***, ***"Sf$r}itul unei domnii s$ngeroase"***, ***"Era libert@]ii"***, ***"Prizonieri ai puterilor Axei"***, ***"Guvernul de la Viena"*** }i multe alte c@r]i . A dirijat republicarea operelor legionare clasice, ^ncep$nd cu ***"Pentru legionari"*** a lui Corneliu Codreanu. Publica]ii despre Mi}care au fost traduse }i ^n limbile italian@, spaniol@, francez@, portughez@ }i englez@. O ^ntreag@ bibliotec@ a ap@rut astfel ^n decursul anilor. Toate aceste publica]ii s-au tip@rit ^n diferite]@ri prin efortul legionarilor }i al prietenilor lor.

%n memoria jertfei lui Mo]a }i Marin ^n fiecare an s-au f@cut slujbe la Majadahonda ^n Spania, adun$nd legionari }i prieteni din toat@ lumea. S-a dat , din ini]iativa Comandantului, b@t@lia construc]iei unui impozant monument pe locul unde, ^n l937 la Majahonda, Mo]a }i Marin au c@zut pentru Cruce, comb@t$nd comunismul ateu.

Pentru ^mb@rb@tarea grupurilor de rezisten]@ din mun]i a trimis voluntari din str@in@tate, care au dus lupte cr$ncene contra securit@]ii, men]in$nd cu sacrificiile Mi}c@rii Legionare speran]a rom$nilor. Ace}ti martiri au pl@tit cu via]a lupta lor, dar rom$nilor li s-a dat ^nc@ o sc$nteie de speran]@ c$nd totul p@rea pierdut.

Este foarte greu de a}ternut pe h$rtie rezumatul vie]ii Comandantului Horia Sima. Voi ^ncerca totu}i s@-l descriu a}a cum l-am cunoscut, de}i eram atunci t$n@r intrat ^n aceast@ Mi}care, iar el, trecut prin multe lupte. Cu un trecut plin de suferin]e, arest@ri , lan]uri la m$ini }i picioare, tratat de c@l@ii neamului drept criminal. Dar uite, cu toate c@ moartea era aproape de el, Arhanghelul Mihail l-a ajutat }i destinul s@u de a conduce Mi}carea Legionar@, a}a cum a dorit C@pitanul, s-a ^ndeplinit . El era un filozof }i clarv@z@tor al viitorului. Prevedea uneori instinctiv situa]iile care se creau. Poate C@pitanul ^l c@l@uzea.

Acuma ne-a p@r@sit , duc$ndu-se la Martirii no}tri }i la C@pitan . De acolo de sus va continua s@ protejeze Mi}carea ^n care credea }i pentru care }i-a sacrificat via]a.

Era profund credincios. Duminica ^l g@seai rug$ndu-se la orice biseric@ pe care o ^nt$lnea ^n drumul lui. Aceast@ credin]@ l-a ajutat de-a trece peste suferin]e }i a ^ndura at$tea, senin, cu fruntea sus.

Prin vorbele lui capta pe cei ce-l ascultau. Avea calitatea } efului ^nn@scut . Fiecare comand@ era bine cump@nit@. {tia cum }i c$nd s@ o dea, prev@z$nd rezultatele.

Mare g$nditor, ^}i ^mp@rt@}ea opiniile cu cei ce erau l$ng@ el. C$nd vorbea, ^l ascultai cu aten]ie }i urm@reai }irurile g$ndurilor sale.

Era un strateg . A ^ncercat s@ adune la un loc na]ionali}tii din diferite]@ri, pe care i-a cunoscut }i cu care a avut lungi contacte }i convorbiri .

Acolo unde nu erau organiza]i na]ionali}tii, el le d@dea sfaturi }i impulsul de a lupta contra comuni}tilor.

C$nd a sosit la Sao Paolo ^n Brazilia a luat imediat contact cu reprezentan]ii mi}c@rii na]ionaliste integraliste a lui Plinio Salgado, doctor Dario Alvez. Secretarul general al Mi}c@rii Legionare, Nicu Iancu, ^mpreun@ cu Victor Car$p }i cu mine l-am acompaniat peste tot. Prin noi a luat contacte cu ziari}ti, profesori universitari, politicieni, militari, scriitori, guverne. Pe atunci deputat@, mai t$rziu senatoarea Dulce Salles Cunha Braga, ^ndoctrinat@ ani ^ntregi de dr. avocat Nicu Iancu, era oratoarea care la Camera Deputa]ilor }i ^n Senat comb@tea deschis comunismul. Cu profesorul Italo Galli a avut ^ntrevederi ^ndelungate. Prin ^ndemnul s@u dat comunit@]ilor de refugia]i de dup@ cortina de fier, s-au ^nceput vaste campanii anticomuniste }i anticastriste. Generalul polonez Rzyski a ob]inut de la comunitatea polonez@ din Anglia, un film cu atrocit@]ile s@v$r}ite de ru}i la Katyn, unde l0.000 de ofi]eri polonezi au fost ^mpu}ca]i ^n ceaf@ de NKVD. Filmul s@u a fost prezentat la Rio }i la Sao Paolo miilor de ofi]eri brazilieni, care pentru prima oar@ se confruntau cu bestialit@]ile comuniste !

S-au ^nceput campanii de clarific@ri, demonstra]ii }i proteste de strad@ ^ntr-o]ar@ unde comunismul nu era cunoscut.

Vizita lui ^n Brazilia, unde a stat }i a fost acompaniat }i de profesorul Paulescu, a fost ^ncununat@ de succes. Au urmat }i altele, cu contacte ^n Chile, la Pinochet }i ^n Argentina.

Dorea ca Mi}carea Legionar@ s@ coalizeze mi}c@rile na]ionaliste din lume. Contactele pe care le avea mergeau de la Taiwan la Tokyo, de la Rio la Buenos Aires, de la Muenchen la Madrid }i Toronto. Peste tot el era motorul.

Patriotismul s@u era ^nfl@c@rat }i molipsitor. C$nd nu scria , st@tea ore ^ntregi r@spunz$nd la scrisorile care-i veneau de peste tot. Nici una nu r@m$nea f@r@ r@spuns .

Anii treceau, dar el era peste tot prezent !

Pentru mine a fost personalitatea cea mai important@ pe care Rom$nia a avut-o ^n Exil. Prin el Mi}carea }i-a continuat destinul ei. Nu s-a ab@tut niciodat@ de pe drumul creat de C@pitan

Dup@ ce a luptat ^ntreaga sa via]@ pentru poporul rom$n }I Legiune, ne-a p@r@sit ^n anul l993 cu misiunea ^ndeplinit@, al@tur$ndu-se C@pitanului }i tuturor eroilor legionari.

A fost pentru noi }eful, amicul, profesorul }i ^ndrum@torul unei genera]ii de sacrificiu.

S@-i fie]@r$na u}oar@ !

"Elanul creator ^n stare pur@, spiritul ca enigm@ ultim@, este dragoste. Dragostea este str@in@ oric@rei specii de determinism. Caracteristica dragostei este d@ruirea, rev@rsarea nefor]at@ din interior. Ea curge din puterea ei proprie. Nu poate fi impus@. Unde ^ncepe normativul, acolo ^nceteaz@ dragostea".

H.S., Doctrina legionar@.

"Dragostea este imaginea divin@ din noi, chipul }i asem@narea lui Dumnezeu, sigiliul originii noastre supranaturale. Dragostea este eternul care percuteaz@ existen]a noastr@ vremelnic@. Este eul nostru nemuritor. Adev@r mai mare dec$t dragostea nu exist@, c@ci ea formeaz@ Natura Divin@. Dragostea reprezint@ alfa }i omega ale existen]ei noastre.

H.S., Doctrina legionar@.

"Dragostea spiritual@ curge din alte izvoare dec$t dragostea emo]ional@. Ea este fiica cerului, timpul f@r@ de moarte, prelungirea eternit@]ii ^n om. Poten]ialul ei energetic e inepuizabil. Paradoxul dragostei spirituale const@ ^n fortificarea ei, ^n ^mbog@]irea ei cu fiecare act de d@ruire . O energie care spore}te cheltuindu-se, care se adaog@, risipindu-se".

H.S., Doctrina legionar@.

SCRISORI DE LA HORIA SIMA

Prof. Massimo Zanoni

Admirator al Mi}c@rii Legionare ^nc@ de la ^nceputul anilor }aptezeci, c$nd militam ^n Frontul Tineretului **„Corneliu Zelea Codreanu”** din Parma, ^l cuno}team pe Horia Sima numai din studii }i lectur@.

Imaginea sa ^mi era totu}i cunoscut@, deoarece ^n acea perioad@ eram abonat la o revist@ din Madrid, **„Fuerza Nueva”,** care acorda spa]iu **„Legiunii rom$ne”** }i ^n special comemor@rii anuale a lui Ion Mo]a }i Vasile Marin, de la Majadahonda.

Al@turi de Blas Pinar, pre}edinte al adun@rii fondatorilor **„Fuerza Nueva”** , ap@rea ^ntotdeauna Horia Sima, vicepre} edinte al Rom$niei (?!?), acuma ^n exil.

Cu siguran]@ imaginea ce o v@zusem ^ntr-o carte de istorie unde el ap@rea la Bucure}ti ^ntr-o tribun@, salut$nd ^n fa]a unei fotografii gigante a C@pitanului , se schimbase pu]in. Anii trec pentru to]i, dar imaginea Comandantului Mi}c@rii Legionare din fa]a arcului comemorativ al celor c@zu]i ^n lupte, eman@ ^nc@ energie, ^ncredere }i speran]a c@ istoria va face dreptate.

Aceste amintiri mi-au revenit ^n memorie particip$nd ca organizator ^n anul l988 la un congres despre R@zboiul din Spania, ^n cadrul federa]iei din Parma a **„Mi}c@rii Sociale - Dreapta Na]ional@”** (Movimento Sociale - Destra Nationale).

M-am g$ndit c@ ar fi bine s@ ob]in , pentru legionarii din Spania, posibilitatea transmiterii unui salut din partea Comandantului Legiunii ^n amintirea luptei comune duse cu mul]i ani ^n urm@ pentru ap@rarea civiliza]iei cre}tine }i europene. G@sirea adresei

lui Horia Sima ne-a pus ^n dificultate, dar prin **„Fuerza Nueva”** am reu}it s@-i trimitem invita]ia noastr@.

Dup@ c$tva timp am primit de la Madrid o scrisoare de la un necunoscut, Juan Bozosan. Scrisoarea era chiar de la Horia Sima, care folosise un nume de acoperire, pentru a-i saluta pe camarazii din Parma cu ocazia conferin]ei. M@ ^ncerca o sincer@ emo]ie : ^mi p@rea c@ str$ng ^n m$n@ un mic fragment din istoria Europei.

%n scrisoare, care era ^n limba spaniol@, era subliniat@ importan]a interven]iei italiene ^n peninsula iberic@ ^n finalul victoriei ^mpotriva **„hoardelor ateo-marxiste” .**

Dup@ c$teva luni am reluat leg@tura trimi]$nd o a doua scrisoare , de data aceasta pentru comemorarea celei de a 50-a anivers@ri a sacrificiului lui Corneliu Zelea Codreanu : 30 / ll / l938.

La ^nceputul lui octombrie am primit o alt@ scrisoare din partea lui Horia Sima, ^n care acesta se declar@ „***foarte emo]ionat }i ^nc$ntat”*** de invita]ia noastr@, trimi]$nd chiar un salut participan]ilor. Documentul era redactat ^n rom$ne}te, dar asem@narea lingvistic@ mi-a permis s@ ^n]eleg sensul multor afirma]ii, cum ar fi sintagma **„Ducele Mussolini” ,** care avea indubitabil ceva familiar.

Mul]umit@ lui Georgio Caraiani, reprezentant legionar ^n Italia }i delegat de Horia Sima s@ participe la comemorare, mesajul a fost tradus ^n limba italian@ . . .

%n acesta se afirm@ printre altele ***: „Corneliu Zelea Codreanu nu a luptat numai pentru a salva poporul rom$n, ci }i pentru ap@rarea destinului ^ntregii Europe. Azi, c$nd Europa Occidental@ ^n totalitate risc@ s@ fie absorbit@ de imperiul r@ului , rememorarea vie]ii }i a mor]ii lui Codreanu nu este numai o pioas@ comemorare a acestui martir al na]iunii rom$ne, ci }i un semnal pentru mobilizarea tuturor for]elor na]ionaliste europene. %n spiritul marilor no}tri predecesori, printre care Ducele Mussolini, ne g$ndim c@***

fraternitatea idealurilor comune italo-rom$ne reprezint@ un punct de plecare pentru o rena}tere european@ viguroas@, capabil@ s@ resping@ for]ele ateo-marxiste de pe continentul nostru, asigur$nd astfel reunificarea sa, bazat@ pe principiul suveranit@]ii }i al autodetermin@rii popoarelor" .

Horia Sima sim]ea nevoia acut@ de a pune cap@t fragment@rii for]elor na]ionale, g@sind ^n]@rile latine un nucleu, un punct de plecare ^n aceast@ opera]iune de lupt@ a **„for]elor binelui"** contra reziduurilor marxismului.

Dup@ c$]iva ani am primit o a treia scrisoare cu ocazia comemor@rii la Parma a 50 de ani ai Statului na]ional legionar rom$n, al c@rui viceprim-ministru a fost Horia Sima pentru c$teva luni.

Scrisoarea sublinia faptul c@ ***„pentru MI}carea Legionar@ era o mare onoare }i o mare satisfac]ie moral@ participarea cu entuziasm a tineretului MSI*** (Movimento Sociale Italiano) ***la comemorarea acestui eveniment glorios din istoria Rom$niei contemporane" .***

Continua astfel ***: „Personal mi-a displ@cut mereu faptul c@ leg@turile }i contactul ^ntre Mi}c@rile na]ionaliste nu sunt at$t de solide ^nc$t s@ putem face front comun ^mpotriva Interna]ionalei distructive. Unica excep]ie este Movimento Sociale Italiano }i tinerii s@i membri care s-au interesat de celelalte mi}c@ri }i au f@cut ^mpreun@ un front na]ional }i cre}tin mondial. Mi}carea Legionar@ a beneficiat de prioritate }i de aten]ia organiza]iei voastre }i a publica]iilor MSI „ .***

Dup@ ce a amintit ajutorul „misin" (???) trimis la Timi}oara ^n zilele s$ngeroase din decembrie l989 }i a amintit tinerii rom$ni c@zu]i pentru d@r$marea tiraniei comuniste, el ^ncheia cu lansarea

unui mesaj pentru viitor : ***„Dup@ 50 de ani de lupte }i sacrificii, Mi}carea Legionar@ salut@ cu entuziasm noile genera]ii de italieni care au acelea}i idealuri de via]@ }i dragoste de patrie. Numai astfel, cultiv$nd }I p@str$nd intact patrimoniul spiritual al fiec@rei na]iuni se poate construi ^mpreun@ Europa de Est }i Europa de Vest, unit@ ^ntr-o Comunitate, sub conducerea spiritului divin „ .***

%n paralel cu aceste interven]ii **„oficiale”** primeam }i scrisori personale ^n care ar@ta un interes afectuos pentru modestele noastre activit@]i politice }i de cercetare istoric@.

%n l992 i-am trimis lui Horia Sima un num@r unic realizat de Federa]ia din Parma a MSI-DN intitulat **„Adev@rata revolu]ie din octombrie” .**

%nc@ odat@ Comandantul Mi}c@rii Legionare mi-a mul]umit }i mi-a amintit c@ pentru el Italia e ca o a doua patrie, din punct de vedere spiritual, }i c@ e unica]ar@ ^n care fusese recunoscut@ pe deplin valoarea politic@ }i spiritual@ a Mi}c@rii Legionare. Scria :

„Exist@ ^n Italia foarte multe publica]ii care se ocup@ de mi}carea noastr@ }i chiar dac@ adversarii no}tri au f@cut tot posibilul s@ ne pun@ ^n umbr@, gra]ie vou@ }i prietenilor spanioli, am r@mas ^n fruntea opiniei publice interna]ionale. %n special la Parma am g@sit ^n federa]ia voastr@ de provincie ni}te prieteni sinceri. Afec]iunea lor }i munca pe care au f@cut-o pentru Mi}carea Legionar@ nu va putea fi uitat@ niciodat@ „ .

%n %ncheiere era subliniat@ necesitatea ^ncheierii unui acord ^ntre for]ele na]ionale europene pentru ***„ a ^nvinge ^n b@t@lia final@ pentru triumful cre}tinismului” .***

Dup@ c$tva timp mi-a parvenit de la Madrid o publica]ie numit@ **„L`ordre naturel du monde : christianisme,**

nationalisme, democratie” („Ordinea natural@ a lumii : cre} tinism, nationalism, democratie”) . %n aceasta Horia Sima sintetiza principiile de conducere a Europei care dup@ ce se elibereaz@ de marxism risc@ s@ cad@ ^n sclavia unui alt materialism : acela al mondialismului.

Dup@ c$teva luni, ^n locul fotografiei cu autograf care-mi fusese promis@, am primit trista veste a ^ncet@rii din via]@ a lui Horia Sima.

De la el ^mi vor r@m$ne c$teva scrisori }i mesajul de speran]@ cu care ^ncheia una din operele sale ^n limba spaniol@.

„%n fa]a imensit@]ii pericolului }i a for]elor noastre aparent debile, s@ ne amintim de vorbele M$ntuitorului : „„„%ndr@zni]i, eu am ^nvins lumea”„ .

HORIA SIMA, ROM#NUL EUROPEAN

Blas Pinar

Rela]ia mea cu Horia Sima, mo}tenitorul doctrinar }i politic al lui Corneliu Zeliu Codreanu, -cu care ne cuno}team dinainte- ^ncepe ^n ziua c$nd am fundat ^n Spania „**Fuerza Nueva**” (For]a Nou@). Nu pot s@ o uit. Era ^n 2 mai l966, cu nou@ ani ^naintea mor]ii lui Francisco Franco. %n actul institu]ional, care s-a concretizat la ^nceput printr-o revist@ }i apoi, dup@ proclamarea Monarhiei Parlamentare, ^ntr-un partid, a fost l$ng@ noi Horia Sima.

Prezen]a lui, care m-a onorat ^n mod special, nu numai prin persoana sa, dar }i prin ceea ce el reprezenta, a ^nsemnat un ajutor moral important ; dar acest ajutor s-a f@cut mai explicit c$nd termin$nd actul s-a apropiat de mine, m-a felicitat }i mi-a spus urm@toarele vorbe, la care eu am apelat apoi de multe ori ^n c@utarea unui sprijin moral : ***„din lunga mea experien]@ ^n luptele politice v@ sf@tuiesc s@ nu c@de]i ^n euforie c$nd v@ ^nso]e}te succesul, dar nici ^n dezn@dejde c$nd acesta este contrar. R@m$ne]i neclintit, senin, imperturbabil at$t ^n flux c$t }i ^n reflux, at$t atunci c$nd marea este calm@ ca }i c$nd valurile ei furioase v@ lovesc. Unii vor veni s@ lupte l$ng@ Dumneavoastr@. Al]ii, care au luptat l$ng@ Dumneavoastr@, v@ vor p@r@si. Dar v@ sf@tuiesc, merge]i ^nainte f@r@ s@ v@ cl@tina]i, f@r@ s@ v@ m$hni]i „ .***

Mi-a fost greu, f@r@ ^ndoial@, s@ urmez acest sfat amical al lui Horia Sima, c@ci este greu s@ scapi, s@ fugi de influen]ele sensibilit@]ii. Dar recomandarea lui a fost profetic@ }i iat@ c@ aici ^n Spania continu@m, cu toate c@ timpurile sunt dificile, s@

milit@m pentru ideile c@rora le-am fost credincio}i }i s@ nu ne cl@tin@m ^n fa]a greut@]ilor.

Leg@turile cu Horia Sima }i cu militan]ii din ***„Garda de Fier „*** exila]i ^n Spania au fost ne^ntrerupte }i multiple. %n sediul nostru s-au desf@}urat multe acte de fr@]ietate rom$no-spaniol@, iar Horia Sima a]inut mai multe conferin]e captivante cu subiecte ce le domina la perfec]ie }i care, ^n ultim@ analiz@, aveau ca obiectiv at$t de a face cunoscut cu exactitate }i documentare ceea ce reprezint@ un regim comunist, ca acel impus prin for]@ militar@ ^n]ara sa, c$t }i care sunt mijloacele eficace pentru a lupta contra lui.

Am avut onoarea de a publica unele din c@r]ile sale. Subliniez trilogia -rezumat al g$ndirii lui- ***„Que es el comunismo ?*** „ (Ed. Fuerza Nueva, Madrid, l977) ; „***El hombre cristiano y la accion politica***" (Ed. Fuerza Nueva, Madrid l977) *;* „***Tecnica de lucha contra el comunismo*** „ (Ed. Fuerza Nueva, Madrid l980).

Que es el comunismo *?* a avut o primire impresionant@ ^ntre cititorii de limb@ spaniol@. S-au f@cut, dac@ ^mi amintesc bine, cinci edi]ii }i s-au v$ndut l4.000 exemplare. Amiralul Carrero Blanco -asasinat ^n 20 decembrie l973 de terori}tii de la ETA- care a citit-o cu aten]ie }i interes, mi-a spus c@ era cea mai bun@ oper@ pe care o cuno}tea el asupra temei.

Eu i-am prefa]at volumul „El hombre cristiano y la accion politica „ . Din aceast@ prefa]@ ^mi permit s@ citez c$teva r$nduri care scot ^n relief figura }i activitatea lui Horia Sima :

„ Cei care avem r@spundere ^n „ *Fuerza Nueva* „ suntem mul]umi]i c@ am putut contribui prin publicarea str@lucitei }i conving@toarei c@r]i a lui Horia Sima, s@ clarific@m }i s@ lumin@m o chestiune at$t de pasionant@ ; }i nu numai pasionant@, dar chiar obsesiv@. Comunismul, ^n adev@r , este marea obsesie a epocii ^n care am fost h@r@zi]i s@ tr@im }i asta nu prin ceea ce ^nseamn@ el ca mi}care ateist@ -}i prin aceasta antiuman@-, dar }i

prin complicit@]ile pe care le are la scar@ universal@ ^n anumite medii ecleziastice,

„Dar nu este suficient de a }ti cu siguran]@ }i claritate ce este comunismul. Cunoa}terea lui trebuie s@ fie numai preambul, sau prima lec]ie. E nevoie de mai mult. Trebuie s@ }tim cum s@ ne opunem invaziei sale ideologice }i tactice.

„ Asta este, ^n conjunctura istoric@ de ast@zi, misiunea cre}tinismului. Confuzia ambiental@, indisciplina, relativismul dogmatic, anarhia liturgic@, sl@birea vie]ii sacramentale }i contestarea autorit@]ii , poate pune la ^ndoial@ aceast@ afirma]ie a noastr@ ; dar aceast@ ^ndoial@ va dispare de ^ndat@ ce se vor preciza diferen]ele dintre cre}tinism }i structur@, dintre ***Sponsa Dei*** }i comunit@]ile de cre}tini, dintre ***missio Eclesiae*** }i factorii umani care o integreaz@, dintre Biserica f@r@ pat@ }i ceea ce se nume}te ast@zi p@catele Bisericii (care nu sunt dec$t gre}eli ^n schema sa temporal@) , dintre omul cre}tin }i omul pur al Bisericii, dintre mistic }i scrib .

Horia Sima, vicepre}edinte ^n guvernul]@rii sale ^n circumstan]e istorice, apoi prizonier al nazi}tilor pentru o perioad@ ^n timpul r@zboiului ; soldat p$n@ la ultimul cartu} contra avalan}ei ro}ii ce pretindea s@ ^nghit@ totalitatea continentului european ; exilat, refugiat }i rezident ^n Spania, este un exemplu viu (ce se observ@ chiar pe fa]a lui) de lupt@ generoas@ }i sacrificiu pentru un ideal, de constan]@ }i vigoare ^n ac]iunile sale, de lealitate f@r@ fisuri }i nici concesiuni, fa]@ de poporul }i patria lui „ .

Horia Sima, locuind ^n Spania, promova }i conducea concentr@rile de rom$ni }i spanioli la Majadahonda, localitate din apropierea Madridului, unde ^n lupte contra armatei ro}ii, }i-au sacrificat vie]ile Mo]a }i Marin, neuita]ii legionari ai Legiunii Arhanghelul Mihail. %n fa]a monumentului }i a crucii de granit care s-au ridicat acolo pentru amintirea lor, se fac rug@ciuni }i se spun c$teva cuvinte. %ntotdeauna se g@sesc oratori ocazionali pentru c@ exila]ii **G@rzii de Fier** obi}nuiau -}i obi}nuiesc- s@ vin@ din diferite]@ri europene }i americane. De obicei }i eu pronun]am -}i

pronun] ^nc@- un mic discurs, dup@ care se ^ncheia reuniunea cu o scurt@ }i inimoas@ alocu]iune a lui Horia Sima. Apoi, la o mas@ camaradereasc@ ne a}ezam spanioli }i rom$ni. Horia Sima ocupa mereu locul de onoare.

Amenin]at cu moartea de un inamic necru]@tor, lui Horia Sima nu-i era team@. Aceast@ amenin]are continu@ nu a afectat deloc conduita lui. Nu l-a f@cut s@ ezite sau s@ se ascund@. A voiajat prin Spania }i ^n afara Spaniei. Trebuia s@ ^ncurajeze pe ai lui }i s@-i men]in@ nu numai uni]i, dar }i s@ le ^nt@reasc@ speran]ele. {i f@r@ nici o ^ndoial@, a reu}it. La aceasta au contribuit }i multele lui scrieri care au hr@nit comunit@]ile rom$ne}ti : ***„ Exilul }i lupta de eliberare" ; „ Omul nou „ ; „ Doctrina legionar@ „ ; „ El orden natural del mondo „ , etc.***

Din punctul meu de vedere }i datorit@ con]inutului de iubire pentru Spania, una din c@r]ile sale cele mai pasionante este ***„ Dos movimentos nacionale : Jose Antonio Primo de Rivera y Cornelio Zelea Codreanu*** „ (Ediciones Europa, Madrid l960). Importan]a acestei c@r]i rezid@ ^n eviden]ierea ideologic@ }i tactic@ a celor dou@ Mi}c@ri , cu toate c@ dac@ a existat vreun contact ^ntre ele -ceea ce eu m@ ^ndoiesc- a fost minim. Aceasta arat@ cum, f@r@ o cuno}tin]@ comun@ }i f@r@ schimb de experien]e, se poate ajunge, plec$nd de la Principii comune, la acelea}i concluzii. %n]eleg prin asta c@ ^ntemeietorul Falangei }i cel al Mi}c@rii Legionare aveau o concep]ie ^nalt@ despre activitatea politic@ a omului }i credeau c@ militantul respectivelor Mi}c@ri trebuia s@ tr@iasc@, s@ convie]uiasc@ }i s@ lupte conform cerin]elor Evangheliei. Aceast@ activitate politic@ era conceput@ de ambii **„sub specie aeternitates"** . Poezia pentru Jose Antonio }i c$ntecul pentru Corneliu, reprezentau manifestarea intim@ }i proclamat@ a con}tiin]ei curate }i a prieteniei cu Dumnezeu a militantului politic.

%mi aduc aminte de Horia Sima la Asuncion (^n Paraguay) . Era ^n anul l979. Asistam la Congresul ***„ Ligii***

mondiale anticomuniste „ . Eu prezidam o delega]ie a „**For]ei Noi** „ . Eram observatori, dar nu numai, a dezbaterilor Congresului, ci }i a dinamismului lui Horia Sima, care a profitat de prezen]a reprezentan]ilor din ^ntreaga lume pentru a-i informa, ^n conversa]ii mai mult sau mai pu]in private, de situa]ia din Rom$nia supus@ jugului sovietic }i tiraniei lui Ceau}escu.

Horia Sima a decedat inopinat ^n Germania. A murit, dup@ cum am aflat, ^n timp ce citea. A vrut s@ fie ^nmorm$ntat ^n Spania, al@turi de so]ia lui. Am asistat la slujba religioas@ pentru eterna odihn@ a sufletului s@u , ^n biserica ortodox@ din Madrid. Ne durea moartea unui mare prieten al Spaniei,]ar@ pe care a cunoscut-o, a iubit-o }i a servit-o ; dar ne r@m$ne amintirea omului care nu a precupe]it eforturi nici sacrificii pentru a servi patria sa, at$t ^n@untru c$t }i ^n afara grani]elor ei, ^n opozi]ie, ^n guvern }i ^n exil. Horia Sima a fost un rom$n excep]ional, care g$ndind la]ara sa, izolat@ }i subjugat@, ce f@cea parte din **„Europa absent@ „**, cum spunea George Usc@]escu , visa la o Europ@ fidel@ r@d@cinilor cre}tine ale culturii ei.

Considere-se aceste r$nduri rug@ciune, omagiere }i pioas@ amintire pentru Horia Sima }i pentru exemplul ce ne-a l@sat cu via]a sa, cu vorba sa, cu opera sa.

"Exist@ trei nivele de tr@ire, trei tipuri de existen]@:

Tr@irea omului la nivelul biologic }i profesional. Individul ^}i ^ntemeiaz@ o familie }i se ^ngrije}te de subzisten]a ei prin munca ce-o realizeaz@ (agricultur@, me}te}uguri, profesiuni intelectuale sau tehnice). Nu mai e nevoie s@ subliniem importan]a acestui gen de via]@, c@ci ea asigur@ continuitatea vegetativ@ a societ@]ii }i progresul material. F@r@ aceast@ activitate,

omenirea s-ar stinge.

Dar r@mnnd la acest nivel, individul nu se realizeaz@ plenar. El face parte dintr-o comunitate na]ional@, care e o entitate superioar@ sie}i }i familiei lui. Pentru a deveni o persoan@ uman@, trebuie s@ ^nglobeze ^n sfera lui de preocup@ri }i neamul. Altminteri se condamn@ singur la o existen]@ mutilat@, amputat@ de imaginea na]ional@, }i dispare ^ntr-o mas@ uman@ nedefinit@. Na]iunea pierde }i ea un lupt@tor con}tient pentru idealurile ei.

Omul ajunge la des@v$r}irea persoanei sale numai c$nd urc@, vehiculat de dragoste, spre al treilea nivel de existen]@, care-l duce la Dumnezeu. De abia atunci, din v$rful piramidei sociale, are viziunea integral@ a misiunii lui ^n lume, care cuprinde toate nivelele de existen]@ ^ntr-o ordine ierarhic@ : individul, profesiunea, familia, neamul, Statul, omenirea, Biserica, Dumnezeu".

H.S., Doctrina legionar@.

"Destinul unui popor nu este o for]@ oarb@ care s@ se realizeze dup@ socoteli supraumane }i inumane }i s@ prefac@ ^n pulbere toate sfor]@rile noastre. La ^mplinirea lui particip@ to]i indivizii care ^l compun. Milioane de vie]i dau via]a unui popor, dar din milioanele de fapte bune sau rele ale acestor suflete se contureaz@ personalitatea lui istoric@. Nu exist@ fapte neutrale din punct de vedere social, fapte care s@ priveasc@ exclusiv pe individul care le-a s@v$r}it }i s@ nu-}i exercite influen]a lor asupra mediului unde au ap@rut".

H.S.,Doctrina legionar@.

"Istoria unui neam este o crea[ie zilnic@. Noi ^n}ine ne f@urim destinul din energiile pozitive sau negative ce eman@ din ac[iunile noastre. Justi[ia imanent@ prelucreaz@ numai zelul oamenilor, face parte dreapt@ binelui }i r@ului ce l-au adunat ^n via[@ }i din prevalen[a unuia sau altuia, ^ndreapt@ pa}ii popoarelor spre drumul ^n@l[@rii sau al dec@derii.

H.S., Doctrina legionar@.

"Organizarea colectivit@[ilor umane dep@}e}te puterea de ^n[elegere a omului. Ea este opera lui Dumnezeu. Odat@ cu ^nceputul istoriei, Dumnezeu a fixat }i cadrul ei de desf@}urare. Dup@ cum a stabilit legile de mi}care ale universului material, tot astfel s-a ^ngrijit }i de buna func[ionare a universului social. Acestei axiome sociale, nescrise ^n coduri }i constitu[ii, dar transmis@ indivizilor }i popoarelor odat@ cu impulsul divin al crea[iunii, Corneliu Codreanu i-a dat urm@toarea formulare :

"Individul ^n cadrul }i slujba neamului s@u".

"Neamul ^n cadrul }i slujba lui Dumnezeu }i a legilor Dumnezeirii".

H.S., Doctrina legionar@.

LEGIUNEA - O ENIGM~ ISTORIC~

Horia Sima

C$nd comemor@m semicentenarul Mi}c@rii Legionare, putem evoca multe fapte glorioase din trecutul ei, multe acte eroice, suferin]e }i prigoane, care au l@sat ^n urma lor mii }i mii de mor]i, dar exist@ ^n istoria ei mai mult dec$t o ^nl@n]uire tragic@ de evenimente, un substrat insesizabil ra]iunii, un destin al acestei mi} c@ri, care vine din sferele cele mai ^nalte }i care de la ^ntemeiere }i p$n@ ast@zi ^i determin@ drumul.

Mi}carea e mi}care c$t@ vreme st@ sub ocrotirea acestui destin }i ^i ^ndepline}te cu rigoare indica]iile. Orice abatere de la linia acestui destin ^i altereaz@ fiin]a }i dac@ nu revine la normal, la adev@rata ei orientare, mi}carea risc@ s@ se destrame. Cu toate ororile s@v$r}ite contra Legiunii, cu toate fioroasele masacre din timpul lui Carol, Antonescu }i din epoca comunist@, bucur$ndu-se de rare intervale de lini}te }i pace, dup@ 50 de ani de la ^ntemeierea ei, Mi}carea n-a putut fi nimicit@. Ea tr@ie}te , rezist@, se afirm@ }i lupt@. Nu militeaz@ pentru alte idealuri, nu s-a decolorat doctrinar, ci m@rturise}te acela}i crez cu care a fost ^nzestrat@ de C@pitan.

Tragediile ce s-au ab@tut asupra ei au fost pre]ul ce-a trebuit s@-l pl@teasc@ pentru a r@m$ne credincioas@ propriului ei destin. A}a cum cre}tinii din primele secole au fost permanent supu}i la prigoniri, trebuind s@ aleag@ ^ntre a-}i abjura credin]a pentru a-}i salva via]a sau de a r@m$ne credincio}i lui Hristos, fiind azv$rli]i de vii ^n gura leilor.

Fire}te c@ jertfele legionare ar fi fost mult mai mici dac@ nu ne-am fi ciocnit frontal cu puterile r@ului : dac@ ne-am fi adaptat dictaturii carliste, dac@ am fi abandonat Mi}carea ^n m$na lui Antonescu, dac@ dup@ 23 august ne-am fi retras cumin]i ^n vreun col]i}or, l@s$nd ca evenimentele s@ treac@ peste noi. Dar dac@ ne-am fi retras pe aceste pozi]ii minore, Legiunea nu ar mai fi r@mas aceea}i. {i-ar fi pierdut stilul ei de ac]iune, personalitatea ei,

legitimitatea ei istoric@. I s-ar fi sleit posibilit@]ile ei creatoare }i p$n@ la urm@ ar fi disp@rut. Ar mai fi r@mas legionari r@zle]i , dar nu Legiunea ca entitate de sine st@t@toare.

Am comb@tut toate aceste regimuri, pentru c@ toate erau emana]ia r@ului }i duceau]ara la ruin@. Dictatura lui Carol s-a sf$r}it cu pierderea unei treimi din teritoriul na]ional ; dictatura lui Antonescu s-a ^ncheiat cu un r@zboi pierdut }i desfiin]area Statului Rom$n. Dictatura comunist@ ne-a costat dou@ milioane de mor]i, pierderi uria}e din substan]a na]ional@ }i, a}a cum prevedea C@pitanul, bol}evizarea]@rii.

Nu puteam sta de o parte, privind ca spectatori indiferen]i la neamul care se r@sucea pe rug. Nu numai c@ aceasta era o atitudine de la}itate, dar nu corespundea eticei legionare, care ^ntotdeauna ne-a solicitat s@ fim la avangarda luptei na]ionale }i cre}tine. C$nd al]ii cedau presiunii inamice }i se retr@geau incapabili s@ mai men]in@ frontul, legionarii aveau datoria s@ r@m$n@ neclinti]i ^n tran}ee. Lupta noastr@ a fost inegal@, c@ci ^ntotdeauna ne-am ciocnit cu for]e mult superioare nou@ }i de aici } i marile pierderi ce le-am suferit, dar n-aveam alt@ alternativ@ dec$t s@ ne expunem pentru cauza drept@]ii , mul]i, pu]ini c$]i eram, sau s@ prezid@m lichidarea Mi}c@rii }i s@ disp@rem pe u} a din dos din istorie. Mi}carea nu s-a men]inut p$n@ ast@zi dec$t cu pre]ul acestui efort dureros }i continuu, aceste lupte permanente pentru ap@rarea Neamului }i a Bisericii.

Am c@zut de at$tea ori, s$nger$nd din mii de r@ni , pentru c@ n-am p@r@sit drumul onoarei, pentru c@ n-am capitulat }i n-am pactat cu inamicul. Dar tot de at$tea ori ne-am ridicat, ne-am str$ns o}tile decimate }i risipite }i ne-am preg@tit pentru o nou@ b@t@lie.

Perpetuarea vie]ii legionare ^n mijlocul at$tor furtuni, at$tor ^ncerc@ri cumplite, at$tor Golgote }i crucific@ri, se explic@

tocmai prin fidelitatea fa]@ de doctrina C@pitanului. Ea ne-a salvat de la descompunere }i moarte }i ne-a ajutat s@ ajungem aceast@ binecuv$ntat@ zi, c$nd s@rb@torim semicentenarul. Mi}carea posed@ o for]@ imanent@, o energie intrinsec@, de unde se adap@ ^ncontinuu pentru a-}i re^nnoi ^ntreprinderile ei politice }i istorice : este v@paia unei alte vie]i. Legionarii care au c@zut cu miile pe toate fronturile au fost ilumina]i de viziunea acestui destin legionar, care i-a ^ntov@r@}it pretutindeni : ^n fa]a plutoanelor de execu]ie, ^n guerila din mun]i, ^ntre zidurile negre de ^nchisoare, care le-a supt vlaga tinere]ii.

Dac@ ast@zi ne-a ^nvrednicit Dumnezeu s@ pr@znuim 50 de ani de existen]@ legionar@, faptul se datore}te acestei prezen]e active }i continue a unei taine ce ni s-a ^ncredin]at de Atotputernic, ^n cadrul istoriei universale. C$nd at$tea popoare reneag@ fundamentele civiliza]iei europene }i cre}tine, misiunea noastr@ este s@ depunem permanent m@rturie pentru Neam }i Hristos, ferind Mi}carea s@ cad@ sub tenta]iile Anticristului. La cap@tul acestui calvar ne va a}tepta o mare biruin]@ final@ contra comunismului, pe care nu va mai putea-o s@ ne-o r@peasc@ nimeni.

[ara }i Exilul - mai-iunie l977

"Orice ideal na]ional conceput pe baze meschine, chiar dac@ ^}i ^ncepe cariera cu succese r@sun@toare , p$n@ la urm@ ^nsu}i egoismul din care s-a z@mislit ^i va deveni o povar@ }i o fatalitate. Un ideal nedrept, odat@ intrat ^n con}tiin]a na]iunii, cu greu poate fi izgonit din via]a ei. El d@ na}tere unei mentalit@]i , unei st@ri de spirit, care, alimentat@ ^n continuu cu anumite "certitudinii" auzite de la conduc@tori , devine loc

comun al ^n]elepciunii populare. O euforie colectiv@ se degajeaz@ din mirajul bun@st@rii pe care-l promite acapararea teritoriilor }i bog@]iilor altor popoare, p$n@ ce ^ntr-o bun@ zi toat@ aceast@ uria}@ risip@ de for]e se dovede}te a fi rezultatul unui viraj gre}it ^n via]a neamului. C$te lacrimi, c$t@ suferin]@, c$t s$nge v@rsat }i c$te valori pierdute din cauza unei eronate interpret@ri a destinului na]ional".

H.S., Doctrina legionar@.

"Exist@ un sens al istoriei ? Un sens universal al ei ? F@r@ ^ndoial@, dar numai ^n cadrul de desf@}urare fixat de ordinea social@, care reglementeaz@ via]a colectivit@]ilor umane : individ, neam, Dumnezeu. Sensul de realizare al istoriei este uniliniar }i limitat ^n timp, av$nd ca termen final reunirea tuturor popoarelor ^n Dumnezeu".

H.S., Doctrina legionar@.

HORIA SIMA , COMANDANTUL

de preot Liviu Br$nza}

Red@m c$teva fragmente din bro}ura cu titlul de mai sus, a p@rintelui Br$nza}, ap@rut@ ^n anul l998, pu]in ^nainte de

trecerea lui ^n via]a cea ve}nic@. In aceast@ bro}ur@ p@rintele ap@r@ memoria Comandantului pe care ^ncearc@ s@ o terfeleasc@ unii }i arat@ marile realiz@ri ale urma}ului C@pitanului.

. . .

1. R@m$ne pe pelicula memoriei rom$ne}ti imaginea Acelei mul]imi de oameni ce a umplut p$n@ la refuz marea Pia]@ a Capitalei ^n ziua de 6 octombrie l940. Acea imagine -ce nu poate fi }tears@ din documentele clare ale istoriei de c@tre nimeni }i prin nici o substan]@- r@m$ne dovada clar@ a adeziunii rom$nilor la Legiune. F@r@ acea imagine, ast@zi falsificatorii istoriei na]ionale ar putea sus]ine cu mai mult@ }ans@ c@ Mi}carea Legionar@ a fost o grupare de agitatori, cu un num@r restr$ns de aderen]i (de}i rezultatul alegerilor din l937 a ar@tat contrariul). Acele fotografii, luate din toate unghiurile, arat@ c@ la 6 octombrie l940 era acolo toat@]ara. Cine a dus Legiunea la un asemenea moment de importan]@ istoric@ ? Evident c@ acel care st@tea la tribun@ }i saluta mul]imile entuziaste cu bra]ul ridicat, av$nd ^n spatele }i deasupra lui fotografia uria}@ a C@pitanului (ce imagine simbolic@ !) , care plutea dominator de dincolo de moarte peste marea mul]ime de rom$ni, nu numai cu chipul, ci }i cu duhul.

2. Scoaterea C@pitanului de sub placa de beton de la Jilava }i re^nhumarea lui ^n regim de doliu na]ional. Str@zile pe care cu doi ani ^n urm@ C@pitanul fusese dus ^n duba poli]iei ca un infractor, se transformaser@ ^ntr-un traseu apoteozic, ^n care primea omagiul pios al na]iunii. Erou na]ional }i martir, reintra ^n drepturile }i titlurile sale legitime de cel mai mare iubitor de neam }i ap@r@tor al intereselor na]ionale. Sf$}ierea hotarelor Rom$niei Mari -care s$ngerase]ara- l-a confirmat ca profet na]ional, el prev@z$nd ^n l936, tragedia na]ional@. C$nd a fost asasinat C@pitanul, catapeteazma Rom$niei Mari s-a cr@pat spre toate punctele cardinale ale hotarelor.

Am insistat asupra dezgrop@rii }i re^nhum@rii C@pitanului

pentru c@ acest fapt este de o maxim@ importan]@ pentru triumful adev@rului ^n cazul Comandantului Mi}c@rii Legionare. Dac@ nu era detronat Carol II -ca efect al ac]iunii lui Horia Sima din 3-5 septembrie l940- c$nd ar fi v@zut rom$nii }i c$nd ar fi luat la cuno}tin]@ tribunalul moral al istoriei c@ cel mai mare rom$n al veacului a murit cu funia de g$t, printr-un omor mi}elesc }i nu ^n mod „legal” , cum ^ncercau asasinii s@ mint@ ; acei asasini care f@cuser@ at$ta caz ^n raporturile cu legionarii de „democra]ie” }i de „Statul de drept” . El, Horia Sima, l-a ridicat pe C@pitanul din morm$nt }i l-a ar@tat lumii ^n chip de victim@ nevinovat@. C$nd zic „scoaterea de sub beton” nu m@ refer la actul material al lucr@rii, care s-a f@cut ^n prezen]a familiei C@pitanului, ci la actul politic care a f@cut posibil acest lucru. Am mai spus-o, }i o repet, c@ este regretabil faptul c@ familia C@pitanului nu a ^n]eles ^n lumina adev@rului aceast@ fapt@ a lui Horia Sima, de nem@surat@ importan]@ pentru imaginea moral@ a C@pitanului } i a Mi}c@rii . {i trebuie s@ ne ^ntreb@m : dac@ regele asasin ar fi r@mas pe tron, ar fi acceptat el, oare, vreodat@ ca s@ ridice uria}a plac@ de beton de la Jilava pentru a se vedea oribila crim@ pe care a ordonat-o ? Iar odat@ cu sosirea t@v@lugului comunist ar mai fi fost posibil a}a ceva ? C$nd }i cine ar mai fi prohodit, dup@ r$nduiala legii str@mo}e}ti, r@m@}i]ele p@m$nte}ti ale marelui martir, a}ezat pe catafalc }i ^n prezen]a ^ntregului rom$nism ? R@m$ne gloria lui Horia Sima de a fi f@cut pentru C@pitanul ceea ce a f@cut Iosif din Arimateea pentru M$ntuitorul lumii !

3. Prin biruin]a legionar@ din l940 -pe care Detractorii lui Horia Sima o minimalizeaz@ sau ^i contest@ orice valoare istoric@- a fost posibil un alt mare act ^n favoarea memoriei C@pitanului : reabilitarea lui juridic@. Fapt de cea mai mare importan]@, c@ci asupra personalit@]ii lui morale plana suspiciunea c@ ar fi fost capabil de tr@dare de]ar@, a}a cum un complet de judecat@, la ordinul unui rege irodian, a dat verdictul. Atunci, ^n timpul biruin]ei temporare a Mi}c@rii , s-a restabilit dreptatea, prin decizia liber@ }i absolut legal@ a celor mai ^nalte

foruri juridice din Rom$nia. Pentru acele timpuri, acel act de reabilitare juridic@ era o necesitate absolut@.

. . .

4. Crearea , ^n momentul instaur@rii comunismului ^n Rom$nia, a celui mai mare front de rezisten]@ rom$neasc@ anticomunist@ prin reorganizarea Mi}c@rii Legionare ordonat@ de Guvernul de la Viena }i coordonat@ apoi de la Madrid. Suprema]ia legionar@ ^n lupta anticomunist@ e incomensurabil@ ; dovada cea mai clar@ : faptul c@ pentru ^ncarcerarea legionarilor a fost nevoie de cea mai mare ^nchisoare din Rom$nia, Aiudul. Numai conspira]ia antilegionar@ talmudo-masono-bol}evic@ la care s-a asociat, din p@cate, o parte dintre membrii partidelor istorice ^ncearc@ s@ oculteze la nesf$r}it aceast@ glorie na]ional@ a legionarilor condu}i de Horia Sima.

. . .

"Mondialismul d@ o lovitur@ de gra]ie }i Democra]iilor, c@ci anuleaz@ voin]a na]ional@, care se exprim@ prin Partide }i prin Parlamente, ^nlocuindu-le cu o administra]ie central@. %n locul guvernelor ratificate prin alegeri vor apare cercuri anonime de func]ionari, care se substituie at$t legislativului, c$t }i executivului popoarelor".

H.S., L'ordre naturel du Monde

Care e rolul culturii ^n formarea unei na]iuni ? Cultura izvor@}te , cum spune Cuza, din puterea creatoare a na]iunii. Acest suflet colectiv, acest spirit na]ional, ^ncepe s@ se afirme ^n crea]ii culturale, ^n diferite domenii : poezie, sculptur@,

arhitectur@, filosofie, etc. Mai ^nt$i ^n mod rudimentar }i apoi progresiv, crea]ia cultural@ se } lefuie}te, ridic$ndu-se tot mai sus pe scara valorilor. De la poezia popular@ rom$n@ p$n@ la Eminescu exist@ o continuitate, un lan] ne^ntrerupt de eforturi creatoare.

Pe m@sur@ ce cultura se ^mbog@]e}te ,cu noi viziuni }i stiluri, ^n aceea}i m@sur@ contribuie la consolidarea na]iunii, la cimentarea ei intern@. Na]iunea se recunoa}te ^n crea]iile culturale, produs al propriului geniu }i, progresiv, se ilumineaz@ }i con}tiin]a ei istoric@. Cu c$t impulsul cultural e mai puternic, cu at$t na]iunea c$}tig@ un rang mai ^nalt ^ntre celelalte popoare ale lumii. Se produce, cum spune Corneliu Codreanu, un fenomen de iluminare colectiv@, care ^i arat@ drumul de urmat ^n istorie. %n acest sens trebuie ^n]eles c@ "na]ionalitatea este puterea creatoare a culturii". Dar aceast@ cultur@, trebuie bine precizat, nu e dec$t reflexul puterii creatoare a na]iunii. Na]iunea se descoper@ pe sine, ca ^ntr-o oglind@, ^n actele creatoare, emanate din propria ei substan]@.

H.S., %ndreptar de via]@ pentru rom$ni

AMINTIRI DIN PRIGOANA l938 - l940 {I CONFIRMAREA %N LUPT~ A COMANDANTULUI

Ing. Jenic@ Popescu

%nceputul prigoanei l938 - l940 m-a g@sit ca membru al Fr@]iei de Cruce **„Aurel Vlaicu”** din Bucure}ti. %n cadrul acestei unit@]i F.D.C. , ^mpreun@ cu ceilal]i camarazi ai mei, ne-am continuat activitatea normal@, ^n ciuda cruntei prigoane dezl@n]uit@ contra Mi}c@rii.

%n aceast@ perioad@ au fost trei evenimente care ne-au impresionat pe noi tinerii :

1. Arestarea C@pitanului }i procesul care i s-a intentat.

M-a impresionat rechizitoriul procurorului, pe care l-am ascultat la radio, pentru mul]imea ^nvinuirilor ce erau aduse C@pitanului, multe dintre ele fiind minciuni }i calomnii. Cum putea fi ^nvinuit un om c@ se n@scuse ^ntr-o familie de rom$ni din Bucovina, c@reia, sub domina]ia austriac@, i se schimb@ numele de Zelea ^n Zelinschi ? Cum putea fi ^nvinuit C@pitanul fiindc@ mama sa avea printre ascenden]i ceva s$nge german ? Mul]i oameni politici rom$ni aveau origini str@ine (greci, bulgari, ru}i, nem]i, etc. . .). Ace}tia puteau fi mini}tri sau ^nal]i func]ionari de stat f@r@ ca cineva s@ se revolte sau s@ li se fac@ procese pentru aceasta. Iat@ c@ pentru Corneliu Zelea Codreanu era un delict ce trebuia pedepsit.

De asemenea ne-a indignat acuza]ia de ^nalt@ tr@dare, pentru c@ ^ntr-o circular@ C@pitanul publicase ni}te ordine ale ministerului de interne c@tre unit@]ile de jandarmi ^n care se cerea ^mpiedecarea legionarilor de a face propagand@ pentru alegerile din l937. Aceste dispozi]ii }i ordine puteau ele s@ fie considerate ca atentat contra siguran]ei statului ? Oare ce secrete se dezv@luiau inamicilor statului rom$n ? Absurd.

Câ$nd m-am ^nt$lnit la prima }edin]@ cu camarazii mei am discutat consecin]ele ce vor urma acestui proces. Situa]ia devenea din ce ^n ce mai periculoas@. Peste tot se discuta de arest@ri ale legionarilor, de intr@ri ^n clandestinitate a celor viza]i. Nu se mai putea vorbi de o activitate la lumina zilei. Orice carte legionar@, ziar sau revist@ au fost interzise ; ^ngrijorarea cre}tea cu trecerea timpului.

2. Suprimarea C@pitanului, a Nicadorilor }i Decemvirilor.

Am r@mas stupefiat c$nd am citit ^ntr-un ziar (Universul) anun]ul ^mpu}c@rii celor l4 sub pretextul c@ au vrut s@ fug@ de sub excort@ ^n momentul transfer@rii de la ^nchisoarea R$mnicu S@rat la ^nchisoarea Jilava.

Nu puteam crede c@ este adev@rat. De altfel, coment$nd cu ceilal]i camarazi aceast@ veste, ne-am exprimat cu to]ii ^ndoiala c@ acest lucru putea fi adev@rat.

Speram s@ fie o ^nscenare a autorit@]ilor pentru a vedea reac]ia legionarilor. De altfel ve}tile, zvonurile }i anumite comentarii din pres@ ne ^ndrept@]eau s@ credem acest lucru.

3. Pedepsirea lui Armand C@linescu din 2l septembrie l939.

%nt$mpl@tor ascultam la radio c$nd emisiunea programat@ s-a ^ntrerupt }i a fost difuzat acest anun] **: „O echip@ de legionari a pedepsit pe Armand C@linescu, cel care l-a ucis pe C@pitan” .**

Dup@ o pauz@ de c$teva minute emisiunea a fost reluat@ f@r@ nici o explica]ie, cu transmiterea de muzic@ funebr@ }i simfonic@.

A doua zi s-a r@sp$ndit zvonul c@ au fost ^mpu}ca]i o parte din legionarii interna]i ^n lag@re }i c@ au fost executa]i ^n fiecare capital@ de jude] al]i legionari. Toate cadavrele au fost expuse pe str@zi spre intimidarea popula]iei.

%n ziare au ap@rut comentarii despre aceste execu]ii. Unele ziare reproduceau fotografii cu cadavrele celor din echipa lui Miti

Dumitrescu vizitate de o mul]ime de personalit@]i din conducerea statului ^n uniforma **„Frontului Rena}terii Na]ionale” ,** printre care l-am recunoscut }i pe Nicolae Iorga. Evenimentele petrecute au produs o stare de nelini}te ^n societatea rom$neasc@. Erau primele asasinate ^n mas@ }i expuse public

Se instalase o teroare general@. Numai cei care ^nfierau „„crima odioas@” asupra }efului de guvern (Armand C@linescu) puteau s@ scrie f@r@ team@. Dup@ c$teva luni s-a zvonit c@ cei care mai r@m@seser@ ^n lag@re , sc@p$nd de execu]ia din acea noapte de 2l-22 septembrie, au fost elibera]i. Unii dintre ei au dat declara]ii de desolidarizare de Mi}carea Legionar@. al]ii au a}teptat s@ fie elibera]i (sau executa]i) f@r@ a se dezice de trecutul lor.

Odat@ cu ^nceperea r@zboiului, la l septembrie l939, atmosfera ^n]ar@ a devenit nesigur@ pentru rom$ni. %ncepuser@ concentr@rile oamenilor ap]i de a fi utiliza]i ^n ap@rarea grani]elor amenin]ate de du}manii]@rii noastre.

Nu m@ voi extinde asupra acelor evenimente cunoscute, c@ci s-a scris mult despre ele.

Vreau numai s@ comentez ^n lumina normelor }i doctrinei legionare, c$nd ac]iunea unei persoane este bun@ sau gre}it@, cu consecin]e asupra Mi}c@rii Legionare.

C@pitanul dezb@t$nd , ^n tab@ra de la Carmen Silva, cum este bine s@ ac]ioneze un legionar ^n cazul unei prigoane ^n care a r@mas singur, a ajuns la concluzia c@ :

O ini]iativ@ este bun@ dac@ serve}te cu fidelitate linia legionar@. %n cazul c$nd aceast@ ini]iativ@ nu serve}te }i neamul }i nu este ^n concordan]@ cu linia cre}tin@, nu este bun@. A nu face nimic este }i mai r@u.

A}adar, trebuie analizat@ orice activitate legionar@ ^n lumina acestor adev@ruri. Activitatea legionar@ dup@ arestarea }i condamnarea C@pitanului s-a desf@}urat ^n „„Fr@]iile de Cruce”„ numai pe linia educativ@, cultiv$ndu-se formarea caracterului }i a unei tr@iri c$t mai autentice.

Legionarii din celelalte unit@]i erau preocupa]i mai mult de evolu]ia persecu]iilor ^ntreprinse de administra]ia statului ce devenise obedient@ dictaturii lui Carol al II-lea. Desfiin]area partidelor politice }i guvernarea printr-un **partid unic** nu a urm@rit dec$t prigonirea legionarilor. Nu a fost arestat nici un alt }ef de partid sau vreunul din membrii acestora. Din contra, ^n noul partid unic, **„„Frontul Rena}terii Na]ionale”„** au fost coopta]i majoritatea membrilor marcan]i ai acestor partide.

%n aceast@ prigoan@ Legiunea a fost condus@ de un comandament av$nd ca }efi succesivi, recunoscu]i de C@pitan, pe Radu Mironovici, Ion Belgea, Ion Antoniu, Iordache Nicoar@, Constantin Papanace, Horia Sima }i Vasile Cristescu. Unii dintre ei au fost aresta]i }i uci}i ^n masacrul din 2l-22 septembrie, al]ii au sc@pat cu via]@, iar Vasile Cristescu, opun$ndu-se la arestarea sa, a fost ^mpu}cat.

Dup@ asasinarea C@pitanului, a Nicadorilor }i a Decemvirilor, comandamentul a avut ca obiectiv principal pedepsirea celor ce comiseser@ asasinatele. Toate ^ncerc@rile au fost zadarnice, c@ci cei care lucrau la pedepsirea criminalilor au fost descoperi]i }i uci}i. %n cele din urm@ comandamentul legionar din prigoan@ a fost nevoit s@ se refugieze ^n Germania, ^mpreun@ cu alte personalit@]i legionare, ca s@ scape de arest@ri.

Grupul legionar refugiat ^n Germania se reune}te la Berlin }i hot@r@sc s@ continue lupta. Este desemnat ca }ef al acestui grup preotul Dumitrescu-Bor}a (cel ce luptase ^n Spania ^mpreun@ cu ceilal]i legionari). Printre refugia]ii din Berlin se reg@sesec : Constantin Papanace, Victor Vojen, Alexandru Constant, Gheorghe Ciorogaru, Horia Sima, Eugen Teodorescu, Nicolae Petra}cu, Nicu {eitan, Ilie Smultea, Octavian Ro}u, Traian Borobaru }i al]ii. Atmosfera dintre legionari era destul de ap@s@toare . Nu se ^ntrez@rea nici o speran]@ c@ lucrurile ^n]ar@ se vor calma }i defetismul ^ncepea s@-i cuprind@ pe unii dintre ei. Primul care dezerteaz@ este preotul Dumitrescu Bor}a, care face cunoscut celorlal]i camarazi c@ el nu mai crede c@ Mi}carea Legionar@ va

mai avea de jucat vreun rol ^n viitor }i pe acest motiv renun]@ la }efia grupului. Vrea s@ fie l@sat s@-}i tr@iasc@ via]a ca un simplu muritor. O atitudine asem@n@toare o au -ceva mai t$rziu- Gheorghe Ciorogaru, Victor Vojen }i Alexandru Constant. Ace}tia }i-au c@utat o ie}ire din acea situa]ie ap@s@toare prin ocuparea de posturi ce le asigurau supravie]uirea }i o realizare profesional@.

Cei care caut@ s@ men]in@ unitatea }i s@ insufle o speran]@ c@ lupta legionar@ nu este zadarnic@ sunt Papanace }i Horia Sima. Horia Sima ia ini]iativa de a forma un grup de ac]iune direct@. Ace}tia depun un leg@m$nt, angaj$ndu-se ^n continuarea luptei cu orice riscuri.

La l7 martie l939, Horia Sima, Virgil Mih@ilescu, Ilie Rotea, Nicolae Petra}cu, Nicu {eitan, Ioan Boian, Petre Ponta, Ioan Popa, Valeriu Vin]an, Alexandru Popovici, Tolcea Ioan, Traian Borobaru, Iosif G@v@gin@, Ilie Smultea, Iosif Vasiu, Octavian Ro}u, Eugen Teodorescu, depun acest leg@m$nt }i ^ncep o activitate ^n acest sens

%n Germania sose}te Miti Dumitrescu. El voia s@ verifice dac@ zvonurile despre C@pitan (c@ ar fi ^n str@in@tate }i s-ar ascunde pentru a nu fi reperat de agen]i ai serviciului secret rom$n) sunt adev@rate sau false. %n urma convorbirilor cu Constantin Papanace, Horia Sima }i cu al]i legionari din Berlin }i-a dat seama c@ nu este nici un dubiu ^n privin]a mor]ii C@pitanului. El se ^ntoarce ^n]ar@ decis s@ pedepseasc@ pe c@l@ul principal : Armand C@linescu. Are acceptul celor din refugiu pentru aceast@ ac]iune.

Dup@ pedepsirea lui Armand C@linescu urmeaz@ represiunile cunoscute asupra legionarilor. Dup@ scurt timp ^ns@ se fac eliber@ri din lag@re, ^nt$i a celor ce dau declara]ie de desolidarizare de Mi}carea Legionar@ }i apoi }i a celor care au refuzat acest t$rg. Aceast@ destindere se f@cea sub presiunea evenimentelor externe : r@zboiul cu Polonia, care s-a ^ncheiat cu capitularea acesteia }i ^mp@r]irea ei ^ntre germani }i sovietici.

La Berlin sosesc pe r$nd dou@ delega]ii de legionari trimi}i de regim pentru ai convinge pe refugia]ii din Germania s@ se ^ntoarc@ ^n]ar@, promi]$ndu-le (regele) c@ nu vor avea de suferit.

Dar ace}tia refuz@ oferta }i decid continuarea luptei cu regele Carol al II-lea.

Horia Sima ^mpreun@ cu al]i c$]iva legionari ^ncearc@ s@ vin@ clandestin ^n]ar@ pentru a ^nl@tura pe rege de la conducerea statului. Dar la grani]a dintre Serbia }i Rom$nia sunt depista]i }i ^n cele din urm@ aresta]i. Horia Sima este dus la Bucure}ti unde recunoa]te c@ a venit ^n]ar@ pentru a propune regelui schimbarea politic@, pentru a ob]ine sprijinul Germaniei contra pericolului comunist. Dac@ regele nu ar fi acceptat, el era hot@r$t s@ ^ntrebuin]eze toate mijloacele , chiar }i for]a, pentru ^nl@turarea dictaturii regale.

%n timpul anchetei la care el a fost supus, r@zboiul din Fran]a ia o ^ntors@tur@ nea}teptat@. Nem]ii ocup@ Parisul }i ob]in capitularea francezilor. Englezii reu}esc s@-}i salveze o parte din trupele ce ac]ionau pe teritoriul francez.

Horia Sima este eliberat }i chemat la Palat pentru a discuta o colaborare cu regele, ^n vederea pre^nt$mpin@rii ciuntirii grani]elor. Regele nu are ^ncredere ^n legionari }i ^n noul guvern Horia Sima, ^mpreun@ cu Noveanu }i Bidianu primesc posturi ne^nsemnate. Horia Sima merge ^n audien]@ }i cere regelui ca noul guvern s@ fie alc@tuit din legionari ^n ministerele importante (externe, interne, economie, etc. . .). %n urma refuzului regal, el ^}i d@ demisia. Odat@ demisionat, Horia Sima preg@te}te r@sturnarea regimului printr-o revolt@ popular@, singura care mai putea salva]ara de dezmembrare sau chiar de ocupa]ie gen Polonia.

La 3 septembrie l940 nu s-a dat nici o lovitur@ de stat, c@ci o lovitur@ de stat are urm@toarele caracteristici :

A. Un nucleu ce coordoneaz@ opera]iunea armat@.

B. Leg@tura cu persoane ce de]in puterea }i sunt ^n posturi cheie.

C. Stabilirea unui plan de arest@ri a celor care guverneaz@ sau uciderea lor ^n caz c@ se opun.

D. Fixarea datei }i declan}area simultan@ a ocup@rii punctelor cheie ^n conducerea unui stat.

Ori ^ntre 3 }I 6 septembrie se produce o revolt@ ini]iat@ de legionari ce cre}te pe zi ce trece. %n urma presiunilor manifestate prin antrenarea popula]iei la contestarea regimului carlist, regele accept@ abdicarea ^n fa]a generalului Antonescu, care promite c@-l va proteja, l@s$ndu-l s@ plece din]ar@ cu anturajul s@u . Vine pe tron fiul s@u, Mihai I.

Personal am luat cuno}tin]@ de numele }i func]ia pe care o avea Horia Sima c$nd, ^n luna iunie l940, o scurt@ noti]@ ap@rut@ ^n ziare anun]a c@ : Horia Sima, comandant legionar, a fost numit ^n guvernul T@t@r@scu ca ministru subsecretar de stat la Culte.

%mpreun@ cu camarazii mei, ^ncep$nd cu l septembrie l940, ne ^nt$lneam }i **„„ne plimbam”„** prin fa]a Palatului p$n@ noaptea t$rziu. La ^nceput eram c$teva sute de persoane, apoi s-au ad@ugat }i al]ii. S-a ajuns la zeci de mii. S-au c$ntat c$ntece legionare }i s-a cerut abdicarea regelui. Revolta cre]tea pe zi ce trece }i a}a ^n 6 septembrie s-a comunicat la radio c@ regele a abdicat ^n favoarea fiului s@u }i c@ generalul Antonescu a fost numit conduc@tor al statului }i ^ns@rcinat cu formarea unui nou guvern.

La c$teva zile dup@ aceste evenimente eram la „„Casa verde”„ , ce fusese abandonat@ de poli]ia care o sechestrase dup@ arestarea C@pitanului ^n prim@vara anului l938. %mpreun@ cu al]i camarazi din F.D.C. c@utam s@ punem ordine ^n jurul mausoleului ce ad@postea sicriele lui Mo]a }i Marin.

O ma}in@ mic@ opre}te ^n fa]a cl@dirii }i din ea a cobor$t Horia Sima singur. Ne-a ^ntrebat ce facem }i dup@ ce a privit prin curte }i a f@cut c$]iva pa}i }i prin cl@dire a plecat. A fost prima dat@ c$nd l-am v@zut de aproape }i am schimbat c$teva vorbe cu

el. La l3 septembrie a fost f@cut@ o ceremonie la „„Casa verde"„ ^n memoria C@pitanului la care a luat parte toat@ conducerea **Mi}c@rii Legionare** }i o mul]ime de legionari ^n c@m@}i verzi.

Din tot ceea ce am spus se trag urm@toarele concluzii :

Ac]iunea ^ntreprins@ de Horia Sima dup@ arestarea C@pitanului a dus ^n final la alungarea de pe tron a lui Carol al II-lea, scoaterea din prigoan@ a Legiunii }i salvarea]@rii de la o ocupa]ie germano-sovietic@.

Simpatia de care se bucura Legiunea l-a determinat pe generalul Antonescu ca s@ solicite conducerii Mi}c@rii Legionare, prin Horia Sima, s@ formeze ^mpreun@ noul guvern. Generalul Antonescu era sigur c@ prin acest act va fi proclamat ca }ef al Legiunii }i de aceea s-a gr@bit s@ proclame, printr-un decret semnat }i de noul rege Mihai I, c@ „„Statul Rom$n"„ devine „„Stat Na]ional Legionar"„ . Dezam@git c@ nu i se ofer@ aceast@ comand@ a c@utat apoi s@ se ^nconjoare cu persoane ostile Mi}c@rii Legionare. Pe de alt@ parte politica Germaniei fa]@ de Rom$nia avea ca scop aservirea]@rii la interesele germane ^n vederea ^nceperii r@zboiului cu U.R.S.S.-ul.

Aceasta a dus, ^n final, la eliminarea Mi}c@rii Legionare de la conducerea]@rii, prin lovitura de stat pl@nuit@ }i executat@ de generalul Antonescu, cu sprijinul direct al lui Hitler.

Acest respiro dintre 6 septembrie l940 }I 2l ianuarie l94l a f@cut ca s@ se formeze o serie de cadre noi }i s@ se consolideze cele ce sc@paser@ cu via]@ din prigoana carlist@.

%n urma noii prigoane declan}at@ de Antonescu, o serie de legionari se refugiaz@ ^n]@rile vecine : Bulgaria, Yugoslavia, Ungaria. La presiunea nem]ilor ace}tia sunt dirija]i c@tre Germania, unde sunt interna]i ^n dou@ lag@re , unul la Rostock }i altul la Berkenbruck.

Nem]ii optaser@ pentru sus]inerea lui Antonescu la conducerea Rom$niei, dar ei voiau s@-i determine pe legionari s@-}i schimbe „„**c$te ceva**"„ din doctrin@ dup@ modelul „„Na]ional-socialist"„ german }i s@ ajung@ o anex@ a lor ^n Rom$nia. A}a cum au procedat ^n]@rile ocupate : Fran]a, Belgia, Norvegia, Cehoslovacia, etc.

La rezisten]a opus@, Horia Sima a fost sus]inut de aproape to]i legionarii refugia]i ^n Germania. Dar ca peste tot ^n lume, ^n urma presiunilor ne^ntrerupte, s-au g@sit }i suflete mai slabe, mai orgolioase, care s-au g$ndit c@ e mai bine s@ accep]i un compromis, dec$t s@ stai ^ntr-un lag@r nem]esc.

Aceasta este drama oric@rei organiza]ii, c@ci ^n ele se g@sesc oameni }i nu fiin]e perfecte.

Cei care au militat pentru aceste concesii au fost o minoritate.

Nem]ii cer dezavuarea lui Horia Sima }i pentru c@ aceasta nu s-a produs ^n m@sur@ ca s@-i satisfac@, ^i interneaz@ pe to]i ^n lag@rele de la Buchenwald, iar pe cei considera]i mai importan]i ^n alte lag@re .

%n aceast@ stare se produce 23 august l944 }i legionarii din Germania sunt elibera]i }i condu}i spre Viena. Nem]ii trateaz@ cu Horia Sima }i nu cu cei care ^l dezavueaz@. Se pune astfel baza unui nucleu de rezisten]@ ^mpotriva comunismului, ce se concretizeaz@ prin formarea guvernului de la Viena condus de Horia Sima.

Cei care ^n lag@re se ar@tau dispu}i s@ colaboreze cu nem]ii pentru a fi ^nsc@una]i la putere ^mpreun@ cu Antonescu, acum refuzau s@ lupte ^mpotriva comunismului, motiv$nd c@ nu puteau s@ lupte ^mpotriva statului rom$n, reprezentat de cei ce predaser@ Rom$nia pe m$inile sovieticilor (grozav@ problem@ de con}tiin]@ !).

Dup@ terminarea r@zboiului }i r@sp$ndirea ^n toat@ lumea a legionarilor afla]i ^n refugiu, ace}ti nemul]umi]i au g@sit de cuviin]@ s@-l atace pe Horia Sima f@c$ndu-l vinovat pentru

toate relele din lume. {i fiindc@ nu se puteau r@st@lm@ci unele fapte, **au ^nceput calomniile.**

Horia Sima r@m$ne ca un simbol al demnit@]ii de lupt@tor pentru promovarea ideilor legionare, scriind sute de articole despre tot ce se ^nt$mpl@ ^n lume, eviden]iind punctul de vedere legionar. Ad$nce}te doctrina legionar@, pe care C@pitanul }i ceilal]i conduc@tori legionari o schi]aser@ doar, prin numeroase volume publicate de-a lungul anilor.

Dar calomniile }i mi}elia vor ^nceta }i adev@rata personalitate a Comandantului va str@luci al@turi de C@pitan, Mo]a, Marin }i de miile de legionari care s-au jertfit primind martirajul }i nelep@d$ndu-se de el.

Dac@ vrem s@ c$nt@rim, s@ evalu@m valoarea unui legionar, trebuie s@ le facem ^n lumina celor trei puncte fixate de C@pitan :

1. A folosit Mi}c@rii Legionare.
2. A folosit neamului rom$nesc.
3. A fost pl@cut lui Dumnezeu.

{i vedem c@ Horia Sima le-a ^ndeplinit pe toate.

"Cauza na]ional@ nu se serve}te cu ^ntreruperi, cu absen]e nemotivate, cu vacan]e, ci numai prin permanen]@ ^n efort. Din fiecare cet@]ean s@ emane o energie constant@, un flux continuu de electroni spirituali care s@ alimenteze apoi nevoile na]iei. Nu po]i s@-]i iei concediu de la na]iune. Serviciul ce-l prest@m na]iunii e o permanen]@. Este o coordonat@ a propriei noastre persoane".

H.S., %ndreptar de via]@ pentru rom$ni.

"Ceea ce a lipsit poporului nostru ^n trecut, nu au fost faptele mari, nu momentele de ^n@l]are na]ional@, ci continuitatea acestor momente. Dup@ o ^nfr$ngere, dup@ un declin, a}a cum se ^nt$mpl@ ^n via]a oric@rui popor, ne-am resemnat, c@z$nd ^n toropeal@, ^n apatie, ^n ,,,somnul cel de moarte”,,, cum spune poetul. {i alte popoare, mai lucide }i mai ^ndr@zne]e au s@rit pe noi }i ne-au robit".

H.S., %ndreptar de via]@ pentru rom$ni.

Din circulara dat@ de Horia Sima ^n 1 februarie 1975,

"Constituirea Senatului Mi}c@rii".

. . . .

Senatul Legiunii este o institu]ie legionar@ str$ns legat@ de existen]a Mi}c@rii. Senatul are ca antecedent institu]ia cu acela}i nume de pe timpul C@pitanului, ^n care am introdus anumite modific@ri, impuse de noile sarcini. Spre deosebire de ***Consiliul Politic***, care este o institu]ie dinamic@ ce exploreaz@ necontenit spa]iile exterioare ale Mi}c@rii, pentru a putea lupta cu alte grupuri politice, ***Senatul Legiunii*** ac]ioneaz@ din perspectiva interioar@ a Mi}c@rii. El este ca o fort@rea]@ , sau ca o st$nc@, de care se izbesc toate valurile du}mane. El este depozitarul con}tiin]ei legionare ^n forma ei cea mai cristalin@. El se mi}c@ pe linia permanen]elor legionare. Caracteristicile lui sunt soliditatea concep]iei }i impenetrabilitatea lui, la orice ac]iuni sau tendin]e str@ine de spiritul legionar. ***"Pe aici nu se trece"*** ar putea fi deviza lui, c@ci Senatul respinge tot ce ar putea s@ d@uneze structurii legionare.

Senatul Legiunii este format din oameni inabordabili infiltra]iilor, adula]ilor sau falselor forme de g$ndire legionar@. El este impregnat de o anumit@ maiestate a destinului legionar. Prive}te mai mult ^n viitor, este ^ngrijorat mai mult de ceea ce ar putea s@ se ^nt$mple m$ine, dec$t de complexele politice trec@toare. Senatul st@ de veghe ca linia Mi}c@rii s@ nu sufere alter@ri care ar putea s@ primejduiasc@ ^nsu}i firul continuit@]ii legionare.

Atribu]iile Senatului.

1. P@strarea nealterat@ a doctrinei legionare.
2. %mpreun@ cu {eful Legiunii, asigur@ unitatea Mi}c@rii.
3. Observ@ ca orice ^nnoire ^n cadrul organiza]iei s@ respecte structura Mi}c@rii, a}a cum a fost ea fixat@ ^n C@rticica {efului de Cuib.
4. Vegheaz@ asupra educa]iei legionare }i inspecteaz@ buna func]ionare a organiza]iei.
5. Constituie din s$nul lui Juriul de Onoare al Mi}c@rii.
6. %nainteaz@ {efului Legiunii propuneri de ^naintare ^n grad }i de acordare de distinc]iuni.
7. %}i d@ avizul ^n chestiuni de mare r@spundere , c$nd este solicitat de {eful Legiunii.
8. Consacr@ }i proclam@ pe noul {ef al Legiunii, ^n caz de vacan]@.

. . . .

"Existen]a individului e br@zdat@ de o mul]ime de activit@]i, cum poate constata fiecare. Dar o singur@ activitate ^i asigur@ plenitudinea vie]ii spirituale, aceea care se ^nal]@ pe linia ascendent@ individ-neam-Dumnezeu. Din acel moment individul duce o via]@ plenar@, c@ci a descoperit axa vie]ii lui ".

H.S., %ndreptar de via]@ pentru rom$ni.

LEGATAR UNIVERSAL AL TESTAMENTULUI C~PITANULUI

George Popescu Glogoveanu

Cu aceste din urm@ cuvinte, presa spaniol@ elogia ^n anul l940 personalitatea }i misiunea ^n istorie a Comandantului Mi}c@rii Legionare HORIA SIMA.

%n momentele tulburi ale istoriei, oamenii mari]$}nesc din s$nul elitei neamurilor pentru a aduce o d$r@ de lumin@ }i de speran]@, pentru a crea istorie.

Sunt predestina]i sau se afirm@ prin voin]a lor ace}ti oameni ? este ^ntrebarea care se pune ! {i una }i alta este r@spunsul, c@ci PROVIDEN[A (este o tr@s@tur@ esen]ial@ a ei ^n destinul istoriei) nu las@ neamurile care-}i caut@ drumul, „CALEA” , s@ orb@c@iasc@ ^n ^ntunericul }i neprev@zutul istoriei }i le trimite conduc@tori pentru a le deslu}i destinul ; }i a-l aduce la ^mplinire.

Dar ace}ti conduc@tori trebuie ca }i ei s@ dispun@ de o mare capacitate de voin]@, pentru a birui toate obstacolele }i a ar@ta lumii c@ ei sunt cei ale}i.

De c$nd este lumea, neamurile, comunit@]ile, au avut conduc@tori : conduc@tori mari }i conduc@tori mai pu]in mari, dar i-a avut -unii l@sa]i mo}tenire de c@tre p@rin]ii lor, al]ii ale}i de c@tre ob}te sau de c@tre boieri, iar al]ii s-au impus prin vitejia lor. Condi]ia este ^ns@ ca idealurile lor m@rturisite, s@ nu fie idealuri pur p@m$nte}ti, ci idealuri care dep@]esc condi]ia lutului }i satisfac mai ales sensul ultim al existen]ei }i demnitatea neamului.

HORIA SIMA s-a impus ^n fruntea Oastei Legionare prin vitejie, pentru c@ dintre cei care au r@mas ^n via]@ dup@ uciderea elitei legionare de Carol II, a fost cel mai viteaz ; }i cu c$t timpul istoric }i spiritul trece, cu at$t m@re]ia lui va c@p@ta o lumin@ mai str@lucitoare.

Comandantul HORIA SIMA a venit ^n fruntea Mi}c@rii Legionare dup@ ce au fost ^ndeplinite cele de trebuin]@ :

- a fost voia lui Dumnezeu,
- a fost chemarea momentului, chemarea vremii,
- a fost chemarea neamului,
- a fost acreditarea C@pitanului,
- a fost accep]ia Forului,
- s-a impus printr-o lupt@ ne^nfricat@ }i o voin]@ de fier.

Pentru aceasta , marea lui misiune ^n istoria spiritual@ a neamului rom$nesc a fost ca s@-l scoat@ pe C@pitan de sub placa de beton care-i ap@sa *„memoria”* , de a ^mpr@}tia toate nedumeririle, de a-l ^nmorm$nta cre}tine}te, dup@ datin@, re^nstal$ndu-i aceast@ *„memorie”* ^n con}tiin]a umanit@]i, eveniment ce a c@p@tat semnifica]ie ecumenic@ }i de tezaur bisericesc.

X

Vrerile }i ^mplinirile nu }i-au avut loc, pentru c@ nevrednicia unora a ^ntinat m@re]ia momentului, iar lupul ^mbr@cat ^n piele de mielu}el a f@cut ca totul s@ se transforme ^n cenu}@. Totu}i, atunci, c$nd tic@lo}ia a ajuns la culme, ^n l944, glasul lui (cu al acelora care l-au urmat) a sunat asemenea tr$mbi]elor ^ngere}ti, pentru a denun]a tr@darea }i a mai salva ceva din demnitatea }i m@re]ia istoriei neamului rom$nesc, la Viena, unde ^n acel moment adev@rata onoare rom$neasc@ s-a transferat Guvernului care s-a instalat acolo.

X

Activitatea Comandantului ^n opera sa de ducere mai departe a sublimelor idei formulate de C@pitan }i de Mo]a, s-a desf@}urat ^n patru perioade :

- prima perioad@ a cuprins ^nt$iul exil din Germania, timpul c$nd personalitatea lui ^ncepe s@ se afirme plenar, mai ales prin iscusin]a cu care ^ntre]ine leg@tura cu [ara, l@s$nd s@ ias@ ^n eviden]@ marea lui calitate de strateg. Aceast@ perioad@ a ^nceput ^n anul l938 c$nd ^n Rom$nia s-a instalat dictatura regal@ a lui Carol al II-lea }i au fost asasina]i C@pitanul }i cei l3 camarazi ai lui.

%n perioada aceasta raporturile cu germanii s-au desf@}urat sub alte auspicii, de oarecare reciproc@ ^ncredere, neexist$nd un du}man din interior sau chiar din afar@ care s@ sape la temelia acestor raporturi. %n aceast@ perioad@ el preg@tea }i debarcarea, adic@ alungarea de pe tron a regelui criminal prin lovitura de stat care a avut loc la 3-6 septembrie l940.

- a doua perioad@ a fost aceea a ^ntoarcerii ^n]ar@ a tuturor rom$nilor exila]i, constituirea statului Na]ional-Legionar ^n colaborare cu generalul Antonescu, perioad@ c$nd s-au ^nt$mplat o serie de evenimente, unele pl@cute , altele dureroase, }i c$nd Antonescu a ^ntre]inut o atmosfer@ oarecum ^ncordat@ ^ntre el }i Mi}care (cu excep]ia primelor 2 luni) , datorit@ form@rii unei camarile ^n jurul s@u care l-a influen]at }i care a contribuit la pl@nuita lovitur@ de Stat de la 2l-23 ianuarie l94l.

- a treia perioad@ a ^nceput cu cel de-al doilea exil ^n Germania, unde nu-l mai a}teapt@ prietenia nem]ilor, ci internarea ^n lag@re,]inerea lui sub supraveghere }i }antajul pe care germanii l-au exercitat asupra generalului Antonescu : *„dac@ nu ne dai, ^l timitem pe Horia Sima ^napoi ^n]ar@”* . Astfel, Antonescu a cedat din punct de vedere economic ^n favoarea nem]ilor }i ^n dauna economiei }i popula]iei rom$ne}ti.

- a patra perioad@ a cuprins momentul ocup@rii Rom$niei de c@tre trupele sovietice ruse, instalarea Guvernului de la Viena, desfiin]area lag@relor naziste ^n care au fost de]inu]i legionarii, reorganizarea Mi}c@rii }i difuzarea doctrinei legionare ^n emisfera occidental@ a lumii.

X

Activitatea lui Horia Sima, de c$nd }i-a asumat }i a fost investit cu conducerea Mi}c@rii , activitate destul de laborioas@ ^n cele 4 perioade, nu s-a limitat numai la acestea. %nc@ din anul l927, c$nd a luat fiin]@ Mi}carea sub forma pe care o cunoa}tem, el s-a g@sit mereu ^n fruntea ac]iunilor }i repede }i-a cules roadele. De aceea C@pitanul l-a onorat cu titlul de „COMANDANT LEGIONAR" }i dup@ aceea i s-a ^ncredin]at }efia regiunii BANAT, unde fusese de altfel numit profesor de filozofie.

%n toat@ aceast@ activitate, vrednicia, destoinicia }i ^n]elepciunea lui au fost la ^n@l]imea unui om de geniu.

Pentru c@ nu se cunoa}te ^ndeajuns cum a g$ndit, a scris }i a f@cut ^n tot acest timp, lucru care mic}oreaz@ ^n unii optica de apreciere, dar pentru cei care au ie}it din sfera ignoran]ei, a relei credin]e }i a resentimentelor, HORIA SIMA r@m$ne unul dintre marii oameni ai]@rii. Celor care c$rtesc pe la col]uri de strad@ trebuie s@ li se spun@ r@spicat : *„mul]i au fost chema]i, dar numai unul a fost ales"* .

A fost ales pentru c@ a fost cel mai vrednic dintre to]i. Vrednicia nu o are oricine. E un dar de la Dumnezeu. {i el a primit-o f@r@ rezerve, a}a c@ va r@m$ne ^n istorie ca singurul urma} la conducerea Mi}c@rii, ^mplinitorul g$ndurilor sfinte ale ^ntemeietorului Mi}c@rii.

Una din calit@]ile cele mai evidente, am spus mai sus, a fost aceea de mare strateg. Mari strategi au fost }i ALEXANDRU MACHEDON , HANIBAL sau NAPOLEON, dar o}tile pe care le conduceau cei trei aveau misiunea de a ocupa alte]@ri }i a-}i ^ntinde imperiul, deci obiective p@m$nte}ti, geografice, economice, HORIA SIMA a folosit strategia sa ^n fruntea unei o}ti care viza altfel de obiective : cele spirituale, morale, de demnitate na]ional@ rom$neasc@. De aceea capacitatea lui de strateg a fost dublat@ de o mare putere de jertf@ care implica o mare credin]@ ^n biruin]a binelui }i adev@rului ^mpotriva for]elor ^ntunericului }i ale

r@ului. Astfel, era firesc ca el s@ tr@iasc@ cu teama imprevizibilului, c@ci din toate p@r]ile era p$ndit s@ fie r@pus : du}mani ^n afar@, du}mani ^n interior. Prieteni nu i-a avut dec$t pe cei care l-au urmat. Dar oare IISUS HRISTOS n-a avut ca du}mani toat@ lumea din vremea Sa }i totu}i a biruit ?

Mi-aduc aminte c@ ^n anul l946 a murit ^n ^nchisoarea de la Aiud un anume FRUJIN~ care venise din Germania, unde a fost trimis de oamenii lui Antonescu pentru a-l ucide pe HORIA SIMA (cine sap@ groapa altuia . . .). Dup@ capitularea Germaniei, }ederea lui acolo devenind precar@, s-a hot@r$t s@ se ^ntoarc@ ^n]ar@. Fusese descoperit }i se }tia ^n Aiud de misiunea lui ^n Germania. Comuni}tii ^ns@ l-au arestat }i }i-a dat sf$r}itul ^n aceast@ ^nchisoare.

Dar nu numai Frujin@ a avut aceast@ misiune, au fost nenum@rate ^ncerc@ri de a-l elimina, dar Dumnezeu l-a ocrotit.

X

Pentru a fi mare strateg trebuie s@ ai un ad$nc sim] al realit@]ii, ca }i intui]ia sau viziunea viitorului. Comandantul le avea }i pe acestea. Pentru c@ nu este de ajuns s@ tr@ie}ti ^n realitate }i s@ plute}ti cu capul ^n nori. De aceea mi}c@rile }i ac]iunile ce le-a ^ntreprins erau bine g$ndite, la obiect }i cu rezultatul scontat.

Au fost }i situa]ii, c$nd cu toate m@surile de prevedere pe care le-a luat, unele ac]iuni au e}uat din cauze foarte greu de prev@zut, iar unele din aceste cauze obiective au fost puterea superioar@ a du}manului, tr@darea sau sl@biciunile omene}ti. A}a a e}uat, de exemplu, pl@nuita ^nt$lnire cu Mussolini, care dac@ ar fi avut loc ar fi schimbat poate ceva din lucruri ; de asemenea e}ecul misiunii profesorului STOIC~NESCU, c$nd avionul care ^l aducea a fost reperat de ru}i }i dobor$t. Aceast@ ac]iune a lui Stoic@nescu, construit@ cu minu]iozitate p$n@ ^n cele mai mici detalii, dac@ s-

ar fi realizat, ar fi schimbat situa]ia militar@ de pe frontul de est }i ru}ii ar fi fost sili]i s@ se retrag@, fiind ^ncercui]i.

Pentru a ^ntregi portretul moral }i psihologic al Comandantului HORIA SIMA trebuie re]inut faptul c@ el a dat dovad@ de un mare spirit umanist, av$nd ca suport moral dragostea de oameni. Mul]i oameni au realizat lucruri frumoase din punct de vedere al calit@]ii, dar opera patronat@ de el }i condus@ de ILIE G#RNEA[~ prin „AJUTORUL LEGIONAR” (care pe vremea comuni}tilor a constituit obiect penal }i mul]i rom$ni au f@cut ^nchisoare pentru asta) s-a ridicat la ^n@l]imea unei opere m@re]e ^n lume. Dup@ spusele Comandantului, ajutorul legionar a constituit „CEA MAI MARE OPER~ DE CARITATE CRE{TIN~ {I OPER~ SOCIAL~ CE A CUNOSCUT-O ROM#NIA MODERN~” . Ajutorul legionar a func]ionat ^n perioada guvern@rii legionare }i a beneficiat de el un num@r mare de refugia]i din teritoriile ocupate de ru}i }i unguri, precum }i popula]ia nevoia}@. De altfel el a mers pe linia unei porunci a C@pitanului , care spunea : *„Ajut@-]i fratele c@zut ^n nenorocire, nu-l l@sa”* .

Bun@tatea, bl$nde]ea }i umanismul lui s-au v@zut }i ^n atitudinea de iertare ce a acordat-o celor ce au fost potrivnicii s@i dintre care unii l-au ur$t cu vr@jm@}ie }i au vrut s@-i fac@ chiar r@u.

Dar cel mai mult reiese acest fapt din atitudinea ce a avut-o ^n disu]iile cu Antonescu, care cerea arestarea }i condamnarea a 5000 de fo}ti guvernan]i care au ucis sau au f@cut r@u legionarilor.

HORIA SIMA s-a opus acestei propuneri a generalului }i a limitat r@spunderea celor ce s-au f@cut vinova]i la mai pu]in de l00. Preconiza ca sanc]iunile ce trebuie aplicate s@ fie date de c@tre justi]ia]@rii.

X

Citind cu aten]ie c@r]ile }i articolele sale str$nse ^n 7 volume, ^]i dai seama c@ ai ^n fa]@ un om echilibrat, bine informat,

cu un mare sim] al r@spunderii (*„bunul sim] legionar”)* , o permanent@ grij@ de a valorifica faptele bune, re]inere ^n judecarea oamenilor (^n special a celor ce i-au fost potrivnici) , obiectivitate ^n catalogarea lor }i explica]iile pozi]iilor sale, ale Mi}c@rii }i ale legionarilor p$n@ ^n cele mai mici am@nunte. Astfel, ^]i dai seama c@ te afli ^n fa]a unui om ^ntreg, mare }i nobil.

Minu]iozitatea }i sinceritatea cu care descrie toate etapele luptei lui dovede}te chibzuin]a unui om care nu trece indiferent peste am@nuntele evenimentelor ^n care a fost implicat at$t el c$t }i oamenii cu care a colaborat.

Aceast@ perspicacitate, aceast@ disecare a lucrurilor tr@ite dovede}te seriozitatea omului care prive}te faptele nu numai la suprafa]a lor ci }i ^n ad$ncimea lor, c@ el, ca demn elev al lui NAE IONESCU, c@uta esen]a, sensul ad$nc al faptelor.

Astfel, ca profesor de filozofie, a f@cut analize pertinente ^n articolele }i c@r]ile sale despre doctrin@ sau ^n cele de analiz@ a evenimentelor ca }i asupra a ceea ce numim clasic problemele de filozofie a istoriei. El }i-a fixat pozi]ia asupra timpului s@u, a evenimentelor la care a luat parte, c$t }i a metodelor educative ca mijloace de realizare a]elului final al existen]ei }i a omului nou.

De asemenea a analizat ^n sensul cel mai demn de luat ^n seam@ esen]a }i scopul comunismului }i a manifestat marele regret c@ omenirea, ^n loc s@ aleag@ calea cea just@ ce duce spre salvare, a optat pentru partea negativist@ ; s-a ridicat vehement ^mpotriva nihilismelor mai vechi ori moderne.

Trebuie s@ facem o distinc]ie precis@ : unul era momentul politic, spiritual, moral (economicul poate interesa mai pu]in) de dup@ primul r@zboi mondial p$n@ ^n anul l938, c$nd s-a declan}at prima dictatur@ ^n Rom$nia, cea regal@ (perioad@ ^n care a ap@rut Mi}carea Legionar@, cu evolu]ia ei }i cu succesul ^nregisstrat ^n l937 c$nd C@pitanul a declarat : „AM FOST CINCI, AST~ZI SUNTEM UN MILION” }i alta a fost situa]ia de dup@ instaurarea dictaturii lui Carol al II-lea }i urm@toarele, antonescian@ }i comunist@.

M@re]ia personalit@]ii Comandantului const@ tocmai ^n faptul c@ ^n timpul acestor 3 dictaturi a condus corabia Mi}c@rii de a}a manier@ ^nc$t ea a fost preg@tit@ s@ ^nfrunte colosul bol}evic cu spirit de jertf@, cu d@ruire, cu demnitate }i cu o rezisten]@ care ar trebui s@-i conving@ }i pe cei mai sceptici.

%n acest timp grija cea mare a fost ca principiul onoarei s@ fie respectat p$n@ ^n cele mai mici detalii. S-a urm@rit cu grij@ ca s@ nu fie cu nimic ^ntinat prestigiul Mi}c@rii sau prestigiul s@u personal, s@ nu se comit@ fapte care ar putea s@-i diminueze ^nalta ei linie moral@ prin diverse compromisuri. De aceea lupta cu germanii care ^ncercau s@ ne subjuge demnitatea }i economia a fost foarte grea. Comandantul HORIA SIMA nu a uzat niciodat@ de mi}elie, care ar fi putut s@-i scad@ at$t prestigiul s@u personal c$t }i al Mi}c@rii. Nu l-a prt pe Antonescu nem]ilor cum a f@cut-o generalul.

B@t@lia pe care Comandntul a dat-o nu s-a limitat numai la grani]ele Rom$niei, ci ea a fost l@rgit@ prin extensiune }i la alte popoare }i continente.

Exilul legionar, pe l$ng@ faptul de a fi fost nevoit s@ se expatrieze, a fost }i un ferment prin care ideile legionare }i-au g@sit acreditarea }i simpatie ^n lumea ^ntreag@.

Publicistica, c@r]i, reviste au fost un factor care a mijlocit aceast@ difuzare a adev@rului Mi}c@rii Legionare.

Reorganizarea acesteia ^n str@in@tate, a c@rui strateg a fost HORIA SIMA, a fost semnalul de ^nceput al incub@rii ideilor ^nnoitoare ale Legiunii ^n lume.

C@ s-au adus ^mbun@t@]iri , este lucrul cel mai firesc, dovad@ c@ doctrina legionar@ nu s-a osificat ^n ni}te jaloane }i principii ce nu ar putea fi dep@}ite .

%n domeniul spiritual, ^n educa]ie, ^n metode, se adaug@ mereu c$te ceva -f@r@ a se ^nlocui ceea ce este deja- prin experien]a, tr@irea }i gradul de cultur@ asimilat al fiec@ruia.

Des@v$r}irea e un]el f@r@ sf$r}it. A}a este }i experien]a legionar@. C@pitanul de altfel a spus-o : „*Biruin]a legionar@*

adev@rat@ va fi urmarea unui proces de con}tientizare a poporului rom$n pe linia destinului s@u” .

Aceste r$nduri nu reprezint@ un manifest propagandistic, ci sunt o m@rturisire de credin]@ pentru cel ce a fost „***legatarul universal al Testamentului C@pitanului” .***

A crede altfel ar ^nsemna s@ consider@m desfiin]at@ Mi}carea Legionar@ ^n anul l938, anul$ndu-i orice evolu]ie, iar credin]a noastr@ ar fi o de}ert@ciune. PUNCT.

COMANDANTUL

Aristide Lefa

Despre Comandantul Horia Sima au scris cu s$rg at$t prietenii c$t }i du}manii, mai ales cei din urm@. Via]a pe care a tr@it-o, ^n permanent@ amenin]are datorit@ implica]iei sale ^n cele mai importante evenimente petrecute dup@ asasinarea C@pitanului , ^nsumeaz@ un volum imens de informa]ii, ^n bun@ parte prezentate de mass-media din]ar@ }i str@in@tate. Drumul deosebit de periculos pe care a fost nevoit s@-l str@bat@, drum parcurs cu mult curaj }i ^n]elepciune ^i legitimeaz@ calitatea de urma} demn al C@pitanului }i de Comandant al Mi}c@rii legionare, recunoscut ^n l940 de cei ce se aflau ^n fruntea Mi}c@rii. C@pitanul, ^n cei ll ani c$t a condus lupta legionar@, a f@cut fa]@ tuturor ^ncerc@rilor }i a dus Mi}carea Legionar@ ^n prim planul vie]ii politice rom$ne}ti de atunci, culmin$nd cu anul l938 c$nd ar fi c$}tigat alegerile parlamentare dac@ nu s-ar fi falsificat rezultatul voturilor. Dar }i a}a Partidul Totul pentru [ar@ s-a situat pe locul trei, fapt care a

^nsp@im$ntat pe Carol al II-lea }i pe toate for]ele oculte ce dictau politica a}a-zis democratic@ din exteriorul]@rii. Rezultatul ? S-a instalat dictatura carlist@ cu tot cortegiul de f@r@delegi care au urmat, culmin$nd cu asasinarea prin strangulare a C@pitanului }i a celor l3 camarazi ai s@i (Nicadorii }i Decemvirii) . Legiunea s-a aflat astfel ^ntr-o grea cump@n@. Reorganizarea Mi}c@rii }i continuarea luptei ar fi fost mult mai greu de realizat dac@ nu s-ar fi implicat ^n ele lupt@torul }i omul politic Horia Sima. Perioada str@b@tut@ ^n timp (l938-l993) sub comanda sa, a fost mult mai dificil@ dec$t cea anterioar@, dac@]inem seama c@ Legiunea a luptat sub trei dictaturi (carlist@, antonescian@ }i comunist@) c@rora a trebuit s@ le fac@ fa]@.

A intrat ^n r$ndurile Mi}c@rii la v$rsta de 20 de ani, la scurt timp dup@ ^nfiin]area legiunii Arhanghelul Mihail (l927) , afirm$ndu-se ^nc@ de la ^nceput ca un element de elit@, plin de curaj }i talent organizatoric. A str@b@tut toate func]iile }i gradele p$n@ la cel de comandant legionar, acordat chiar de C@pitan. Implicat ^n cele mai primejdioase ac]iuni ^ntreprinse de Mi}carea Legionar@ pe care le-a ini]iat }i condus, a tr@it ^n permanen]@, p$n@ la moarte, sub amenin]area de a fi asasinat de c@tre numero}ii interesa]i ^n distrugerea }i ^nl@turarea „pericolului legionar” . Toat@ via]a a fost]inta atacurilor exercitate de c@tre du}manii din afar@, c$t }i din interiorul Mi}c@rii Legionare. Tuturor le-a f@cut fa]@ ^n mod magistral. Cel mai mare merit i-l confer@ faptul c@ nu a schimbat nici o iot@ din doctrina l@sat@ de C@pitan }i ^n plus a contribuit la ^ntregirea }i adaptarea ei la noile condi]ii ^n care }i-a desf@}urat activitatea. Mi}carea Legionar@ este un organism viu care trebuie s@ se adapteze la noile condi]ii cerute de evolu]ia societ@]ii omene}ti ^n ultimii 60 de ani.

Voi trece succint ^n revist@ evenimentele cele mai deosebite ^n care a fost implicat direct }i modul ^n care a reu}it s@ le dep@} easc@. Dup@ asasinarea C@pitanului Mi}carea se afla ^ntr-o situa]ie deosebit de grea. Lipsit@ de ^ntemeietorul ei, trebuia s@ se adapteze noilor condi]ii }i s@-}i continue drumul. Elita legionar@

r@mas@ liber@ s-a regrupat pentru continuarea activit@]ii sale }i pentru a pedepsi pe vinova]ii de asasinarea mi}eleasc@ a C@pitanului , a}a cum el ceruse ^naintea mor]ii sale. %n fruntea criminalilor se afla Armand C@linescu, pionul principal care, tr@d$nd Partidul Na]ional [@r@nesc din care f@cea parte, s-a pus ^n slujba regelui }i a ocultei care conducea din afar@ Rom$nia. Carnagiul dezl@n]uit de Carol }i camarila sa dup@ moartea lui C@linescu, care s-a soldat cu asasinarea a peste 250 de frunta}i legionari f@r@ judecat@ }i f@r@ nici o vin@. O nou@ }i grea lovitur@ s-a ab@tut asupra Mi}c@rii Legionare, elita c@reia a fost ^n bun@ parte decimat@. Toate for]ele oculte s-au angajat s@ colaboreze ^n vederea lichid@rii totale a acesteia. Noua situa]ie ce se crease l-a determinat pe Horia Sima, cu riscul pierderii propriei vie]i, s@ organizeze revolu]ia de la 3-6 septembrie l940. Aceasta s-a soldat cu alungarea regelui de pe tron }i numirea la conducerea statului a generalului Antonescu. Dup@ o scurt@ perioad@ de colaborare cu Mi}carea, acesta d$ndu-}i seama de imensa popularitate de care se bucurau legionarii ^n opinia public@ rom$n@, a cerut prin ministrul s@u de externe, Mihai Antonescu, s@ i se dea comanda Mi}c@rii legionare. Comandantul }i to]i frunta}ii legionari au refuzat elegant cererea generalului. Totodat@ acesta a refuzat s@ organizeze alegeri parlamentare cu toate partidele pentru a legitima revolu]ia de la 3-6 septembrie, a}a cum i-a cerut Horia Sima. De aici a pornit dorin]a lui de a ^nl@tura Mi}carea legionar@ de la conducerea statului, socotindu-se r@nit ^n orgoliul s@u patologic. Ajutat de oamenii politici care-}i pierduser@ privilegiile guvern@rii, de vechea camaril@ carlist@ }i cu ajutorul tancurilor germane generalul a dat lovitura sa de stat de la 2l-23 ianuarie l94l }i a ^nl@turat pe legionari de la guvernare. A urmat una din cele mai cr$ncene prigoane ^mpotriva celor cu care colaborase p$n@ atunci, soldat@ cu mii }i mii de arest@ri }i cu sute de mii de ani de condamnare. Au fost condamna]i de la elevi ^n plin@ adolescen]@ p$n@ la oameni trecu]i de prima tinere]e.

Necugetatul s@u gest de a elimina for]ele cele mai

s@n@toase ale]@rii, r@mnnd singur din punct de vedere politic, s-a terminat cu tr@darea celor ^n care ^}i pusese ^ncrederea. %n ultim@ instan]@ s-a ajuns la capitularea nefericit@ de la 23 august, realizat@ cu concursul partidelor „istorice” , c$nd s-au deschis larg por]ile prin care au p@truns ^n]ar@ hoardele bol}evice. Ce a urmat se }tie : 45 de ani ^n care crima }i f@r@delegea au domnit ^n Rom$nia.

C$nd Hitler }i-a dat seama de grava eroare pe care a comis-o prin persecutarea legionarilor }i ^nchiderea lor ^n lag@rele de concentrare, a apelat tot la Horia Sima pentru a continua lupta ^mpotriva comunismului. De men]ionat, ^n mod deosebit, clarviziunea politic@ a Comandantului, c$nd a preferat ca legionarii din Germania s@ stea ^nchi}i ^n lag@rele de concentrare naziste ^n loc s@ ^nfiin]eze Partidul Na]ional Socialist Rom$n, a}a cum cerea conducerea Germaniei }i o parte infim@ dintre legionarii afla]i ^n lag@re, timora]i de amenin]@rile nem]ilor. Aceast@ ^n]eleapt@ atitudine a salvat Mi}carea de a fi ^ncriminat@ }i judecat@ ^n procesul de la Nurnberg, ceea ce a f@cut posibil@ continuarea activit@]ii sale politice. Mi}carea Legionar@ a fost singura organiza]ie na]ionalist@ european@ neinterzis@ de c@tre acest tribunal. Este, de departe, cel mai ^n]elept act politic al Comandantului, pentru care merit@ din plin calitatea de urma} demn al C@pitanului . Un alt aspect ce trebuie men]ionat este faptul c@ fiind ^n exil ^nc@ din l94l, a condus Mi}carea, organiz$nd rezisten]a anticomunist@, nep@r@sind drumul pe care l-a imprimat C@pitanul Legiunii ^nc@ de la ^nfiin]area ei. Prin emisarii trimi}i de Horia Sima s-a realizat ^n]ar@ reconstruirea structurilor legionare }i angajarea ^n lupta pe via]@ }i pe moarte cu statul comunist. %n aceast@ lupt@ grea cu organele de represiune comuniste, legionarii au avut rolul cel mai important.

%n procesul prin care comuni}tii au ^ncercat s@ arunce vina pe legionari, ca fiind responsabili de ororile }i crimele s@v$r}ite ^n a}a-zisa „reeducare” de la Pite}ti, Gherla, Canal, etc., tot Horia Sima a fost acuzat c@ ar fi organizat aceste f@r@delegi. Prin

aceast@ ^ncriminare chiar }i comuni}tii ^l recunosc ca }ef al Mi} c@rii Legionare.

Pe plan extern a f@cut cunoscut@ Mi}carea pe toate meridianele lumii prin organizarea de simpozioane, interviuri }i alte manifest@ri ^n care ea a fost prezentat@ ^n adev@rata sa lumin@. Prin aceast@ sus]inut@ activitate nu este de mirare c@ ast@zi , ^n multe]@ri, organiza]iile na]ionaliste se inspir@ din doctrina legionar@ }i o recunosc drept model. A scris p$n@ ^n ajunul mor]ii sale mai multe volume cu caracter doctrinar }i memorialistic, prin care a contribuit la ^n]elegerea doctrinei legionare. Numai articolele ap@rute ^n decursul anilor ^n presa din mai multe]@ri, au fost adunate ^n }apte volume de c$te cinci sute de pagini, articole scrise pe diferite teme, ^n care face cunoscut@ pozi]ia Mi}c@rii Legionare fa]@ de principalele evenimente politice din]ar@ }i str@in@tate. Nu mai exist@ un alt legionar care ar fi f@cut at$t de mult pentru legiune.

Ca orice om deosebit nu a fost scutit, asemeni C@pitanului, de critici sau atacuri nedrepte. Ca o curiozitate, cei mai mul]i dintre cei ce l-au contestat ^n timp l-au recunoscut ca }ef al Mi}c@rii Legionare ^n l940 }i au colaborat cu el. Pu]ini sunt cei ce nu s-au angajat ^n lupta pe care au dus-o legionarii condu}i de Horia Sima ^mpotriva comunismului }i ace}tia fac parte dintre contestatari. Ei } i-au asigurat diferite catedre universitare sau alte ocupa]ii rentabile ^n exil }i au uitat c@ au fost c$ndva legionari. Opiniile lor nici m@car nu pot fi luate ^n considera]ie.

%n final r@m$n doar meritele celui ce a condus lupta legionar@ ^n cea mai grea perioad@ pe care a str@b@tut-o Legiunea dup@ moartea C@pitanului }i c@reia a reu}it s@-i fac@ fa]@ cu competen]@ }i ^n]elepciune. Acesta a fost Comandantul Horia Sima !

"%nfr$ngerile pe care le suferim, dezn@dejdea care ne pustie}te sufletul, durerile care ^nnegureaz@ }i ultima f@r$mi]@ de rezisten]@ din noi, nu sunt decisive pentru soarta unei lupte, dac@ str@duin]a noastr@ spre bine a r@mas neatins@. Esen]ial este s@ lu@m aminte la %nvierea lui Hristos, s@ nu pierdem leg@tura cu Dumnezeu, care nu va l@sa f@r@ sprijin pe cei care se jertfesc pentru a}ezarea „„„Dumnezeie}tii Sale Drept@]i”„".

H.S., Doctrina legionar@

"Idealul unui popor, misiunea unui popor, nu este ceva care s@ se poat@ defini ^n cadrul vremii, ci mai degrab@ o stare de spirit, o filosofie, o atitudine fa]@ de eveniment, care se afirm@ ^n toate momentele lui de via]@".

H.S., Doctrina legionar@.

MONUMENTUL MO[A - MARIN.

- Comunicat final -

B@t@lia pentru ridicarea Monumentului de la Majadahonda s-a ^ncheiat cu o biruin]@ total@.

Sfin]irea }i inaugurarea Monumentului s-au s@v$r}it ^n diminea]a de Duminic@, l3 septembrie l970, cu participarea unui numeros public spaniol }i rom$n, }i ^n mijlocul unei mari ^nsufle]iri.

To]i cei ce-au v@zut Monumentul au r@mas ^nm@rmuri]i de frumuse]ea lui }i }i-au exprimat ad$nca lor admira]ie.

De acum s-au ^mplinit }i cuvintele lui Mo]a, care ^n mijlocul unei lupte din care to]i p@reau sorti]i mor]ii, spunea camarazilor lui :"De acum, copiii juc$ndu-se pe aceste coline, ^}i vor aduce aminte c@ aici a c@zut glorios compania 2l, iar ^n Rom$nia vor fi m$ndri de noi c@ am murit eroic". %n fa]a Monumentului copiii din Majadahonda fac pelerinaj }i privesc ^ndelung inscrip]ia de pe el, ^ntreb@ cine au fost cei doi eroi.

Putem fi cu to]ii m$ndri }i mul]umi]i c@, ^n termenul prev@zut, Monumentul s-a ridicat din solul arid al Castiliei }i acuma str@luce}te ^n b@taia soarelui, av$nd ca scenar impun@tor coroana mun]ilor Guadarama.

Ultimele lucr@ri s-au ^ncheiat exact ^n ziua de l2 septembrie ca final al unui efort titanic de }ase luni. Primele trei luni, martie, aprilie, mai, au fost folosite pentru preg@tirile financiare }i tehnice, iar ultimele, iunie, iulie, august, pentru cioplitul pietrei, nivelarea terenului }i construc]ia propriu-zis@.

C$nd ve]i cunoa}te ^n am@nunt tot ce s-a realizat pe un teren abrupt -dintr-o groap@ de 9 metri s@ ridici un monument de l5 metri- ve]i ^n]elege mai bine valoarea lui nu numai sub aspect arhitectonic, ci }i ca expresie a dinamicei legionare.

Printr-o serie de fericite coinciden]e pe care nu le puteam atribui hazardului, ci numai voin]ei lui Dumnezeu, toate riscurile ce ni le-am asumat c$nd am lansat apelul, au fost nivelate }i eliminate. Ajutoare ne-au venit din toate p@r]ile pentru a face ca lucrarea s@ mearg@ ^nainte : colaboratori harnici }i pricepu]i, o popula]ie care ne-a ^n]eles }i ne-a sprijinit, }i sute de familii care }i-au rupt din nec@jitul lor buget de familie pentru a contribui cu o c@r@mid@ . P$n@ }i timpul a fost de partea noastr@ - un timp ^nsorit, sec }i constant care a ^nlesnit ^nchegarea betonului ^n jurul pl@cilor de granit. O var@ prelungit@ cum n-a mai avut Spania de 37 de ani.

Am ales ca dat@ a sfin]irii Monumentului ziua de na}tere a C@pitanului, pentru c@ de la el ^ncepe totul, }i Legiunea }i Mo]a }i acest sacrificiu. Duhul lui ne-a c@l@uzit , ne-a ^ncurajat }i ne-a dovedit c@ este cu noi.

Tot printr-o fericit@ coinciden]@, acest Monument se ridic@ la 30 de ani de la victoria legionar@ contra regimului carlist. {i pe atunci, cu infimele for]e de care dispuneam ^n raport cu for]a Statului, am dus la bun sf$r}it ac]iunea ^ntreprins@ }i regimul s-a pr@bu}it . Cu asisten]a lui Dumnezeu nimic nu este imposibil, ci ceea ce pare min]ii noastre absurd sau utopic, se ^mpline}te cu o putere irezistibil@. Ce mngiere pentru noi dec$t s@ vedem c@ at$]ia fra]i separa]i }i-au oferit obolul lor pentru ^n@l]area Monumentului. Ei au fost lumina]i de Dumnezeu }i acuma pot spune }i ei cu m$ndrie : acest grandios monument este }i al nostru. Aceasta e calea care poate duce la regruparea for]elor, calea actului creator, a oratoriei faptei, cum spunea C@pitanul }i nu a discu]iilor sterile sau a invidiilor ^nveninate care merg p$n@ la falsificare

istoriei legionare.

S@ credem, camarazi, c@ ^n acest efort creator ^n serviciul Neamului }i al Legiunii, ne vom reg@si cu to]ii.

Monumentul Mo]a-Marin este o victorie a eternei tinere]i legionare contra timpului care moare }i macin@ energiile, este o victorie a spiritului contra materiei greoaie }i du}m@noase , este o victorie a elanului pur contra m@runtelor socoteli omene}ti din noi.

Fie ca aceast@ b@t@lie s@ fie de bun augur pentru viitoarele noastre b@t@lii ^n alte domenii }i s@ se ^ncheie cu marea }i ultima biruin]@ ce-o a}teapt@ neamul rom$nesc ^nl@n]uit : eliberarea Patriei noastre.

Un salut c@lduros extins la to]i camarazii }i prietenii no}tri.

Madrid, 2l septembrie l970.

Tr@iasc@ Legiunea }i C@pitanul !
Horia Sima.

"Exist@ }i o mistic@ national@, de o intensitate care se apropie de mistica religioas@".

H.S., Doctrina legionar@.

HORIA SIMA :
SFAT {I TESTAMENT

Marin B@rbulescu

Despre HORIA SIMA, -comandant legionar f@cut de C@pitan-, s-a scris }i se va mai scrie mult@ vreme. Istoricii ^ncearc@ s@ desprind@ o demarcare ^ntre ***cum se zice*** }i ***ce este adev@r.***

Am avut onoarea s@-l cunosc ^n toamna anului l935, c$nd a venit la Timi}oara, ^n calitate sa de {ef al Regiunii Banat. Obiectiv : angajarea for]elor disponibile la munca de ^nt@rire a crezului legionar ^n regiune.

Din grupul legionar studen]esc Timi}oara, a f@cut „„***fier de lance”„*** ^n cucerirea Banatului. Munca ce a depus i-a fost r@spl@tit@ prin aceea c@ Banatul a devenit o cetate legionar@, confirmat@ prin succesul la alegerile din decembrie l937.

Acest succes se ^nscria de altfel ^n succesul ob]inut ^n toat@]ara : 66 de deputa]i.

Reu}ita l-a ^ngrijorat pe C@pitan. Maestrul Budi}teanu povestea c@, revenit de la Neam] unde candidase, C@pitanul I-a spus c@ ar fi dorit numai l2 deputa]i : ***„„„acum se vor n@pusti to]i asupra noastr@ „„„ .*** {i nu s-a ^n}elat.

Acest apogeu al Mi}c@rii Legionare, evenimentele interna]ionale, c$t }i camarila regelui Carol, la imboldul subteranei iudeo-comuniste, precipit@ m@surile diabolice de nimicire a Mi}c@rii, concretizate prin asasinarea C@pitanului , a Nicadorilor }i a Decemvirilor, ^n noaptea de 29 noiembrie l938.

SE ABATE FURTUNA

%nc@ de la arestarea C@pitanului, l7 aprilie l938, legionarii, con}tien]i c@ se merge la asasinarea lui, erau hot@r$]i s@ provoace eliberarea prin orice mijloace. Le erau ^n minte ^ncerc@rile anterioare : complotul Stelescu, dezv@luirile din tab@ra de la Carmen Silva (l935) , avertismentul studen]imii rom$ne ^n congresul din aprilie l936 la T$rgu Mure}, ^ncercarea lui Istrate Micescu februarie l938 (vezi circulara nr. l45) .

Singuri, din nici o parte un ajutor ! Oamenii politici mu]i, ca }i cum ar fi intrat ^n morm$nt. Fric@ sau poate chiar satisfac]ia c@ au sc@pat de un adversar redutabil ?

F@r@ leg@turi cu c@peteniile v$nate }i aruncate ^n lag@re (Tismana, Dragomirna, Ciuc) fiecare legionar ^n col]ul lui str$ngea din pumni }i urla ^n el de durere pentru lipsa de mijloace de a reac]iona cu toat@ promptitudinea . . .

Noi legionarii, spre deosebire de ce vedem azi ^n lume, nu am avut nici educa]ia }i nici predilec]ia pentru terorism. Cei dintre noi ce }i-au asumat, cu toat@ durerea, greaua sarcin@ de a pedepsi at$t mi}elia c$t }i tr@darea, au f@cut-o din necesitatea de a crea }i dezvolta sentimentul de r@spundere. Ne sfredeleau creierul cuvintele C@pitanului : ***„„ . . . vreau s@ fiu r@zbunat , a}a cum v-a spus }i Mo]a, nu dintr-o poft@ personal@ de r@zbunare , ci pentru c@ am convingerea c@ ve]i face un mare bine na]iei rom$ne}ti „„*** (vezi circulara nr. l45) .

Fiecare dintre noi -spun noi pentru c@ de atunci }i p$n@ azi am fost }i sunt prezent- voia s@ adune c$]i prieteni va g@si , gata ca }i el, s@ fulgere pe cei ce erau responsabili de nenorocirile pricinuite.

Iat@ de ce, ^n toat@]ara, ^ncep s@ se ^nchege grupule]e, mai mici sau mai mari, gata s@ ^nfrunte du}manul. La Timi}oara, Petru Fleschin ne-a angajat la adunare de elemente, numai „„***cele gata de moarte „„ .*** %n Regiunea Satu-Mare }i Oradea, Victor Boz$ntan, fratele decemvirului, ini]ia un grup care s@

pedepseasc@ ***„„pe c@l@ii neamului, de la vod@ p$n@ la opinc@”„ .*** %n regiunea Sibiului se str$ngeau r$ndurile, ordonate de comandantul legionar Nicolae Petra}cu ^nc@ nearestat. Victor Dragomirescu, comandant legionar }i secretarul Corpului „„Mo]a-Marin”„ , adunase un grup de 50 de legionri, deci}i s@ se ^mpu}te ^n fa]a Palatului Regal, ^n semn de protest contra procesului intentat C@pitanului. La Cern@u]i, studen]ii legionari, cu ocazia deschiderii Universit@]ii , ^n fa]a autorit@]ilor, prin Sebastian Mocanu, au cerut categoric s@ se ia act la Bucure}ti c@ studen]imea din Cern@u]i cere eliberarea C@pitanului din ^nchisoare. %n Prahova, ^n preg@tirea grupului ce se forma, Miti Dumitrescu ^i punea fiec@ruia o singur@ ^ntrebare : ***„„dumneata, camarade, pentru c$]i es]i gata s@ mori ? „„***

LUPTA DE L~MURIRE A OPINIEI PUBLICE

For]ele legionare au ^nceput s@ fie ordonate ^n m@sura contactului }i reorganiz@rii ^ntreprinse de Grupul de Comand@, ce a fost ini]iat de comandantul Bunei-Vestiri Radu Mironovici, unul dintre cei cinci ^ntemeietori ai Mi}c@rii Legionare.

Lumea rom$neasc@, cu sufletul la gur@, a}tepta reac]ia legionarilor. Unii ^}i d@deau seama de dezastrul }i nenorocirile ce vor urma ! Chiar ne d@deau }i sfaturi. Profesorul Pompiliu Nicolau ^i spune lui Micu Augustin, asistentul s@u la catedra de hidraulic@ de la politehnica din Timi}oara ***: „„nu exist@ alt mod de a ie}i din impas dec$t r@sturnarea regelui”„*** . Acela}i sfat l-a avut }i Gheorghe Clement din partea profesorului de Cazane, Mo} Lupan, cu ocazia unei ^nt$lniri ^n Sibiu. %ns@ nu aveau curajul s@ ridice m@car un semn de protest ! A}teptau numai reac]ia legionarilor, c@ci numai ei nu-}i plecaser@ capul. Singuri ei aveau cea mai formidabil@ dinamit@, ***„„propria cenu}@”„ .***

De}i erau v$na]i ca iepurii, de toate for]ele statului : poli]ie, jandarmerie, siguran]@, etc. . .

Valuri, valuri c@deau legionarii ^n ghearele lor }i erau arunca]i ^n lag@re }i ^nchisori. Chiar din grupul de comand@ cad pe r$nd : Radu Mironovici, Ion Belgea, Iordache Nicoar@, C. Papanace (acesta, arestat diminea]a, din gre}eal@ este eliberat ^n dup@ amiaza aceleia}i zile) .

Ion Belgea, la ^nt$lnirile avute, ne ^ndemna s@ ne angaj@m cu toat@ energia ce avem, ca s@ mi}c@m opinia rom$neasc@ pentru a ^mpiedeca asasinarea C@pitanului. Dup@ arestarea sa, urmeaz@ la comanda grupului Horia Sima, care p$n@ aici avea ^n activitatea lui leg@turile cu organiza]iile din]ar@.

Horia Sima ^ncerca s@ concentreze for]ele ^n acela}i scop : salvarea C@pitanului. %n sprijinul lui s-au al@turat }i Alecu Cantacuzino, Nicolae Petra}cu, Vasile Cristescu. Alecu a fost arestat }i dus ^n lag@r , Petra}cu a reu}it s@ treac@ grani]a ca }i Papanace ; Cristescu ^ns@, c@tre sf$r}itul lui ianuarie l939, a fost ^nconjurat de poli]ie }i ciuruit de gloan]e.

Legionarii atac@ pe toate fronturile. Au ^mp$nzit]ara cu manifeste prin care se ar@tau urzelile }i pericolul de dezmembrare a]@rii, la care conducea politica necugetat@, at$t cea intern@, c$t } i cea extern@.

S-a tip@rit }i s-a r@sp$ndit : ***„„Adev@rul ^n procesul C@pitanului „„*** . . . ca s@ zguduie suflarea rom$neasc@ . . .

Organiza]iile au pl@tit greu tribut : ^nchisori }i lag@re. Pu]ini au reu}it s@ treac@ grani]a. Valurile de legionari ce se succedau ^ngroziser@ }i poli]ia. V$n@toarea lor se f@cea cu tot mai mult@ r$vn@, c@ci era gras pl@tit@. Nicic$nd, ^n Rom$nia, poli]ia nu a fost a}a de bine remunerat@. {i ca v$n@torii s@ fie mai zelo}i s-au pus chiar }i premii. Desigur cel mai mare era pe capul lui Horia Sima ; se vorbea de o sum@, colosal@ pe atunci, ^n jurul a trei milioane de lei.

{I TOTU{I AM R~MAS ORFANI

O informa]ie cutremur@ v@zduhul rom$nesc : au fost uci}i, ^ncerc$nd s@ fug@ de sub paz@, Corneliu Codreanu, Nicadorii }i Decemvirii.

Prin manifestul semnat de Vasile Cristescu }i p@rintele Dumitrescu-Bor}a se recomand@ legionarilor lini}te }i st@p$nire de sine, iar Horia Sima spune : ***„„c$t tr@ie}te ^n sufletele noastre, C@pitanul nu este mort”„ .***

{i iat@ c@ a venit }i replica. Fii Prahovei au pecetluit n@praznic crima. Omul de o]el, cum l-au supranumit ziarele engleze, s-a pr@bu}it sub tr@znetul r@zbun@rii .

„„{I CERUL PL#NGEA”„

„„Ne-am hot@r$t s@ pedepsim*** -justifica Miti Dumitrescu }i camarazii lui ^mpu}carea lui C@linescu - ***din dragoste ad$nc@ fa]@ de acest p@m$nt fr@m$ntat de s$ngele at$tor martiri, din dragoste pentru neamul acesta. Vom ^ncerca s@ rupem o fr$ntur@ din trupul uria} al viermelui conduc@tor ce roade fiin]a neamului „„ . . .

„„Pentru ei dilema era -cum a explicat C. Papanace ^n conferin]a de la Berkenbruck din 2l septembrie l94l- ***soarta sutelor de legionari din lag@re }i ^nchisori, sau continuarea f@r@ a r@zbuna uciderea C@pitanului. %n acest caz s-ar fi anulat pozi]ia politic@ a Mi}c@rii. Dezastrul moral ar fi fost cu at$t mai mare cu c$t ideea pedepsirii fusese cultivat@ ^n lumea legionar@ }i ^n opinia public@, mai ales dup@ constituirea echipelor de c@tre Mo]a. Continuarea ar fi dat un impuls elementelor***

slabe legionare care tindeau spre compromis }i abandonarea luptei”„ .

„„Mi}carea }i-a c@p@tat ^ncrederea }i siguran]a. Pozi]ia ofensiv@ era bine fixat@ prin jertfa lui Miti Dumitrescu }i a camarazilor s@i „„ .

„„ GARDA MERGE %NAINTE „„

Cel ce a men]inut steagul ^n lupt@, cu toat@ n@dejdea, }i sub imboldul c@ruia s-a realizat }i r@zbunarea }i prezen]a pe baricade a Mi}c@rii Legionare, de atunci }i p$n@ ast@zi, este comandantul legionar HORIA SIMA.

%n „„Memoriile viitorului „„ , Ion Halmaghi scrie : ***Prin aceasta (asasinarea C@pitanului }i a celor l3 legionari) se credea c@ Mi}carea se va destr@ma }i nu va mai avea nici o influen]@ asupra poporului rom$n . . .***

De altfel, C@pitanul ^nsu}i anun]a, prin circulara nr. 79 din l8 iunie l937 : . . . ***”„^n decada decisiv@ a luptei legionare, ace}ti zece ani ce vin vor mai vedea asupriri }i morminte de-ale noastre, dar vor vedea }i pe to]i vr@jma}ii no}tri ^nfr$n]i }i toate uneltirile lor sf@r$mate „„ .***

Vasile Posteuc@ ^n „„Dezgroparea C@pitanului”„ , noteaz@ : ***Decada decisiv@ a luptei legionare a cerut la temelia biruin]ei ^ns@}i jertfa C@pitanului. {i cine }tie c$te alte jertfe va mai cere ?***

Tot acolo, Posteuc@ va striga cu exaltare : ***„„ Cine ar fi crezut s@ spun@ ^n l938-l939 }i chiar 40 c@ va ^nvia C@pitanul }i c@ va m@r}@lui odat@ biruitor prin mijlocul neamului reg@sit }i cutremurat de a}a m@re]ie !***

%n opul citat, Ion Halmaghi mai noteaz@ : ***„„miracolul”„ guvern@rii legionare din septembrie l940, -scurt@ }i fragil@- are ^ns@ o semnifica]ie istoric@ deosebit de important@. Prin ea s-a asigurat viitorul definitiv al Mi}c@rii Legionare !***

%n 6 septembrie l940 Forul Legionar, adunat ^n casa colonelului Z@voianu, salut@, prin Corneliu Georgescu, pe Horia Sima ca urma} al C@pitanului.

MOTIVA[IE {I TESTAMENT

Ce l-a determinat pe Horia Sima, ^n situa]ia at$t de tragic@ din acele timpuri, s@ duc@ lupta titanic@ pentru continuitatea Mi}c@rii ?

A m@rturisit-o el ^nsu}i, cu ocazia anivers@rii semicentenarului Mi}c@rii la Madrid :

„„„. . . ^n fa]a oric@rei situa]ii, eu nu m-am pierdut niciodat@, nu mi-am pierdut niciodat@ n@dejdea, niciodat@ nu mi-am pierdut capacitatea de lupt@, oric$t de grea ar fi fost situa]ia.

Ei bine, ce m-a m$nat ^n aceast@ lupt@ ? adic@ resorturile mele intime ? . . .

. . .A fost un moment care s-a petrecut ^n l938, atunci c$nd a fost omor$t C@pitanul. S-a auzit c@ ^n momentul c$nd erau ^ntin}i (el }i cei l3) pe marginea gropii, unul dintre ofi]erii de jandarmi, Dinulescu sau Macoveanu, a spus : <u>pune]i-le ni}te paie la picioare s@ nu le fie frig.</u>

Adic@, dup@ ce i-au omor$t, dup@ ce i-au }trangulat, }i-au mai b@tut }i joc de cadavrele lor.

Aceast@ scen@ m-a ^ngrozit }i a devenit o obsesie. Atunci mi-am zis : nu se poate ca aceast@ bestialitate s@ triumfe ^n lume ! Nu se poate . . .

A fost unul din motivele care m-au determinat s@ continui. Ceea ce m-a fr@m$ntat permanent a fost groaza asta s@ nu biruie @}tia, s@ nu biruie nedreptatea asta, s@ nu biruie aceast@ bestialitate . .

~}tia ne-au c$ntat prohodul de nenum@rate ori ! Atunci, ^n mine s-a produs aceast@ revolt@. Stai, c@ r@zboiul nu-i pierdut ! Am pierdut o b@t@lie, am pierdut dou@, am pierdut trei, dar r@zboiul ^nc@ nu-i pierdut }i asta depinde de cine ? Ei bine, asta depinde de tenacitatea noastr@ !

Eu, dac@ a} fi cedat, nu }tiu ce s-ar fi ^nt$mplat ! Poate c@ ar fi fost al/ii, care ar fi continuat lupta ! Nu pot s@-mi dau seama. Eu spun ca s-a petrecut cu mine

Pe mine m-a determinat, ^ntotdeauna, s@ duc aceast@ lupt@, groaza s@ nu se termine Mi}carea ! S@ nu i se fr$ng@ g$tul ! S@ nu dispar@ !

Aceasta ar fi cea mai mare ofens@ adus@ C@pitanului : dispari/ia Mi}c@rii !

Adic@ s@ triumfe Lupeasca, s@ triumfe Carol, s@ triumfe Antonescu ! S@ triumfe comuni}tii acuma ?

Asta a fost groaza mea !

Aceea}i problem@ se pune de treizeci de ani ^ncoace : o lupt@ de uzur@, lupt@ corp la corp cu inamicul.

{i aceea}i pasiune pentru mine : s@ nu se taie firul vie/ii Mi}c@rii noastre ! .

. . .

A}adar, primul lucru pe care dumneavoastr@ s@-l ave]i ^n vedere este :

-c@ trebuie permanent s@ fi]i ^n dialog cu Legiunea }i cu Neamul ;

S@ v@ pune]i ^ntrebarea :

-ce s-ar ^nt$mpla dac@ aceast@ Legiune ar pieri ?

-ce s-ar ^nt$mpla cu]ara ? „„

. . .

Iat@ ! Sfat }i testament, ce ne-a l@sat Comandantul Horia Sima, care a stat pe baricade p$n@ ce Bunul Dumnezeu -^n marea lui tain@- l-a ^nvrednicit s@ treac@ ^n Legiunea cea mare de dincolo, cu marii mucenici al@turi de C@pitan.

PE MARGINEA UNOR CRITICI

Cele dou@ personalit@]i, C@pitanul }i Horia Sima, sunt diferite, ^ns@ se completeaz@, prin aceea c@ cel din urm@ a trebuit s@ pun@ accentul pe lupta politic@. Aceast@ atitudine i-a fost impus@ at$t de desf@}urarea evenimentelor interne, c$t }i cele externe, ce duceau nu numai la desfiin]area Mi}c@rii, ci chiar la dezmembrarea]@rii. A}a cum s-a ^nt$mplat ^n l940 }i mai t$rziu cu ocuparea, cu impunerea comunismului }i cu „satanizarea „ noastr@, cum a prevestit-o Corneliu Codreanu.

%n luna mai l940, Horia Sima ^mpreun@ cu Nicolae Petra} cu }i un grup de legionari revin clandestin ^n]ar@ ca s@-l doboare pe marele vinovat : regele. Din p@cate sunt aresta]i la grani]@. Dac@ ar fi fost arestat cu 4-5 luni mai ^nainte, f@r@ discu]ie ar fi fost asasinat !
%ns@ ^n luna mai l940 nu mai putea fi vorba de asasinare de legionari.

Pentru o bun@ ^n]elegere trebuie s@ cercet@m situa]ia dup@ executarea lui Armand C@linescu. Situa]ia extern@ se

degradeaz@. Germania tocmai ^ncepea s@ ocupe Fran]a, ^mparte Polonia cu Rusia, iar alian]ele noastre cad ^n desuetudine . . .

%n interior, evenimentele din 2l septembrie l939, demonstreaz@ c@ Mi}carea nu a fost pus@ la p@m$nt, cum s-a crezut. Descoperire amar@. Echipele de r@zbunare existau real, ceea ce a influen]at oamenii politici. Nu mai aveau curajul s@ se angajeze ^n astfel de aventur@.

Amintim arest@rile din decembrie l939, ^ncepute la Timi} oara. Printre aresta]i, inginerul Nicolau, inginerul Tuliu Ba}iu, }eful muncitorilor Ion Simicin, inginer profesor Ion Protopopescu, inginer Alexandru (Ic@) T@nase , candidat inginer Costel B@rbulescu .

La anchet@ Ic@ T@nase a declarat deschis : -

-dac@ echipa lui Miti Dumitrescu nu reu}ea s@-l doboare pe Armand C@linescu erau gata altele }i altele p$n@ ce una tot reu}ea.

%ntr-o convorbire ce a avut loc ^n l940 cu Nicki {tef@nescu , }eful siguran]ei, care i-a ar@tat o hart@ a Rom$niei cu p@r]i strafate }i cu p@r]i albe, i-a spus lui Horia Sima :

-Vezi dumneata, p@r]ile strafate reprezint@ jude]ele unde dispui dumneata de organiza]ii teroriste. Te rog s@ nu negi, pentru c@ aceast@ hart@ e ^ntocmit@ ^n conformitate cu cercet@rile f@cute de toate poli]iile }i jandarmeriile din]ar@.

Iar Horia Sima, v@z$nd imensitatea strafat@, }i-a zis ^n g$nd :

-%ntr-adev@r , cu o astfel de organiza]ie, care dup@ toate pierderile suferite mai dispune de sute de elemente decise s@-}i dea via]a, nu se poate lupta.(Sf$r}itul unei domnii s$ngeroase, pag.l92).

%n lumina celor de mai sus }i b@nuind c@ Horia Sima a venit ^n]ar@ cu asentimentul lui Hitler, se ^n]elege c@ pentru a-}i ap@ra pielea }i locul, se ^ntreceau ^n a-l curta pe Comandant }i Nicki {tef@nescu }i Moruzov.

%n acele condi]ii s-a mers p$n@ la ^ncercarea insistent@ a regelui de a cere colaborarea Mi}c@rii Legionare.

Urm@rile sunt cunoscute.

POZI[IA LUI HORIA SIMA CA {EF

Forul Legionar, prin recunoa}terea lui Horia Sima ca {ef al Mi}c@rii Legionare }i urma} al C@pitanului, confirm@ un principiu imuabil :

-{eful este consim]it datorit@ tr@irii lui ^n duhul legionar, prin tenacitatea lui ^n luptele de afirmare a Mi}c@rii, prin puterea lui de jertf@ pe altarul Neamului. Adic@ nu este nici numit, nici ales prin vot, fie de un grup chiar reprezentativ, sau de vreun comitet adhoc .

Este ceea ce, chiar unii din vechii legionari uitaser@ atunci c$nd cereau lui Horia Sima s@ numeasc@ un {ef, cu alega]ia c@ el este b@tr$n }i nu va mai reveni ^n]ar@ .

Horia Sima nu a c@lcat acest principiu. A dat ^mputernicire celor c$]iva ce luaser@ ini]iativa de reorganizare a for]elor legionare pe m@sura posibilit@]ilor lor.

Am urmat }i am stat sub ordinele lui, pentru c@ nu numai c@ nu s-a ab@tut , ci a }i poten]at linia }i principiile enun]ate de C@pitan.

%i suntem ve}nic recunosc@tori c@, prin lupta f@r@ odihn@ p$n@ ^n ultima clip@ de via]@, ne-a ar@tat drumul Mi}c@rii spre biruin]@, spre ridicarea Neamului, spre lumin@ . . .

Comandantul Horia Sima este }i va r@m$ne prezent ^n inimile noastre.

HORIA SIMA !
Prezent !

"O societate ideal ^ntocmit@ nu este aceea ^n care domnesc cele mai perfecte legi, ci aceea ^n care indivizii au ajuns la un mai mare grad de des@v$r}ire l@untric@".

H.S., Doctrina legionar@.

PERSONALITATEA COMANDANTULUIU {I OMULUI POLITIC HORIA SIMA

Leontie Croitoru

Se poate spune c@ via]a lui Horia Sima se suprapune cu cea a Mi}c@rii Legionare (M.L.). El intr@ ^n M.L. ^n Octombrie l927, la 2l de ani - la c$teva luni de la ^nfiin]area acesteia (24 iunie l927).

Dup@ perioada de organizare a M.L. }i de relativ@ stabilitate, trece apoi prin anii de confrunt@ri cu autorit@]ile }i prigoan@, afirm$ndu-}i calit@]ile de lupt@tor, organizator }i conduc@tor, ceea ce ^i aduce din partea lui Corneliu Zelea Codreanu - C@pitanul - conferirea gradului de comandant legionar }i func]ia de }ef al Regiunii a IX-a legionar@ din Banat. %n anii care au urmat arest@rii }i apoi suprim@rii C@pitanului (30 nov.l938) p$n@ la abdicarea regelui Carol II (6 sept.l940) activitatea lui Horia Sima iese ^n mod deosebit ^n eviden]@, tocmai prin calit@]ile ar@tate mai sus. Ne vom referi la c$teva din activit@]ile mai ^nsemnate : face parte din Comandamentul legionar de prigoan@, organizeaz@ M.L. ^n]ar@ ^n condi]iile unei prigoane s@lbatice, trece ^n c$teva r$nduri grani]a,]in$nd leg@tura cu grupul legionar de la Berlin, organizeaz@ echipe de }oc la Bra}ov }i Constan]a }i manifesta]ii ^n]ar@ }i de o amploare deosebit@ la Bucure}ti, la care ader@ mii de cet@]eni - ac]iuni ce au condus la abdicarea regelui Carol II.

Activitatea }i ac]iunile lui Horia Sima din perioada men]ionat@ mai sus, i-au f@cut cunoscute meritele }i l-au desemnat - ca ^ntr-o selec]ie natural@ - ca persoana cea mai indicat@ pentru conducerea M.L. Astfel se explic@ faptul c@ Forul Legionar (Grupul Comandan]ilor Legionari) l-a recunoscut drept Comandant al Mi}c@rii Legionare, f@r@ vreo obiec]ie.

Cei peste 5o de ani care vor urma, ^n calitate de Comandant al M.L. vor confirma juste]ea alegerii f@cute ^n persoana lui, c@ci

el va asigura continuitatea activit@]ii Mi}c@rii ^n cadrul normelor }i spiritului pe care le-a statuat Corneliu Zelea Codreanu.

%n perioada particip@rii M.L. la conducerea statului (6 sept.l940-22 ian.l94l) prin m@surile pe care Horia Sima le-a luat, s-a asigurat refacerea cadrelor }i revigorarea activit@]ii , dup@ perioada ^n care mare parte a elitei legionare a fost decimat@ }i r$ndurile r@rite.

%n ce prive}te activitatea din afara grani]elor]@rii, respectiv cea legat@ de perioada de sf$r}it de r@zboi }i a exilului, vom distinge, aici, c$teva din ac]iunile ^n care Horia Sima a avut un rol dominant : conducerea guvernului rom$n, din exil, de la Viena ; colaborarea cu Statele Unite }i Fran]a pentru stabilirea unor ac]iuni comune ^n cazul r@zboiului cu URSS ^n care scop au fost para}utate ^n]ar@ echipe special preg@tite ; coordonarea activit@]ii legionare pe toate continentele unde se aflau legionari, ac]iuni comune cu alte organiza]ii din exil ^n vederea sprijinirii cauzei comune de eliberare de sub comunism, ^ndrumarea }i ajutorarea public@rii prin edituri proprii at$t a c@r]ilor legionare c$t }i a celor cu teme rom$ne}ti, precum }i realizarea propriilor publica]ii ^n care se disting cele doctrinare }i cele memorialistice - ultimele aduc$nd informa]ii istorice importante.

Acesta a fost Horia Sima „Comandantul” care a f@cut ca M.L. s@ d@inuie. Totu}i, au existat unele voci, care - la scurt timp dup@ desemnarea lui drept Comandant al M.L.- l-au contestat. Asemenea contest@ri nu sunt neobi}nuite ^n istoria mi}c@rilor politico-spirituale, conduse de mari personalit@]i carismatice, cum a fost Corneliu Zelea Codreanu, pentru care mii de fideli erau gata s@-}i dea via]a. Dup@ dispari]ia lor p@m$nteasc@, membrii supravie]uitori ai mi}c@rilor respective, puneau ^n pericol continuitatea, deoarece considerau c@ nimeni din cei r@ma}i nu putea s@ fie la ^n@l]imea celui disp@rut. Ei nu ^n]elegeau c@ rolul noului conduc@tor este cu totul altul dec$t al celui care a ^ntemeiat }i fundamentat mi}carea }i c@ cel „plecat” r@m$ne conduc@tor spiritual pe mai departe. Din fericire, cea mai mare parte

a legionarilor a ^n]eles c@ flac@ra spiritualit@]ii legionare pe care a aprins-o C@pitanul trebuie men]inut@ }i perpetuat@ }i c@ aceasta nu se poate realiza dec$t dac@ „oastea” r@mas@ are un comandant. Aceast@ misiune sacr@, dup@ cum am v@zut, i-a revenit lui Horia Sima }i el a dus-o la ^ndeplinire p$n@ ^n ultima clip@ a vie]ii.

%n ce prive}te calit@]ile de om politic ale lui Horia Sima, ele au fost confirmate }i puse ^n valoare ^n situa]iile ^n care natura activit@]ilor o impunea. A}a au fost : perioada de colaborare cu Ion Antonescu, c$nd a avut func]ia de vicepre}edinte al Consiliului de Mini}tri }i apoi conduc@tor al guvernului rom$n ^n exil, la Viena. F@r@ ^ndoial@, c@ }i perioada care a urmat, const$nd ^n contactele cu cercurile politice }i militare ale Statelor Unite }i Fran]ei ^n problemele men]ionate mai sus, precum }i cu alte grup@ri politice din occident, de diferite culori politice, au avut darul s@ scoat@ ^n eviden]@ aptitudinile }i experien]a sa politic@.

Personal am avut ocazia s@-l cunosc pe Horia Sima, ^ntr-un moment istoric deosebit : zidul Berlinului c@zuse , iar imperiul ruso-comunist d@dea semne de dezagregare }i pr@bu}ire.

Pentru conduc@torul unei mi}c@ri politice na]ionaliste, care propagase de la ^nfiin]area ei lupta contra comunismului, momentul constituia un prilej de satisfac]ie }i de analiz@ a consecin]elor politice ce vor urma ^n lume, }i mai ales ^n Rom$nia. %n cursul acestei convorbiri mi-am dat seama c@ am ^n fa]a mea pe Horia Sima, omul politic, un des@v$r}it cunosc@tor al politicii interna]ionale }i al problemelor na]ionale, de}i era plecat din]ar@ de circa 50 de ani - dar }i pe analistul politic care ^ntrevedea cursul evenimentelor ce vor urma. Acum, dup@ peste zece ani de la discu]iile purtate, viziunea sa politic@ at$t pentru]ar@, c$t }i cea interna]ional@, ^n mare parte, s-a confirmat.

Pentru ^ntreaga sa activitate, Horia Sima r@m$ne ^n istoria politic@ a Rom$niei secolului XX, una din personalit@]ile marcante.

"Cea mai bun@ cale pentru a surprinde particularit@]ile na]ionalismului este s@ ne adres@m "na]ionalului", termenul imediat din care el deriv@. Acolo se afl@ ^nscris@ ^ntreaga lui genez@ }i semnifica]ie. "Na]ionalul" }i "na]ionalismul" reprezint@ dou@ stadii de realizare ale unei na]iuni, doi timpi diferi]i de tr@ire a ei, de percepere a cosmosului, unul precump@nitor extern, altul precump@nitor intern, unul ^ndreptat mai mult spre lumea dinafar@, spre epos, altul mai mult spre lumea ei l@untric@ , spre ethos. "Na]ionalul" reflect@ mi}c@rile de unificare politic@ a popoarelor europene, de grupare a lor ^n state independente. Aceste fr@m$nt@ri , sporadice mai ^nainte, au luat un caracter de generalitate ^n urma Revolu]iei Franceze }i s-au terminat, la cea mai mare parte a popoarelor europene, la ^nceputul secolului al XX-lea. "Na]ionalismul" presupune aceast@ etap@ ^ncheiat@. El ^}i face apari]ia numai dup@ ce popoarele }i-au delimitat frontierele lor etnice }i fiecare din ele a ajuns s@ formeze o unitate de sine st@t@toare. Cu "na]ionalismul" ^ncepe perioada de interiorizare a neamurilor, de structurare a lor ^n ad$ncime. "Na]ionalul" exprim@ faza de circumscriere geografic@ a na]iunilor, de fixare a suveranit@]ii lor pe o bucat@ de p@m$nt. Sensul lui de manifestare este extensiv. Posibilit@]ile lui de dezvoltare se ^ntind pe orizontal@. "Na]ionalismul" transfigureaz@ "na]ionalul", ^i descoper@ virtualit@]ile creatoare }i ^i ^ntoarce axa de tr@ire pe vertical@. "Na]ionalul" reprezint@ mobilizarea teritorial@ a unui popor ; "na]ionalismul" pleac@ de la aceast@ achizi]ie

pentru a ^ntreprinde mobilizarea lui spiritual@.

H.S., Menirea na]ionalismului.

%NT$LNIRE LA BERLIN ^N VARA ANULUI 1942

Nicu B@l@nescu

"Grad legionar este rezultatul procesului de des@v$r}ire interioar@ la care ajunge un legionar la un moment din via]a lui".

Aceasta era formularea pe care ne-o d@dea Comandantul, ^n casa lui Petre Ponta, la Berlin, -cu ocazia unor mici prelegeri cu privire la politica]@rii }i a Mi}c@rii }i ^n special la greul drum al devenirii legionare-, pentru un grup de camarazi, pe atunci tineri sub treizeci de ani.

Domnul Petra}cu, }eful garnizoanei din Rostock, alegea grupuri de patru,cinci legionari pe care ^i trimitea clandestin la Berlin unde era Comandantul.

Clandestin, pentru c@ noi , legionarii refugia]i din]ar@, eram]inu]i de Reichul german ^n domiciliu obligatoriu la Rostock, iar Comandantul la Berlin. Domiciliul obligatoriu prevedea obliga]ia de a nu p@r@si localitatea f@r@ permisiunea autorit@]ilor , permisiune care se putea ob]ine numai ^n cazuri deosebit de grave. %mi amintesc de un singur astfel de caz : camaradul Toader Iora}, fiind grav bolnav de pl@m$ni , a fost internat ^ntr-un spital.

Prelegerile prin care Comandantul ne transmitea fr@m$nt@rile sale interioare p@reau atunci ancorate ^n abstract }i teorie.

A}a ni se p@rea nou@ compara]ia ce-o f@cea ^ntre ob]inerea unui grad legionar }i ob]inerea unei distinc]ii militare pe c$mpul de lupt@ ca urmare a unui moment de exaltare a sim]ului patriotic convertit ^ntr-o bravur@. Dar ^ncordarea maxim@ de voin]@ }i credin]@ a acelor clipe r@m$ne , pentru cei mai mul]i, dup@ ce momentul crucial a trecut, o amintire a unei culmi pe care a

atins-o odat@ }i de pe care apoi a cobor$t ^n cotidian.

La fel recordul pe care ^l bate la un moment dat un sportiv este de fapt realizarea unei clipe, meritoriu fiind mai mult antrenamentul asiduu, dec$t performan]a ^ns@}i .

%n Mi}care, ne spunea Comandantul, ob]inerea unui anumit grad m@rturise}te despre capacitatea de d@ruire la un moment dat .

La aceast@ stare de d@ruire se poate ajunge prin tr@irea continu@, ascendent@ }i virtuoas@, cu jertfirea permanent@ de sine, sau prin zv$cnirea spre lumin@ a ad$ncului omenesc spre ^nnobilarea lui.

Este de fapt dorin]a de a te p@stra mai departe, m@car pe linia orizontal@, dac@ nu urc@toare.

Astfel - spunea Comandantul - gradele legionare , sub ap@sarea timpului scurs }i a vremilor cr$ncene, pot cobor^ sub intensitatea de tr@ire a clipelor care le-au marcat c$ndva via]a, ^n timp ce legionarii mai tineri, obi}nui]i cu exerci]iul continuu de perfec]ionare, se pot situa la un moment dat chiar pe o pozi]ie superioar@.

Nu trebuie acest lucru s@ ne mire }i s@ ne descurajeze, fiin]a uman@ - }i legionarul deci - nu poate avea totdeauna o existen]@ rectilinie ; ^n drumul lui pot ap@rea }i sinuozit@]i , totul este revenirea la normal ; C@pitanul ne ^nva]@ :

"Ai c@zut ! Te ridici, pl@te}ti }i mergi, cu fruntea sus, mai departe ".

Respectul pe care ^l dator@m acestor oameni va fi afirmativ, v@z$nd efortul lor pentru revenire.

Se poate totu}i ca ro}i de patimile lume}ti, orgolii, interese, pierderea credin]ei ^n biruin]a legionar@, neputin]ele v$rstei, revenirea lor s@ nu mai aib@ loc sau s@ vin@ prea t$rziu. Oricum, bilan]ul vie]ii unui legionar se face ^n ultima clip@ a existen]ei sale, c$nd se poate ridica chiar p$n@ la treapta sfin]eniei, sau s@ cad@.

Ce r@m$ne dup@ el ? Via]a lui de lupt@, cantitatea de jertf@ adus@ ^n slujba Neamului }i a Legiunii, pentru a le asigura perenitatea .

Cantitatea de jertf@ global@, rezultat al ^nsum@rii jertfei fiec@ruia ^n parte, depus@ la picioarele Atotputernicului , este pre]ul pe care trebuie s@-l d@m Divinit@]ii pentru ca Neamul nostru s@ supravie]uiasc@, s@ creasc@ }i s@ se m$ntuiasc@. Deci jertfa celor care au c@zut c$ndva, la vremea c$nd tr@iau cu maxim@ intensitate s-a contabilizat atunci }i trebuie pre]uit@, cu dreapt@ m@sur@, c@ci jerrtfa nu moare, nu se degradeaz@ ci r@m$ne, ca }i dragostea, ^n eternitate, un fluid invincibil mai tare dec$t orice.

Comandantul preg@tea atunci plecarea sa la cel@lalt pol al Axei pentru a alerta pe Mussolini }i prin el pe Hitler, de gre}eala grav@ care se f@cea de c@tre germani, care, ^n ^naintarea lor triumfal@, nu se sprijineau de loc pe mi}c@rile na]ionaliste.

Cu o intui]ie perfect@, Comandantul ^}i prefigura cele ce vor urma dup@ plecarea lui la Roma }i ne preg@tea.

%n adev@r, dup@ ce s-au alertat de dispari]ia lui, am fost sco}i ^n fa]a mitralierelor }i amenin]a]i cu ^mpu}carea dac@ nu ne desolidariz@m de el.

%n fa]a acestei presiuni }i amenin]@ri au cedat c$]iva, din nenorocire oameni de v$rf : C. Papanace, Mille Lefter, Ilie G$rnea]@ }i al]i c$]iva.

Cei mai pu]in importan]i - ca noi - am rezistat, amintindu-ne de cele spuse de Comandant. Nu ne-am dezn@d@jduit }i le-am p@strat respectul cuvenit }i celor care ar fi putut fi pentru noi "piatr@ de poticnire".

%n momentul c$nd ni s-a dat r@gazul de g$ndire a ne desolidariza }i dup@ ce unii se d@duser@ deoparte din r$nduri, aveam certitudinea c@ ne vor ^mpu}ca }i atunci, ca o ultim@ reac]ie rom$neasc@ , a izbucnit din piepturile noastre c$ntecul legionar "Sf$nt@ tinere]e".

Nem]ii strigau din r@sputeri : "Ruhe ! Ruhe !"(t@cere), dar c$ntecul se ^nte]ea }i ^i acoperea.

Cei care ar fi trebuit s@ trag@ ^n noi ne priveau cu ur@, dar }i cu admira]ie ; p$n@ la urm@ nu au tras }i spre diminea]@ ne-

au b@gat din nou ^n bar@ci .

Nu li s-a f@cut celor care nu trecuser@ proba credin]ei }i unit@]ii legionare nici un repro}, ^ns@ ei ^n}i}i se sim]eau stingheri]i printre noi ceilal]i }i ^i vedeam ^ndep@rt$ndu-se .

Ac]iunea de intimidare }i ^ncercarea de dezbinare pe care o tr@iser@m atunci nu a fost prima }i nici ultima, c@ci de-a lungul a aproape doi ani, Wilms, }eful Gestapo-ului care ne avea ^n grij@, a f@cut nenum@rate ^ncerc@ri de a determina masa legionar@ s@ se desolidarizeze de Comandant. Una din ele cu final chiar tragi-comic a fost c$nd a ordonat ca toate tablourile oamenilor politici s@ fie ^nl@turate de pe perete. Atunci noi am dat jos tablourile lui Hitler, Himmler, Goebels, etc, dar l-am p@strat pe al Comandantului. A fost un scandal mare care s-a aplanat cu greu.

Tr@ind zi de zi cu noi, Wilms - }eful Gestapo-ului - deveni intrigat de tot ce vedea }i a vrut s@ ^n]eleag@ }i el doctrina legionar@. Drept care a ^nceput s@ citeasc@ }i c@uta s@ p@trund@ comportamentul legionar.

Probabil c@ ^n intimitatea lui psihic@ s-a produs o ruptur@, c@ci ^n final a ^nnebunit }i striga mereu cu for]@ }i obsesie : "Tr@iasc@ Legiunea }i C@pitanul" }i c$nta c$ntece legionare.

Dup@ ce lucrurile au intrat ^ntr-un ritm normal, cei care fuseser@m trimi}i de domnul Petra}cu la Comandant, am deslu}it tot t$lcul sfaturilor pe care el ni le d@duse cu vreo c$teva luni ^nainte }i am ^n]eles marea lui dragoste legionar@, grija pentru noi de a nu ne poticni, dar }i marea lui previziune, c@ci toate s-au desf@}urat a}a cum el le anticipase.

VIZITA COMANDANTULUI HORIA SIMA LA BREITENFURTH

Nicu Popescu-Vorcuta

Dup@ efectuarea bombardamentului, din 24 august l944, asupra lag@rului de de]inu]i politici din Buchenwald de c@tre anglo-americani, bombardament anun]at cu multe ore ^nainte de efecuarea lui la postul de radio BBC de c@tre compatriotul nostru Ion Ra]iu, am fost elibera]i }i transporta]i la Viena.

Fiind r@nit destul de grav, a trebuit s@ m@ despart de }eful meu, profesorul Mihail Tase, }i de ceilal]i camarazi prahoveni, care au plecat pe cont propriu spre]ar@.

C$nd r@nile mele au ^nceput s@ se vindece, am fost chemat de Comandant }i trimis la o }coal@ de telegrafie ^n Breitenfurth, o mic@ localitate la o distan]@ de cca 20 km de Viena, cu frumoase coline }i o mic@ capel@ catolic@, construit@ de ^mp@r@teasa Maria Tereza, cu un minunat interior ^n marmor@ roz.

Aici grupul nostru era compus din l4-l5 legionari, condu}i de mult regretatul Pavel Grimalschi - comandant ajutor - mort, zidit de viu ^n casimca de la Jilava, fiu de preot rom$n ortodox din or@}elul B@l]i de pe malul Nistrului.

%n acest cantonament de c$teva bar@ci , am dus o via]@ ordonat@, muncind multe ore pe zi pentru ^nsu}irea rapid@ a cursurilor de telegrafie.

Spre sf$r}itul }colariz@rii, am primit vizita Comandantului nostru, care ^n ciuda situa]iilor nefaste prin care a fost obligat@ s@ treac@ Mi}carea Legionar@ ^n tot timpul r@zboiului, a reu}it s@-i men]in@ ridicat steagul de lupt@ ^mpotriva comunismului.

Prezen]a sa hot@r$t@ , ne-a f@cut s@ primim cu toat@ ^ncrederea expunerea ce ne-a f@cut-o despre situa]ia disperat@ ^n

care se afla]ara noastr@ ^n urma n@v@lirii trupelor asiatice, f@r@ semnarea unui armisti]iu ^n prealabil.

Dup@ recomand@rilor f@cute, participarea noastr@ la aceast@ ac]iune trebuia s@ se rezume la men]inerea unei lupte de rezisten]@ }i a men]inerii moralului popula]iei, f@r@ v@rs@ri de s$nge }i de lupte fratricide.

Iar ca ^ndrumare fa]@ de pericolul permanent ^n fa]a c@ruia urma s@ ne afl@m, am ^mp@rt@}it pentru tot restul vie]ii mele sfatul s@u :

"De pericol nu po]i sc@pa fugind de el, ci numai trec$nd prin el !"

Cu acest ^ndemn, cu credin]a ^n Dumnezeu }i dreptatea neamului nostru, am petrecut cei 20 de ani de deten]ie.

"Politica e arta de a conduce un popor de la forme rudimentare de via]@ colectiv@ spre o viziune a lumii din ce ^n ce ^n ce mai cuprinz@toare , care s@ se ^nal]e at$t de sus p$n@ ce fruntariile s@ se ^mpreune cu harul m$ntuitor al Bisericii".

H.S., Doctrina legionar@.

"Statul este un produs al na]iunii, un post-fenomen al ei, o construc]ie ^n care se prelunge}te }i se afirm@ propria ei fiin]@. Pentru a exista un Stat, trebuie s@ preexiste o na]iune. Rela]ia dintre cei doi termeni este inseparabil@ }i ireversibil@".

H.S., Doctrina legionar@.

UN OM, UN DRUM, O LUPT@ : COMANDANTUL HORIA SIMA

Petre Grigore Anastasis (Puiu N@stase)

l938, 30 noembrie. Corneliu Zelea Codreanu este ucis *more judaico* (}trangulat). Un an mai t$rziu echipa eroic@ a lui Miti Dumitrescu r@zbun@ pe C@pitan, execut$nd pe c@l@ul Armand C@linescu . Urmeaz@ un val de crime ce se comit contra legionarilor la Vaslui, Miercurea Ciuc, R$mnicul S@rat }i pretutindenea pe teritoriul Rom$niei. La C$mpulung Muscel, unde eram elev, este ^mpu}cat ^ntre al]ii, pe drumul M@}@ului avocatul Nelu Crasan. Peste tot teroare, moarte, s$nge.

Atunci ^n ilegalitate se ridic@ la comanda Legiunii Arhanghelul Mihail, Horia Sima. Preia conducerea Mi}c@rii Legionare ^ntr-o vreme de grea cump@n@, c$nd aceasta ^nsemna o invita]ie la moarte. Nu au fost al]i concuren]i }i nimeni nu l-a contestat atunci. Pozi]ia nu era de invidiat. Prin el ^ns@ s-a p@strat aprins@ flac@ra credin]ei noastre }i Dumnezeu era ^nconjurat cu puterea Lui. Prin Horia Sima se va pr@bu}i ^n cur$nd regimul corupt al asasinului rege Carol II. El va aduce Ziua Biruin]ei (6 septembrie l940) }i proclamarea Statului Na]ional Legionar (l4 septembrie l940). Date importante de istorie care nu mai pot fi anulate de nimeni. To]i legionarii l-au urmat atunci, to]i l-au aprobat, to]i l-au iubit. Era Comandantul, era ^nving@torul. Prin el ^n acea toamn@ binecuv$ntat@ au re^nviat C@pitanul, Nicadorii, Decemvirii }i at$]ia eroi legionari ce dormeau ^n morminte f@r@ cruce, put$nd astfel to]i s@ primeasc@ rug@ciunile }i ^nmorm$ntarea cre}tin@ cuvenit@. *Requiescat in pace !*

Dar nori negri au ap@rut la orizont ^n l94l. A venit lovitura de stat a generalului Antonescu (2l ianuarie l94l), acel militar ^nsetat de putere }i glorie, m$niat c@ i se refuzase conducerea Mi}c@rii

Legionare. El }tia c@ Germania preg@tea r@zboiul contra Uniunii Sovietice }i voia singur s@ se bucure de postura de ^nving@tor. Dar lipsind trupele rom$ne de legionari (care au fost arunca]i ^n ^nchisori) el }i-a preg@tit singur }i ^nfr$ngerea }i sf$r}itul s@u jalnic.

Horia Sima, ^n]elept, a refuzat ^n l94l s@ arunce]ara ^ntr-un r@zboi fratricid }i a dat ordinul de ^ncetare al oric@rei rezisten]e. A preferat s@ plece, dar a continuat lupta pentru afirmarea crezului legionar ^n lag@rele din Germania, risc$nd propria sa via]@. A urmat fatalul act de la 23 august l944, dat@ trist@ din istoria Rom$niei, data tr@d@rii aliatului de lupt@, Germania, }i a ^ntregii Europe Cre}tine ^n favoarea comunismului. Datorit@ infantilismului regelui Mihai }i a stupidit@]ii conduc@torilor partidelor istorice (care vor muri to]i ^n ^nchisori) Rom$nia este v$ndut@ f@r@ lupt@ }i aruncat@ ^n ghiarele comunismului bestial timp de patruzeci }i cinci de ani, timp de teroare, ^nchisori }i ^ntuneric.

Un singur om a p@strat atunci demnitatea Rom$niei : Horia Sima. La 26 august l944 i-am auzit glasul, anun]$nd continuarea luptei, la postul de radio Donau }i am pl$ns de bucurie. Deci nu era totul pierdut. Prin el legionari }i al]i rom$ni de bine ziceau un hot@r$t NU actului tr@d@tor de la 23 august l944. Se formeaz@ la Viena, sub conducerea lui Horia Sima, un nou Guvern Rom$n }i o nou@ Armat@ Na]ional@ (comandat@ de generalul Platon Chirnoag@) care depune jur@m$ntul de a continua lupta. {i lupta va continua : p$n@ la 6 mai l945 (sf$r}itul r@zboiului) trupele rom$ne se vor g@si lupt$nd cu bravur@ pe frontul de pe Oder contra comunismului invadator.

Aceasta este }i titlul de glorie al Legiunii : ***Guvernul Na]ional de la Viena format de Horia Sima nu a recunoscut NICIODAT~ actul de la 23 august l944 }i la sf$r}itul r@zboiului nu semnat NICIODAT~ o pace ru}inoas@ cu du}manii Crucii.*** %n consecin]@ }i acum lumea legionar@ se afl@, de facto, pe frontul cre}tin al luptei binelui contra r@ului ilustrat de doctrina comunist@. Iar meritul

suprem pentru aceasta revine Comandantului Horia Sima.

Au urmat ani lungi de tenebre pentru Rom$nia. %n tot acest r@stimp numele lui Horia Sima a fost simbolul ^n jurul c@ruia s-a organizat rezisten]a at$t ^n]ar@ c$t }i ^n str@in@tate, unde Legiunea a fost }i este prezent@ pretutindeni ^n Europa }i America. Rom$nia are gloria celei mai ^ndelungate lupte armate }i rezisten]e anticomuniste ^ntre toate]@rile subjugate de comunism.

Prin toate ^nchisorile prin care am trecut, numele Comandantului era pronun]at cu evlavie }i speran]@. Ne-am rugat pentru el }i Dumnezeu l-a p@strat. Horia Sima re^nfiin]eaz@ Senatul Legionar (4 iunie l954), construie}te la Majadahonda Monumentul crucia]ilor legionari Mo]a }i Marin, public@ c@r]i }i reviste. P$n@ ^n ultima clip@ el a fost activ }i a lucrat la reorganizarea Mi}c@rii Legionare.

Icoana lui r@m$ne vie pentru to]i cei care l-au cunoscut }i iubit. Cuvintele sunt neputincioase pentru a exprima toate meritele lui.

Azi c$nd ^l comemor@m pe Horia Sima, Comandantul r@m$ne ^n inimile noastre ca o pild@ de lupt@tor cre}tin pentru o cauz@ nobil@. Fie ca sufletul lui }i C@pitanul s@ ne ocroteasc@, de acolo de sus, pe noi to]i ^n str@dania de a ne face datoria de rom$ni }i legionari.

Pentru eternitate : Horia Sima, prezent !

NEAM {I LEGIUNE

Horia Sima

Numai legionarii care au tr@it vremurile de ^nfiripare ale Legiunii, numai cei care, ^n tot acest r@stimp , de la ^ntemeiere }i p$n@ ast@zi , nu s-au clintit de pe pozi]ia adev@rului, pot cuprinde

cu ochii min]ii m@re]ia destinului legionar. Cei str@ini de Mi}care sau cei ^nstr@ina]i de ea nu vor vedea ^n istoria Legiunii dec$t un } ir de izbucniri }i convulsiuni, urmate de lungi ani de suferin]@. Tabloul succeselor politice ob]inute de aceste energii ^n mar} nu e reconfortant : o victorie electoral@ ^n l937, anulat@ dup@ c$teva zile ; o semiguvernare ^n l940 ; un guvern ^n exil ^n l944-l945. Lumea, care s-a al@turat nou@ pentru c@ considera iminent@ o lung@ perioad@ de guvernare legionar@, a suferit decep]ii crude. Perspectivele de realizare ale Mi}c@rii au fost zdrobite cu regularitate sub ro]ile unei noi prigoane.

Judecat strict ra]ional, acest gen de lupt@ care de pe culmile triumfului apropiat te coboar@ ^n abisuri de suferin]@ , pare aventuros }i lipsit de sens. Spiritele realiste, adic@ oamenii care se orienteaz@ exclusiv ^n func]ie de conjunctura ^n care tr@iesc, au dreptul s@ fie alarma]i }i s@ protesteze. Ei se a}teptau la biruin]@ legionar@, biruin]@ de at$tea ori promis@, }i ori de c$te ori se ^nal]@ la orizont acest mesaj ^mbucur@tor , de at$tea ori peisajul se schimba brusc, f@c$nd loc unui nou capitol de zbucium }i triste]i. %ndoielile b@teau la poarta sufletului. Dorin]a de a evada din aceast@ zon@ de primejdii permanente ^n care naviga Mi}carea este uman@. Eroismul, luat ca act singuratic, e o manifestare destul de r@sp$ndit@ a spiritului omenesc ; eroismul de durat@, consecven]a ^n urm@rirea unui ideal, se ^nt$lne}te mai rar. Aceast@ specie de eroism e rezultatul unei intense explor@ri l@untrice. Numai legionarii care au ajuns un anumit grad de iluminare interioar@ ^}i pot da seama c@ exist@ }i o logic@ intrinsec@ a evenimentelor, o istorie mai real@ dec$t aceea care se desf@}oar@ ^n v@zul tuturor, }i care, prin natura ei, reclam@ perpetuarea spiritului de sacrificiu.

Pentru a interpreta just istoria celor treizeci de ani de via]@ legionar@, trebuie s@-i descoperim impulsul fundamental. Ce-a determinat de la na}tere cursul ei accidentat ? De ce legionarii

numai arareori au avut parte de bucurii }i au purtat pe frunte aproape f@r@ ^ntrerupere cununa martiriului ?

Mi}carea Legionar@ a luat na}tere din fr@m$nt@rile genera]iei care a p@truns ^n universit@]i dup@ ^nt$iul r@zboi mondial. Dar, spre deosebire de alte organiza]ii politice, Mi}carea Legionar@ a dep@}it tendin]ele efemere ale unei epoci, cl@dindu-}i existen]a ^n permanen]ele neamului. Corneliu Zelea Codreanu, ^ntemeietorul Mi}c@rii, a pornit la mobilizarea tineretului ^n numele unei concep]ii de via]@ destinate s@ transforme individul care ajungea ^n posesiunea ei ^ntr-o energie na]ional@. Individul era ini]iat ^n arhitectura l@untric@ a neamului nostru, pentru a c$}tiga stabilitate intern@ }i pentru a da un sens constructiv puterilor lui de crea]ie. Adeziunea individului la Mi}care se opera din interior, dup@ ce }i-a ^nsu}it datele fundamentale ale sufletului }i istoriei rom$ne}ti. Legiunea avea o ^ndoit@ via]@ : o activitate politic@ propriu-zis@, ^n care se recuno}teau semnele distinctive ale unui partid, }i o preocupare educativ-spiritual@, care servea de suport celei dint$i. Cuibul, unitatea de baz@ a organiza]iei, ^n care ^}i f@cea legionarul educa]ia, era icoana ^n mic a patriei. Rezultatul trecerii individului prin aceast@ }coal@ trebuia s@ fie c$}tigarea deprinderii de a cerceta fiin]a neamului }i de a intra ^n dialog cu el, pentru a-i ^n]elege }i urma aspira]iile.

Concep]ia de via]@ legionar@ stabilea perspectiva just@ de realizare a individului, succesiunea de planuri ^n care avea s@ se desf@}oare via]a lui pentru a atinge plenitudinea de manifestare. **"Individul ^n cadrul neamului ; Neamul ^n cadrul }i ^n slujba legilor Dumnezeirii",** iat@ formula la care s-a oprit C@pitanul , pentru a defini esen]a filozofiei legionare. Formula epuizeaz@ toate aspectele existen]ei }i se aplic@ cu egal succes ^n societate }i ^n via]a sufletului omenesc. %n istoria omenirii, turbur@rile provin din faptul c@ unul sau altul din termenii rela]iei **individ - neam - Dumnezeu** nu e pus ^n

valoare sau e chiar oprimat, ^mpiedecat s@ se afirme, iar ^n via]a l@untric@ a individului subplantarea personalit@]ii de diverse complexe suflete}ti se datore}te acelora}i cauze. Un individ care nu respect@ aceast@ ierarhie de valori, care se pune pe sine ^n centrul existen]ei, sau care crede c@ se poate dispensa de unul din termenii superiori, ***Dumnezeu*** *sau* ***Neam,*** *se auto-mutileaz@, ^}i amputeaz@ propria fiin]@ de o serie de posibilit@]i creatoare. Armonia originar@ a sufletului omenesc e sf$}iat@ }i efectele nefericite ale acestei dezordini interne se pot urm@ri }i ^n via]a popoarelor.*

C$nd se vorbe}te de* ***destinul na]ional, destinul unui popor,*** *expresiile nu sunt lipsite de sens. Neamurile ca }i indivizii au personalitatea lor. Au caractere specifice, dup@ care se disting unul de altul ; ^n istorie, ^n cultur@, ele se vor afirma conform acestor predispozi]ii. Neamurile se nasc cu o zestre spiritual@.* ***Destinul unui popor*** *este trecerea din stadiul poten]ial ^n stadiul de manifestare a originalit@]ilor lui creatoare. Destinul na]ional nu trebuie confundat cu un ideal oarecare }i cu at$t mai pu]in cu un obiectiv politic de mai pu]in@ importan]@. Un ideal, c$nd este bine ales, reprezint@ o func]iune tranzitorie a destinului, un moment de ^ncorporare a lui. Destinul este proiec]ia inalterabilului na]ional ^n istorie ; este specificul reac]iunii lui fa]@ de eveniment ; e modul s@u de comportare ^n istorie }i ^n cultur@. El reprezint@ constanta istoric@ }i cultural@ a unui popor }i ^l ^nso]e}te de la na}tere p$n@ la dispari]ie.

Destinul unui neam decurge a}adar din personalitatea lui. Dar nu trebuie s@-i corupem ^n]elesul, confund$ndu-l cu no]iunile de fatalitate sau predestinare. El e o crea]ie liber@. Singura ***predestinare*** *a unui neam este s@ se realizeze conform geniului s@u particular, aduc$nd o contribu]ie proprie la cultura omenirii. Aici intervine munca individului. Responsabilit@]ile lui dep@}esc sfera restr$ns@ a vie]ii lui personale }i se extind asupra*

colectivit@]ii din care face parte. Individul este chemat s@ des]eleneasc@ ogorul spiritual al unei na]iuni. M@rirea sau pieirea popoarelor at$rna ^n primul r$nd de vrednicia lor.

Genera]ia de tineri care }i-a str$ns mai t$rziu r$ndurile ^n cadrul Mi}c@rii Legionare venea cu o not@ distinctiv@ fa]@ de celelalte partide. Tinerii ace}tia se ata}aser@ de fiin]a interioar@ a neamului, ^i sim]eau b@t@ile de inim@, ^i recuno}teau caden]a istoric@ }i voiau s@ ^ntruchipeze ceva din tainele }i frumuse]ile lui. Noua genera]ie era pus@ ^n alternativa s@ se piard@ ^n meandrele politicianismului sau s@-}i creeze un instrument propriu de afirmare ^n politica]@rii, care s@ corespund@ concep]iei ei de via]@. %n aceste momente de cump@n@ , c$nd nu se }tia care tendin]e vor ie}i biruitoare, a ap@rut Corneliu Codreanu. La semnalul lui s-au risipit toate nehot@r$rile }i noua genera]ie a optat pentru politica destinului na]ional.

Dup@ r@zboi se punea problema unei orient@ri ^n toate domeniile. Rup$ndu-se de destinul neamului, vechea genera]ie n-a fost ^n stare s@ dea un nou impuls energiilor na]ionale, s@ elaboreze un nou ideal pe m@sura necesit@]ilor schimbate ale vremii. Odat@ cu realizarea Rom$niei Mari, p@rea c@ s-a oprit ^n loc istoria. Preg@tirea zilei de m$ine nu turbura con}tiin]a oamenilor politici.* ***S@ p@str@m ce avem*** *era tot ce se putea afla ca ^n]elepciune politic@ de la vechea clas@ conduc@toare . Tinerilor li se recomanda s@ se bucure de roadele victoriei. At$tea posibilit@]i li se deschid. Fiecare s@-}i vad@ de rosturile lui, pentru c@ a trecut vremea idealurilor. Iar dac@ ^i atrage politica, s@ se aciueze pe l$ng@ cei ce de]in puterea. %n definitiv, nu-i mai aproape de trup c@ma}a dec$t haina ?

Mi}carea Legionar@ s-a ridicat ^mpotriva acestei mentalit@]i statice ^n via]a public@, contra imobiliz@rii elanurilor creatoare ale na]iunii. Imobilismul ^n politic@ e tot ce poate fi mai

funest pentru viitorul unei na]iuni. Odat@ cu ^ntregirea Rom$niei Mari, nu s-au realizat toate aspira]iile poporului nostru. A cere unei na]iuni s@ tr@iasc@ f@r@ ideal e o absurditate. Idealurile nu]in o ve}nicie - e drept - dar func]iunea idealului r@m$ne permanent@. S-a ^mplinit un ideal, idealul unit@]ii na]ionale ; acum altul trebuie s@-i ia locul. Con}tiin]a na]ional@ nu poate fi suspendat@ ^n vid, nu poate fi ^mpiedecat@ s@ g$ndeasc@ asupra viitorului. A transforma o genera]ie ^ntr-o organiza]ie de acaparatori ai bunului public, nu e un ideal. E o lichidare a patrimoniului na]ional.

Noul ideal nu putea fi scos din c@r]i sau ^mprumutat de peste hotare. El trebuie s@ se contureze din consultarea liniilor de for]@ ale neamului. Destinul na]ional trebuia solicitat s@-}i g@seasc@ o nou@ aplicare, o nou@ ^ntruchipare istoric@, potrivit@ cu ^mprejur@rile schimbate ^n care ajunsese poporul rom$n. ceea ce se cerea dup@ r@zboi era ca na]ionalismul extensiv, realizat ^n mare m@sur@, s@ fie urmat de un na]ionalism intensiv. Dup@ satisfacerea revendic@rilor teritoriale ale poporului nostru, trebuia s@ se pun@ accentul pe consolidarea intern@ a]@rii, o umplere a acestui spa]iu, o desc@tu}are a energiilor na]ionale, ^mpiedecate p$n@ acum s@ se afirme din cauza vicisitudinilor istorice. O crea]ie ^mbel}ugat@ ^n toate domeniile : economic, social, cultural. Massele populare trebuia scoase din iner]ie, bucur$ndu-se de o larg@ solicitudine din partea guvernan]ilor. Ridicarea nivelului de trai al popula]iei nu-i numai o chestiune de dreptate social@ - cum predic@ curentele socialiste. Abia dup@ ce mul]imile sunt salvate din mizerie }i ne}tiin]@, geniul unui neam se poate manifesta ^n toat@ plenitudinea. Baza de selec]ie a talentelor se amplific@. %n loc de a reprezenta o p@tura restr$ns@ din popula]ie, se l@rge}te p$n@ la marginile unei na]iuni.

Aceasta era direc]ia ce voia s@ o imprime Mi}carea Legionar@ statului. Chiar p@strarea hotarelor nu era posibil@ f@r@ de o profund@ ^nnoire a vie]ii publice. Numai un popor

maturizat politice}te }i de ^nalt nivel creator e respectat ^n via]a interna]ional@. Vidul politic dintr-o]ar@ a]$]@ pofta de cucerire a altor popoare. O Rom$nie Mare ***cu picioare de lut*** *nici nu se putea cel pu]in ap@ra .*

Politica extern@,^n m@sur@ mai mare chiar dec$t politica intern@, trebuia supravegheat@ de spiritul na]iunii. %n acest domeniu gre}elile sunt }i mai pu]in ^ng@duite , pentru c@ pot duce la pierderea independen]ei na]ionale. F@r@ ^ndoial@, politica extern@ evolueaz@ cu lumea care se schimb@ ^mprejur. Dar efortul de adaptare trebuie s@ se mi}te totu}i pe o anumit@ constant@ }i anume, s@ nu piard@ din vedere linia destinului na]ional. Orice schimbare de politic@ extern@ trebuie s@ se fac@ cu garan]iile necesare c@ acest destin nu va avea de suferit. %n definitiv, rostul politicii externe este s@ fereasc@ na]iunea de alterarea eului s@u istoric. O politic@ extern@ nu se face pe baza de expedient. Ea este bun@ numai atunci c$nd urm@re}te s@ creeze na]iunii condi]iuni optime de dezvoltare a puterilor ei creatoare.

Procesul de degenerescen]@ al vechii clase conduc@toare era at$t de ^naintat ^nc$t nu a reac]ionat nici chiar atunci c$nd a pierdut controlul puterii }i o curtezan@ de origin@ str@in@ ajunsese s@ ^mpart@ demnit@]ile statului }i s@ hot@rasc@ de via]a }i de moartea na]iunii noastre.

Mi}carea Legionar@ s-a luptat s@ ridice nivelul politic al]@rii. Problemele ce le aducea ^n dezbaterea opiniei publice %ntemeietorul Legiunii, primeneau atmosfera ^mb$csit@ a vie]ii publice. Manifestele lui, discursurile lui, limbajul ce-l]inea ^n orice prilej, vibrau de iubire de neam. Interese individuale, partide, stat, putere, politic@ extern@ - toate aceste no]iuni ^nc$lcite de politicieni - erau revalorizate de pe piedestalul na]iunii eterne. Legiunea cerea ca politica]@rii s@ se pun@ de acord cu permanen]ele neamului.

Acest fel de a concepe responsabilit@]ile guvern@rii izbea ^n comodit@]ile de g$ndire }i de trai ale vechii clase conduc@toare . Cum doctrina legionar@ exercita o mare atrac]ie asupra tineretului, vechile partide se vedeau subplantate ^n existen]a lor. Valul de popularitate st$rnit de propaganda legionar@ amenin]a s@-i ^nl@ture de la conducere. Conflictul era inevitabil. El nu putea fi evitat dec$t ^n dou@ moduri : sau ca vechea clas@ conduc@toare , ^n fa]a ***r@zmeri]ei*** *tineretului s@ fac@ un efort de reexaminare a propriilor ei concepte politice, sau ca noua genera]ie s@ renun]e la cucerirea ei spiritual@.*

F@c$nd aceast@ confruntare de pozi]ii pentru a stabili originile conflictului dintre noi }i lumea veche, nu vrem s@ afirm@m c@ Mi}carea Legionar@ ar de]ine un fel de monopol al patriotismului pur. Departe de noi aceste g$nduri. Noi ne socotim continuatori ai tuturor acelor eroi }i martiri ai neamului rom$nesc care s-au identificat cu destinul lui. Ne sim]im solidari cu marile fapte de arme din trecutul nostru, cu marii domnitori, cu marii revolu]ionari }i oameni politici, cu vizionarii scrisului }i g$ndirii rom$ne}ti, cu genera]ia care ne-a dat Unirea, cu genera]ia care }i-a v@rsat s$ngele ^n r@zboiul de re^ntregire. Toate aceste pulsa]ii ale trecutului le-am absorbit ^n fiin]a noastr@, le-am cultivat }i am voit s@ le perpetu@m . Noi nu ne-am rupt din f@ga}ul neamului. Hiatusul vie]ii na]ionale s-a produs de la conduc@torii de dup@ r@zboi. Cu excep]ii onorabile, }i l@s$nd de o parte pe oamenii de treab@, membrii vechilor partide, care ^ns@ n-au jucat un rol decisiv ^n via]a public@, profesioni}tii politicii rom$ne}ti s-au ^nstr@inat de Eminescu }i de s$ngele curs ^n tran}ee.

Noi reluam prin propriul nostru efort vechile tradi]ii, ^n timp ce conducerea politic@ ^mpingea pe nesim]ite]ara ^n sfera unor interese str@ine de neam, uit$ndu-}i de cele mai elementare obliga]ii fa]@ de el.

Ciocnirea era inevitabil@. Stat }i Na]iune deveniser@ dou@ entit@]i ostile. Statul fusese acaparat - ^n special de la venirea regelui Carol al II-le pe tron - de o minoritate antina]ional@, care se folosea de for]a lui de represiune pentru a ^nn@bu}i elanurile na]iunii. Soarta legionarilor ar fi fost cu totul alta dac@ s-ar fi ar@tat ceva mai nep@s@tori cu soarta neamului. Dac@ Corneliu Codreanu ar fi acceptat s@ intre sub tutela carlist@ ^n l938, dac@ ^n l940 am fi fost de acord s@ strig@m : ***Tr@iasc@ Legiunea }i Generalul,*** *^n loc de Tr@iasc@* ***Legiunea }i C@pitanul,*** *sau dac@ ^n refugiul ^n Germania n-am fi v@zut nici o dificultate s@ ne numim* ***mi}care na]ional-socialist@*** *^n loc de* ***Mi}care Legionar@,*** *desigur c@ legionarii nu ar fi fost purta]i ani dup@ ani din ^nchisoare ^n ^nchisoare }i de la loc de execu]ie la loc de execu]ie ; dac@ oportunismul ne-ar fi c@l@uzit activitatea noastr@ politic@, nu ne-am fi angajat ^n ^ntreprinderea plin@ de primejdii }i f@r@ perspectiv@ a guvernului de la Viena, iar, mai recent, dac@ legionarii s-ar fi ar@tat mai permeabili propagandei comuniste, n-ar fi fost exclu}i de la toate amnistiile, reducerile de pedepse }i eliber@rile efectuate de actualul regim.*

Valul de persecu]ii prin care a trecut Mi}carea Legionar@ }i teribilele ei pierderi de vie]i omene}ti se datore}te onoarei de a reprezenta cu consecven]@ destinul na]ional. A fost o lupt@ inegal@, deoarece for]ele distructive interne, ori de c$te ori au pornit la atac contra noastr@, }i-au asigurat concursul unei for]e externe.

Dac@ Mi}carea Legionar@ nu ar fi avut un substrat sufletesc, de mult@ vreme ar fi ^nchinat steagul. Dar ca instrument al destinului na]ional trebuia s@ onoreze aceast@ pozi]ie. Capitularea Mi}c@rii nu privea numai propria ei existen]@, ci ar fi avut repercursiuni asupra totalit@]ii na]ionale. Odat@ cu dispari]ia Legiunii s-ar fi ^ntrerupt firul imanen]elor istorice ale

neamului nostru. Noi am fi fost bucuro}i ca aceast@ sarcin@ uria}@ s@ o ^mp@r]im cu celelalte partide, dar cum ele }i-au ^ntors fa]a de la na]iune, au r@mas singuri legionarii s@ str@bat@ acest drum anevoios }i s@ primeasc@ toate loviturile.

%n politic@, ^ntr-o campanie militar@, numai succesul hot@r@}te valoarea unei ac]iuni. O ac]iune impecabil conceput@, dac@ pe teren e}ueaz@, nu poate fi bun@. Mai trebuie s@ ne l@murim ^ns@ despre ce fel de succes este vorba. Succesul unui individ, succesul unei conspira]ii, sau al unui partid ?

Dac@ succesul se resfr$nge numai asupra acestora, ac]iunile de mai sus nu pot fi clasificate ^ntre ac]iunile politice. Politica are un singur ^n]eles : ansamblul de mijloace care promoveaz@ realizarea istoric@ }i cultural@ a unei colectivit@]i etnice. Politica se face de indivizi, de grupe, dar ca p@r]i integrante ale na]iunii. Un succes politic presupune a}adar c@ na]iunea a avut ceva de c$}tigat de pe urma lui. %n februarie l938, biruin]a clicii de conspiratori din jurul regelui Carol a ^nsemnat o grav@ ^nfr$ngere pentru na]iune. Dac@ plec@m de la aceast@ semnifica]ie, succesele politice se judec@ dup@ un alt criteriu : dup@ gradul de reprezentare al destinului na]ional, dup@ aportul lor la ^n@l]area unui neam ^n istorie. Dar se mai poate ^nt$mpla }i altceva : nu un succes, nu o mare biruin]@, ci o lovitur@ primit@, o mare durere a na]iunii s@ ^ndeplineasc@ aceea}i func]iune. Tragerea lui Horia pe roat@ sau uciderea lui Tudor Vladimirescu au actualizat destinul neamului ^n con}tiin]a poporului rom$n cu o intensitate incomparabil superioar@ unei victorii. Tocmai prin aceste pilde ^nfrico}@toare de statornicie ^n slujba neamului - aceste ^nfr$ngeri aparente - destinul na]ional s-a propagat ^n massa rom$neasc@ cu un dinamism nemai^nt$lnit p$n@ atunci.

Tot astfel repetatele prigoane pe care le-a suferit Mi}carea nu pot fi trecute printre ^nfr$ngeri, dac@ destinul na]ional, surghiunit

din Stat, nu }i-a mai g@sit alt mijloc de expresie dec$t mucenicia noastr@ ; pentru a ne u}ura soarta ar fi trebuit ca noi ^n}ine s@ dezert@m din frontul na]iunii }i s@ facem cauz@ comun@ cu prigonitorii ei.

Politica oportunist@, idolul vechii clase conduc@toare , n-a mai func]ionat la 23 august l944. {i ce n-au f@cut autorii actului ca s@ func]ioneze ! Un aliat tr@dat, o]ar@ azv$rlit@ demen]ei sovietice, satele golite de tineret, ca dup@ o instruc]ie sumar@ s@ moar@ cu zecile de mii ^n mun]ii Tatrei. {i tot acest tribut s$ngeros impus din nou na]iei, numai pentru a se putea continua o existen]@ politic@ parazitar@. Pentru a isp@}i ***crima*** *alian]ei cu Germania, au g@sit]api isp@}itori tot pe legionarii care z@ceau ^n fundul ocnelor sau erau trimi}i pe front cu ordine de lichidare. N-au cru]at nici pe mare}alul Antonescu, acela care le f@cuse la 2l ianuarie l94l nea}teptatul }i nemeritatul serviciu s@-i readuc@ la putere.*

Dup@ at$tea dovezi de lealitate fa]@ de comunism, forma]iile politicianiste ale]@rii au crezut c@ au c$}tigat bun@voin]a noilor st@p$ni }i c@ furtuna din r@s@rit va trece din nou peste capul lor, a}a cum s-a petrecut }i pe timpul c$nd nem]ii dominau Europa. De ast@ dat@ ^ns@ tocmai acest joc u}uratic al oportunismelor, pe care l-au practicat toat@ via]a lor ^n detrimentul]@rii, le-a fost fatal. Ei n-au putut s@ vad@ c@ la 23 august nu s-a operat o simpl@ schimbare de front, ca atunci c$nd }i-au c@utat salvarea ^n Berlin, ci au ^mpins]ara ^n aria de b@taie a unei revolu]ii. Dac@ ar fi fost oameni politici autentici, meseria lor, forma]ia lor intelectual@ i-ar fi ^mpiedecat s@ fac@ aceast@ gre} al@ grosolan@. Cum ei nu erau oameni politici, nu puteau citi pe harta avertismentelor destinului na]ional. %n zilele c$nd s-a rev@rsat puhoiul sovietic ^n Rom$nia,]@ranii au dat dovada de mai mult sim] politic dec$t ei. {i un alt destin, destinul implacabil al unei revolu]ii, i-a luat ^n primire, transform$ndu-i ^n martiri f@r@

voie.

Ce moment de neuitat, c$nd pu}c@ria}ii perpetui ai Statului rom$n, au primit ^n celulele lor transfigurate de suferin]@, pe prigonitorii de ieri. Prigonitorii de toate categoriile politice : prigonitori din vechi partide, carli}ti, antonescieni. Au ^mp@r]it cu ei patul, hainele, m$ncarea, suferin]ele }i speran]ele. Abia c$nd au poposit ^nd@r@tul gratiilor, au ^n]eles ce-i]ine pe ace}ti oameni, ce for]@ uria}@ de rezisten]@ se degajeaz@ din comunitatea spiritual@ cu Neamul }i cu Dumnezeu. Sub ac]iunea instrumentelor de tortur@, chinui]i de foame, suferind de frig }i umezeal@, umili]i }i batjocori]i, au f@cut amara experien]@ c@ nu se poate cl@di fericirea personal@ pe nefericirea neamului. Dup@ ce comuni}tii i-au despuiat de averi }i onoruri, dup@ ce le-au r@pit libertatea }i i-au supus la cazne grele, au descoperit ^nsf$r}it c@ ^nchisorile nu erau populate cu infractorii statului }i c@ ^n ^ntunericul lor z@cea pus sub un z@vor ^nsu}i sufletul neamului.

Ei ^n}i}i au fost sili]i acum s@ lupte ^n primele linii ale destinului na]ional. Dup@ ce au c@zut ^n m$inile comuni}tilor, nu le-a mai r@mas alt titlu de afirmare ^n fa]a asupritorilor dec$t alipirea de neam }i credin]@ ^n Acela care guverneaz@ toate popoarele. Suferin]a le era u}urat@, g$ndindu-se c@ chinurile lor nu sunt zadarnice, c@ prin celule }i prin propriul lor suflet trece frontul na]iunii angajate ^ntr-o lupt@ pe via]@ }i pe moarte cu cutropitorii. Destinul unui popor care, ^n vremuri de pace, p@rea o nebuloas@ a g$ndirii, real@ doar ^n mintea c$torva exalta]i, acum, c$nd toate valorile na]ionale erau supuse unui proces sistematic de falsificare, pentru ^nt$ia oar@ s-a revelat acestor con}tiin]e cu o intensitate dureroas@.

Ast@zi Mi}carea Legionar@ nu mai e singur@ ^n reprezentarea destinului na]ional. Func]iunea ei ^n cadrul neamului nostru s-a generalizat. %mprejur@rile n@praznice prin care trece

poporul rom$n sub ocupa]ia sovietic@ a obligat imensa lui majoritate s@ se alipeasc@ str$ns de fiin]a lui pentru a-i ap@ra integritatea spiritual@.

Tragedia de ast@zi a poporului rom$n nu va fi zadarnic@ dac@ unitatea de destin, pl@m@dit@ sub regimul tiraniei comuniste din sacrificii f@r@ num@r , va deveni, dup@ eliberarea Rom$niei, o achizi]ie durabil@ a clasei conduc@toare . Partidele de m$ine trebuie s@ ^nve]e ceva din teribila lec]ie a istoriei : din programele lor de guvernare s@ nu lipseasc@ politica destinului na]ional.

Decembrie l957.

AMINTIRE DESPRE COMANDANT

Titi Dobre

Am despre Comandant o amintire care, de fapt, nu este a

mea, ci a tat@lui meu, {tefan Dobre. Aceast@ amintire mi s-a transmis prin povestire }i descoperirea - de fiecare dat@ - a unor noi detalii, asemeni unui tablou pe care maestrul ^l lucreaz@ ^n timp, ad@ug$nd mereu c$te ceva pentru a realiza perfec]iunea imaginii pe care o are imprimat@ ^n suflet. Sunt momente ^n via]a oric@rui om, ^n care luciditatea }i profunzimea ^n]elegerii, alimentat@ de resurse nev@zute atinge culmi, la care dup@ aceea nu mai ajunge niciodat@. Str@luminarea acelor clipe, cu intui]ia lor de atunci, r@m$n ca un reper nestr@mutat }i intangibil.

Era la 6 octombrie l940 c$nd se organizase marea manifesta]ie legionar@ din Bucure}ti, la care au participat }i satele. Satele din jude]ul Ilfov aveau o tradi]ie legionar@, ^ntre care }i satul nostru Ogrezeni. Organiza]ia de Ilfov fusese ^nfiin]at@ de Vasile Marin ^n l935 }i forma un tot. Oamenii satelor ^}i mai amintesc de tab@ra legionar@ organizat@ ^n l936 la Hotarele, sub conducerea lui Vasile Marin, ^n care se realizaser@ l20.000 de c@r@mizi pentru biserica din sat.

%n l935-37 satele s-au ^mp@r]it ^n patru grupe, corespunz$nd celor patru sectoare ale Bucure}tiului (verde, galben, albastru }i negru). Ogrezenii, ca }i celelalte sate din sectorul de verde, a fost preluat de inginerul Voicu Popescu de la Vasile Marin.

Eram concentrat ^n octombrie l940 la regimentul 39 Infanterie Soroca }i de}i conducerea Mi}c@rii ^naintase o list@ c@tre Marele Stat Major, cuprinz$nd pe legionarii de care era nevoie pentru organizarea Mi}c@rii , acesta nu a desconcentrat pe nimeni. Nu-mi r@m@sese , pentru a putea participa la s@rb@toare, dec$t solu]ia dezert@rii, care ^n orice condi]ii era dezonorant@ pentru un legionar. Astfel a r@mas ca participarea satului s@ fie asigurat@ prin tat@l meu. El a str$ns din vechii s@i camarazi de arme din r@zboiul balcanic l9l3 }i cel de ^ntregire din l9l6-l9l8, vreo 40 de veterani }i deasemeni un num@r de tineri }i s-a prezentat la defilare. Veteranii erau to]i din regimentul 5 Vla}ca al c@rui comandant ^n campania din Bulgaria fusese Antonescu.

To]i ^l }tiau pe acesta ca pe un om foarte r@u }i aveau }i

acum ^n minte teama ce le-o inspira ofi]erilor, care se ascundeau c$nd ap@rea "c$inele ro}u" ^n unitate. Dar ei aveau nestr@mutat@ ^ncredere ^n Legiune }i conduc@torii ei. Cu aceste g$nduri }i sentimente grupul de legionari din Ogrezeni a ajuns la locul de ^ntrunire care era Pia]a Na]iunii, la picioarele dealului Mitropoliei, unde au intrat sub comanda lui Radu Mironovici, organizatorul manifesta]iei.

Marea de oameni care t@l@zuia venind mereu dinspre Gara de Nord, dinspre Gara de Est, dinspre barierele Bucure}tiului, ajung$nd ^n pia]@ se opreau pe locurile dinainte stabilite, unde erau condu}i de legionarii de ordine. To]i admirau ^n soarele splendidei zile de toamn@ impun@toarea tribun@ oficial@ ^n spatele c@reia se ^n@l]a uria}ul panou ^mbr@cat ^n p$nz@ verde cu figura nemuritoare a C@pitanului sub semnul G@rzii de Fier.

Ogrezenii mei priveau fascina]i pe Comandant c$nd a vorbit, sorbindu-i cu nesa] fiecare cuv$nt, ar@t$nd bucuria ce-o sim]ea c@ na]iunea rom$n@ poate s@ respire liber acum, rup$ndu-}i singur@ c@tu}ele }i prefigur$nd viitorul de lupte }i biruin]e al Legiunii. Spusele Generalului, dup@ aceea, nu au mai avut mare ecou ^n sufletele lor.

Comandantul }i Generalul au plecat spre Universitate, unde era amenajat@ a doua tribun@ ^n r$nd cu statuile din pia]@, urm$nd ca defilarea s@ se fac@ prin fa]a statuii lui Mihai Viteazu. Grupurile de legionari erau ^ndrumate ^ntr-o ordine perfect@, prin fa]a Spitalului Br$ncovenesc, pe l$ng@ Biserica Domni]a B@la}a }i pe l$ng@ Tribunalul Mare spre cap@tul C@ii Victoriei. De acolo, p$n@ la bulevardul Elisabeta }i apoi la dreapta spre punctul de defilare din fa]a Universit@]ii. Dup@ studen]ii legionari }i muncitorii legionari, a urmat un grup impresionant de preo]i legionari. Noi]@ranii am r@mas a}tept$nd la intrarea ^n pia]@ p$n@ ne-a venit r$ndul la defilare. %n capul grupului de s@teni , norocul a fost s@ fie satul nostru Ogrezeni, sat de vechi mo}neni de-ai lui Matei Basarab. %n fruntea lor la c$]iva pa}i era tat@l meu cu un mare steag tricolor pe care era scris Traian - Horia Sima. C$nd s-a

apropiat de punctul de defilare osta}ul vechi bate pasul pe loc flutur$nd steagul ca s@ ia distan]@ de cei din fa]@. Grupul celor 40 de veterani, ^n costume na]ionale, cu o banderol@ tricolor@ pe piept legat@ ^n curmezi} }i prins@ apoi ^n br$ul tot tricolor, cu fe]ele aspre de lupt@tori arse de soare, contrast$nd cu albul imaculat al c@m@}ilor }i i]arilor, urmat de vl@starele tinere ^n c@m@}ile lor verzi, a f@cut o impresie de ne^nchipuit asupra miilor de spectatori de pe trotuare, care aplaudau }i aruncau cu flori.

%n sf$r}it tat@l meu a intrat cu pas rar }i mare ^n caden]a muzicii militare }i dup@ el tot grupul. %n pas de defilare se apropiau de tribuna oficial@ unde Comandantul, contaminat de entuziasmul general al bucure}tenilor, care ^i ova]ionau, a salutat ^n picioare cu salutul legionar, privindu-i cu o dragoste nesf$r}it@. Acum ^l vedeau de aproape ; fa]a lui str@lucind ^n soare, fruntea ^ndr@znea]@ umbrit@ de o }uvi]@ de p@r , privirea-i cald@, contrastau cu aceea ^ntunecat@ }i - }i-au zis ei - plin@ de r@utate a Generalului.

To]i au venit de la defilare cu o impresie de neuitat despre Comandant, care prin repovestirile lor }i ale tat@lui meu, cu noi am@nunte ad@ugate de fiecare dat@, au construit ^n sufletele lor }i al meu o imagine apoteozic@ despre acest om. Comandantul, de la postul lui de comand@, a sim]it efluviile sentimentelor pe care ace}ti legionari b@tr$ni i le trimiteau }i dup@ defilare a rugat pe preotul Tudor Popa s@ treac@ pe la el grupul de legionari ogrezeni. Aceast@ ^nt$lnire cerut@ de el nu s-a mai putut realiza din cauza succesiunii precipitate a evenimentelor.

Pe buzele tuturor - la ^ntoarcere - era o ^ntrebare nedeslu} it@ : ce c@uta Antonescu l$ng@ Comandant ? El ne va tr@da ! C@ci este unealta aceleia}i camarile care l-a ucis pe C@pitan }i care lucreaz@ }i acum din umbr@ .

Intui]ia lor de atunci s-a adeverit odat@ cu lovitura de stat a lui Antonescu. Dup@ evenimentele din 2l ianuarie l94l oamenii care ^l }tiau pe tat@l meu contra lui Antonescu ^l nec@jeau cu ^ntrebarea : Ce-ai fi f@cut dac@ fiul t@u era ^mpu}cat la

rebeliune ? La aceasta el r@spundea invariabil :

-"Dac@ Titi al meu murea la rebeliune, eu nu l-a} fi pl$ns, pentru c@ el murea pentru dreptatea }i binele nostru al tuturor, lupt$nd contra unui du}man al neamului nostru".

"Cultura este]elul principal al existen]ei unui neam pe p@m$nt , iar istoria ^i neteze}te calea, pentru a se putea desf@}ura ^n toat@ plenitudinea. Istoria este via]a unui neam, e lupta lui pentru existen]@, pentru satisfacerea trebuin]elor ei materilale, ^n timp ce cultura e „„rodul vie]ii lui”„(Corneliu Z. Codreanu)., ***e justificarea tr@irii unei na]iuni ^n lume".***

H.S., Doctrina legionar@.

"Valoarea unei culturi e ^n func]ie de gradul de exprimare al sufletului na]ional. O cultur@ popular@, expresie a unui stadiu patriarhal de via]@, e mult mai de pre] dec$t o cultur@ de mare rafirament artistic, dar ^nstr@inat@ de izvoarele vii ale crea]iunii".

H.S., Doctrina legionar@.

JUM~TATE DE SECOL.

- Circular@ -

Legionari,

Privind ^n urm@ la cei 50 de ani de via]@ legionar@ sufletul nostru se umple de bucurie g$ndindu-ne prin c$te am trecut, prin ce ^ncerc@ri cumplite, c$te p@duri cu fiare s@lbatice }i mla} tini ale dezn@dejdii am str@b@tut , p$n@ ce-am ajuns la aceast@ culme a anivers@rii semicentenarului.

Am supravie]uit regimului falsei democra]ii din Rom$nia, care ne-a zdrobit oasele ca s@ ne lep@d@m de credin]a noastr@ ; am ie}it biruitori }i din ^ncle}tarea cu regimul dictaturii carliste, dup@ ce am l@sat ^n urm@ un lung }ir de morminte, ^n frunte cu ^nsu}i ^ntemeietorul Mi}c@rii, C@pitanul nostru etern, Corneliu Zelea Codreanu ; am rezistat }i dementei prigoane antonesciene, care a transformat r@zboiul din r@s@rit ^n arm@ a uciderii noastre.

Explica]ia acestei rezisten]e supraomene}ti du}manii nu vor ^n]elege-o niciodat@ }i unul dup@ altul vor c@dea ^n fa]a ^nt@riturilor noastre ; la 24 iunie l927, nu s-a ^ntemeiat un partid oarecare, ci s-a n@scut o nou@ lume, ^nzestrat@ cu noi coordonate spirituale. Lu$nd ca ^ndreptar ^nv@]@tura cre}tin@, C@pitanul a a}ezat-o ^n centrul de desf@}urare al ^ntregii istorii na]ionale. Legiunea este o organiza]ie politic@ de inspira]ie cre}tin@ care se caracterizeaz@ prin aceea c@ interesul este substituit cu generozitatea, tendin]a de acaparare de bunuri materiale cu spiritul de sacrificiu }i individul m@runt }i egoist cu "omul nou", eroul plenar ce se realizeaz@ pe toate planurile vie]ii sociale. C@pitanul a c@l@uzit neamul nostru spre albia vie]ii adev@rate, al c@rei ^nceput e ^n izvorul cristalin al dragostei.

%ntre comunism }i legionarism se deschide o pr@pastie de netrecut ; noi lupt@m dinamiza]i de o pasiune creatoare, voind s@ transform@m lumea, f@c$nd-o mai bun@ }i mai dreapt@. Comuni}tii av$nd ca tat@ pe Principele %ntunericului, }i-au f@cut sufletul l@ca} al urii }i]inta lor este s@ distrug@ a}ez@m$ntul milenar al cre}tinismului. Noi nu putem fi niciodat@ al@turi de ei, c@ci din acel moment am ^nceta s@ mai exist@m ca mi}care, ne-am autodesfiin]a instantaneu.

Privi]i la ce se ^nt$mpl@ }i ^n Europa }i ^n ^ntreg Occidentul. N-are aceast@ lume tot ce ^i trebuie ca s@ fie mul]umit@ ? O economie ^nfloritoare, arme de o eficacitate incomparabil@ }i o superioritate v@dit@ ^n toate domeniile vie]ii sociale fa]@ de restul omenirii. De ce totu}i aceast@ nelini}te cresc$nd@, aceast@ spaim@ de viitor ? De ce lumea liber@ moare, se stinge, cu toate aparen]ele de prosperitate, de ce se retrage din fa]a comunismului, suferind ^nfr$ngere dup@ ^nfr$ngere ?

Pentru c@ a abandonat cauza lui Hristos, pentru c@ a pactat cu puterile satanice, crez$nd c@ se poate acomoda }i convie]ui cu for]ele materialiste ale lumii. Ce se ^nt$mpl@ ast@zi ^n lume nu este dec$t consecin]a natural@ a st@rii de p@cat mortal ^n care se complace, crez$nd c@ poate servi la doi st@p$ni. Noi nu avem nimic din ce au ei ca s@ ne putem m@sura cu comunismul, nici bog@]ii, nici armate, nici cel pu]in un punct de sprijin, un c$t de modest ajutor ^n acest Occident opulent, dar rece, egoist }i ^nchistat ^n materialism. Posed@m ^n schimb un bun infinit mai mare : con}tiin]a curat@ ^n fa]a Atotputernicului, ^n lupta noastr@ de 50 de ani. Avem mul]umirea }i m$ndria c@ n-am acceptat nici un compromis cu inamicul }i ne-am men]inut intact@ lealitatea fa]@ de Hristos.

Comemor$nd cei 50 de ani de la ^ntemeierea Legiunii, ce

urare mai bun@ pot s@ fac legionarilor dec$t s@-i ajute Dumnezeu s@ nu se abat@ de la Linia C@pitanului r@mnnd credincio}i jertfei lui }i s$ngelui v@rsat la Majadahonda.

%n timp ce lumea se destram@ }i se multiplic@ la infinit la}it@]ile, defec]iunile }i tr@d@rile, pre]ul leg@m$ntului nostru va fi mare, c$nd vom putea striga Cerului : mai exist@ o oaste pe p@m$nt care nu l-a p@r@sit pe Hristos.

Oastea lui Codreanu !

{i atunci mila Domnului se va rev@rsa peste noi, por]ile iadului care str@juiesc blestemata cortin@ de fier se vor sf@r$ma } I Legiunea se va ^ntoarce triumf@toare ^ntr-o]ar@ liber@ .

Madrid, 24 iunie l977

Tr@iasc@ Legiunea }i C@pitanul !

Horia Sima
Comandantul Mi}c@rii Legionare.

. . .

Pentru a putea interpreta drumul politic pe care va apuca umanitatea ^n urm@torii ani, trebuie s@ facem o distinc]ie ^ntre na]ionalism ca

valoare intrinsec@ }i neschimb@toare variantele lui istorice care, evident, pot suferi, ca orice lucru, schimb@ri }i degrad@ri.

Dup@ primul r@zboi mondial s-a sim]it ^n toat@ Europa febra na]ionalist@, ale c@rei manifest@ri , depinz$nd de]@rile }i popoarele respective, s-a numit : fascism, na]ional-socialism, falangism, legionarism, etc. Nu a fost]ar@ european@ ^n care s@ nu ^nfloreasc@ un partid na]ionalist, oric$t de modest ar fi fost. Dar ^n 1945, ca urmare a r@zboiului pierdut, Europa na]ionalist@ a intrat ^n declin. Formele de manifestare ale na]ionalismului au fost sufocate de ^nving@tori. Dar asta nu ^nseamn@ - }i aici trebuie s@ insist@m - c@ na]ionalismul a fost ^nvins. El nu poate disp@rea odat@ cu oscila]iile politice. Apar]ine esen]ei poporului }i va disp@rea numai dac@ poporul respectiv dispare. Au c@zut numai Statele care au reprezentat la un moment dat - }i ^ntr-o form@ temporal@ - ideologia na]ionalist@, dar nu }i spiritul acestor popoare care a r@mas intact, cu toate greut@]ile ^nt$lnite ^n drumul s@u. {i din aceast@ substan]@ inalterabil@ a na]ionalismului, din aceast@ comoar@ de aspira]ii }i idealuri, renasc popoarele la o via]@ nou@.

Din declara]ia f@cut@ ziarului „Secolo d`Italia”
de Horia Sima

FELICITARE ADRESAT~ COMANDANTULUI

LA COMEMORAREA SEMICENTENARULUI MI{C~RII

Domnule Comandant,

S-au ^mplinit 50 de ani de c$nd, din voin]a C@pitanului }i cu ajutorul lui Dumnezeu, a luat fiin]@ "Legiunea Arhanghelul Mihail". Pornit@ ^n l927 cu 5 oameni ea s-a rev@rsat ca un torent puternic peste]ar@, ajung$nd s@ numere milioane. R@scole}te sufletul rom$nesc }i-l angajeaz@ ^ntr-o mare misiune istoric@.

Dar este oprit@ brutal din mar}ul s@u triumfal de for]e du}mane uria}e care-o lovesc, ***"cu ur@ }i cu mi}elie".*** O chinuiesc, o ciop$r]esc, ^i r@resc r$ndurile prin crime odioase. %nsu}i ^ntemeietorul ei, Corneliu Zelea Codreanu, este ucis ^ntr-un mod bestial. Ace}ti du}mani credeau c@ astfel, prin crunte persecu]ii }i omoruri nelegiuite, ^i vor da lovitura de gra]ie, vor desfiin]a Mi}carea Legionar@. Dar nu a fost s@ fie a}a.

Dovad@ c@, iat@, peste toate uraganele dezl@n]uite peste Mi}care, }i ^n ciuda lor, ne str$ngem ast@zi aici pe p@m$nt str@in, (c@ci al nostru este n@p@dit de p@l@mida ro}ie), o m$n@ de oameni veni]i din toate col]urile lumii, pentru a da m@rturie }i a comemora primii 50 de ani de existen]@ a ei. Au fost 50 de ani de suferin]e, de lovituri joase, de morminte pres@rate peste tot. {i totu}i Mi}carea exist@.

Privind ^n urm@ la aceast@ zbuciumat@ istorie legionar@ constat@m , Domnule Comandant, c@ 40 de ani, adic@ 80 la sut@ din existen]a ei, s-au scurs sub comanda Dumneavoastr@. Lu$nd tor]a din m$na fr$nt@ prea de timpuriu a C@pitanului a]i dus aceast@ nav@ legionar@ ^nainte, a]i purtat-o cu loialitate pe m@rile vijelioase ale destinului ei na]ional. Pe aceste m@ri v-a]i izbit de necazuri multe, de primejdii, v-au mu}cat dureri, decep]ii }i poate chiar dezn@dejdi , c@ci cu to]ii suntem angaja]i ^ntr-o

teribil@ ***"mla}tin@ a dezn@dejdii".*** Dar a]i fost ^nconjurat , Domnule Comandant, }i asta vrem s@ subliniem categoric, de dragostea }i devotamentul camarazilor Dumneavoastr@, sentimente pe care le re^nnoim ast@zi.

Cei prezen]i la aceast@ a 50-a aniversare a "Legiunii Arhanghelul Mihail" v@ vorbim ^n numele ^ntregii Mi}c@ri :

- ^n numele Mi}c@rii nev@zute care, ^n frunte cu C@pitanul, ne prive}te de acolo din sferele lor de lini}te, se bucur@ desigur }i v@ ^mbr@]i}eaz@ cu dragoste ;

- ^n numele Mi}c@rii Legionare din]ara subjugat@ care, de ani de zile, urc@ un uria} }i ^nfrico}@tor ***"munte a suferin]ei".*** ^n fa]a c@ruia cu to]ii ne plec@m cu respect }i cuvio}ie. Camarazii de acolo care, probabil, ^nl@tur$nd spuza sub care }i-au ascuns focul credin]elor lor, scot la suprafa]@ amintirea anului l927 }i v@ trimit pe firele tainice ale sufletelor lor ne^ntinate, dragostea }i ^ndemnul de a continua lupta C@pitanului, oric$t de grea ar fi ea, }i pentru care ei cu to]ii sufer@ }i rezist@ ^n t@cere ;

- ^n numele Mi}c@rii Legionare din exil care ^mpestri]eaz@ tot p@m$ntul , dar p@streaz@ nealterat idealurile acestei Mi}c@ri, }i care reprezint@ vocea ce strig@ printre str@ini tragedia neamului rom$nesc.

A}adar, ^n numele acestui ***tot legionar*** pe care noi ^l reprezent@m aici, v@ felicit@m , Domnule Comandant, la aceast@ frumoas@ comemorare }i v@ rug@m s@ primi]i omagiul, respectul }i bucuria ce-o sim]im de a v@ fi urmat cu fidelitatea cu care l-am urmat }i pe C@pitan, pe acest drum al destinului legionar.

{i pentru a marca - at$t pentru ast@zi, c$t }i pentru viitor - acest moment important, ***Legiunea ^ntreag@*** v@ ofer@ o plac@ comemorativ@ ^n metalul c@reia este amalgamat marele poten]ial de dragoste }i credin]@ pentru Comandantul ei.

S@ tr@i]i , Domnule

Comandant !

DOU~ DIN %NCERC~RILE H~R~ZITE COMANDANTULUI

Mircea Nicolau

După asasinarea lui Corneliu Zelea Codreanu, primul gând al legionarilor a fost să-i sancţioneze pe cei ce ordonaseră asasinatul, şi nu să-i găsească un succesor. Dacă pentru orice altă formaţie implicată în lupta politică, preocuparea ei principală, fiind încă în doliu după cel ce a condus-o, ar fi fost să-l înlocuiască degrabă pentru a preveni eventuale dereglări în mecanismul organizatoric şi să reintre în competiţie cu o nouă strategie, starea de spirit înăuntrul Legiunii era cu totul alta. Pentru legionari, numai simpla intenţie de a umple golul rămas prin dispariţia fiinţei căreia îi purtau un cult superior oricărei alte făpturi omeneşti, constituia o impietate. Prin pierderea Căpitanului, năruindu-se tot ce năzuia el să facă pentru seminţia omenească şi neamul românesc, ceea ce în cugetul lor echivala cu o zdruncinare a ordinii lăsate de Dumnezeu, legionarii simţeau că printre alte acte care puteau restabili această ordine, li se impunea cu întâietate, ca o poruncă supremă, pedepsirea autorilor morali ai asasinatului.

Dar alături de toate aceste împrejurări şi poate mai mult decât oricare alta, pe legionari îi tulbura în aşa măsură gândul de a-l înlocui pe Căpitan, încât, ştiind că va fi comparat cu el, nimeni dintre ei nu îndrăznea să înfrunte această comparaţie. Toţi se simţeau mult prea mărunţi ca să exercite demnitatea suverană în Legiune după el. Aşa se înţelege de ce acela care va conduce Mişcarea Legionară 53 de ani, şi numai moartea îl va răpi de la cârma ei, a fost luat pe neaşteptate când Forul Legiunii, reunit într-o şedinţă solemnă, în ziua de 6 septembrie l940, l-a declarat urmaşul Căpitanului. Ar fi să-l credem nesincer ori străin de problematica din epocă a Legiunii, dacă ne-am închipui că noul ei conducător nu fusese preocupat până atunci

de necesitatea confirmării cuiva în fruntea organizaţiei legionare. Fără să se gândească însă că el însuşi va fi această persoană, întreprinsese acţiuni în ultimul an şi avusese manifestări suficient de elocvente, care să-i dea relief în faţa lumii legionare. Se cunoştea bine temeritatea luptei pe care o declanşase împotriva regimului carlist, iar preţul substanţial pus de aparatul represiv pe capul lui, aşa cum nu pusese pe capul nici unui alt legionar, a avut darul să-i releve intransigenţa şi cultul nemăsurat pentru memoria Căpitanului, şi chiar să-l desemneze ca pe un virtual succesor al acestuia. Arestarea lui dramatică, la capătul unor peripeţii expuse morţii în chinuri, şi apoi ieşirea aproape imediată din arest şi anchetă pentru o audienţă la rege, urmată de numirea ca ministru şi, numai după câteva zile, de demisia lui senzaţională, au contribuit să-l situeze în prim planul actualităţii publice şi legionare. Iar, ca o culminaţie a reuşitelor lui, materializată în alungarea lui Carol al II-lea, l-a promovat hotărâtor pentru cea mai înaltă funcţie în cadrul Legiunii.

Pătruns, pe de o parte, că instituţia spirituală şi politică făurită de Căpitan reprezenta ultima nădejde a ţării, dar pe de alta, pus pe gânduri de situaţia dificilă a cadrelor ei lipsite de aportul elitei masacrate în prigoana care abia se încheiase, şi avizat asupra duşmăniilor de care va avea parte, e lesne de imaginat câtă stăpânire de sine şi ce înaltă conştiinţă a misiunii asumate i-au trebuit lui Horia Sima, să nu se resimtă de aceste poveri în deciziile lui de Comandant al Mişcării Legionare şi să înfrunte cu dârzenie viitorul.

*
* *

S-ar fi putut presupune de unii observatori superficiali, şi nu erau puţini, că prin reintrarea ei oficială în viaţa publică, după dislocarea regimului carlist, realizare ale cărei merite îi reveneau aproape integral, Mişcării Legionare i se deschisese un drum larg pentru a guverna. Şi poate că aşa era de aşteptat şi părea normal să fie, dar realităţile ostile de pe teren au impus

evenimentelor cu totul alt curs. Obstacolele de care s-a izbit, - de fapt, lovituri primite pe neaşteptate, - au avut două origini: una directă, din partea generalului Antonescu, şi a doua indirectă, din partea Germaniei naţional-socialiste. La ele s-au adăugat impedimentele care ţineau de starea ţării în urma pierderii unei treimi din teritoriul naţional, necesitatea imperioasă a rostuirii populaţiei fără cămin şi mijloace de trai, care se revărsase în ţară neputând să rămână sub o stăpânire străină şi reorganizarea urgentă a tuturor sectoarelor domeniului public, destrămate după o îndelungată gestionare iresponsabilă. Iar redresarea situaţiei în complexitatea ei, înainte de a se agrava iremediabil, nu era posibilă decât cu ajutorul forţelor legionare, greu însă zdruncinate şi ele după recenta prigoană, şi a căror readucere la plenitudinea lor, pretindea un travaliu susţinut şi nuanţat.

Pare greu de înţeles, dar probabil că în urma unei stări de fapt instaurate de Căpitan, căruia îi revenea în exclusivitate să găsească soluţii pentru totalitatea problemelor mari ale Legiunii, ele s-au concentrat atunci la fel şi asupra recent confirmatului ei Comandant. El era, de asemenea, ţinta principală a exceselor, chiar a acceselor de reproşuri şi incriminări pe care i le aducea generalul. Tot el trebuia să stăvilească valul de îngrijorare şi pesimism care se întinsese peste ţară, deşi combaterea acestei dezolări nu intra în aria ministerelor conduse de legionari. Şi în reorganizarea Legiunii apăruseră, de altfel, dificultăţi inevitabile agravate de circumstanţele vitregi interne şi externe existente atunci. Dar în pofida impedimentelor întreţinute de general şi exploatate de al treilea Reich, guvernarea la care Legiunea doar colabora cu titlu secundar, a dat roade în scurt timp. Nu era vorba numai de revigorarea morală a naţiunii şi înlesnirea contactului ei până la o formă fraternă cu organele de stat, contact până atunci anevoios. Dezideratul asimilării statului în naţiune era pe cale să se îndeplinească conform raportului firesc între aceste două entităţi. Constituia nu mai puţin o problemă de prim ordin ameliorarea traiului de fiecare zi, exprimat în standardul de viaţă al cetăţeanului. Cât de satisfăcător ajunsese acest standard, o

demonstrează economiile bugetare de 5.700.000.000 lei (la valoarea leului de atunci), obţinute în numai trei luni.

Accelerarea ritmului de lucru în serviciile publice şi evidenta creştere a prosperităţii generale constituiau pentru Comandant surse de mulţumire care-i mai domoleau amărăciunile pricinuite de conducătorul statului şi de conspiraţia adversarilor tradiţionali ai Legiunii. Îi procura, de asemenea, o adâncă bucurie consolidarea structurilor legionare a căror amploare şi rezonanţă naţională îi dădeau Legiunii importanţa şi prestigiul unei instituţii. Dar ea avea şi îndatoriri faţă de Căpitan şi de şirul luptătorilor ucişi de năimiţii dictaturii exercitate mai bine de doi ani, cu o ură patologică împotriva a tot ceea ce reprezenta duhul adevăratei Românii şi năzuinţa afirmării ei strălucite. Trupurile legionarilor asasinaţi, presărate pe tot întinsul gliei româneşti şi ascunse în pământ, de bună seamă, fără slujbă creştinească şi cruce la căpătâi, ca şi ale acelora ce abia li s-a mai găsit cenuşa, trebuiau înmormântate cu ritualul şi la locul cuvenit. Îndeplinirea acestei îndatoriri făcea parte dintr-un program mai cuprinzător de reaşezare a marii familii româneşti în rânduiala vechilor tradiţii. Opera de rezidire a ţării începută cu o neabătută energie, - travaliu care includea cooperarea tuturor straturilor sociale şi categoriilor profesionale, - contopea într-un ansamblu organic particularismele locale. Această lucrare a fost adusă la zi prin cadenţa sufletească instituită de-a lungul şi de-a latul ţării de către Legiune, tinzând totodată să se reconstituie şi să se regăsească ea însăşi pe sine. Peste ţară se revărsau zorii unei alte vieţi. Era de crezut că Horia Sima se afla în faţa unui edificiu care se înălţa cu certitudinea dăinuirii până departe în timp.

După lovitura de forţă dată de Antonescu, care era pe punctul să se întoarcă împotriva lui dacă n-ar fi primit ajutorul armatei germane, concretizat în somaţia adresată Mişcării Legionare de a părăsi teatrul de confruntări, tot ceea ce construise Legiunea cu nelimitată dăruire dar nu şi cu îndeajuns de prevenită bună credinţă, s-a prefăcut în pulbere. O nouă prigoană a început, de astă dată sub auspiciile puterii şi statului pentru care Legiunea suferise prigoana

anterioară şi irecuperabila pierdere a întemeietorului şi Căpitanului ei. Din nou legionarii trebuiau să se împrăştie şi să se ascundă, îngânduraţi că vremea nu-i arăta ţării româneşti semne favorabile. Comandantul apuca iarăşi drumul pribegiei, fiind urmărit de copoii lui Eugen Cristescu, al cărui stăpân ordonase să fie arestaţi toţi oponenţii lui personali, "de la Horia Sima până la ultimul borfaş". Aflându-se în faţa unei vrăjmăşii care s-a arătat mult mai câinoasă şi perfidă decât o putea crede în cele mai negre presupuneri, - mai cu seamă că venea din partea omului cu care încercase să colaboreze cinstit, în virtutea faptului că amândoi aparţineau aceluiaşi popor, - şi făcut prizonier tocmai de statul şi organizaţia politică de la care aştepta instaurarea unei ordini europene pe adevărate baze naţionale, este de înţeles sfâşierea sufletească în care fusese aruncat. Pentru acest stat Legiunea suferise cea mai grea pierdere cu putinţă şi lovitura ce-i fusese dată constituia o dramă pe care trebuia să o îndure decenii la rând neamul românesc şi întreaga Legiune.

În aceste împrejurări, fără să renunţe a se hrăni cu viziunea proiectată peste vremuri de Căpitan, Horia Sima continua să creadă nestrămutat în împlinirea ei, deşi circumstanţele politice şi militare îi închiseseră ermetic orice orizont, ca într-o celulă cu oblon la fereastră şi ziduri de fier.

Omul de ast@zi e asediat din toate p@r]ile de nenum@rate erezii religioase, filozofice, politice }i }tiin]ifice, cu scopul de a-l face s@-}i uite originea lui supranatural@ }i menirea lui pe p@m$nt. S-a dezl@n]uit o adev@rat@ v$n@toare dup@ om, pentru a-l prinde ^n capcana acestor erezii. Dac@ scap@ de o primejdie, alta ^l p$nde}te mai departe, ^nc$t pu]ini sunt acei care scap@ teferi din aceast@ b@t@lie zilnic@ cu d@r$m@torii de suflete. E suficient s@ ne asv$rlim ochii ^n vitrinele libr@riilor ca s@ vedem c$te miasme nu exal@ c@r]ile ce apar. Apostoli improviza]i, de tendin]e dubioase, se apropie de oameni cu aparentul interes de a-i educa }i a-i face ferici]i. dar ^n realitate, toate aceste secte, }coli, direc]ii nu aduc nici o mngiere omului, l@s$ndu-l mai dezorientat }i mai disperat dec$t era mai ^nainte de a fi ^ndoctrinat cu „noile adev@ruri” .

H.S. Ce este comunismul ?

Problema persoanei umane a fost radical }i definitiv rezolvat@ de Iisus Hristos. Numai ^n via]a Lui o ^nt$lnim realizat@ ^n toat@ frumuse]ea }i plenitudinea. Nu mai e nevoie s@ vagabond@m prin domeniile ^n]elepciunii omene}ti, ci doar s@ ne sfor]@m s@ ^n]elegem pe divinul Maestru }i s@-I urm@m exemplul, folosindu-ne de Gra]ia Divin@ }i de scutul ocrotitor al Bisericii.

HORIA SIMA
LUPT~ {I SEMNIFICA[IE

Sebastian Mocanu

F@c$nd parte dintre aceia care v@d ^n scris exclusiv o problem@ de credin]@ }i implicit o m@rturisire ^n slujba adev@rului, acesta constituind un fapt valabil ^n toate domeniile, p$n@ }i ^n cel }tiin]ific, autonomia valorilor neput$nd ie}i din domeniul adev@rului, ^n afar@ de minciun@ care este o nonvaloare }i nimeni nu recunoa}te drept nonvaloare obiectul pentru care militeaz@ ^n via]@, deci se ^ncadreaz@ ^ntr-o atitudine afirmativ@ fa]@ de valori, s@-mi fie primit@ m@rturisirea ce o fac aici cu privire la un om ^n jurul c@ruia s-au colportat prea multe variante pozitive }i negative, toate cu preten]ie de adev@r. {i accentuez **„cu preten]ie”** de adev@r , fiindc@ nega]ia ^n sine nu este creatoare, nu este d@t@toare de norme de g$ndire }i conduit@, deci nu poate avea rolul unei profesiuni de credin]@, care prin defini]ie este afirmativ@, pozitiv@, ^n ^n]elesul c@ dac@ se neag@ ceva, aceasta se produce pentru a afirma altceva, adic@ a ^nlocui ceea ce negi cu afirmarea a altceva integral valabil, afirmativ, constructiv. Proteismul unei personalit@]i , prin urmare, nu este }i nu trebuie s@ fie un factor generator de neclarit@]i, ci un ^ndemn stimulativ de a ^n]elege acea personalitate, de a-i cunoa}te liniile pe care se mi} c@ }i a le urm@ri p$n@ la punctul lor de coordonare }i unificare ^n eul ei unic }i creator. Fiindc@ ^ntr-adev@r o personalitate controversat@ este totodat@ o personalitate creatoare, pe undeva ne^n]eleas@. De fapt, privind ^n istorie, vom putea intui }i sesiza u} or p@durea (acea **„selva oscura”** dantesc@ f@r@ un fir

conduc@tor prin ea) , h@]i}ul sumbru de nega]ii cu care au fost ^nt$mpinate de c@tre contemporani marile personalit@]i revolu]ionare, ca }i viziunea lor despre lume }i via]@. Cu at$t mai mult atunci c$nd respectivele personalit@]i p@}esc efectiv la realizarea }i aplicarea acelei viziuni. De cele mai multe ori ele pl@tesc cu propria via]@ aceast@ ^ndr@zneal@ , consfin]ind }i adev@rul c@ nimic adev@rat }i bun }i frumos -valorile imuabile ale omenirii, ^nf@ptuite original pe plan na]ional- nu se poate realiza de c@tre om dec$t prin d@ruire dus@ p$n@ la punerea ^n cauz@ a propriei existen]e, ^ncununat@ cu jertfirea de sine.

Personalitatea lui Horia Sima ^n cadrul afirm@rii ^n lume }i ^n fa]a lui Dumnezeu a ethosului rom$nesc ne apare plin@ de har }i lumin@ creatoare. Ap@rut ^n cosmosul legionar -modul rom$nesc de realizare istoric@ a neamului pe c@ile credin]ei lupt@toare pentru m$ntuirea lui- ^n umbra ^ntemeietorului Legiunii, Corneliu Zelea Codreanu, ca }i ^n a lui Ion Mo]a, ^ntrup@ri ale spiritului de jertf@ pentru realizarea pur@ a istoriei rom$ne}ti, Horia Sima ^}i asum@, ^mpins de destin, perpetuarea ^n timp }i ^n lume a]elurilor Legiunii Arhanghelul Mihail. Ceea ce este identic cu a-}i asuma calvarul izb@vitor de p@cate al unui neam at$t de ^ncercat }i de multe ori r@pus de istorie, care totu}i, prin cei ale}i ai lui vrea s@-}i duc@ p$n@ la %nviere crucea h@r@zit@ lui spre m$ntuire, al@turi de alte neamuri, }i ele av$nd modul lor specific de a se realiza ^n istorie, toate ^n final armoniz$ndu-se ^n Dumnezeu.

Cea dint$i caracteristic@ a Comandantului Legiunii este intuirea corect@ }i real@ a pozi]iei sale fa]@ de C@pitan }i de Mo]a. este o pozi]ie de smerenie ^n fa]a lor, de ascultare }i urmare a lor. {i cum, ^ntotdeauna p@str$nd propor]iile }i distan]a, fire}ti }i necesare, dintre lumea divin@ cu manifest@rile ei printre noi }i lumea noastr@ omeneasc@, atras@ de cea divin@, tinz$nd spre ea, dar lume omeneasc@ totu}i, se poate face oric$nd o analogie ^ntre istoria cre}tinismului aici pe p@m$nt }i istoria Legiunii, rolul }i locul lui Horia Sima ^n istoria Legiunii Arhanghelul Mihail -}i implicit a rom$nilor- este acela al apostolului Pavel ^n istoria

Bisericii cre}tine, a cre}tinismului ^n ansamblu. A}a cum Pavel ^n@l]$ndu-se prin smerenie ^ntru Hristos a primit ^nvrednicirea de a r@sp$ndi }i l@muri ^nv@]@tura lui Hristos ^n toat@ lumea de atunci, lui Horia Sima i-a fost dat, prin ^ns@}i for]a lucrurilor s@ fac@ cunoscut@ ^n lumea ^ntreag@ spiritualitatea legionar@, expresie transfigurat@ a sufletului rom$nesc. {i desigur, tot ca o similitudine de fapt, s@ ^nt$mpine cea mai obtuz-^nd@r@tnic@ aversiune ^n propria]ar@ din partea acelora}i ^nvetera]i du}mani, la care s-au ad@ugat }i unii capitularzi, dezertori }i chiar tr@d@tori din r$ndurile legionare, at$t de izbite ^n lupta de durat@ ce le ap@rea acestora, poate pe drept cuv$nt, f@r@ de termen. Pentru c@ tot f@r@ termen sau cu un termen cunoscut numai de Dumnezeu este }i istoria neamului nostru, existen]a lui pe p@m$nt. De unde }i necesitatea de a lupta necontenit }i neobosit pentru m$ntuirea lui ^n ve}nicie. Eroismul de durat@ este principiul de g$ndire, lupt@ }i via]@ introdus ^n istoria legiunii de Horia Sima prin propria lui activitate, ^n longeviva lui existen]@. Iar lupta se d@ pe toate planurile, av$nd un caracter integral, cuprinz$nd toate domeniile de activitate uman@ ^n neam }i iradiind ^n universalitate }i ^n eternitate. Numai astfel un neam ^}i poate realiza m$ntuirea. Prin con}tiin]a necesit@]ii luptei }i sus]inerea ei permanent@. Horia Sima este unic ^n istoria Legiunii prin aceast@ ^ngem@nare p$n@ la identificare ^ntre g$nd }i fapt@, ^ntre cuv$nt }i spontaneitatea ac]iunii izvor$t@ din el. G$ndul, ideea la el este izvor de energie ce se transform@ imediat ^n ac]iune, ^n fapt@, ^n realizare. A}a se explic@ }i modul ^n care a reu}it s@-}i pun@ ^n condi]ie de inferioritate }i s@-}i ^nving@ adversarii at$t de redutabili de care a avut ^ncontinuu parte. Lupta permanent@ a fost principala lui calitate. Cu ideea, cu cuv$ntul, cu fapta, trec$nd de la una la alta cu o mobilitate uimitoare }i pun$ndu-}i astfel adversarii ^ntr-o inevitabil@ derut@ }i intimidare. Bine^n]eles, cu aceea}i vitez@ le intuia inten]iile }i le prevenea reac]iile. Calitatea aceasta i-a recunoscut-o C@pitanul atunci c$nd prin singura scrisoare cu caracter de circular@, adresat@ lui, i-a confirmat ^n mod lapidar

juste]ea felului lui de a ac]iona }i i-a dat }i ^ndrum@rile de atitudine fa]@ de cei ce i se opuneau :

Horia Sima,

I. E bun sistemul ^ntrebuin]at la Timi} oara. Cred c@ va da roade bune.

II. N-ai nici o team@. Sunt simple amenin]@ri. %n fa]a lor ^ns@ cu at$t mai aprig trebuie s@ apar@ legionarul.

Sfideaz@-i cu toate amenin]@rile lor }i pl$nge-le de mil@ pentru ce-i a}teapt@.

Cu drag,

C. Z. C.

%nsu}irea aceasta fundamental@ l-a salvat din nenum@ratele pericole }i riscuri de care a avut parte neprecupe]it@ ^n via]@ }i probabil c@ tot aceasta i-a ^ndrept@]it judecata }i hot@r$rea C@pitanului ascensiunea lui ^n Legiune p$n@ la func]ia suprem@, dup@ ce ^nsu}i C@pitanul }i at$]ia din elita Legiunii au fost r@pu}i. %nsu}irea aceasta l-a f@cut s@ apar@ ^n lume ca un spirit neobosit, mereu prezent ^n toate problemele la zi ale]@rii }i ale lumii, ^n care cuv$ntul lui s@ fie cel care d@ solu]ia salutar@. Din nenorocire fire}te, caracterul ei salutar se recunoa}te doar teoretic, dup@ e}uarea celor adoptate, c$nd nu mai r@m$ne altceva de f@cut dec$t s@ se constate mereu cresc$nda escalad@ a iresponsabilit@]ilor politicianiste.

Aceasta ^ns@ reliefeaz@ ^n lumina adev@rului , mai evident, momentele ^n care interven]ia lui ^n istoria neamului a fost de-a dreptul salvatoare }i faptic }i ideal. Astfel a devenit incontestabil faptul c@ pedepsirea lui Armand C@linescu pentru uciderea ^n ritual ocult, talmudic }i masonic, ceea ce-i cam acela}i lucru, a C@pitanului }i a celor treisprezece legionari a ^nsemnat ^n acela}i timp }i ^nl@turarea pericolului de ocupare a]@rii de c@tre

armata german@, aflat@ atunci ^n plin@ ascensiune }i expansiune. Iar momentul de cea mai ^nalt@ tensiune dintre Legiune }i regele Carol II pe care Horia Sima l-a alungat ^n final de pe tron, pe l$ng@ ascu]imea de spirit i-au ar@tat }i temeritatea excep]ional@ de care dispunea cu calm }i s$nge rece, ^ndreptat fiind cu toat@ fiin]a lui doar spre biruin]a Legiunii. Aceasta l-a f@cut pe unul dintre ^ntemeietorii Legiunii, comandantul Bunei Vestiri Corneliu Georgescu, s@ exclame la un moment dat :

***„Steagul Legiunii z@cea la p@m$nt ^n vara anului 1940 }I Horia Sima l-a ridicat ^n str@lucirea soarelui, flfind ^n istorie”*** . {i Corneliu Georgescu l-a urmat, disciplinat, pe Horia Sima p$n@ la sf$r}itul zilelor sale. Dar de fapt toate momentele ^nsemnate din via]a lui Horia Sima izvor@sc din acest spirit de simbioz@ a g$ndului cu fapta, care i-au dat for]a reac]iei spontane }i corecte. {i nu sunt deloc pu]ine aceste momente ^n via]a lui de permanent lupt@tor legionar pentru neamul s@u.

De abia sc@pat din ghearele satanice ale regelui asasin }i intrat, conduc@tor al Legiunii, continuator al C@pitanului , ^n domeniul politicii efective, cu toate ademenirile }i sm$rcurile ei, numai un spirit independent, con}tient }i activ ca al lui putea s@ se men]in@ }i s@ men]in@ }i Legiunea nealterat@ pe linia ei ^nf@ptuitoare de destin rom$nesc. De re]inut greutatea acestui destin. %n vreme ce liota politicianist@ nu g$ndea }i nu ^n]elegea s@ se manifeste dec$t pe linia oribilelor filii : francez@, englez@, italian@, german@, sau chiar rus@, Legiunea trebuia p@strat@ }i dezvoltat@ pe singura filie ce i se potrivea, din care s-a n@scut }i pentru care s-a n@scut, pe care a militat }i militeaz@ : **rom$nofilia,** adic@ autenticitatea sa rom$neasc@. {i astfel, ^narmat cu credin]@, inteligen]@ }i curaj a manevrat tot restul vie]ii sale pe aceast@ linie, expun$ndu-}i permanent via]a pentru a feri Legiunea, deci sufletul neamului rom$nesc, de ^nfr$ngeri, ^ngenuncheri, capitul@ri, compromisuri }i compromitere, de}i toate acestea i se prezentau ademenitoare la fiecare pas. Carol II le-a

^ncercat cu C@pitanul }i nu a reu}it, dar l-a omor$t pe C@pitan }i pe cei ale}i ai lui, pun$ndu-se astfel temelie trainic@ de nezdruncinat sufletului rom$nesc ^n veacurile sale viitoare. Morm$ntul, acum necunoscut, al C@pitanului consfin]e}te temelia de har }i jertf@ a morm$ntului lui Constantin Br$ncoveanu }i a mormintelor lui Horea, Clo}ca }i Cri}an, formate din tot p@m$ntul Ardealului, ^n care trupurile lor au fost f@r$mi]ate }i ^mpr@}tiate. Antonescu a ^ncercat falsificarea legionarismului c@ut$nd }i el, ca }i Carol II, s@ ia ^n m$n@ conducerea Legiunii }i, nereu}ind, a ^nlocuit na]ionalismul autentic rom$nesc cu unul cazon, ca }i cum sufletul omului ar putea iubi la ordin, indiferent de obiectul iubirii. Comandantul Legiunii a trebuit apoi s@ fac@ fa]@ ingerin]elor }i presiunilor externe, puternice ca for]@ brut@, dar }ubrede, pentru c@ erau false ca fond spiritual. {i astfel Horia Sima, con}tiin]@ rom$neasc@ legionar@ pur@, a trebuit s@ aib@ o confruntare de lung@ durat@ cu aceste for]e }i s@ resping@ imixtiunile lor ^n evolu]ia Legiunii, ajung$nd ^n situa]ia deloc de r$vnit sau de invidiat de a-l ^nfrunta direct pe Hitler, o dat@ din pozi]ia lui oficial@ de vicepre}edinte al Consiliului de Mini}tri ner@spunz$nd la invita]ia de a-i face o vizit@ oficial@ }i l@s$ndu-l doar pe Antonescu, ^n a c@rei loialitate -ce-i drept- s-a ^n}elat, }i a doua oar@ din ^ns@}i situa]ia lui de prizonier politic ^n Germania, plec$nd ^n Italia, de unde sl@biciunea lui Mussolini i-a permis lui Hitler s@-l recupereze. Furia lui Hitler putea ^n orice moment s@-l coste via]a }i numai Providen]a l-a ap@rat , d@ruindu-i posibilitatea de a mai avea at$]ia ani c$rma Legiunii. Iar aceast@ posibilitate a fost binecuv$ntat@ pentru Legiune, ^n timp ajung$ndu-se la l@muriri }i purific@ri ^n cadrul ei.

P$n@ la acestea ^ns@, momentul plin de har din tragedia neamului nostru ^n care Legiunea, sub comanda lui Horia Sima, a reprezentat integral dorin]a de via]@ ^n demnitate a acestui neam : ac]iunea Guvernului Na]ional Rom$n de la Viena. Ac]iunea aceasta are o semnifica]ie dubl@ : pe plan intern rom$nesc }i pe plan extern. %n am$ndou@ ipostazele ea a ^nsemnat biruin]a spiritului asupra

materiei, confirm$nd ceea ce a recunoscut }i Napoleon ^n urma conflictului s@u cu Papa de la Roma, c@petenia lumeasc@ a Bisericii Catolice, adic@ a institu]iei spiritului, ^n raport cu armata care mergea din victorie ^n victorie. ***„Nu exist@ dec$t dou@ for]e -a spus Napoleon- arma }i spiritul, dar ^ntotdeauna biruitor este spiritul”*** . Adev@rul acesta el l-a ilustrat ^n final cu propriul s@u destin, dup@ cum l-a demonstrat }i Hitler tot cu propriul s@u destin, f@r@ a se cunoa}te p$n@ acum dac@ acesta a ^ncetat din via]@ con}tient de suprema]ia spiritului. Cert este c@ fa]@ de Horia Sima, constr$ns de realitatea imediat@, a ^ncercat ^n scris, desigur pentru a se salva pe sine }i neamul s@u ^n primul r$nd, s@ remedieze ceva din nedreptatea ce o crease neamului rom$nesc, lovind din ra]iuni meschine ^n raport cu idealul, ^n Legiune }i ^n Comandantul ei. Din nenorocire ^ns@ }i poate spre ru}inea rom$nilor ^n fa]a istoriei, din ra]iuni }i mai meschine a lovit necru]@tor }i Antonescu ^n Legiune }i Comandantul ei, lovind astfel ^n spiritualitatea neamului. Aceasta ^ns@ l-a ^nvins }i pe el ^n fa]a mor]ii, c$nd, ^n decursul procesului, de care era con}tient cum se sf$r}e}te, }i-a pus cu voce tare ^ntrebarea dac@ nu ar fi fost mai bine s@ se fi ^mp@cat cu legionarii.

Comandantul Legiunii a tratat cre}tine}te memoria lor, urm$ndu-}i mai departe destinul. Guvernul Na]ional Rom$n de la Viena }i Armata Na]ional@, am$ndou@ cu adev@rat **„na]ionale”** au ^nsemnat tres@rire con}tient@ a demnit@]ii na]ionale rom$ne}ti ^n fa]a dezastrului total ^n care ni}te conduc@tori iresponsabili aruncaser@ neamul }i]ara. Singura tres@rire autentic@ }i demn@ pe linia destinului rom$nesc, care a stimulat }i alte multe reac]ii pe acest drum. Fiindc@ de data aceasta]elul nu mai era supus r@zboiului , ale c@rui obiective fuseser@ de altfel deturnate }i ele, ci viabilit@]ii }i rezisten]ei spirituale a neamului ^n fa]a uria}ei for]e cotropitoare, c@reia statul rom$n i-a cedat ^n toate ^ncheieturile sale. ***„Aduna]i sufletul r@v@}it al neamului***” a fost de atunci ^ncoace cuv$ntul de ordine al Comandantului }i pentru aceasta a militat pe toate c@ile, tot restul

vie]ii sale, men]in$nd mereu treaz }i activ duhul legionar al marilor rupturi, ^ntruchipat de Mo]a, urmat fiind ^n acest veac ateu de oameni pentru care sacrificiul total pentru o idee, mai mult, pentru credin]@, este o for]@ care ^nf@ptuie}te voca]ia eroic@ precum }i acceptarea martiriului (Golea, Samoil@, Spiru Bl@naru . . .) . Proteismul inepuizabil al Comandantului a continuat s@ rodeasc@ ne^ncetat ^n to]i anii exilului p$n@ la sf$r}itul firului vie]ii sale p@m$nte}ti. Purt$ndu-}i absurda condamnare la moarte ^n contumacie, urm@rit de potera invizibil@ a securi}tilor PCR-i}ti, mul]i dintre ace}ti ani }i i-a petrecut peregrin$nd prin]@ri }i continente sub alt nume, cel real fiindu-i cunoscut doar de c$]iva legionari, p$n@ c$nd ^n cele din urm@ Spania i-a acordat statut de refugiat politic, spiritul lui a activat continuu ^n serviciul Legiunii }i al neamului rom$nesc. Expus urm@ririi agen]ilor secre]i, atacat ^n pres@ f@r@ posibilit@]i de replic@, ne^n]eles }i atacat chiar de c@tre unii ce-i fuseser@ al@turi }i care credeau c@ se salveaz@ pe ei astfel de sub acuza de **„na]ionalist”** , no]iune c@reia i se atribuia un sens peiorativ, spiritul s@u s-a dovedit creator ^n destinul neamului }i ^n aceast@ situa]ie. Iar c$nd a putut ie}i la lumin@, din fapta }i ^ndemnul lui au ^nceput s@ apar@ c@r]i }i reviste ^n diferite capitale, care atr@geau lumii aten]ia asupra calvarului neamului rom$nesc sub cnutul comunist al sovietelor. A ^nceput apoi organizarea legionarilor din exil ale c@rei roade s-au materializat incredibil de frumos ^n monumentul de la Majadahonda, pe locul unde au c@zut Mo]a }i Marin jertf@ pentru crucea }i credin]a cre} tin@. Ecouri ale acestei activit@]i au str@b@tut }i ^ntre grani]ele de s$rm@ ghimpat@ ale statului comunist rom$n, mul]i pl@tind cu ani grei de ^nchisoare sau chiar cu via]a speran]a ce ren@}tea ^n ei. Acest reviriment legionar efervescent a f@cut s@ se cunoasc@ spititualitatea legionar@ nu numai ^n Europa, ci }i ^n cele dou@ Americi, ajung$nd p$n@ ^n Australia, adic@ pe aproape toate suprafe]ele lumii necomuniste. Revistele care au ap@rut („[ara }i exilul” , „Drum”, etc.) la care Comandantul a colaborat manifest$ndu-}i ^n timp prezen]a rom$neasc@ }i legionar@ ^n

problemele de baz@ ale lumii, ^ntrunirile legionare din diferite puncte de pe glob, dar mai ales c@r]ile Comandantului au reprezentat tot at$tea contribu]ii la semnalarea }i recunoa}terea calvarului rom$nesc ^n actualitatea nedreapt@ cu el a secolului, tot at$tea lovituri date comunismului pe care-l demascau.

Dar despre acestea toate se impune de la sine apari]ia unei monografii. Ele au avut ecoul lor ^ntre du}manii Legiunii, respectiv ^n organiza]ia crimei securiste, institu]ia macabr@ mobiliz$ndu-}i for]ele }i pe tr@d@torii din afara ei. Toate acestea, at$t de slab sugerate aici, au reliefat }i mai mult pe Horia Sima ca exponent al rom$nismului. De aceea el a devenit]inta tuturor urzelilor }i atacurilor, dar }i mitul luptei de rezisten]@ rom$neasc@ ^mpotriva comunismului }i a tuturor ^ncerc@rilor de subminare a Rom$niei. Numele lui a devenit un simbol pe buzele }i ^n inima celor ce sufereau pentru]ar@ }i neam. Rostirea lui st$rnea g$ndul }i dorul de salvare pe care-l c@uta]ara pretutindeni pe glob. Neg@sindu-l, r@m$nea o puternic@ }i mirific@ aspira]ie spre libertate }i fericire.

C@r]ile lui de istorie }i doctrin@ legionar@ }i rom$neasc@ au r@mas documente de care istoricii acestui secol rom$nesc ce-}i trage ultima suflare nu pot s@ nu]in@ seama. Aceste c@r]i , tot scrisul lui, au format }i formeaz@ noi for]e spirituale, noi lupt@tori pentru destinul cre}tin }i con}tient rom$nesc al acestui neam, pentru ^nflorirea lui ^n secolele }i mileniile care vin. Pentru c@ ele sunt vii }i cuceresc sufletele, le ^nt@resc , din copil@ria lupt@torilor p$n@ la b@tr$ne]e. M@rturia unui lupt@tor legionar, dup@ ani grei de ^nchisoare comunist@, care ^ns@ nu l-a z@rit vreodat@ pe Comandantul Mi}c@rii Legionare, fiind prea t$n@r pentru aceasta, confirm@ }i ^nt@re}te aceast@ afirma]ie. R@spunz$nd unui tr@d@tor al Legiunii, mare }i ^nt@r$tat denigrator al lui Horia Sima, preotul Liviu Br$nza} ^}i m@rturise}te , de pe patul de suferin]@, cu pu]in ^nainte de a trece ^ntre legionarii de dincolo de morm$nt, bucuria de a-l fi citit pe Comandant :

„M@rturisesc, cu m$na pe inim@, }i nu pentru prima oar@, c@ nu am g@sit ^n scrisul lui

Horia Sima (^n toate c@r]ile }i ^n Antologia ^n } apte volume) nici m@car o singur@ fraz@ care s@ fi contrazis g$ndirea }i sim]irea mea" .

Aceast@ m@rturisire ^nt@re}te ^n timp rolul lui Horia Sima ^n istoria Legiunii, dup@ confirmarea C@pitanului }i ^nt@rirea lui Corneliu Georgescu. Ce }i-ar putea dori mai mult un legionar ?

Lupt@tor }i Comandant al Legiunii, Horia Sima a ars toat@ via]a lui, bogat@ ^n ani, pentru neamul rom$nesc. Doctrina legionar@ este doctrina acestui neam pe care, dup@ C@pitan }i Mo]a, el a exprimat-o ^ntr-un mod genial de clar, cu tot zbuciumul inimii }i min]ii sale, av$nd ca singure izvoare de inspira]ie **„Evanghelia }i geniul neamului nostru"** , m@rturisite de el ^nsu}i.

[ELUL FINAL AL NEAMULUI

Este via|a ?

Dac@ este via|a, atunci nu intereseaz@ mijloacele pe care neamurile le ^ntrebuin|eaz@ spre a }i-o asigura. Toate sunt bune, chiar }i cele mai rele.

Se pune deci problema : Dup@ ce se conduc na|iunile ^n raport cu alte na|iuni ? Dup@ animalul din ele ? Dup@ tigrul din ele ? Dup@ legea pe}tilor din mare sau a fiarelor din p@dure ?

[elul final nu este via|a. Ci %nvierea. %nvierea neamurilor ^n numele M$ntuitorului Iisus Hristos. Crea|ia, cultura, nu-i dec$t un mijloc, nu un scop cum s-a crezut, pentru a ob|ine aceast@ ^nviere. Este rodul talantului pe care Dumnezeu l-a s@dit ^n neamul nostru, de care va trebui s@ r@spundem . Va veni o vreme c$nd toate neamurile p@m$ntului vor ^nvia, cu to|i mor|ii }i cu to|i regii }i ^mp@ra|ii lor. Av$nd fiecare neam locul s@u ^naintea tronului lui Dumnezeu. Acest

moment final, „^nvierea din mor[i” , este [elul cel mai ^nalt }i mai sublim c@tre care se poate ^n@l[a un neam.

Corneliu Zelea Codreanu.
(Pentru legionari).

CUPRINS